

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

(ગુજરાત કોપીરાઈટ વિભાગ)

અનુક્રમાંક ૯૪૬ કિંમત -

ગ્રંથનામ ઈનડે ડિતાબ

ગુજરાત વિધાપીઠ મંજુર
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૬૭૬

દીનુકદ કેતાબ

તેહની

અસલ પેહલવી એબારત, જંદ અક્ષરે ઉચ્ચાર, ગુજરાતી
તથા ઈંગરેજી તરજુમો, શીરેહ, અને અગતબોગ
પેહલવી શીબોની ફરહંગ સાથે.

બનાવનાર,

પેશોતન હસતુર બેહરામજી સંભાળા.

દફતર બીજી.

સર જમશેદજી જીજીભાઈ ટ્રાંસલેશન પ્રિંટના આસરા હેઠલ
છપાવી પરગટ કરેકોંછે.

મુંબઈ,

દફતર આશાકારા છાપાખાનાંમાં

બેહરામજી ફરહુનજીની કંપનીએ છાપીકોંછે.

કોઠ—બેહરામજી હોરમજી સોટ, નાં ૬ તથા ૧૧.

સને ૧૨૪૬ ઇઅબ્દજરી.

સને ૧૮૭૬ ઇસવી.

સાં કલી ઉં.

આએ દુનીઆનાં લોકોની મંકટ દુર કરવા માટે યજ્ઞદાની મદદ મલવા તથા નહી મલવાનો સમ્બ.	૧૩
વીતર વીચાર (ઈઆને મજદીઅસની દીનનું ગણેઆણું) સધલા સહડતે દરજ્જેના વીચાર, વચન અને કાંમનો સમ્બલે.	૧૬
હુમને સહડતી તથા ઉતરતી હાલતમાં જુંદગી ગુનરવાની રીત.	૧૮
હી દીનને લગતાં સહડતાં, મધ્યમ, અને ઉતરતે દરજ્જેનાં કાંમ વીસે.	૨૦
હી દીનવાલો (ઈઆને કુફર) ભલી દીન ઉપર ઈઆકીન બાવીને પોતાને માટે ગાથા પઢાવવા તથા ખીજાં સયામનાં કામો કરાવવાની આરજી રાખેતો તેમ કરવાની જરૂરછે.	૨૩
અને જુરાં આદમીઆનાં પ્રમાણુ અથવા દરજ્જા વીસે.	૨૬
હી રહે પસંદ કરવા તથા નાપસંદ કરવાનોગ યોરત કેહીછે? તે વીસે.	૨૫
આદમીએ પોતાના પેદા કરનારના તાએઆ તરે પોતાને કેમ ચલાવું, તે વીસેની સહમજ.	૨૬
આમનાંતા ઘેરાવાની અંદર કેટલી જાતની પેદાએયછે તે અને તેહની ચાલચ-લાણુ, ગુણુ અને હાલત વીસે.	૨૭
આદમીને સહડતે દરજ્જેનું તથા નીચ કડિઅત સાથી મલેચ? અને તે શુધરેણું તથા પોતાના પેદા કરનારથી જુદું સાથી થાએચ? તે વીસે.	૨૦
દુરતી અકલની તથા જુરા હવસની સકતી વીસે.	૨૧
પાક ખોદાતાજાને પીછાંણવાની સકતી આદમીને કોણથી મલેચ અને તે કેહથી રીતે મેલવી સકાએચ?	૨૩
મજદીઅસની દીનનો તરીકો એ, પાક ખોદાએતાજાનો ધારેછે.	૨૪
આદમીના આતમાને લગતાં પાપ તથા પુણુની આવતી દુનીઆમાં તપાસ તેહની મનસકતીનાં પ્રમાણુ મુજબ થાએચ.	૨૬
મજદીઅસની જરતોશતી દીન ધરાવનારને જુદદીન અથવા પરગણેઆતની સાથે લગણુ કરવાની મનાઈ, તથા તેમ કરવાથી થતા ગેરફાએદા વીસે.	૨૮
પાદાર અહુરમજદને લગતી સ્તુતી અથવા પેહલથી નાંમસેતાએચને.	૬૬
આએ અને આવતી દુનીઆનાં સુખ અને દુઃખના સમ્બો વીસે.	૧૦૨
આદમી પોતાને આએ દુનીઆમાં પેહલતની ઉમેદ અને દોજખની ધાસ્તીથી ચમાચનાર દીનને લગતી નસીહતથી થાએચ.	૧૦૪

સ્પેનામીનોની સકતીને અંધમેનીઉશની ઉપર અન્નાબ્વાના સંખ્ય તથા તેહને લગ- તી મતલબની સહમજ	૧૦
મજદીઅસની દીનના સંબંધને લીધે માંલુસને મલતા ફાએદા તથા વગર સંબંધને લીધે તેહને થતાં નોકસાંન વીસે	૧૦૫
પ્રાંલુનું કાંમ કરનાર અને પાપથી દુર રહેનાર માંલુસ અગમજુદિવાલુંછે. ..	૧૦૬
મજદીઅસની દીનને લગતા થોડા, મધ્યમ અને મહકતા સંબંધ અને તેહને લ- ગતા ફાએદા વીસે	૧૦૭
મજદીઅસની દીનની કીરતીને વધારનાર તથા ઘટાડનાર આદમી વીસે. ..	૧૦૮
આતમાનાં સુખની તરફ માંલુસે નજર રાખીને આએ દુનીઆમાં ઉદીઆગ ક- રવો, અને સંતોષ રાખવો.	૧૦૯
જોદાએતાલાની તરફથી આદમીને સવાબનો બદલો અને યુનાહની સજા મલ- વાનો સંખ્ય	૧૧૦
જોદાએતાલાની સ્તુતી કરવાની અને તેહની બખ્શીશનો આભાર માંનવાની માંલુસને જરૂરીઆત.	૧૧
આએ દુનીઆને લગતી હલાકી તથા નોકસાંન દુર કરવાની પાદશાહીની ફરજ વીસે	૧૧
ખરથીકંપ થવાનાં તથા જમીનથી તેના ભાગને ગુદો પડવાનાં કારણ વીસે. ..	૧૧
પચ્ચોરીઆદકએશીઓના કેહવા મુજબ કેટલીએક વસ્તુથી દુર રહેવા વીસે. ..	૧૧
મીનો અને ગેતીની અંદર કેહી જાનદાર પેદાએશ અહુરમજદની પેદાએશ ત- રીકીની ધધાંણી વાલીછે ?	૧૧૭
સારાં અને નરસાં રાજથી બધી દીનના સારા અને નરસા વખતની ઉમેદ તથા સારી—નરસી શરૂઆતના સંખ્ય વીસે	૧૧૭
એઆર તરેહનાં આદમીઓની અંદરથી સરવેથી ઓત્તમ અને સરવેથી ખુરાં માંલુસ વીસે.	૧૧૮
શુધરેલી રહ્યાત તથા કેલવણી પાંચેજા રાજ અધીકારીથી રાજાને ફાએદો, અને રાજની કીરતીમાં વધારો થાએચ તે વીસે	૧૨૦
કીહું માંલુસ અક્તમંદછે ?	૧૨૧
કીહું માંલુસ સકતીવાંન અને કીહું માંલુસ વગર સકતીવાલુંછે ?	૧૨૧
દાદાર અહુરમજદે જરેતોશત્ર સ્પીતમાંનને પોતાના પેગમબર તરીકે તેહને લગતા કીહા ગુણોથી પસંદ કીધો ?	૧૨૨
મજદીઅસની દીનના રેવાજથી યહ ગએજા, હાલના અને હવે પછી થનારા લોકોને યએલા અને હવે પછી થનારા ફાએદા વીસે	૧૨૪

દીનને લગતો ખેલાસો.

ખોરદાદ યશત કરદો પેહલો.

મેહુર યશત કરદો ૨૪ મો, ફકરો ૯૭ મો.

જેનીથી, (ઈઆને મેહર યજ્ઞથી), માત ભરેલા ધનામીનો, પુરી ધનાઈવાણા

દમીઓનું પાલણુ કરવાની, અને તેઓને (કોઈબી જાતની બદીથી) છુટ-
કારો તથા સુખ આપવાની છે, તે (ધર્મ) આપે દુનીઆનાં લોકોને સારી
રોતે જાહેર કરવાનો ખોલો મારગ, જેથી યજ્ઞદોને આપે દુનીઆનાં લો-
કોની મદદ કરવા સાડું આપવાથી છે. (એટલેજ પાક દાદારની ખરજ આ-
લમને સંકટથી બચાવી તેહને શુખ આપવાની છે તેહનું કારણ જેથી યજ્ઞ-
દોને આપે દુનીઆનાં લોકોની મદદ કરવા સાડું આપવાથી જણાવ્યેય.)
આદમીઓને દેવોના મારગ ઉપર ઉતાવલે દોડવું, (એ તેઓને) સવાખ કર-

પાપી હેશમ, લાંબો વખત શુધી સુસતીમાં રાખનારો ખુશીઆંસત, તથા ખીજ સં-
ઘલા જેવી દેવો અને નાસકારક પાપી 'વરેનીઆ' ધણા ખાહેચ.

કરદો ૨૬ મો, ફકરો ૧૦૩ જો.

જેહને, (ધર્મ) મેહર યજ્ઞદો, અથો અહુરમજ્દે આપે દુનીઆની સંઘલી
જાનદાર પેદાએશનો સંભાલ અને સાચવણી કરનાર તરીકે પેદા કરેલો છે, તેથી તે,
સંઘલી જાનદાર પેદાએશને સાચવનાર અને જાલવનાર છે; અને તે (હમેશાં) વગર
ગફલત અને ચાલાકીથી અથો અહુરમજ્દની ખલકને નીભાવેચ અને જાલવેચ.

સરોશ યશત કરદો ૭ મો, ફકરો ૧૫, ૧૬, ૧૭, ૧૮.

જેહને, (ધર્મ) મેહર યજ્ઞદો, અથો અહુરમજ્દે આપે દુનીઆની સંઘલી
જાનદાર પેદાએશનો સંભાલ અને સાચવણી કરનાર તરીકે, ધર્મ) આપે દુનીઆનાં લોકોને સારી
રોતે જાહેર કરવાનો ખોલો મારગ, જેથી યજ્ઞદોને આપે દુનીઆનાં લો-
કોની મદદ કરવા સાડું આપવાથી છે. (એટલેજ પાક દાદારની ખરજ આ-
લમને સંકટથી બચાવી તેહને શુખ આપવાની છે તેહનું કારણ જેથી યજ્ઞ-
દોને આપે દુનીઆનાં લોકોની મદદ કરવા સાડું આપવાથી જણાવ્યેય.)
આદમીઓને દેવોના મારગ ઉપર ઉતાવલે દોડવું, (એ તેઓને) સવાખ કર-

જે (મરેશ યજ્ઞદો), આપે દુનીઆની સંઘલી જાનદાર પેદાએશનો સંભાલ
અને સાચવણી કરનાર તરીકે, ધર્મ) આપે દુનીઆનાં લોકોને સારી
રોતે જાહેર કરવાનો ખોલો મારગ, જેથી યજ્ઞદોને આપે દુનીઆનાં લો-
કોની મદદ કરવા સાડું આપવાથી છે. (એટલેજ પાક દાદારની ખરજ આ-
લમને સંકટથી બચાવી તેહને શુખ આપવાની છે તેહનું કારણ જેથી યજ્ઞ-
દોને આપે દુનીઆનાં લોકોની મદદ કરવા સાડું આપવાથી જણાવ્યેય.)
આદમીઓને દેવોના મારગ ઉપર ઉતાવલે દોડવું, (એ તેઓને) સવાખ કર-

વાથી પાછા રેહવાએ, અને ગુનાહ કરવામાં આગલ વધવાએ; અને તેથી આદમીએને યજ્ઞદોથી નેકીનું મલવું બંધ થાએચ, તથા તેઓને પાક ખોદાએતાલાની (ઉપલી નેક) ઇચ્છા જણાતી નથી. કેમકે આદમીને ગુનાહ કરવાથી દુર રેહવાએ, અને સવાબ કરવામાં આગલ વધવાએ, તરેહવાર રીતની પાકીના રસ્તા, અને ફરાગતના મારગ, (ખોલ્લા) હોવાથી, યજ્ઞદો દેવોને ઘણી ઇજા દેવા સાથે, આલંબને ઘણી આબાદી પોહ-ચાડનારા થાએચ. ઘણુંકરીને યજ્ઞદોની વધારે ક્તેહથી, તથા લોકોની તરફની સારી હકુમત, (ઈઆને રવાંનને લગતી સારી હીલચાલ) થી, તથા ભલી દીનને લગતી સહમજ, ધરમને લગતા શુધારા અને ખોદાને લગતા સંબંધે કરી, આદમીને મુરદ મુજબની જીંદગી, અને (બદીથી) છુટકારો મલેછ. દેવોનું (આએ ફુનીઆમાં) આલવું, જમ બને તેમ લોકોને ઠગવા, અને (તેઓને) ગુનાહમાં આગલ વધારવાથી, તરેહવાર રીતે આલમને હલાક કરવાના સબખો ઉત્પત્ત કરવા સાજું છે. કારણ કે જ્યારે ફુનીઆમાં બેહદ લોકો સવાબ કરવાથી પાછાં રેહ્ય અને ગુનાહ કરવામાં આગલ વધેચ, તેજારે દેવોની આમદરકૂતનો (આએ ફુનીઆમાં) ઘણો વધારો થાએચ, અને તેને લીધે, યજ્ઞદોની તરફથી ફુનીઆનાં લોકોને આબાદી પોહચવાને માટેનો મારગ વધારે રેહતો નથી; અને લોકો જોલમ, અધરાંમણી, દીનને લગતા અંધાપા, બેહરપણ, બદ દીઆનત, બુરી સહમજ અને અનીતીએ કરી ઘણાં લુખમાં અને પરેશાંન રેહ્ય. અને (તેથી) માંણસોને ઘણી સંકટ, મેહનત અને સખતી પોહચેચ. માંટે તેહવા વખતની અંદર, કોઈબી શખ્સે, ગુનાહમાં આગલ વધનારા અને સવાબથી પાછા રેહનારા સઘલા લોકોમાં, ગુનાહથી પાછા ફરવાનું અને સવાબમાં આગલ વધવાનું, લાખાંણ કરવું; અને તેમાં, (માંણસોને) ગુનાહમાં આગલ વધવાએ અને સવાબથી પાછાં રેહવાએ, દેવોની (આએ ફુનીઆમાં) ઘણી આમદરકૂત હોવાથી, યજ્ઞદો (ને આએ ફુનીઆમાં આલવા) નો મારગ બંધ થાએચ તે સબખથી, યજ્ઞદોની તરફથી (લોકોને) મુખા કારી મલવાનો રસ્તો (ઈઆને ઉપાએ) રેહતો નથી, તે વીસેનું વરણન કરવું. અને તેથી યજ્ઞદોની તરફથી (લોકોનો) ફરાગત ભરેલો બચાવ નહીં થવાનું અને (તેઓને) નેકી નહીં મલવાનું કારણ સહમજનવું. કે તે શખ્સનાં તેવાં લાખાંણને લીધે, બેહદ લોકોને નેકીનું પોહચવું થાએ; તથા લોકોને ગુનાહથી પાછાં રેહવાએ, અને સવાબમાં આગલ વધવાએ, યજ્ઞદોને

લગતી આખેરશની કૃતેહને સખખ મલે. આદમીઓને જે કાંઈ હૃદયી છુઆદા નેકીછે, તે (તેઓને) બેહુદરીતે ગુનાહથી પાછાં રેહવાની, અને સવાબમાં આગલ વધવાની અંદર છે. માટે (આદમીઓને) સવાબથી પાછાં રેહવા અને ગુનાહમાં આગલ વધવા વીસેનો બોધ આપનારો શખ્સ (તેઓમાં) ઘણો ભયંકારછે; (કારણ કે) તે શખ્સની ઉપર દેવોની હકુમત હોવાને લીધે, (ધંઆને દેવ સકતીઓને તે તાએબે હોવાથી), બેહુદ લોકોની અંદર તે સવાબનો અટકાવ કરનાર, અને ગુનાહને વધારનાર તથા યજ્ઞાંની ખોરેહ (ધંઆને કીરતી) નો નાસ કરાવનારછે. અને તે સવાબથી પાછા રાખવાનો તથા ગુનાહમાં આગલ વધવાનો (આદમીઓને) બોધ કરનાર, બેહુદ લોકોને હલાકી તથા નોકસાંનની અંદર લાવવા માટેની ધાસ્તીનું ખરેખરું કારણછે. જેમ આદમીનાં બદનની બીમારીના વગર એલાજથી, તેહનાં સઘલાં સરીરને બીમાર થવાની ધાસતી રેહ્ય, અને વલી (તેહનો) ઉપાએ નહીં થવાએ, (મરજનો) વધારો થવાથી, જલદીથી તે આદમી મરણ માંમેય, તેમ (જો માંણુસોને ગુનાહ કરવાથી અટકાવી તેઓને સવાબ કરવા સાચું નહીં ચલાવેઆમાં આવેતો તેથી, તેઓનો આતમા મોતમંદ, ધંઆને દોજખનું સંકટ હમેશાં ભોગવનારો થાએય.)

૧ (૧૪) દરએક કાંમને વાસ્તેના ચહુડતા વીચાર, વચન અને કરણીના સખખ તરીકે, પવીત્તર વીચાર (ધંઆને મજદીઅસની દીનનું ગણેઆણ) છે, તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ ખાંણુવું કે, (માણુસ પોતે) પોતાના સઘલાં કાંમ અને ચાલચલણની મારફતે પેહલ્લી કુનીઆને લગતા વીચારવાણું, તથા તે (બુજેરગ કુનીઆ) ને લાએકનું, સઘલા પવીત્તર વીચાર (ધંઆને મજદીઅસની દીનનાં ફરમાંનો) ઉપર, એકીત રાખવાથી થાએય. અને દીન ઉપર ઓસ્તવાર રેહવાને લીધે, તે (આદમી), ચહુડતે દરજજેના ગુનાહનો પસ્તાવો કરી સકેય; પણ જે (આદમી) નો વીચાર દીન ઉપર ઓસ્તવાર નહીં હોએ, અને તે જ્યાંને કરી ઘણુંએ પઢે, તથા કાંમની મારફતે ઘણું કરી બતલાવે, તે

તેથી (તેહનું) કાંઠ) દીનની સરત પરમાણેનું' નહી ગણાય્મે.* વહી (માણસ પોતાની) જ્યાંન અને કરણીની મારફતે નાંધલાંએ નાધલા ગુનાહનો પરતાવો કરે, અને તેહનું' મન જે માફી મેલવવાને લગતું' નહી હોય્મે તો, તે (આદમી પોતાના પાપનું) નીવારણ કરનાર નથી, (એટલે જે તેહનો ગુનાહ માફ થાઈ સકતો નથી). માટે ફુનીઆંને લગતા ઈનસાફની અંદર, આયે ફુનીઆના નીઆધીસોય્મે, તેહવાં (આદમી) ના ખોલવા ઉપર (ભરોસો રાખીને), ચુકાદો કરવો નહી, (ઈઆને તેહવા શખસની સાક્ષીને કરસું' વજન આપવું' નહી). કારણ કે (જેમ) મોબદાંન મોબદત ના ફતવાનું'

* મજદી અમુની દીન ઉપર એતેકાદ લાવવાથીજ માંણસના ચુનાહનું નીવાગણ થાએમ, અને તેહને સવાખ હાંસેજ થાએમ, તે વીશેનું ફરમાન પંદીદાજી તરીજ પરગરદના ૪૦ માં ફકરાના પાક અવસ્તામાં, નીચે લખી જણાવેઆ મુજબ આવેલુંછે.

[illegible]

જો કાશ્ય (કોઈ શખ્સ), મજદીઅસની દીન(ની નસીહત) ને નહી સાંભળનારો અને તે ઉપર નહી એતેકાદ રાખનારો હોએ, અને પછી જો તે મજદીઅસની દીન (ની નસીહત) ને સાંભળનારો તથા તે ઉપર એતેકાદ રાખનારો થાએતો, તે મજદીઅસની દીન ઉપર એતેકાદ લાવનારાએના આએ (ઈઆને નીચે જણાવેલા) યુનાહોનું નીવારણુ, તે (દીનને) લગતા એતેકાદ થી હેવી થરતે થાએ કે, તેઓ જો તે પછી, (બીજાં) અનીલીનાં કામે નહી કરે.

† મોખદાંન મોખદ-તે પાદશાહ મુશ્તાસપની હકુમતના વખતથી ઇરાંનનું રાજ ચલાવનારા જરતોશ્તી પાદશાહે, જરતોશ્તી દીનગી શરીઅત પરમાણે ધનિસાફ કરવાનો કૃતવો મેલખ્યા સાથે, પોતાની દરબાર ખાતે જે કામેલ દશતુરને વડા દશતુરની તથા પોતાના ખાસ રૈહનોમા તરીકેની પદવી આપતા હતા, તેહને કેહછે. જેમકે 'કારનામે અરથશતર પાપકાંન' ની અંદર અરદવાંનગી બેઠી જે પાદશાહ અરદેશેરની ખાંનું હતી, તેણીએ પાદશાહ અરદેશેરને શરખતગી અંદર જેહર આપીઈ હતું, તેણીને શબ દરવા સાથે અરદેશેરે મોખદાંન મોખદને જરતોશ્તી ધરમનું ફરમાંન પુછાઈ હતું, તે વીસેની જેકર નીચે જણાવેઆ મુજબ આપેલીછે.

[illegible]

તેજ વખતે અરદેશરે મોખદાંત મોખદને પોતાની આગલ ખોલાવેઓ, અને પુછીઁ કે, ઓ ભક્ષી દીન વાલાના યરદાર, ને કોઈ પોતાના સાહેબનો છવ લેવાની કુશ્ય કરે તેહને વીસે તાઈ થું મતછે ? અને તેહને થું કરવું ? મોખદાંત મોખદ

સહીપણું; (એ તેહને લગતા ધરમના) વીચાર ઉપરથી છે; અને (તેહના) વીચારનું (નીચાધીસને) સારી રીતે જણાવું; (એ તેહના) બોલવાથી છે. તેમ (આદમીને) સવાબના બદલાવાલાં કાંમનો સંબંધ, પાક ખોદાએતાલાની તરફની વસ્તુથી (ઈચ્છાને તે ખોદાવંદતાલાની તરફથી મોકલેલા મનહુબની ઉપર એકીન રાખીને તેના ફરમાન પરમાણુ ચાલવાથી) છે. જેમ મનને લગતો આપ (ઈચ્છાને વીચારનું જાહેર કરવું), એ જ્યાંને કરી બોલવાએ છે; તેમ નેક બદલાને લાએકના (આદમી) ને, નેક બદલાનું મેલવવું (દીનને લગતાં અંતકરણથી) છે. મારે જે (આદમીની) કરણી, તેહની, (ઈચ્છાને ધરમને લગતા વીચારની) સાથે વલગેલી નહી હોએતો, તેથી, આવતી ફુનીઆને લગતો નેક બદલો તેહને મલતો નથી.

૧ (૧૪) જીંદગી ગુજારવાના વખત વીસે ભણી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાણવું કે, (આએ ફુનીઆમાં માંણસે પોતાની) જીંદગીનો વખત સારી રીતે ગુજારવો, એ અકલને લગતા ગુણોની મારફતે પોતાને ચલાવવાથી છે. તેહમાં જે અગમબુદ્ધિવાલું (માંણસ) છે, તે, કેહવી રીતના

(ફુઆ સાથે) કહીશું કે, તું જીવતો રહેજે ! જે કોઈ જાણીશુજીને પોતાના મલિકનો જીવ લેવાની કુશિય કરે તે મરગરજાનને કાપી નાખવો ઘટારત છે.

ઉપલી ખીનાને લગતું વરણન શ્રીરદાસીનાં શાહનામાંની અંદર આએ રીતે આવેલું છે.

بیامد برخسرو پاک رای	بفرمود تا مرید و کدخدای
که بدخواه را گرنشانی بکشد	ز دستور ایران بپرسید شاه
که بپهلو یازد بجان تو دست	شود در نوازش بدیدگونه مست
چه سازیم درمان خود کرد را	چو بادافره است آن برآورد را
چه یازد بجان جهاندار دست	چنین داد پاسخ که مهتر برآست
کسی پند گوید نداید شنید	سر بیگناهش بداید برید

પાદશાહ અરદેશરે ફરમાવીડું તેથી મોખદ તેહની આગલ આવેઓ, તે ધર્મિનજા દશનુરને પાદશાહે સવાલ કીધો કે, જે એક બદખાહેને તુંએ તખ્ત ઉપર બેસાડેઓ હોએ, અને તેહથી નવાજેશથી તે બેપરવાબનીને તારો જીવ લેવાની વગર દાહપણની કુશિય કરે તો, તેહને (દીનથી રાહો) શું સળછે? અને તે કાંમનો ઉપાએ શું કરીએ? મોખદ તેહના ઉત્તર વાલેઓ કે, જે કોઈ પાદશાહેના બન લેવાની કુશિય કરે, તેને (યુનાહ) ધણો મોહ્યાછે, મારે તે યુનાહના બદલામાં કોઈની સીખામન માંબલેઆ જગર તેહનું માથું કાપવું જોઈએ.

ગુણો ચહડતે દરબજની હાલતને લગતાછે, તેહને પીછાંનેચ; અને પેદા-
એસને પેદા કરનાર (ખોદાએતાલા) ના બંદોબસ્ત (ઈઆને ધારા) થી,
પોતાની જાતને ભરપુર કરી, તેહને લગતી સુખ્ય અકલના ગુણોએ,
દરએક વખતની સહમજને મેલવેચ, (એટલેજે કીહા વખતમાં કીહું કાંમ
કરવું, તે સહમજ સકેચ). ચહડતી હાલત*ની અંદર, ભલી પેદાએસ
તરીકે રેહવા અને (આવતી ફનીઆનું) સુખ મેલવવા સાડ, માંણસનો
વખત તરેહવાર રીતનાં મોહટપણથી ગુજરેઆમાં આવેચ. અને ઉતરતી
હાલત*ની અંદર, તેહને ભલી પેદાએસ તરીકે રેહવા અને સુખ મેલવવા
સાડ, તેહનો વખત ઘણીએક તરેહની હલકાઈથી ગુજરેઆમાં આવેછે.
(આએ) બે તરેહનાં વખતની અંદર, માંણસને સારી રીતે ચલાવવાને માટે-
નું કાંમ કરાવનારા, બે રીતના ગુણોછે. (તેમાં) જે ગુણો ચહડતી હાલતની
અંદર (માંણસને) ચલાવવા, તથા વખતને સારી રીતે ગુજરવાને માટેના
અને કાએદો કરનારાં કાંમોને લગતાછે, તેઓથી માંણસ પોતાની સારી કીરતી,
રવાંનને લગતી નેકી, અને (પોતાના આતમાના) છુટકારાની તરફ ઘેઆંન
આપનાડ, આએ તરેહથી, (એટલેજે નીચે લખી જણાવેલી રીતે), થાઈ
સકે. જેમકે તે, (ઈઆને આદમી), લોભ વગરની લીઆકતે, (ઈઆને કોઈની
તરફ લાએકી બતલાવવામાં મતલબ નહી રાખવાએ); ગોસ્સા વગરના આ-
ખેરસને લગતા ઉપાએ, (ઈઆને આવતી ફનીઆને લગતું સાડ કાંમ
કરવાથી કંટાલો નહી પાવાએ); મતલબ વગરની હીલચાલે, (ઈઆને
વગર સવારથનાં કાંમ કરવે); બુરા હવસ વગરના ઉદીએગે; ધરમને લ-
ગતાં બેહરપણ વગરની પરહેજગારીએ, (ઈઆને મજહબનાં ફરમાંન ઉપર
ઘેઆંન આપી ગુનાહથી દુર રેહવાએ); નાપાએદાર સુખ વગરનાં સુખે,
(ઈઆને બદકારીથી મલતાં સુખ વગરનાં નેક કાંમને લગતાં સુખે); નાંફર-
માંની વગરની તાબેદારીએ, (ઈઆને કોઈની રીતે પાક ખોદાએતાલાની
તાબેદારીમાં કસુર નહી રાખવાએ); બખીલી વગરની સખાવતે, (ઈઆને
સખાવત કરવામાં દીલ તંગ નહી રાખવાએ); પરદા વગરની સચ્ચાઈએ,
(ઈઆને સાચવટની અંદર કરસો આંતરો રાખેઆ વગર); સુસ્તી વગરની
વગર બીહુકે, (ઈઆને ખરી હીમત તથા બેદરકારીએ); કગાઈ વગરના ઈન-
સાફે, (ઈઆને અપખસપાત ચુકાદાએ); મગડરી વગરનાં મોહટાં મને; બુરી

* ચહડતી હાલત તથા ઉતરતી હાલતનો અર્થ માંણસની ચહડતી દયા,
તથા પડતી દયાને સહમજવી.

ધારણા વગરની સારી ખતલબે; બુરા હવસની ઈચ્છા વગરની (ઈચ્છાને નેક દેખાંતવાલી) ચાલચલણે; ઢાંકણ વગરની (ઈચ્છાને વગર ઠગાઈની) ચાલા-
 ઠીએ; ખરાબ વીચાર વગરની (ઈચ્છાને સારાં કાંમને માટેની) હીંમતે;
 અને પાપ વગરના બીજા ગુણોએ કરી, પોતાનો ચહુડતો વખત, અકલની
 આગેવાંની (ઈચ્છાને રેહનોમાઈ) થી, સારી રીતે ગુજારે. તે આદમી, પોતાને
 (આએ ફુતીઆંમાં), ઈજત ભરેલું તથા (પોતાની જાતને) સફાઈદાર બ-
 નાવવાનું, (મીનોઈ ફુતીઆને સાડ) ચહુડતે દરજ્જેનું, અને હમેશની
 નાંમદારી વાહું સવાબનું જે પાએદાર કાંમછે, તેહમાં બરોબર ચલાવી સ-
 ૩ કેચ. (એજ પરમાંણે) માંણસને તેહની ઉતરતી હાલતમાં, અકલની આ-
 ગેવાંની (ઈચ્છાને રેહનોમાઈ) તલે સારી રીતે વખત ગુજારવો, એ ચુગલી
 વગર, તપાસથી, પોતાને રાખવાએ, હાએ અફ્ફોસ કરેઆ વગર દુઃખને
 ભેહન કરવાએ, નોકસાંન કરવાના વીચાર વગર ગુપચુપ રેહવાએ, આલ-
 સાઈ વગરના સંતોષે, કંગાલીઅત વગરની દરવેશીએ, (ઈચ્છાને સંતોષ
 ભરેલી ગરીબાઈથી); નજીસી (ઈચ્છાને લોભ) વગરના પવીતર ખવાસવાલા
 સંતોષે, અપદીરતી વગરની (ઈચ્છાને સારા ઉદીઓગની) આએપત મેલ-
 વાએ, તથા (તેહવીજ) ખાહેશે, અખીલી વગરના વધારાએ, (ઈચ્છાને દરએક
 બાબતમાં મોહટું દીલ બતલાવાએ), બેઝરવતાઈ વગરની શરમે, સવાબની
 ફુરી વગરની પરહેજગારીએ, પોતાની વખાંણ કરેઆ વગરની બરદાસત કરવા-
 ની સકતીએ, હીનપસ્તી વગરની નમનતાઈએ, બુરી ધારણા વગરની સારી
 નીસતાએ, વેરલાવ વગરની મોહટાઈએ, સખતી વગરની કરજદારીએ,
 ગુનાહના સંબંધ વગરની પસંદગીએ, અને પાપ વગરના બીજા ગુણોએ
 કરી, અકલમંદીથી બરોબર ચલાવવાને લીધે, તે પોતાને બલી પેદાએસ ત-
 રીકે બનાવનાર અને સરવેથી નાંધલા ગુનાહથી પરહેજ કરનાર થાએચ.

૧ (૧૧) ચહુડતે દરજ્જેનાં, મધ્યમ અને ઉતરતે દરજ્જેનાં
 કાંમ વીસે, બલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાણુવું કે, બલી દીનની અંદર (ફરમાવેલાં) સઘલાં કાંમો સવાબને
 લગતાંછે, અને સવાબ જે છે તે, (માંણસને) નેક બનવા સાડછે. જે લોકો
 (પોતાને) ચહુડતે દરજ્જેનાં બનાવનાર તથા મોહટાં કાંમ કરનારછે, તે નેકી-

થી છે. જે કાંમ દરજને વધારે ટાલનારૂં અને ફનીઆને અશોધના ઘણા આપવાલી કરનારૂં છે, તે મનદિયસની દીનને લગતા એઆર જાતના ધન-ધાની અંદરનું છે; તેમાં અથોરનાંનનો ધનધો કરનારાઓનું સરવેથી ચહ-ડતે દરજજેનું કાંમ, યજ્ઞાંની આરાધનાને પસંદ કરવાનું તથા તેહની સહમજ (લોકોને) આપવાનું, દીનનું ફરમાં સહમજાવવાનું, દીનને લગતા ચુકાદો કરવાનું અને (એ વગેરે) બીજી અથોરનાંનના ધનધાને લગતું કાંમ છે.

અરથેશતારના ધનધાની અંદર ચહડતે દરબજેનું કાંમ, પેહલવાંનગરી, ૩
એલચીપણું, અને બીજાં રાબદરબારી કારોબારને લગતું છે. વાસ્તરીઓ- ૪
શતા ધનધાની અંદર ચહડતે દરબજેનું કાંમ, આતમાનું રક્ષન કરવાનું
અને બીજું ખાધખોરાકને લગતી ખેતી કરવાનું છે. હુતુખશના ધન- ૫
ધાની અંદર ચહડતે દરબજેનું કાંમ, સારા ઉદિયોગની ખારફતે પવિત્તર
(ઈઆને હલાલ મેહુનતની) રોટી મેલવવાનું, તથા બીજા સારા ઉદિયોગને
લગતાં કાંમથી સારી કારીગરી કરવાનું છે. તેમાં માંન બરેલા અથોરનાંતના
ધનધાનું ગમે હેવું હલકું અને નીચું કાંમ હોય્મે, તોપણ તેહની આગલ,
ઉપલા તરણે ધનધાને લગતાં સબલાં કાંમ મધ્યમ ગણાય્મે છે. અને વેપારને
લગતું (ઈઆને હુતુખશના ધંધાનું) ઉતરતે દરબજેનું કાંમ, વાસ્તરી-
ઓશના ધંધાને લગતાં કાંમની આગલ ધણુંજ હલકે દરબજેનું છે.
તેથી (ઉપલા તરણે પેશેવરોમાં) જે કોઈ વધારે હોલતમંદ હોય્મે ૬
તેણે, તેહની વધારે હોલતને, (આદમી તથા ગોસ્પનદોની) પરવરશીનાં તથા
બીજા ચહડતે દરબજેના સંબંધને લગતાં નેક કાંમની અંદર વાપ-
રવી, (એટલેજ તે હોલતથી એ ઉપરાંત બીજાં પુતનાં કાંમ કરવાં).* અને

* વંદીદાદની ચોથી પરગરદની અદર આવેલા નીચે લખી જાણવેલા પાક અવસ્તામાં, ગોસપંદ તથા આદમીની જલવણી તથા પરવરશી કરવાનું ફરમાન આ-વેલું છે, તેહમાં તે પુણ્યનું કામ કરનારને સરવેથી સરમ ભલા વીચારવાણા ગણેલો છે.

[illegible]

જે કોઈ ગોસ્પંદની બરદાશત નહીં કરે, અને તેથી તે મરણ પામે, તેહવાં ગો-
સ્પંદ, ઘોડા, પસુ, ઘેર અને આદમીની જે શખ્સ વૃદ્ધિ તથા જ્યાંબંધ સંખ્યાઆ
બનાવેય, (ધર્મિાને વગર જતન તથા પરવરશીએ મરણ પામતાં ગોસ્પંદ તથા આ-
દમીની જતન કરીને જે કોઈ તેઓની સંખ્યાઆને વધારેય), તે શખ્સ, ખીજ
(નેક) પુષ્કોનાં કરતાં, અતીઅંત ભલા (ધર્મિાને પુનને લગતા) વીચાર વાલોછે.

જે જગોએ ગોસ્પનદો તથા આદમીઓ જટલાં રેહી સકે તેથી વધારે હોએ તો, તે આદમીઓ તથા ગોસ્પનદોને ઘટતી રીતે ખીલતાં રાખવા, તથા તેઓને સુખચેતથી રેહવા, અને વાનખી રીતે વસવા વાપરવા સાડું, (ખીજ) લાએક જગો ખરીદવી. અને જાંહાં આદમીઓ તથા ગોસ્પનદોનું રેહકાંજી હોએ, પણ તાંહાં તે (આદમી) ઓને રેહવાથી તથા (ગોસ્પનદોને) રાખવાથી તેઓની વસ્તી અને ઓલાદનો ઘટારો થતો હોએ તો, તે જગોને ઘટતી કીમતે વેચી નાખવી, અને (તેહને બદલે) ખીજ જગોને ખરી કીમતે વેચાતી લેવી. સા સખબથી કે તેહને લીધે ગોસ્પનદો તથા આદમીઓને ઘણી મદદ મલે, તથા લોકોમાં એક બીજને કહ્યત આપવાનું કાંમ ચાલુ રેહવાથી દુનીઆનો વધારો થાએ. (ખાણસને) સારી હાલતની અંદર (રેહવાથી), આએ (ઇઆને નીચે જાણાવેઆ) પરમાંણે, એ તરેહની હાંસેલ થાએચ; તેહમાં (એક હાંસેલ) તેહને સાડું (હવે પછી આવનારી) બુલંદ દુનીઆનાં વધારે કાએદેમંદ ધનધાને લગતું કાંમ કરવાની (ઇઆને સવાબકારીની) છે, અને (ખીજ હાંસેલ) પોતાના ગુજરાંણને લગતી રોટી મેલવવાની છે. જે (આદમી) ધરમ પરમાંણે ચાલનાર છે, તેહને, તેહની પોતાની પરવરશી કરવા સાથે દીનનાં કરમાંત મુજબનાં કાંમ કરવાનું ભલી દીનનું કરમાંત છે.

- ૭ વલી આએ ઉપલાં કાંમથી ઉતરતે અને હલકે દરજજેનાં જે કાંઈ કાંમો છે, તે ખેડુતને લગતા ધનધાની અંદરના વાનખી કાંમથી, નેકીના સંબંધ સાથે (ઇઆને સસતી કીમતે લોકોને અનાજ વેચી), ભલી રોટી મેલવા, અને સારી (ઇઆને સવાબ કરી ભરેલી) જંદગી ગુજરવા વીસેનાં છે. અને તેથી અથોરનાંત, અરથેશતાર અને હુતોખશના ધનધાનું કાએદાસર
- ૮ ચાલવું છે. (પણ એથી ઉલટું) જે કોઈ, પોતાને સાડું બુરાઈના સંબંધવાલો સામાં ખરીદે, અને પોતાનાં દેશમાં આદમીઓને રેહવા તથા ગોસ્પનદોને રાખવા સાડું નારાજ બતલાવે, અને અનાજ ઉગાડવાને માટે ઘણી કસુર ભરેલો હોએ, અને તેથી ખેડુદ લોકોને (ખાધખોરાકનો) વાખો તથા તંગી પડે, અને તેહના સંબંધને લીધે સઘલાં આદમી તથા ગોસ્પનદો બીચાર અને જખમી થાએતો, હેવી રીતે ખોદાના બંદાઓને ઈજા દેવાએ, તે શખ્શ કુફર તરીકે (ઇઆને ખોદાની તાબેદારીમાંથી બાહર ગએલો) ગણાએચ. કારણ કે તે, (ખાધખોરાકની) તંગીથી દુનીઆને ખરાબ કરવાએ, અને ખોદાનાં તાબેદાર ઈનસાંનોને તેથી નોકસાંત ખેહ્યાડવાએ, નેકીથી રદ થાએલો અને પેલા (નેકીનો) ઘટારો કરનાર (અંદર

એનીકિશ) ના સંબંધમાં પોતાને રાખનારોછે. ચ્મને હેવો શખ્સ ભલો દીનને લગતા ઉપાચ્મે છતાં ઘણોજ પાપીછે. (ઈચ્ચાને ભલો દીનની ચ્મ-કર કરમાવેલાં ગુનાહને લગતાં નીવારણો તેહને કારગત લાગતાં નથી.)

(૧૦) જે સવાળ, ભલી દીનવાલો શખસ, ખુરી દીનવાલા+થી
કબુલે અને કરે, તે વીસે ભલી દીનને
લગતો ખાલાસો.

ને કબુ કોઈથી દીવસે કોઈ ખુરી દીનવાલો (ધ્યાને મનદીગ્ધસની ર
દીનને છોડી દેઈ ઉલટે મારગે ચાલનારો શખ્શ), પાછો (ભલી દીન ઉપર

† આએ જગોએ જુરી દીનવાલાનો અરથ ભલી દીનવાલાથી ઉલટી આ-
લસ્યજાણવાલાનો મહમજવો. અને તેહમાં આપણુથી જુદો ધરમ પાલનાર શખ્શને
ગણ્યો નહી, પણ જે શખ્શ ભલી દીનનો હોએ અને તે પોતાના ખોદાઈ નીતીવાલો
યજ્ઞાંપરસ્તી ધરમ તરફ કરી, થેતાંની અનીતીના દેવપરસ્ત મારગ ઉપર આલેતો
હોએ તેહને ગણ્યો. કારણકે વંદીદાદની ૧૮ મી પરગરદમાં એક મજદીઅસની
દીનવાલો તરણ વરસેર શુદ્ધેહ કુસ્તી કાહડીનાંખીને ફરે, ગાથા વાંણી નહી પઢે અને
પાક પાંણીથી ગોસલ ઉતારીને ખોદાતાલાની બંદગી નહી કરે, તેહને જુરી દીન (ઈ-
આને ગુનાહ ભરેલી ચાલસજણ) બતજાવનાર કહેલાએ, અને તે વીસેનું બએઆંત
પાક અવસ્તામાં નીચે જણાવેઆ પરમાંણે આવેલુ છે.

.ငါးလယ်၌ .အလှူအလှူသေ .ခံအားမရ .အရှင်မင်းတို့ .မေ့ရှင်မင်း .ငေါ့ရှင်မင်း ခံရအောင်တည်း .ဗုဒ္ဓဆင့်လဲ
 .ဗုဒ္ဓမင်းလယ် ဝ ခံရမည့်အား .မည်သို့အား .အလှူသေ .ခံရ .ငေါ့ရှင်မင်း .မေ့ရှင်မင်းလယ် .မေ့ရှင်မင်းလယ်
 .မေ့ရှင်မင်းလယ် .ခံရ .အလှူအောင်တည်း .အလှူအလှူသေ .ဗုဒ္ဓအလှူ .အလှူ .မေ့ရှင်မင်း .ခံရ
 .ခံရ .ဗုဒ္ဓ .အလှူအလှူသေ .မည်သို့ .ဗုဒ္ဓ .အလှူအလှူသေ .ဗုဒ္ဓ .မေ့ရှင်မင်းလယ် .ငေါ့ရှင်မင်း
 .လှူအောင် .မေ့ရှင်မင်းလယ် .အလှူ .ခံရ .ငေါ့ရှင်မင်း .မေ့ရှင်မင်း .အလှူအလှူသေ ဝ အလှူအလှူသေ .အလှူအလှူသေ
 .ဗုဒ္ဓ .အလှူအလှူသေ .အလှူအလှူသေ .မေ့ရှင်မင်းလယ် .မေ့ရှင်မင်းလယ် .ခံရ .ဗုဒ္ဓ .အလှူအလှူသေ .အလှူအလှူသေ
 ဝ ဗုဒ္ဓအလှူအလှူသေ .မေ့ရှင်မင်းလယ် .မေ့ရှင်မင်းလယ် .ခံရ .ဗုဒ္ဓ .အလှူအလှူသေ .အလှူအလှူသေ

પુણીઈ જરોતોથતે અહુરમજ્દને કે, યો ગેખી વૃદ્ધિના કરનાર, તથા તનોમંદા (ધર્મિને યદન વાલી) દુનીઆને પેદાના કરનાર અશો અહુરમજ્દ ! નોકસોનકારક તથા મોત ભરેલો (ધર્મિને ઈર્ષ કરવાને લાએકનો તથા મોતની સજા ભોગવવાને યોગીઆ) કોણુએ ? તેહને અહુરમજ્દ જવાબ દીધો કે, યો સ્પિતમાન જરોતોથત ! જે કોઈ તરણુ વસય વેર શુદ્ધે કુસ્તી નહી રાખે, ગાથાનું ગાયને નહી કરે (ધર્મિને ગાથા વાંણી નહી પઢે) અને ભલાં (ધર્મિને યુનગારાં) પાંણીઓની વખાન નહી કરે તે. તે (દોષજનનાં) સંકટમાં ગીરકૃતાર યાએલા પુરૂષને, તેહમાંથી, મારો જે કોઈ પુરૂષ બહિર કાઢાડે, ધર્મિને (મજ્દીઅસની દીનની રાહુ તેહનાં યુનાહનું નીવારણુ કરનારાં કાંમની મારકૃતે) તેહને પાછી ફરાગત આપે, (એટલેજે એશતને લગતાં શુખની હાલતમાં તેહને લાવે), તો તેમ કરવાથી તે શખ્સ, તેહનાં માયાંની આમકી કાપી નાખે, તેહનાં કરતાં આપણું ભણું કાંમ નથી કરતો.

ઈમાન લાવી), પુણ્યને માંદેનો અતીશય વીચાર રાખીને, પોતાની જુરી દીન-
(ઈઆને ઉલટી ચાલચલણ) ને લગતો (પર્યાતાપનો) વીચાર, (નરતોશતી દી-
નના) સાચ્યા વીચાર, સાચ્યા વચન અને સાચ્યાં કાંમવાલા સરદાર (ઈઆને
દશતુરાંન દશતુર) ની હજુરમાં જાહેર કરે, અને (તેહને સાડું) ગાથા ગા-
વાની અને ગેબી સવાબની મદદ આપવાની, (તે દશતુરને) અરજ
કરે તો, તે બદબખત પાપીનાં રવાંનને સાડું, તે જુરી દીનના પા-
સેથી દાંમ લેઈને, ગાથાનું ગાએન, અને બને તેટલાં બીજાં સવાબનાં
૩. કાંમ, કરવાં સારાં છે. જેમ એક બીમારી વાલાં તનદરૂસ્તીને માંદે
ઉમેદવાર આદમીને દવા આપવી ઘટતી છે, તેમ તે ભલી દીન ઉપર શોક
બતલાવનાર જુરી દીનવાલા પાપીનાં, સવાબનાં કારણસર ઉમેદવાર થાએ-
લાં રવાંનને સાડું, (તેહની) જનદગીમાં (સવાબનું) કાંમ કરવું, તથા
તે સવાબની મારફતે તે જુરી દીનવાલાનાં રવાંનનો દોષખથી છુટકારો
કરવો, એ કાએદાસર છે. કારણ કે તે (જુરી દીનવાલો) બદબખત, મરજ
પાખીને દોષખમાં પડે તેઆર પછી, તેહના રવાંનને સાડું સવાબ કરવો,
એ તેહને મદદ કરનારો નથી; અને તેહને લગતા કોઈબી સવાબે દોષ-
ખમાંથી તેહનો છુટકારો થવાનો નથી. જેમ મુએલાં શરીરની અંદર
દવાઈ નાંમવાથી, તેહને તે (દવાઈ) કસ્સી મદદ કરતી નથી, અને તે બ-
દનને, દવાઈ નકાંમી થવાના સબખથી, તેહનો નાસ થાએ છે; તેમ ગાથાનાં
ગાએનની આરાધના તે દેવપરસ્તને સાડું (તેહના મુઆપછી નકાંમી) છે.

૧ (૧૧) મરદોની અંદરના અતીશય ભલા, વધારે ભક્તિ, અને
ભલા શખ્સ વીસે, તથા જુરાઓની અંદરના અતી-
શય જુરા, વધારે જુરા અને જુરા શખ્સ વીસે
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાણવું કે, જે કોઈ શખ્સ દુનીઆમાં આબાદી આપવાના ખવાસ
અને કાંમવાલો, તથા દુનીઆમાં બેમરગી આપવાની ખાસીઅત અને કાંમ
વાલો (હોએ), તે સોસીઓષના ખવાસ અને કાંમને ઘણોજ મલતો, તથા
મરદોની અંદર સરવેથી સરસ, અને ભલાઈમાં સરવેથી ચહુડતે દરજ્જેનો છે.
અને જેહનો ખવાસ અને કાંમ તે, (ઈઆને ઉપર જણાવેલા) શખ્સનાં

કાંમને મદદ કરનારું છે, તે શખ્સ ભલાઈમાં તેથી ઉતરતે દરજ્જો છે. અને જેહનો ખવાસ તથા કાંમ ઉપર જણાવેલા (બંધે) શખ્સના ખવાસ અને કામની સાંમણે થવાનું નથી, તે (ઉપર જણાવેલા બીજા શખ્સનાં કરતાં) ભલાઈમાં ઉતરતે દરજ્જો છે.

જે કોઈ દુનીયામાં ઘટારો કરવાની ખાસીઅત ધરાવનારો અને કાંમ કરનારો છે, તે જોહાકના ખવાસનાં કાંમવાલો છે, અને જે કોઈ દુનીયામાં મોહત લાવવાના ખવાસ અને કાંમવાલો છે, તે મલકુસ * ના ખવાસ અને કાંમ ને ઘણો મલતો છે, અને તે યુરાએની અંદર યુરાઈમાં સરવેથી સરસ દરજ્જો ધરાવનારો છે. અને જે કોઈ તે શખ્સના ખવાસ અને કાંમને મદદ કરનારો છે તે વધારે યુરાઈની અંદર તેહનીથી ઉતરતે દરજ્જો છે. અને જેનો ખવાસ તથા કાંમ ઉપર જણાવેલા યુરા શખ્સના ખવાસ અને કાંમની સાંહાંમણે થવાનો નથી, તે યુરાઈમાં (બીજાનાં કરતાં) ઉતરતે દરજ્જો છે.

(૪૨) ઓરતોમાંની પસંદ કરવા જોગ તથા તરક કરવા જોગ ૧
ઓરત વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જે કોઈ ભલી દીનવાલો શખ્સ, આએ (ઈઆને ઉપર જણાવેલી) ૨ ખાખત ઉપર ઘેઆન આપનારો હોએ, તેહને જે પસંદ કરવા જોગ અને તરક કરવાજોગ ચાલચલણુ વાલી ઓરતો છે, તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો જણાવેઆમાં આવે છે. (જાણવું કે), અગત કરીને ઓરતો, આએ (ઈઆને નીચે લખી જણાવેલી) એઆર પરકારની હોએ છે, (તેમાં એક) સારી તેમ માઠી, (બીજી) માઠી નહીં ને સારી, (તરીજી) સારી નહીં ને માઠી; અને (ચોથી) નહીં સારી તેમ નહીં માઠી; તેમાંથી જે ઓરત ખરાબ નહીં હોએ અને નેક હોએ તેણીને ઘરનો કારોબાર ચલાવવા સાડું, તથા ઘરઘણીને

* મલકુસ—એ નામ આએ દુનીયાની અંદર દુનીયાના મોહતા ભાગને ખરાબ કરનારો જે વરસાદ વરસવા વીસે અશો અહુરમજ્દે પાદશાહ જમશ્દને અગમચેતી આપી હતી અને તેહને સાડું જમશ્દ પાદશાહે ‘વરજમકરદ’ નામની એક જમા ઉપલાં આફત વરસાવનારા વરસાદથી માંણસો, જનવરો અને જાહડ પાંતનો ખચાવ કરવાની નેમથી બાંધી હતી, તે વરસાદને આપેઆમાં આવેલું છે. (જુઓ વહીદાદની બીજી પરગરદનો ૪૬ થી ૬૦ મો ફકરો તથા પાજ્દ મીનાખરદની ૨૭ મી પુરસેથ.)

શુભ અને આરામ આપવા સાડું પસંદ કરવી. અને તેણીથી પોતાને વગર કુખે રાખવા સાડું, જે નેક અને બદ (હોએ) તેહને મેલવવી (ધ્યાને પસંદ કરવી) નહી, અને પેલી ઉપર જણાવેલી બે તરાંહની ઓરતોમાંની નહી શારી તેમ નહી બુરીના કરતાં જે શારી નહી ને બુરી હોએ તેણીને પસંદ કરવાથી જરૂર દુર રહેવું.

- ૧ (૧૪) પેદાના કરનાર અદુરમજદની આએ ફુનીઆંને લગતી પેદાએશે (પોતાને આએ ફુનીઆંમાં કેમ) ચલાવવું ?
તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણવું, કે દાદાર અદુરમજદની આએ ફુનીઆંને લગતી પેદાએ-શની ચાલચલણ, (સ્પન્તોમઈનીઉશ અને અંધ્રમઈનીઉશને લગતી) બે સ-કતીની મારફતે ભેલસેલ વીચારની અંદરછે; માટે તે બેમાંની એક (સ્પન્તોમઈનીઉશને લગતી) પસંદ કરવા જોગ મનના જોરસા અને પસંદ કરવા
૩ જોગ ઈચ્છાએ કરી (આએ ફુનીઆંમાં ખાણુસે) પોતાને ચલાવવું. (આએ) બે (સકતી) ની અંદરથી, પસંદ કરવાજોગ મનના જોરસાએ કરી, (ખાણુસે પોતાને) ચલાવવું, એ (તેહનાં) બદનની અંદરના, હયાતીને લગતી કહ્યમત ધરાવનારા સાચ્યા અચ્યઓ + થી બની સકેછે. એને તે અચ્યઓની મારફતે પોતાને ચલાવવાથી, લોકો એમ આપનાર (એહરેમનને) ટોડવાએ ક્ષોકન્તને માટેનો સંબંધ મેલવેચ. અને પસંદ કરવા જોગ ઈચ્છાએ કરી પોતાને ચલાવવાએ ખાણુસ બેમરગ અને બુજેર સકતીવાલા વીચાર, વચન અને કાંમને સાડું શુધરેલું બનેચ, અને સારા વીચાર, સારા વચન અને સારા કાંમની મારફતે અશોધનો વધારો કરેચ, દરૂજને જાંખો પાડેચ, એમ આપનારા (અંધ્રમઈનીઉશ) ને તોડેચ અને લોકોને કાએદો કરેચ. જે કોઈ શખ્સ (આએ ઉપર જણાવેલી) બે, (આદમીઓને) તાએ-આમાં રાખનારી સકતીઓમાંની, પસંદ કરવા જોગ મનના જોરસાએ ચ-

+ સાચ્યા અચ્યઓ—તે પાક ખોદાતાલાની તરફથી રવાનને લગતી ૧૧ સ-કતીઓ જે રવાનના ઇજતવાલા મદદમાર તરફ ગણાયેચ, તેહને ચહમજવા. (જુઓ એ વીસે 'દીનકર્દ' કેતાબનાં ૧ બાં દફતરના બુજરાતી તથા ઇંમરેશ તરજુમાને ૪૨ તથા ૪૪ મે સર્કે આપેલી નોટ.)

લાવ્યાને ખાટેની સકતીએ કરી, આલમને ચલાવીને, તેહને કશોકાન્તને લગતા સંબંધ વાલી કરે, અને તેમજ બેમરગી અને બુજેરગીને લગતી પસંદ કરવાબેગ ઈચ્છાએ ચલાવાની સકતીની મારફતે, લોકોને ચલાવી, ભલી દીનની તથા સારી હુકમતની કહ્યત, સઘલા હુમત, હુખત અને હવરશતની ઈચ્છાથી કાંમ કરનારા દેશીએને પોંહચાડે, તથા અશોઈના પુરતો વધારો કરે, દરૂજને પુરેપુરો જાંખો કરે, અને એમ આપનાર (હેરેમન) ને ટાલે, અને ઈજ્જ આપવાથી (તેહને) ઘટાડે, તથા લોકોને ભલાઈની મારફતે સ-કાઈદાર બનાવે; તો તે શખ્સ (આલમને) સઘલી નેકીને સાઈ શુધારનારો અને પેદાના કરનાર (અશો અહુરમઝદ) ની અગમબુધીના વીચાર વાલોછે. (પણ) જે ધરમગુરૂઓ, સઘલા લોકોને તકસીરવાર કરવા (સાઈ), ૫ આખેરશના ઘટારાને લગતા મનના જોસ્સા અને ઈચ્છાએ ચલાવનારાછે, તેઓ તે (કાંમ) થી, પોતાને હમેશનાં બંદીવાંત કરનારા, અને દોષખી બનાવનારાછે. માટે તેઓનો મજહબ, જે (લોકોને) બુરી રીતે ચલાવ્યા સાથે, ચહડતે દરજેના ધરમ તરીકે (લોકોની અંદર) કેહવાતો હોએતો, તે તેમ નહીં કેહવાએ તેહમાં અગમબુદ્ધિ (ઈઆને દાહપણ) છે.

(૪૪) આસમાંનની અંદરની (પેદાએશ) વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

દીનની રાહે એમ જણાવેલું છે કે, આએ ફુનીઆંની (પેદાએશ) થી ૨ પેહલવી, આસમાંની (ઈઆને મીનોઈ જેહાંનને લગતી) પેદાએશ છે. જેમ ઈડાંની અંદરથી પક્ષી પેદા થાયેચ, તેમ આએ ફુનીઆંને લગતી, તથા બીજી પેદાએશ પેદા થાયેલી છે. અને જેમ ઈડું પક્ષીની ઉપર હોએચ, તેમ સઘલી પેદાએશની આસપાસ આસમાંન છે. આસમાંનની અંદર તરણ તરેહનાં મકાંન છે; તેમાં એક મુતલક અંધારાં વગર, રોશનીવાલું, બીલકુલ બુરાઈ વગર ભલાઈ સાથનું, અને કાંઈપણ દુઃખ વગર, ખુસીવાલું મકાંન છે; અને તેમાં ઘણું ચહડતે દરજેનું મકાંન છે તેહનું નામ ગરોથમાંત બેહશત છે, અને તેમાં જે શરવેથી સરસ જગોછે, તાંડાં પેદાના કરનાર અહુરમઝદનું, અમેશાસ્પન્દાનું અને બીજા ઈબદો તથા (આએ ફુનીઆંના) વગર જણમ લીધેલાં

- ફરોહરો અને રોશન સેતારાઓનું મકાંતછે; અને તે (મકાંત) એમ
 ૩ આપનાર (એહરેમન) થી નીરમલછે. બીજું મુતલક રોશની વગર, અં-
 ધારૂં, કાંઈપણુ લલાઈ વગર, બુરાઈવાલું અને કોઈપણુ તરેહની ખુશી
 વગર, કુઃખવાલું, અંધારાં (દોળખનું) મકાંતછે; તેહમાં સરવેથી ઉતરતે
 દરજેનું ઢેકાધરીઆવાલું મકાંત અંબ્રમેનીઉશ, તથા કાએદાને તોડનારા
 (દેવો) અને બીજા આલમનું પાલંણુ કરવાની આડે આવનારાઓનું છે.
- ૪ (તરીજી) આએ ફુતીઆંને લગતું મકાંત બેહુશત અને દોળખની વચ્ચે-
 નું છે. અને તે રોશની તથા અંધારાંવાલું, લલાઈ તથા બુરાઈ સાથનું
 અને સુખ તથા કુઃખવાલું છે; અને તેહમાં† જ્યો સંતોષ, (આવતી ફુતી-
 આંને લગતો) મહુડતો દરજ્જે અને ઉદીઓગ, એ તરંણુ સકતીવાલા
 છે, તેઓ ખરેખર ખોદાને સંબંધ ધરાવનારા, અને ખોદાને પીછાંણુનારા
 છે. ખોદાએતાલાને પીછાણુવો એ દાંનાઈની મારફતેછે, તેમજ તે સાહેબની
 ઉપર ઈમાંત રાખવું, એ આદમીની આતમાને લગતી વગર પરદાવાલી
 અસલ આંખે (ઈઆને રૂહને લગતી સહમજ) છે. માંટે (માણસને ઘટા-
 રતછે કે) દાંનાઈની મતલબવાલી આંખના નમુના દાખલ, (તેહના) બ-
 દનને કાએદાસર ચલાવનારી પરદાવાલી, (ઈઆને હૃદયસર જોઈ સકનારી),
 જે આંખછે, તેહને આતમાને લગતી પેહલવી આંખની સાથે ઉઘાડી રાખ-
 વી, (ઈઆને આએ ફુતીઆંની આંખે કોઈબી વસ્તુ જોતાં આતમાને લ-
 ગતી આંખને, એટલેજે રૂહને લગતી સહમજને, તેહની સાથે વાપરવી.)
 કારણ કે બુરો હવસ, લોભ, અદેખાઈ, વેર અને બીજા ખરાબ કરનારા,
 હાંણી પોહચાડનારા અને કુઃખ દેનારા દરૂજો (ઈઆને બુરા ખવાસો) છે,
 તેઓ માંણસની દાંનાઈને (તેહનાં) બદનમાંથી દુર કરવા તથા (માંણસને)
 આએ ફુતીઆંની નેકી (ઈઆને નાપાએદાર શુખ) ની તરફ લેઈ જાઈને,
 આએ ફુતીઆંને લગતી નેકીથી, (તે આદમીની) આવતી ફુતીઆંની નેકીને
 છુટનારાછે; માંટે જે કાંઈ આ ફુતીઆંની નેકીછે, તેહને વગર વળનની કરવા
 સાડૂં, તેહની સાંહમણે લડાઈ કરવા માંટેની અંદાંમી સકતીઓ (ફુદરતની
 તરફથી માંણસની અંદર બખશેઆમા આવેલી) છે. જેમકે બુરા હવસની

† આગલાં લખાણુની સાથે શરખાવતાં, હમોએ વલાએઆમાં લખી જણા-
 વેલી ખીના અસલ પેહલવી લખાણુ કરનારની તરફથી લખાવી જોઈએ, પણ નકલ
 કરનારની ગફલતથી તે ઈરિંનથી શુરત પાતે આવેલી નકલમા લખેઆમા આવી
 નથી, તેમજ તે ઉપરથી થાએલી સધલી નકલોમાં તે મલતી નથી.

સાંભણે થવા સાડું અંકલ, લોભની સાંભણે થવા સાડું સંતોષ, ગોસ્સાની સાંભણે થવા સાડું નમનતાઈ, અદેખાઈની સાંભણે થવા સાડું વાજબી રીત, અને વેરની સાંભણે થવા સાડું ખમવા (ઈચ્છાને સેહન કરવા) ની સકતી છે. (માંણસની અંદર) દાનાઈમાં વધારે ચહડતે દરજ્જેની તરંગ સકતી છે, સંતોષ, મોહટું દીલ અને ઉદીચ્છોગ. જાંહાંવેર તે સકતી (માંણસની અંદર) રહેલી હોય, તાંહાંવેર આયે (ઈચ્છાને ઉપર જણાવેલી) યુરી સકતીચ્છોને (માંણસની તરફથી) વજન આપેઆપાં આવતું નથી. (આદમી) જે આવતી ફુતીઆંતાં શુખથી પાચેખાલ થાય, તે આયે ફુતીઆંતાં શુખની તરફ ખેચાયેલું હોવાને લીધે છે. (જાંહાંવેર) આદમીનાં બદનની અંદર આલસાઈને લગતી યુરી સકતીને પકડેઆ તથા રાખેઆમાં આવતી નથી, (તાંહાંવેર) આદમીની અંદર યુરી સકતી-ચ્છો (તેહના) આતમાને લગતું જોવાનો પરદો કરવાથી છુપી રેહ્ય. અને તેહને લીધે (માંણસની અંદર) આતમાની આંખ વાલી હકુમત (ઈચ્છાને રૂહને લગતી સહમજની હીલચાલ) ખોલલી રેહ્ય. અને (તેથી) આદમીચ્છો યજ્ઞોની તરફ સારી રીતે જોવાયે (ઈચ્છાને તેઓની તરફ ધે-આંત આપવાયે) અને તેઓને ચોલખવાયે, તેઓનો પેચાર મેલવેય, અને તેજ સખખથી તેઓ પાક ખોદાતાલાનો સંબંધ ધરાવેય. મારે જે ૫ ધરમગુરુચ્છો આતમાને લગતી આંખે જોવાનો પરદો કરનારા, તથા માંણસની અંદરથી યજ્ઞો * ને પાછા રાખવાનું કાંમ કરનારા છે, તેઓનો આપેલો મજહુમ આદમીચ્છોને પોતાના પેદા કરનારને ચોલખવા સાડું નામોરાદ કરનારો છે; તેથી જોયો, તેવા મજહુમની મારફતે આદમીચ્છોને ખોદાતાલાને પીછાંણવાનું ફરમાન આપનારા છે, તેઓ ખરેખર તેહણું ફરમાન આપવાથી આદમીચ્છોને બદખખતીની ઈચ્છા તરફ ડગનારા છે. વાસતે તેવો મજહુમ, મજહુમ તરીકે ગણાવો જોઈએ નહીં; પણ તેહને લોભના દેવને માનવાનો (મજહુમ) કેહવો સજ્જવાર છે.

* આયે જગોચે યજ્ઞોથી મોરાદ પાક ખોદાએતાલાની તરફથી આરતી ખરદની મારફતે જે મારી સોચના ઉત્પત્ત કરનારી સકતીચ્છો આદમીની અંદર રેહ્ય તેહને મહમજબી.

- ૧ (૧૦) આદમી સવાબનું કાંમ કરવાથી ચહડતી સકતીવાલું
અને ગુનાહનું કાંમ કરવાથી નીચ કઠિઅત વાલુંછે,
અને સવાબને લીધે (આદમીને) સુધરવું તથા
ગુનાહને લીધે (પોતાના પેદા કરનારથી)
જીદાઈનું મેલવુંછે, તે વીસે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાંણુપું કે, (ખાંણસ) સરવેથી સરસ ચહડતે દરબજેનુંં સ્પેતામી-
નોનાં સવાબકાર મુલ * ની કહ્યમતે સવાબ કરવાથીછે. અને સરવેથી વધારે
ઉતરતા દરબવાલું (ઈઆને ખરાબ અવસ્થાવાલું) ગનાહમીનોનાં પાપી
મુલ † ની સકતીની મારફતે ગુનાહ કરવાથીછે. (આએ) બેહુ મીનોને લગતું
કાંમ કરવાની અંદર, સવાબના સોકનુંં ઉતપન થવું, માંણસનાં અંતકરણની
અંદર સારા બદલાવાલાં સવાબનાં મુલને પોંડુચવાથીછે, અને તેથી માંણ-
સનો સુધારોછે. તેમજ પાપના શોકનુંં ઉતપન થવું આદમીનાં દેલની
અંદર દુઃખકારક પાપી મુલને પોંડુચવાથીછે. આદમીએ એવ આપનાર
(એહરેમન) ની મારફતે (પોતાને) સીનગાર આપવો, (ઈઆને શેતા-
નના મારગ ઉપર પોતાને ચલાવવું), એ (પોતાની) ખરાબીને
સાડુંછે. આદમીની અંદર બંધે મીનોને લગતું કાંમ કરવાના શોકનુંં
ઉતપન થવું દરએક મીનોની તરફની સકતીને (આદમીએ) કબુલ રાખ-
વાથી (ઈઆને તેહને તાએએ થવાથી) છે. (આદમી) સવાબની સકતીવાલા
ભલા મીનોને કબુલ રાખનારું (ઈઆને સ્પેતામીનોને તાએએ રેહનારું),
સવાબની હાંસેલને સાડુંછે, અને તેથી તે સવાબકાર (આદમી) નાં ગુન-
રેલાં રવાંતને (બેહુશતમાં) પોંડુચાડવા સાડું મદદ આપનાર તરીકે,
(એક) ખુબસુરત, સીનગારેલાં બદનવાલી, જવાંત છોકરીનાં રૂપ વાલી,
અને કનીઆનું નામ ધરાવનારી (મીનો), (ઈઆને તે આદમીએ આએ
હુનીઆમાં કરેલાં નેક કાંમનો નમુનો ઉપલા આકારમાં તેહની) સાંમણે

* આએ જગોએ સવાબકાર મુલનો અરથ, ભલામ કરવાને લગતા અને
ખુરાઈની સાંમણે થનારા નેક વીચારને ઉતપન કરનારી ગેખી સકતી કે જેહને આ-
પણુ ‘એહમન’ ને નામે ઓલખીએય તેહનો સહમજવો.

† પાપી મુલનો અરથ ખુરાઈ કરવાને લગતા અને ભલામને આડે આવ-
નારા ખુડા વીચારને ઉતપન કરનારી ગેખી સકતી કે જેહને આપણુ ‘અકુમન’ ને
નામે પીછાણીએય, તેહનો સહમજવો.

આવેચ; અને અશોનું રવાન (તેહના) ગુનાહથી સવાખ વધારે હોવાને લીધે, ચીનવત (પુલ) નો રસ્તો ગુજારવા, અને ચહડતે દરજેનાં હુમેશની પસંદગી વાલાં (બેહશતનાં) મકાંન તરફ ઉનચે ચહડવા સાડું, સકતીવાંન થાએચ. વલી (આદમી) ગુનાહની સકતીવાલા યુરા ખીનોને કબુલ રાખનારું (ધઆને ગનાખીનોને તાએ રહેનારું) ગુનાહને મદદ કરવાનું કાંમ કરવાએછે, અને તેથી તે ગુનાહ કરનારાં (આદમી) નાં બદબખ્ત રવાંનને યુરી મદદ આપનારી, છોકરીનાં રૂપવાલી, વેશીઆ બદનના સીનગારવાલી, ચરાઈતી તરીકેનું નાંમ ધરાવનારી, અને નોકસાંનકારક કાએઆવાલી (ખીનો), (ધઆને તેણે આએ ફનીઆંમે કરેલાં ભુડાં કરતુકનું) કરૂપ ઉપલા આકારમાં તેહની) સાંમણે આવેચ. અને તે પાપીનાં રવાંનને તેહના સવાખ કરતાં ગુનાહનો વધારો હોવાને લીધે, તે ખરાબ બદનવાલીની સાથે ચેનવદ (પુલ) ને લગતા નીચાંનવાલે ખારગે અંધારાં (દોજખનાં) મકાંનમાં કેદ પડવુંછે.† અને તે વીસે ભલી દીનની રાહે જે કાંઈ ખબર મલીચ તે, હેલી રીતનીછે કે, (તાંહાં) તેહને ‘ફશકેરેતિ’ ના વખત શુધી છુટવું નથી, પણ (દોજખથી) દુઃખ ભોગવું અને ડંખ ખમવાચ.

(૧૧) બેહશતને લગતી અકલનો, તથા યુરા હવસની. ૧
સકતીઓ વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, (જાંણસની અંદર) સઘલા સારા ગુણુછે તે, બેહશતને લગતી અકલની સકતીને લીધેછે. અને તેહની વીગત, આએ (નીચે જણાવેલા) છ સારા ગુનોથીછે. જેમાં એક સંપુરણ વીચારને લગતો (ગુણ), કે જે કસુરને લગતા અનીતીના વીચારવાલા (ફરગુણ) ના સંબંધથી વેગલોછે; બીજો બાહુરીને લગતો ગુણ, કે જે પાપને લગતી અથરાંમ-

† અશો અને દરવંદ (ધઆને પુણ અને પાપ કરનાર) આદમીને આ એ ફનીઆંથી ગુજરી જવા પછી, તરીજ રાતની બાંમદાદે, ઉપલા આકારનાં તેવાં કરતુકનાં સારાં માઠાં રૂપ, તેઓની સાંમણે આવેચ, અને તેહની સાથે તે અશો અને પાપીનું રૂહ બેહશત અને દોજખનાં મકાંનમાં જાએચ, અને તાંહાં પોતાનાં કરતુક મુજબનું સુખ દુઃખ ભોગવેચ; તે વીસેનું વીગતવાર વરણન વંદોદાદની ૧૯ મી પરગરદના ૨૭ થી તે ૩૪ મા ફેકરા સુધીનાં પાક અવસ્તામા તથા હાદોષ નુસકની ખીજ અને તરીજ પરગરદમાં આવેલુછે.

ણીના (ફરગુણ) ના મેલાપથી ફરછે; તરીજે ઉદીઓગને લગતો ગુણ, કે જેનો સંબંધ કસુરને લગતા લોભના (ફરગુણ) થી ફરછે; ચોથો સં-
 તોષને લગતો ગુણ, કે જેહનો મેલાપ આલસાઈના (ફરગુણ) ના સંબંધથી
 જુદોછે; પાંચમો અકલની પસંદગીને લગતો (ગુણ), કે જે કસુરવંત
 યુરા હવસની આપખતલબના (ફરગુણ) થી ફરછે; અને છઠો દાંનાઈ-
 ના વધારાને લગતો (ગુણ), કે જે કસુરવંત ઉલટી ઈચ્છાના સંબંધથી ફર
 છે. જેનામાં ઉપર જણાવેલી છ મદદગાર સકતીની અસર હોએ, તે
 (આદમી) બેહશતી અકલવાલુંછે. અને તેથી તે બેશતી અકલ ધરાવનારૂં
 (માણસ), સઘલાં એવવંતાં માણસોની અંદર (પોતાને) સારી રીતે બચા-
 ૩ વનારૂં અને ચહુડતો દરજે મેલવનારૂંછે. માણસની અંદર સઘલા
 ફરગુણોછે તે યુરા હવસની સકતીએને લીધેછે. અને તે આએ
 (ઈઆને નીચે લખી જણાવેલા) છ કાએદાને તોડનારા ફરગુણો-
 છે. જેમાં એક સંપુરણ વીચારના (ગુણ) વગરનો અનીતીના વી-
 ચારવાલો (ફરગુણ), કે જે પાપને લગતોછે; બીજો બાહુધુરી વગરનો, કસુર-
 ના મેલાપવાલો અથરાંમણીના (ફરગુણ); તરીજે પાપને લગતો ઉદમ વમ-
 રના લોભનો (ફરગુણ); ચોથો સંતોષ વગરની આલસાઈનો પાપને લગતો
 (ફરગુણ); પાંચમો અકલની પસંદગી વગરની યુરા હવસની આપખતલ-
 બનાં પાપને લગતો (ફરગુણ); અને છઠો વિદીઆના અભિયાશ વગરનો
 પાપના સંબંધવાલી ઉલટી ઈચ્છાને લગતો (ફરગુણ) છે. જે (આદમી) યુરા
 હવસના સંબંધને લીધે, આએ (ઉપર જણાવેલા) ઉલટા છ ફરગુણો ધરાવેય,
 તે ઘણી સખતી ભોગવનારૂં, અને યુરા હવસના ઉલટા મારગવાલુંછે. જેહના
 સખબને લીધે આદમીઓની અંદર તે (માણસ) ઘણું ખરાબ અનંધીકારવા
 ૪ જોગછે. (માટે) જે ધરમગુરૂઓ લલી ઈમાનદારીને વાસતેની (ઈઆને અહુ-
 રમજદી ફરમાન મુજબ આએ દુનીઆમાં ખરી પરહેગારીથી ચાલવાની)
 મેહનતને નાપસંદ કરનારા, તથા આદમીઓની અંદર તેઓને હુલાક
 કરવાનો મજહુબ ચલાવનારાછે, તેઓનો ધરમ, યુરા હવસની અસરવાલી
 ઉલટી ચાલચલણથી, આદમીઓને દરએક તરેહની ઈજા અને નોકસાંન
 કરનારોછે. અકલના તરીકા પરમાંણે (તેવો ધરમ), માણસોને આડે આ-
 વવા વાલો, તેમજ તેઓની કુશમનીને લગતો ગણાએય; માટે તેહવા મ-
 જહુબને મજહુબ તરીકે કેહવો સજવાર નથી.

(૧૧) જે સાહેબ (આલમને) પેદાનો કરનાર છે, તેહને ૧
 (આદમીએ) કેહવી રીતે પીછાંણુવો, તે વીશે
 ભલી દીનનો ખોલાસો.

દીનમાં એમ જાહેર કરેલું છે કે, માંણસ યજ્ઞદાની કહ્યત અને તે ૨
 એની સાહેતાએ કરી પાક ખોદાએતાલાને પીછાંણુનારૂં, દરૂન (ધ્યાને
 ખુરી સકતી) ની સાથે લડનારૂં, અને પોતાનાં શરીર તથા રવાંનને તેથી
 છુટકારો આપનારૂં તથા આએ ફુનીઆની બીજી પેદાએશને ચલાવવા
 ની સકતી ધરાવનારૂં છે. (એટલું જ નહીં પણ) આદમી (પોતે) પેદાના કર-
 નાર (અશો અહુરમઝદ) ની ધારણાથી પોતાને યજ્ઞદાનાં ઉપરીપણા હેડલ
 ચલાવવા સારૂં હયાતી પાંમેલું અને સકતી મેલવેલું છે. (આદમીની અં- ૩
 દર) ખુરા હવસના ફરગુણોનું રેહકાંણુ, બેહશતી અકલની આડે આવા
 તથા માંણસને પાપમાં નાંખવાની ઈક્તી કરવા સારૂં છે. આદમીની અં-
 દર તેને એબીઅલ કરનારની સકતી, ઉલટાં મુલની તરફથી પોહચેછ, અને
 તેથી તેવાં (આદમી)એ યજ્ઞદાને દુઃખકારક થાએચ. આએ ફુનીઆનાં
 લોકોને, સરવેથી સરસ દરજ્જાવાલા લોકોમાં, (ધ્યાને યજ્ઞ અમેશાસ્પનદો
 અને પવીતર આતમાવાલાં અશો રવાંનો સાથે) મીતરાચારી કરાવનારી
 બેહશતી અકલ (ધ્યાને મજદયસની દીનને લગતું ગણેઆન) છે.
 તેથી આદમીએ પોતાના પેદા કરનારને પીછાંણુચ, અને તે સા
 હેબની તરફ વીસવાસથી રેહચ. તથા નીતીને સારૂં યજ્ઞદને,
 અનીતીને સારૂં દેવને, સચ્ચાઈને સારૂં સાચ્યાને, ખોટાંને સારૂં
 જુઠાંને, નફાને સારૂં નફો કરનારને, અને નોકસાંનને સારૂં નોકસાંન
 કરનારને સહમજેચ. અને ભલી દીનની ખારફતે ગુનાહથી દુર રેહચ,
 સવાબને મેલવેચ, ફુનીઆને ચલાવેચ, પોતાનાં બદનને જાલવેચ, અને
 આતમાને (દોખખથી) છોડવેચ. ખુરો હવસ, ખુરાઈતા સખખથી નીચો, ૪
 તથા ઘણીજ કઠંણુ ઘાટ કરનારોછે, અને તે એચ આપનારની તરફથી આ-
 એ ફુનીઆનાં લોકોમાં (તેઓની) ખરાબીને સારૂં પોહચેલોછે; તેહનીથી
 આદમીએ પોતાના પેદા કરનારને પીછાંણુવાની સકતી વગરનાં તથા હાજ-
 તમંદ રેહચ, અને (તેઓ) અનીતીને સારૂં યજ્ઞદને, નીતીને સારૂં દેવને,
 સાચ્યાઈને સારૂં ખોટાંને, જુઠાંને સારૂં સાચ્યાંને, પુણને સારૂં પાપને, પા-
 પને સારૂં પુણને અને નોકસાંનને સારૂં ફાએદાને સહમજેચ; અને (તેથી)

- તેઓ દોષખી થાએચ. તથા તેહની યુરી દીનને લીધે તેઓ સવાબથી દુર રેહ્ય, પાપની તરફ દોડ્ય, લોકોને ખરાબ કરેચ, અને મીનો યજ્ઞોને લગતી (ધમ્માને આવતી દુનીઆનાં શુખને લગતી) ઇચ્છાને પસંદ કરતાં નથી. આદમી ઉલટા મારગથી દુર રેહનારૂં, અને નેક તરીકાની જીંદગીવાલું,
- ૫ બેહુશતી અકલની ચહુડતી કહ્યત તથા ઉપરીપણું લીધેછે. અને સારા મારગથી દુર રેહનારૂં તથા ખરાબ રીતે જીંદગી ગુજરનારૂં યુરા હવસની
- ૬ ચહુડતી કહ્યત તથા ઉપરીપણું લીધેછે. માંટે જેઓ ધરમગુરૂ કેહવાત હોએ, તેઓએ ખોદાની હસ્તીવાલી પેદાએશ (ધમ્માને આદમજાત) ની અંદર, જે લોકો બેહુશતી અકલનાં પરમાંણુ વગર યુરા હવસની ચાલચલણુ વાલા હોએ, તેઓને બેહુશતી અકલવાલો ધરમ (એવી શરતથી) આપવો, કે તેઓ યુરા હવસની મારફતે કરેલાં કાંમનો પસ્તાવો કરે તથા (પોતાની અંદરથી) ગુનાહનાં મુલને ઉખેડી નાંખે. એટલુંજ નહી પણ આદમીઓની અંદર જેઓ ખોદાતાલાનો આભાર નહી માંનનારાં તથા ગુનાહનો સંબંધ રાખનારાં હોએ, તેઓને (તેઓએ) ધીકારવાં.

- ૧ (૪૪) મજ્ઞદિયસની દીનનો તરીકો, એ બરદાશત કરવાની સકતી* ધરાવનાર (પાક દાદાર) નો ધારોછે, તે વીસે (ભક્ષી દીનને લગતો ખોલાસો.)

- ૨ જાણુ કે, જેમ સુંદર રોશની ચહુડતે દરજેની રોશનીના વસીલા તરીકેછે, તથા સાચી દાંનાઈ સઘલી દાંનાઈ તથા સચ્ચાઈની મીસલ બ-

* પાક ખોદાએતાલાને બરદાશત કરવાની (ધમ્માને ખમવાની) સકતી ધરાવનારનો એલકાબ ઉપલાં મયાલામાં આપેઆછે. તેથી ખરેખર આપણને સંતોષ મલેછે; કાગણુ કે આપણે જોઈએચ કે આએ દુનીઆમાં ગમે હેવું માંણુચ થંડા સવભાવનું, ગંભીર અને મોટાં દીલ વાલું હસે, તે કોઈખી વખતે તેહની મરજીની આડે આવનારની સાંહમણે થયા વગર તથા તેહની તરફ પોતાનો મોરસો બતલાવેઆ વગર રેહતું નથી. પણ પાક ખોદાએતાલા સરવે સકતીવાંન હોવા છતાં, આદમ જાત તેહની મરજીની વીરંધ થાઈ, પાપનાં કામો કરેચ, અને તે આહ્યની ઇઆદ કે આભાર માંનતા નથી, તેહવાં ખેમરવત અને નીમખહરાંમ આદમીની તરફ તે સાહ્ય પોતાનાં પુરતાં બલ સાથે રેહમ બતલાવેચ અને તેહનાં સઘલાં બુડાં કરતુક છતાં તેહને આએ દુનીઆમાં જીંદગી ભોગવ્યા દીએચ અને તેહનું પાલંણુ પોસંણુ કરેચ. તેઆરે એ બરદાશત કરવાની સકતી કેહવી? ખમીત તેહની ખોદાવદીને જેબ આપનારો આએ તેહનો ગુણુછે.

તલાવનાર છે, તેમ સેહન કરવાની સકતી ધરાવનાર (અશો અહુરમઝદ) ની મજદીઅસની દીનનો ધારો, તેહને (ધંઆને પાક ખોદાએતાલાને) માંનવાની દીનનો તરીકો (માંણુશને) બતલાવનાર છે. અને તેજ પરમાણુ ભલી દીનના તરીકાની અંદર તરણુ તરેહનો ખોલાસો આપેલો છે. તેમાં એક (ખોલાસો) બદનની હાલતની અંદર (માંણુસે) આએ ફુનીઆમાં (કેમ) રેહવું તે વીસે- નો છે; બીજો (ખોલાસો) બદન સાથની (આએ ફુનીઆની) હાલત પછીની ૩
 મીનોઈ (જેહાંત) ને માંટેનો છે; અને તરીજો (ખોલાસો) ઋશોકન્તને લગતાં ૪
 સેવટનાં કાંમનો છે. (આએ તરણુ તરેહના ખોલાસાની અંદર) હાલની ૫
 ફુનીઆને લગતો જે તરીકો છે તે નાસકારક વસ્તુથી (માંણુસને) દુર રેહવાનો, તથા માંણુસનાં દુઃખનું નીવારણુ કરવાનો છે. તેથી જે કોઈ ખોદાની ભકતી કરનાર છે, તે (દીનના) કાએદાસર બરોબર કાંમ કરનાર, (કોઈને) ઈજા તથા દુઃખ દેવાથી દુર રેહનાર, અને પોતાનાં શરીરને લગતાં દુઃખ તથા ઈજાની સહમજ ધરાવવાને લીધે (તેથી) પોતાને મુખી રાખનાર છે, અને તે, દરીએક શુખને આપનારી વસ્તુથી પોતાના પેદા કરનારને પીછાંણુનાર છે. મા- ૬
 ણુસે પોતાના પેદા કરનારને પીછાંણુવો, એ પુરી દીનવાલા (એહેરેમન) ને પીછાંણુવા સાડું છે. અશો (આદમી) તકસીર કીધા વગર (દીનના) કાએ- દાસર પોતાને રાખવાએ, અને કોઈની સાથનો કોલ વચણુ નહીં તોડવાએ, ધરમનાં કાંમને માટે લાએકનું છે. બદનની અવસ્થા પુરી થવા પછીની ૭
 આવતી ફુનીઆને વાસ્તેની બેમરગી (ધંઆને મુખ) ને લગતો (બીજો) તરીકો, આએ ફુનીઆમાં રેહીને (ગુનાહથી) જેમ બને તેમ રવાંતને મા- ૮
 ટેની દરીએક ઈચ્છા તથા સહમજે કરી પાક રેહવા સાડું, સવાબનો સાં- માંન ખરીદવાનો, અને પાપને તોડવા એ, ગુનાહનું નીવારણુ કરવાનો છે. (જરીજો અથવા) છેહુલ્લો જે તરીકો ઋશોકન્તને માટેનો છે, તે પેદાના કર- ૯
 નાર (અશો અહુરમઝદ) ની સેવટની સારી સહમજવાલી ધારણાને લગ- તો છે. 'જેહાં સારા ખવાસની પેદાએશને સવજ બનાવવાની, તથા એજ આપનાર (એહેરેમન) ની સકતીએ જે (આદમીને) ગુનેહગાર, તેમજ જીહું બનાવનાર છે, તેહને લોકોની અંદરથી બાહરે કાહડીને તોડવાની, અને બીજાં તકસીરવારોનાં રવાંતને દોજખથી છુટકારો આપીને તેઓને ગુનાહ- ની આલુદગીથી પુરતી પવીતરાઈ આપવાની, તથા તેઓની મુરદાલ અવ- સથાને અશો લોકોના રવાંતની સાથે હમેશની અમર કાએઆની અંદર સમારવાની, અને તેહને ઘણી નુરમંદ બનાવવાની, ખુબીવંતી અગંમ-

બુદ્ધિછે; (કે જ્યો) તે ખોદાવંદની પેદાએશમાંથી કોઈખી પોતાને લોભની
 ૮ મારફતે લોભીઉ બનાવે નહી. આએ દુનીઆનાં લોકોમાંથી જેહનું કાંમ
 (ખોદાની પેદાએશને) જખમી કરવાનું તથા કુઃખ દેવાનુંછે, તે કાંમ કા-
 એદાસરનું (ધઆને ધરમનાં ફરમાન પરમાંણેનું) નથી. કારણકે (લોકોને)
 ઈજ્જ તથા કુઃખ દેવાનું કાંમ, ઉલટી ચાલચલાણુવાલા, ખેદીન, અને ખોદાની
 ૯ નાફરમાંની કરનારનુંછે. માટે જે ધરમગુરુઓ (લોકોને) આવતી દુનીઆં
 તથા ક્ષોકન્તને વખતે છુટકારો આપવાને માટેના તરીકાવાલો મનહુબ ધરાવ-
 તા હોએ, તેઓ બીજા લોકો, કે જેઓની અંદર સંઘલી ઈચ્છા અને સહમજ
 સકતી પાપના સબબને લગતી હોએ, તેઓને (તે ગુનાહની અંદરથી) મો-
 કલા કરવાનો ઉપાએ નહી કરે; અને તેહને લીધે ઘણાંએક આદમીઓ હ-
 મેશનાં દોષખી હોવાથી તેઓ વગર છુટકારાએ દોષખમાં પડેતો, તે (ધ-
 રમગુરુ) એનો મનહુબ દાદારની તરફનો હોવા છતાં, તેઓ લોકોને કાએ-
 દાસર નહી ચલાવવાએ, તેઓને ખુરી મદદ આપવાએ, અને તેઓને
 આકેબતને લગતું ગણેઆણુ નહી આપવાનાં કારણને લીધે, પોતાની
 જાતવાલાઓને ખુરાં સેવટવાલા બનાવનારછે. અને જેહનું વરૂ, ચાલ-
 સાધને લગતા લોભની અસરને લીધે, પોતાનાં બચ્ચાંઓનો નાસ કરનાર
 તરીકે કેહવાએચ, (તેટલા નાસકારક તે ધરમગુરુઓછે.)

૧ (૧૧) જે (વરતુ) ને લીધે રવાંનનો (આવતી દુનીઆમાં)
 હેસાબ શુમાર થાએચ, તે વીસે ભલી દીનને
 લગતો ખોલાસો.

૨ જાણુવું કે, (આદમીના) આતમા (એ, આએ દુનીઆમાં કરેલાં કાંમ)
 નો હેસાબ શુમાર, (આવતી દુનીઆંખો) તેહની ઈચ્છા તથા સહમજ સકતી ન
 પરમાંણુ પરમાંણુ થાએચ. અને એ પરકારનાં આદમીઓ અગત કરીને
 ૫) તરેહનાંછે. (તેમાં) એક તે (આદમી) કે જેહની ઈચ્છા (પોતાના) પેદા
 કરનાર અને તેહની દીનની ઉપર અંતકરણથી હોએ, અને તે (બંધે) ને
 સહમજવા સાડું પુછપરછ કરવાની દાનાઈની જોઈતી સકતી તેહનામા
 હોએ; તેથી તે શખ્સ ભલી દીનને લગતી પુછપરછ કરીને તેહને લગતું
 ગણેઆંત મેલવે, તથા તે ઉપર એકીન રાખીને ભલી દીનનાં ફરમાન પરમાંણુ
 સવાબ કરે અને ગુનાહથી દુર રેહતો, તે દીનની રાહે અશોછે. પણ જે

કયુ (તેહુનું આદમી) પુછપરછ કરવાની સક્તી છતાં ભલી દીનને લગતું ગણેઆન નહીં મેલવી સકે, અને બનતી કુશેશ કરતાં ભલી દીનને લગતી પુછપરછ કરવામાં નીસફ થાએ, તેઆરે પાક દાદારની તરફનાં અંત-કરણથી (ધરમને લગતી) ચાલતી રીત પરમાંણેનો કોઈખી સવાખ કરવાએ દોનખથી (પોતાના રવાંનને) છુટકારો આપવાની ઉમેદવાલોછે, (ઈઆને તે સવાખનાં કાંમ કરવાથી તેહનું રવાંન દોનખી થતું નથી. બીજું તે ૩ (આદમી) કે જે (પોતાનાં) પેદા કરનારને અને તેહની દીનને અંતકરણથી ચાહનાર હોએ, પણ તેહનામાં ભલી દીનને લગતી પુછપરછ કરીને તેહને લગતું જેટલું ગણેઆન મેલવું જોઈએ તેહવી સહમજ સક્તી નહીં હોએ, અને હેવી તરેહનું તે માણસ હોએ કે જેટલું સહમજ તેટલું પાપથી દુર રેહ, અને જેટલો જાણે તેટલો સવાખ કરે, તે આદમી પાક દાદાર અને તેહની દીનને ચાહવાના સખખને લીધે, તથા પેલાં સવાખના કાંમની અને ગુનાહથી દુર રેહવાની કહ્યતને લીધે (દોનખથી) છુટકારો મેલવવાની આસાવંતુંછે. તરીજું તે (આદમી) કે જે પાક દાદાર અને ૪ તેહની દીનને અંતકરણથી ચાહનાર હોએ, અને (દીનની) પુછપરછ કરવાની ઉલટ રાખતું હોએ, પણ ભલી દીનને સહમજવાનું તેહનામાં ગણેઆન નહીં હોએ, અને તે, હેવી રીતનું આદમી હોએ કે, તે પોતેતેહનામાં દાંનાઈ નહીં હોવાને લીધે, મતલબને નહીં સહમજ સકે. તે તેહવાં આદમીનો (દોનખથી) છુટકારો, પેદાના કરનાર દાદાર અને તેહની દીનની દાંનાઈ તરફ તેહનું અંતકરણ હોવાની સક્તીને લીધે થાઈ શકે. ચોથું ૫ તે (આદમી) કે જે (પોતાના) પેદા કરનાર અને તેહની દીનને અંતકરણથી ચાહનાર હોએ, પણ તેનામાં ભલી દીનને લગતી પુછપરછ કરીને સહમજ મેલવાની મનસક્તી નહીં હોએ, અને તે, હેવી રીતનું માણસ હોએ કે, દાંનાઈની સક્તીએ કરી જે કાંઈ (દાંનાઈ) તેહની પાસે નહીં હોએ તે (બીજાં પાસેથી) સહમજ સકે નહીં. તે માણસને, પાક દાદાર અને તેહની દીનને લગતાં તેહનાં અંતકરણને લીધે (દોનખથી) છુટકારો મેલવાનો ઉપાએછે. પાંચમું તે (આદમી) કે જેહને (પોતાના) પેદા કરનાર ૬ અને તેહની દીનને ચાહવાનું અંતકરણ નહીં હોએ, (ઈઆને જે માણસ સહમજ સક્તી વગરનું, અને થેલું હોએ) તે તે આદમીને ગુનાહનો સંબંધ હોવા છતાં તેહનાં અંતકરણથી ઈચ્છા લઈ લેવાએઆને લીધે (ઐટલે જે સવાખ કે ગુનાહ એ બંધે કરવાની સહમજ સક્તી તેહનામાં નહીં હોવાને લીધે) તેહને દોનખથી છુટવાનો એક સખખછે.

- ૧ (૧૦) એક સારી મોહ્યત ધરાવનારા યાહુદીએ, (પોતાની જાતવાલી ઓરતનાં) લગણ, હેરબદની સાથે કર વામાં એબ શુંછે, તેહનું કારણ પુછવાથી, તે હેરબદ તેહનો મજદીઅસની દીનની સહમજથી વાલેલો જવાબ.

- ૨ કારણ એછે કે, એક પ્રતિવાદીની તરફથી વાદીને જખમ, નોકસાંન અને કુઃખ પોહચવાએ તેહના દાવાને લગતી તકરાર ઉઠેછે; તે (સખબ) થી, (દીનનાં) ફરમાનથી બંધાએલાં (દીનદાર) આદમીઓએ વગર ગુનાહે તથા વગર જગડાએ રેહવાના વીચારથી, ધરમ પાલનારા હેવા લોકોની સાથે શાદીનો ગાંઠ બાંધવો સવારછે, કે જ્યો તેઓને તથા તેઓની જાતવાલા લોકોને (પાક) યજ્ઞદાંની બંદગી તથા એબાદતની મારફતે દોજખથી છુટકારો મેલવાની કહ્યમત રેહ.* આદમીની ઓલાદની આબાદી, આએ (ઉપર જણાવેલા) એક બીજાને મદદ મલવાના વીચારથી લગણ કરવાએછે. ખેતીઓદથ (ઇ-આને લગણને લગતી સગાઇ) કેઆરે કેહવાએ કે, જ્યારે તે પોતાની જાતની અંદર કરેઆમાં આવેલી હોએ. અને તેથી (તેહની) ઓલાદને મરતબો, તથા સગાંઓ અને હમજાતીઓને પાક ખોદાએતાલાની બંદગીની મારફતે (દોજખથી) છુટકારો મેલવાની કહ્યમત મલી સકેચ. (એટલા વાસ્તે) જ્યો ફશોકન્તને માટેના શુધારા અને સેલસેલાંને વાસ્તેની મતલ-

* જરતોશતી મજહબની અંદર હમદીન સેવાએ પરકોમની સાથે શાદી કરવાનું ફરમાન નથી. તે વીસેની ગવાહી વંદીદાદની ચોથી પરગરદના પાક અવસ્તા ઉપરથી આપણને નીચે જણાવેઆ મુજબ મલેછે.

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

‘(ઓ અશી જરતોશત) ! જો અતરે હમદીન (ઇઆને મજદીઅસની જર-તોશતી દીન ઉપર એતકાદ રાખનારા) પુરબો, બાધઓ, અથવા દોસ્તો, દોલત મેલવાની, ઓરત કરવાની, અને એલમ સીખવાની આહેશ ખતલાયે; તેહમાંનાં જો-ઓ દોલત મેલવાની આહેશ રાખતા હોએ તેઓને દોલત બખ્શથી; જો-ઓ ઓરત કરવાની આહેશ રાખતા હોએ તેઓને ઓરત પરણાવી આપવી; અને જો-ઓ એલમ સીખવા માંગતા હોએ તેઓને ‘માંખરેવન્ત’ (ઇઆને જરતોશતી ધર-મને લગતું ગણેઆણું) આપવું.’

અથા પોતાનાં (ધંઆને પોતાની દીનનાં) આદમીઓનું મરદ આરત તરીકેનું
જોડું બનાવેતો, તે (જોડાં) ની સગાઈનું નાનું વધારે સલામતી સાથે ઘણી લાં-
મથી મુદતવેર ચાલવા સાડ, (પોતાના) બેહદ હુમજતીઓની અંદરથી સગાં-
ઓમાંના નનદીકનાં સગાંઓમાં, તથા આરખાણવાલાઓમાંના વધારે આર-
ખાણવાલાઓની સાથે કરવું. અગત કરીને (માણસની) ઓલાદ (ની ઉતપન્તી) ૩
ને લગતો સંબંધ જે ઘણાજ વીચાર કરવા જોગ છે, તે તરણ તરેહનો છે; તેમાં
એક બાપ અને બેટીનો, બીજો દીકરા અને માતાનો, અને તરીજો ભાઈ
અને બેહનનો છે. અને આપે બાબતને લગતાં ભરંમ ભરેલાં બોલવાને,
દીનના વાકેફગાર દસતુરની તરફથી ભલી દીનની રાહે આપે પરખાણે ખો-
લાસો કરેઆમાં આવેલો છે. આપણે કહીએમ કે, ખોદાએતાલાએ ખલ-
કની અંદર જે કાંઈ પેદા કરીલું છે, તે નર અને માદા છે; તેમાં જે નર છે
તે બેટો, અને તેહનાં જોડાં તરીકે જે માદા છે તે બેટી છે, અને (ખોદાએ-
તાલા) પોતે (તેઓનો) બાપ છે. (હવે) સફંદારમદની જમીન કે જેમાથી
પેદાએશની ઉતપન્તી થાઈ છે, તેણી, તેહની (ધંઆને પેદાના કરનારની), માદા
તરીકે ગણાએ છે, તેણીની અંદરથી તેણે (ધંઆને પાક ખોદાએતાલાએ),
ગયોમરદ જે નર હોતો, તેહને પેદા કીધો હોતો. અને તે પેલ્લા પુરૂષને લીધે
(આપે ફનીઆનાં) સઘલાં આદમીઓએ જણમ લીધો છે. † જાંહાંવેર ગ-

† આપણા પવીતર જરોતોશતી મજબૂતમાં ફરમાન પરમાણે, આપે દુનીઆમાં આદમીઓની પેદાએશની ઉત્પત્તી અથો ગયોમરથી યાદછિ. તે વીસેની ગવાહી, ફરવરદીન યશતના ૨૪ મા ફરદા, અને ૮૭ મા ફેરરાની અંદર તથા વજશનેના ૨૫ મા હા, અને ૧૦ મા ફેરરામાં નીચે લખી જણાવેઆ પરમાણે આપેલીછિ.

[illegible]

‘ ગયોમરદનાં અંશે કૃષોહરની હમો ધમ્માદ કરીએય, કે જે પેહલો અહુર-મજ્દના વીચાર અને નસીહતોને સાંભળનારો હતો; જેહનીથી (અંશે અહુરમજ્દ) ધરાંન દેશના લોકોની આલાદ, અને યુનીઆદની ઉત્પત્તી કીધી હતી.’

[illegible]

‘અશી મરદાનાં અને ઝારતોનાં કુદરહરોની હમો ઇઆદ કરીએય; તેમાં ગણે-મરહથી તે સોસીઆય શુધીનાં સધલાં બલાં, કડીઆતદાર અને સવાબની અંદર ચહતે દરજ્જેનાં અશી (આદમીઓ, જે થઈ ગીઆં, હમણુજી, અને થસે તેઓ) નાં કુદરહરની હમો ઇઆદ કરીએય.’

ગોમરદ હોતો તાંહાંવેર તે જીવતો, બોલતો, અને મોતની તરફવાલો (ઈઆને મોતમંદ થવા જોગ) હોતો. દરીએક આદમીને જે કાંઈ જીવતું, બોલતું અને મરનારું, હેવા તરંજી સખુનની હદ (ઈઆને પરમાંજી) મલીકંછે, તે તેહનીથી, (ઈઆને અશો ગયોમરદથી) છે; તેમાં (માંજીસ), પેદાએશની અંદર જીવતું, તથા બોલતું, એ બે (ઉમદા ચીજ) ધરાવનારું, પેદાના કરનાર બાપ (ઈઆને પાક બોદાએતાલા) થીછે, અને મરનારું (ઈઆને દોજખની ઈજા ભોગવનારું), એ બે આપનાર (એહરેમન) ને તે ઉપર પોહચવાથી (ઈઆને તેહની અસરથી) છે. આએ (ઉપર જણાવેલી તરજી) હદવાલાં આદમીએનો સેલસેલો ક્રશોકન્ત (ના વખત) શુધી, તે પુરૂષ, (ઈઆને ગયોમરદ) ની સાથે જોડાએલો રેહસે. હવે (ઉપર લખી જણાવેઆ પરમાંજી) બાપની સાહેતાએ છોકરીથી પુરૂષ પેદા થાઈને જે પેદાએશ બની, (ઈઆને સફંદારમદની જમીનની મારફતે ગઈએમરદ જણાએઓ,) તેહને હમો બાપ બેટીને લગતું બેતીએાદથ કહીએચ. વલી દીનમાં એમ જાહેર કરેલુંછે કે, જે આરે ગયોમરદ (આએ ફતીઆથી) ગુજરી ગીઓ, તેઆરે તેહની મની, જે તેહનું વિરજ કરી કેહવાએચ, તે સફંદારમદની જમીન જે તેહની (ઈઆને ગયોમરદની) માતા હતી, તેણીમાં પડીકં, તેહના સંબંધથી 'મશય' અને 'મશ્યાનિ' ની ગયોમરદ અને સફંદારમદના બેટા બેટી તરીકે ઉત્પન્તી થાઈ, તેહને હમો દીકરા અને માતાને લગતું 'બેતીએાદથ' કરી કહીએચ.*

* 'બુન્દેહશને' નામની પેહલવી કેતાબમાં 'મશય' અને 'મશ્યાનિ' ને પેદા થવાનું વરણન નીચે લખી જણાવેઆ પરમાંજી આવેલુંછે.

જાણીએ જાણીએ ૧૨૭૧ ૧૧૭ ૬૬ ૧૧૧૭ ૨૧ ૬૧૬ ૨૨૭૧ ૨૧ ૬૧૬ ૨૨૭૧
૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧
૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧
૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧
૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧
૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧
૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧ ૨૨૭૧

‘ગયોમરદ ગુજરતી વખતે (પોતાનું) તોખમ બાહર આપીકં હતું, (ઈઆને તેહનું વીરજ જમીન ઉપર પડીકં હતું), તે તોખમ ખોરશેદની રાશનીના પરકાશથી ફેલાઈછે અને તેના બે ભાગને નેરીસંગે (ઈઆને માંજીસની આલાદનો અચાવ કરનારી કુદરતી સક્તીએ) જલવેઆ અને એક ભાગને સફંદારમદ કબુલ રાખેઓ (ઈઆને એક ભાગની અસર જમીનમાં થાઈ), તેથી ૫૦ વરસે એક જાડે જમીનમાંથી ૩૫ પડીકં, અને ૧૫ વરસે ૧૫ પાતરાં વાલો ‘મશય’ અને ‘મશ્યાનિ’ તે લગતો એક રથંબ હેથી પરકારે ઉગી નીકલઓ કે, જેહમાં તેઓના હાથ ખેળાં

અમને મરુપ તથા મરુપાનિએ એકબીજાની સાથે મરદ આરત તરીકે રેહીને
 યોલાદની વરધીને લગતું કાંમ કીધું, અને તેહનેથી (આદમીની) પેદાએ-
 શની ઉત્પન્તી થાઈ, તેહને હમો ભાઈ બેહનને લગતું 'ખેતીઓદથ' કરી
 ફહીએય. આએ 'મરુપ' તથા 'મરુપાનિ' થી ઘણા જોડ છોકરાંઓએ
 જણમ લીધો હતો, અને તે દરએક જોડું આરત મરદ તરીકે રહીઈ હતું;
 અને (આએ દુનીઆમાં) જે સઘલાં આદમીઓ જણમેઆંય, અને વલી
 જણમસે તે (સઘલાં) આએ અસલ (મરુપ, મરુપાનિની) યુનીઆદના સં-
 બંધથીછે. પાક ખોદાએતાલાની તરફથી આએ પરમાંણે (ઈનસાંનની)
 પેદાએશની ઉત્પન્તી થવાએ, તે જે હસ્તીનો સાહેબછે, તેહને પીછાંણવાનો
 સબબ બનેઓછે, એટલે જે પાક ખોદાએતાલાને લગતી સહમન સઘલાં કેશ-
 વરના (ઈઆને હફતએકલીમના) આદમીઓને, (આદમજાતની) પેદાઅશની
 વરધીથી મલીછે; અને તેથી (તે) વરધીનો કરનાર (પોતે) જણાએલોછે. મારે
 કેહવું જોઈએય કે, દેવો આદમીના ફુશમનછે, તેઓની ઈચ્છા અને હીલચાલ, ૫
 (ખલકની) નેસ્તીને માંટેનીછે, તેથી (આદમીઓને) ઘટારતછે કે તેઓએ લગ-
 ણને લગતી સગાઈ કરવા માટેનો ઉલટ રાખવો, કે તેથી તેઓની (ઈઆને દેવો-
 ની), બદઅખતી થાએ, જે (સરવે સફતીવાંન) સાહેબથી આએ કાંમના દેડાવની
 શરૂઆત થાઈછે, (ઈઆને જે સાહેબે આદમજાતને જે નીઅમથી જણમ
 આપેઓછે), તેહનો પુરતો આભાર માણવાને સઘલાં આદમીઓ બંધાએલાંછે;
 અને તેથી તેઓના (ઈઆને આદમીઓના), જે હરીશિછે તેઓને (ઈઆને
 દેવોને), ઘણી ધાસ્તી, દુઃખ, અને ઈજા પોહએછે, તથા તેઓની સકતી
 ઘટેછે; અને તેહને લીધે તેઓ આદમીઓને નરતલ તથા નોકસાંન કરવાનું
 કારણ જાણી સકતા નથી. જાંહાંશુધી (આદમીની અંદર) આએ રીતની
 (ઈઆને ખેતીઓદથને લગતી) સવાબકારી હોએય, તાંહાંશુધી તે, દુઃખી,
 દરદી, ભએ ભરેલા અને જોલમ પાંખેલા કરી સકેય; અને એ મારજે સવા-
 બકારોને સવાબનો મુનદ અને બદલો મલેય, (વલી) માહરે કેહવું જો- ૬
 ઈએય કે, (આદમીનાં) બચ્ચાંઓ શોકલ, અંદાંમનો ઘાટ, ઉધરભાવ, ભ-
 ભાઈ, અકલ, સારો ખવાસ, મરવત, માએઆ, પરાકરમને લગતી સકતી,
 શરીરનો બાંધો અને તેમજ બીજી કેટલીએક બાબતમાં તેહને જનમ આ-

આગલથી એલા હતા, અને તેઓનાં શરીર જાડની એકબીજા સાથે મલતી ડાલીના
 આકારનો એકબીજા સાથે જોડાએલાં હતાં. અને તે બંધે કમર આગલથી એકબીજા
 સાથે હેવી રીતે મલેલાં હતાં કે પુરૂષ કીહો અને સ્ત્રી કેહી તે જણાવું નહી હવું.'

- પનારી અસલ બુનીઆદને ઘણું કરીને મલતાં આવેચ. અને એ (વાત-
ને લોકો) વધારે સહી અને વાનખી ગણેચ. વલી તે વીશેનો વીચાર
આપણને એ ઉપરથી મલી આવેચ કે, જે કોઈ રોલો પવીત્તર, અને
દીનને લગતો (ઈઆને અથોરનાંની) છે, તે આવતી ફુનીઆની તરફ ઈ-
માંન રાખનારો, ખરવતવાલો, વગર સકતીવાલાની તરફ મોહકું દીલ બ-
- ૭ તલાવનારો અને ખોદાનો દર રાખનારો હોએચ. અને જે અરથેશતારનો
(ઈઆને રાજ દરખારી રોલો) છે, તે ગુરૂગ ઉઠાવનારો, આએ ફુનીઆનાં
બંદોબસ્તને વધારનારો, કદાવર બદનવાલો, કઉઅતદાર, મનબુત દીલનો,
(ઈઆને ધારી છાતીવાલો), અને દલેર હોએચ; અને (આખી) જનદગી
શુધી લડાઈ અને બાહુકુરી કરવાથી ધરાતો નથી, અને શેકારી સગ તથા
વરૂની માફક, જીવની નહીં દરકાર કરનાર તથા (ખીજનો જીવ લેવાથી)
કુર રેહનારો નથી. વલી ગરીબરૂં ગોસ્પન્દ, વરૂની માફક ઘાતકી નથી;
- ૮,૯ તેમજ (શેકારી) સગના જેવું વરૂ ઉતર્યું નથી; અને (શેકારી) સગ વગર
(આદમી તથા ગોસ્પન્દનાં) સરીરનો (વરૂથી) બચાવ થાઈ સકતો નથી.†
વલી અરખી તેજ ચાલના ઘોડા (ની બુનીઆદ) થી ગાંમઠી (ઈઆને ઈરાં-
ની ઘોડી) એ જે બચ્માંને જણુમ આપેચ, તે અરખી ઘોડાની માફક ચા-
લતા નથી. તેમ ગાંમઠી (ઈઆને ઈરાંની) જણુમેલા ઘોડા ચાલમાં અરખી-
ના જેવા નથી. એજ મુજબ બદાવી ‡ (ઘોડા) ગાંમઠી (ઈઆને ઈરાંની) ના
જેવા નથી. વલી એક ઘોડા અને ઘણેડાં (ના સંબંધ) થી જણુમેલું ખ-
ચર, ઘોડા અને ઘણેડામાં કોઈની સાથે જાતની અંદર બરોબર મલતું
આવતું નથી. આએ પરકારે (અવાર નવાર જાતના સંબંધને લીધે)
તેઓમાંનું (ઈઆને ઉપર લખી જણાવેલાં જાણુવરોમાંનું) કોઈ, એકખી-
જને મલતું આવતું નથી, અને તેમ થવાયો ખરી બુનીઆદીને હાંણી પો-
હએચ, તથા એપ્રલાદ આગલ વધતી નથી. એટલા સારૂં પોતાની બુનીઆ-
- ૧૦ દને નીરમલ હાલતમાં સાચવી રાખવામાં ધણો ફાએદોછે. માટે માહરૂં
કેહવું એછે કે, માંણસોની અંદર ભાઈ અને બેહનને તાંહાં જણુમેલાં ફર-
જંદોમાં આએ (ઈઆને નીચે જણાવેલી) ચેઆર કેસમની મોહબતનો
તરીકોછે; તેમાં એક ભાઈનાં ફરજંદોનો ચાહ (ખીજ) ભાઈના ફરજંદ ઉ-

† સગ, ગોસ્પંદ તથા આદમીએનો વરૂથી બચાવ કરેચ, તે વીસેની જેકર
વંદીદાદની ૧૩ મી પરગરદના ૩૯ અને ૪૦ મા ફેકરાનાં પાક અવસ્તામાં આવેલીછે.

‡ બદાવી એ ઉતાવલી ચાલવાલા ઘોડાની એક જાતનું નામછે.

પર; બીજું—ભાઈના ફરજંદનો ચાહ બેહુનનાં ફરજંદ ઉપર; તરીજું—
બેહુનનાં ફરજંદનો ચાહ (બીજી) બેહુનના ફરજંદ ઉપર; ચોથું—પીતરા-
ઈ ભાઈનાં ફરજંદનો (ચાહ) પીતરાઈ (ભાઈ બેહુન) નાં ફરજંદ ઉપર હોય્મ; તેહના સખબને લીધે આએ ચેઆર કેસમનાં લોકોને તેઓને લગતાં ચેઆર
કેસમનાં ફરજંદોની પરવરશી કરવાની માએઆ, કાલજી, ઉલટ અને આ-
સા રેહુય; અને તેથી તેઓ સવધ ફરજંદોને જનમ આપનારાં થાય્મ.

(સવાલ—) તેઆરેતો એજ રીતે બાપ અને બેટી, તથા દીકરા અને ૧૨
માતાના સંબંધથી જે ફરજંદ જણમે, તેવાં ફરજંદની ઉપરબી વધારે મા-
એઆ રાખવાની અને તેઓની જતન જાલવણી કરવાની કાલજી રાખવી
વધારે જરૂરીછે ?

(જવાબ—) જોકે કેટલાએક લોકોમાં ફરજંદની સાથે હમબીશતર ૧૨
થવાનું જે કાંમછે તે વધારે ખુશી ઉપજવનારું અને (તેઓના) મજહબને
લગતું ગણાય્મ, અને (તે વાત આપણને) જાંણીતીછે, તેહનો સખબ
અગત ફરીને જુદી યુતીઆદના અને ઉલટો મજહબ પાલનારા કોઈ શખ્સ-
થી કેટલીએક હલકે દરજ્જેની ઓલાદને લીધે બનવો જોઈએ.* અને તેહવી

* દખ્ખેસ્તાં કેતાબના ૧૩ મા બાબની અંદર ‘આખ્શીઆન’ ટોલાની રીત-
ભાંત અને મજહબને લગતા તરીકા વીસેનું વરણન આપેલુંછે, તેહમાં જએય કે
આએ ટોલાને લગતો મજહબ મોબદ ‘આખ્શી’ નામના એક ધર્મના રેહવાસી-
થી ઉત્પન થએઓ હતો, અને એ મજહબ પાલનારા લોકો બેહથત, દોજબ અને
રીસ્તાબેજનો ધનકાર કરનારા તથા પોતાની મરજી મુજબ કોઈબી રીતની હદ વ-
ગરનાં કાંમો કરનારાછે; અને તેઓમાં દીકરી, બેહન, માએ અને માસી તથા તેઓથી
જણમેલાઓની સાથે હમબીશતર થવાનું રવાછે. આએ છેલ્લી મતલબને લગતું
લખાણ અસલ કેતાબમાં આપણને આએ રીતે લખેલું મલેછે:—

نزد این فرقه وطی دختر و خواهر و مادر و خاله و آنچه از
ایشان بزیاد رواست

આએ ટોલાને લગતાં ઉપલાં વરણન ઉપરથી જણાય્મ કે, તે દખ્ખ-
ઈતો કુદર અને વગર ધરમવાલો ટોલોછે. તેહવો ટોલો જીરંનના કોઈબી
ભાગમાં વસ્તો હોએ તેહની સાથે મજહીઅસની જરતોથતી ધરમ પાલનારા પાર-
સીઓને કસુ લાગતું વજગતું નથી. પણ જેઆરે આપણ જોઈએય કે કેટલાએક
યુનાની અને ગ્રીક લખનારાઓએ, તેઓને મલેલી ઓટી ખખર ઉપરથી વગર તપાસે
ઉપલી બેકાએદ લગણ કરવાની અથવા હમબીશતર થવાની નાલાએક ચાલને જરતો-
થતીઓને લાચ પાડીય. જેમકે: Philo (ફીલો) અને Diogenes Laertius
(ડાયોજેનીસ લેઅરતીઅસે) પારસીઓને વાસ્તે લખીઉંય કે “ પારસીઓ પોતાની
માએ અને બેહનોની સાથે પરણતા હતા, તે યગાઓની સાથે જણાકારી કરનારાઓ-
ના લગણને સેકંદરે ૨૬ કીધાં હતાં.” Herodotus (હીરોડોટસ) લખેય કે,
“Cambyses (કમબાઈસીસ), તેહની ‘એટાસ’ નામની બેહનની સાથે પરણેઓ

શાદીની મોહબત તથા ખુશીની મારફતે જો એક પુરુષને તેહની બેઠીના સંબંધથી એક બેટો જન્મ્યો તેથી (જણીથી તે છોકરાએ જન્મ લીધો) ૧૩ તે તેણીનો) લાઈ ગણાએ; તેમજ તેણી તેહની માતા ગણાએ. અને જો છોકરો માએ અને દીકરાના સંબંધથી જન્મ્યો તેહનો (પેલો જન્મ આપનાર શખ્સ) લાઈ તેમજ બાપ ગણાએ; માટે આએ એક શાદીનો અણ-ઘટો અને જણાકારીને લગતો તરીકા છે. જો એમ હોએ તો તેથી તે (હેતુ કામ કરનારો) શખ્સ ખોદાતાલાની બંદગી, તથા ખેડસતની ખુશીને લગતો નથી; પણ તેથી તે વધારે નોકસાંનને ઉત્પન્ન કરનારો, તથા નહીં કાએદો ૧૪ કરવા સાથે સારા દેખાવ વગરનો અને વધારે એબવાલો છે. જો તમે એમ કેહવા માંગતા હોવો કે, તેમાં ખરાબ દેખાવ (ઈઆને એબ) શું છે? તો આએ વાત ઉપર એમાં આપો કે, જો કોઈની માએ, અથવા બેહુન અને દીકરીને, કનજોએ કાંઈ જખમ થએઓ હોએ તો, તેણીને એક ડાક્ટરની નબદીક જા-ઈને તેની પાસે તે જગોએ રૂજનો કાકરો મેલાવેઆ વગર છુટકો નથી, તે વઈદનું કાંમ કરવાથી તેણીનો બાપ, બેટો અને લાઈ જો દુર રેહતો, તેહમાં ખરાબ શું છે? કારણ કે બીજા બેગાંનાં પુરુષનાં કરતાં તેઓ (તે જગોને) હાથ લગાડે અને રૂજનો કાકરો મેલે તે (ઈજતનાં) કાએદાસર નથી.

૧૫ (શવાલ—) જોએ તેઓનું (ઈઆને યાહુદી અને પારસીનું) જોકુ બનાવવાની મતલબ ધરાવતા હોએ, તેઓ પોતાની તરફથી એક પેગાંમતી મારફતે (તે જોડાંને) ધણી ધણીઆણી તરીકે મુકરર કરવાનો વીચાર જણાવીને (તેઓની રાજથી) તે વીસેનો બંદોબસત કરે, અને લગાંણને લગ-

હોતા." Strabo (સ્ટ્રાબો) લખેય કે, "પારસીઓને તેઓના મજહબની રાહ પોતાની માએની સાથે હમખીસ્તર યવાની છુટજે." Plutarch (પ્લુટાર્ચ), Artaxerxes (ઈઆને ખેહમન) ની જુદેગાંનીના એહવાલમાં લખેય કે, "આએ પાદશાહે પોતાની Atossa (એટોસ્સા) અને Amestris (એમેસ્ટ્રીસ) નામની બે દીકરીઓને પોતાની આસરત કીધી હતી." હવે આએ ઉપલા તેમજ તેહને મલતા બીજા લખનારોએનું બુલ ભરેલું લખાંણ પારસીઓતો કદીબી કબુલ નહીં રાખે; પણ જો વીદવાં યુરોપીઓને જોએ જરતોસ્ત્રી મજહબનાં પુસ્તકો અને એ ટોલાને લગતી તવારીખથી સારી રીતે વકીફાર છે, તેઓબી કબુલ રાખવાને નથી. તે છતાં 'દેવેસ્તાન' કેતાબનો ઇંગરેજી તરજુમો કરનાર 'ડેવીડ શેઆ' (David Shea) તથા એન્થોની ટ્રોયર (Anthony Troyer) નામના વીદવાનોએ મજહૂર તરજુમાને લગતી નોટોની અંદર ઉપલા ગરંથકારોનાં મતો જખબ ટાંકીને તેઓના બિ-વજન લખાંણને પોતાની તરફથી વજાંણ આપીદે છે, તેવાત આપણને નાપસંદ લાગે છે, અને તેમજ તે ઉપલા ગરંથકારોને શોભા આપનારી નથી. (જુઓ 'દેવેસ્તાન' કેતાબનો સં. ૧૮૪૩ ઇસવીમાં થએલો ઇંગરેજી તરજુમાનો વાલમ ૧ લાને સં. ૧૯૧, અને ૨૦૯ નં.)

તાં વાળાં તથા સરનાઈની મારફતે શેહરનાં સઘલા લોકોને વાકેફ કરે કે, આએ આદમીએની શાદી થાએચ, એટલે જે “ફલાના અરમાંનીની બેટી, બેહન, અને માએની સાથે, ફલાનો પારસી ફલાનું” (ઈઆને પરણવાનું) કાંમ કરવા માંગેચ,” અને તે વાતથી લોકોને વાકેફ કરેઆ પછી, જે કબુ તેઓ-નું જેડું બતાવેઆમાં આવેતો તે વાનખી હોવું જોઈએ. (આ રીતના બંદોબસ્તથી મુકરર થાએલું જેડું) ખરાબ દેખાવવાલું તથા એક બીજાને નહી ચાહુનારું કેમ હોએ ? પણ તેમ થવાથી તો (તેહવું જેડું) એકબીજાની સાથે ખરાબ દેખાવ નહી રાખનારું અને સારો વસ્તુકથી એકબીજાની સાથે કાંમ કરનારું થાએચ.

(જવાબ—) દેખઈતું છે કે, જુદી કોમથી જનદગી ગુજરવા માટેની ૧૬ ફાએદા ભરેલી હાલત, એબનું ઢાંકવું, એકબીજાને મલતી ઈચ્છા, એક બીજાના નફા નોકસાંતમાં ભાગ લેવો, અને જે કાંઈ મલે તે ઉપર રાજ રેહવું બની શકે નહી; કારણ કે કેટલીએક ઓરતો પોતાના ખાવંદની ઉપર તેઓની કમસકતી તથા નહી હીમત હોવા છતાં, પોતાની વાપરવેશને સારૂ વધુ વસ્તુઓ ખરીદવાની ફરજ પાડેચ, અને ખાવંદની તરફથી તે નહી મેલવવાને લીધે, પોતાની મોહટાઈ જણાવવા સારૂ, ખાવંદની ઉપર જાસ્તી કરેચ. જેમ બીજી ઘણીએક પારકી (ઈઆને જુદી જાતવાલી) ઓરતો આએ રીતનો હોકમ (પોતાના ખાવંદની ઉપર) કરવાને રાજ થાએચ, અને (તેઓ પાસે) જરીઆંત તથા જેબદાર પોશાક પેહરવા ઓઢવા માંગેચ, તથા બાંડીઓ, ખુશ દેખાવ દેખાડનારો રંગ, સુગંધી, અને તેમજ બીજી ઘણીએક ઘરખણીઆંતીને પસંદ પડતી વસ્તુઓ માંગેછે, કે જે (ખાવંદથી) કબુલ કરી શકાય નહી. અને જે તે કબુલેઆ વગર છુટક નહી થાએ હેવું હોએતો, પછી તે વીસેની મારામારી, ગાલાગાલી થાએ, અને (એકબીજાને) ખરાબ શખ્ત ઓચરેઆમાં આવે. અને જે તે (વસ્તુ) મેલવાને લગતી વધારે જાસ્તી થાએતો, પછી તે (અસલ મતલબ) નો ભેદ છુપો રેહ, અને તેઓ રાત દાહુડો (એકબીજા સાથે) ખરાબ ચાલ ચલાવે, તથા (એકબીજાનું) મોહડું જોવાનો વેહવાર નહી રાખે. અને (સેવરે) પેલી ભુંડી ઓરત, પોતાનાં મા-બાપને ઘર જતી રેહ, અને ખાવંદને નીઆધીસોની આગલ ખેંચી મંગાવે, અને (નીઆધીસો) તેણીને સારૂ નોકસાંત વગર રેહવાનો ચુકાદો કરે. અને જે ખાવંદ કેહ કે હું (એ ઓરતને) ઓરત તરીકે રાખવા માંગતો નથી; કારણ કે તેણીની અંદર ઘણીએક તરેહની ખરાબ એબ, નો-

કસાંન, હલાકી, બદી અને ગુનાહ છે. પણ નીચાધીસો જો એમાંનાં (ધંધાને ખાવંદે બતલાવેલાં) એકબી કારણથી, તે ઓરતના છુટાછેડા નહી કરેતો પછી, તે જોડાને કેહવી રીતે કાએદા બરેલી હાલત, સારી છનદગી, થોડી મીરાસે રેહવું, ઈજ્જતથી વખત ગુજરવો અને સંતોષથી ૧૭ રેહવાની ચહડતે દરજ્જની કહ્યત મલે. ? જો તમે (એમ) કેહવા માંગતા હોવો કે, એવું (ખરામ) પરીનાંમ, જે કોઈ ખરામ વીચારવાલો હલકો ટોલો હોએય તેહનીથી બનેય; તો સહમજવું જોઈએ છે કે, બદી અને નીચાઈનો વધારો પોતાની મેલે થતો નથી, પણ ઘણાંએક બચ્ચાંઓ બીજાઓનો ખવાસ પસંદ કરવાએ અને તેહની ઉપર પેચ્ચાર રાખવાએ, ખરામ (ખવાસનાં) થાએ છે. (કેટલાએક લોકો) હમબીસ્તર થવાના વીચારને લીધે (હેવું કેહય કે). ખુબસુરત ઓરતથી ઘણાં (બચ્ચાંઓ) ખુબસુરત રૂપ લીએય; પણ અશે અહુરમજદના સંભાલ હેલ રેહનાર (મજદીઅસની દીનવાલા) ના વીચાર પરમાંજો તેવી ઓરત બદસુરત છે, કારણ કે હમારીથી ઉલટા વીચારવાલાઓની અંદર જે આદમી, નાગું હમબીસ્તર થાએય, તેહને હમે ખરામ ગણીએય, અને તેમજ (નેક) લોકો તેહને એમ બરેલું ગણેય. અને જો પોશાક પેહુડેલો હોએય તેહને હમે શુંદર ગણીએય, અને તેહને તેઓ (ધંધાને હમારીથી ઉલટા વીચારવાલાઓ), ખરામ ગણેય. જોહું નાંખ તેહનાં મોહડાની સાથે એકસરખું (ધંધાને મલતું) હોએય, તેહને હમે ખુબસુરત ગણીએય, પણ જોઓનું નાંખ મોહડાંથી ઉંચું હોએય, તેઓ તેહને બદસુરત ગણેય; અને કેહય કે જોઓની બે આંખની વચ્ચે (નાખ) દીવાર તરીકે બાહર નીકલેલું હોએ તે પસંદ કરવા જોગ અને સુનદર છે. તે ઉપરથી જણાએય કે ખુબસુરતી તથા બદસુરતી અસલ નથી, પણ તે (માણસની) પસંદગીમાં છે. તેમજ ઈમાંદારી, જે ધરમ કદીમ અને મતલબને સહમજવાનારો છે, તેહની અંદર ફરવામાં (ધંધાને મજદીઅસની નરતોશતી દીન કયુલ કરવામાં) છે.* જો માયું બોરાવેલું હોએ-

* આએ બાબતની અંદર મજદીઅસની દીન ઉપર ઈમાં લાવ્યા બીસે, હુરબદની તરફથી વીચાર આપવાની મતલબ, એ દીન કયુલ કરવાથી કોઈની જાત વાલી ઓરત સાથે પરણવું દીનની રાહે ગેરવાજબી નથી, તે વીસે છે. સાસાંની તખ્ખાના પાદશાહો બેહરાંમગાર, અને નોશિરવાંન, પારકી કોમવાલી ઓરતો સાથે પરણેઆ હતા, હેવું જે આપણને તેઓને લગતી તવારીખ ઉપરથી જણાએલું છે, તેહની મતલબની આપણને હેવીજ રીતે શહમજબી જોઈએય કે, તેણીઓને આપણા મજહબમાં લઈને તેઓ પરછી, તેઓએ તેણીઓની સાથે પોતાની શાદી કરી હતી. કારણ કે તેમ થએઆ વગર આપણા પાક મજહબની રાહે લગણુ થાઈ શકતાં નથી.

ચ, તે હુમારી નબરમાં બદલ સુરતછે, કારણ કે હુમારી દીનમાં તેહવા લોકોને 'મરગરજાંની' † ગુનેહગાર ગણેલાછે. તેથી જે શેહરી મરદો માથું બોરાવવાને કાએદાસરનાછે, (ઈઆને જ્યોના મજહબમાં માથું બોરાવવાની મનાઈ નથી) તેઓને પણ તે વીસેનો અટકાવછે. તેઓએ હવે દાંનાઈ તેહમાંછે કે, જે (ઓરત) કોઈબો દેકાંભેથી (ઈઆને કોઈબી તરેહથી) ખરાબ નહીં વીચારી સકાએ, તેણીને સવાબનાં કારણસર શુંદર ગણવી. કેટલીએક કોમની અંદર આએ (ઈઆને લગણુ સંબંધી સગાઈનું) કાંમ પોતાની જાતમાં કરવાનો સુતલક રવઈઓ નથી; પણ જાંહાંબી ખરાબ અને વગર દીનતા લોકો હોએ, અને તે પસંદ પડેતો તાંહાં કરવાનો (રવઈઓ) છે. અને હમો (તેથી ઉલટી રીતે) જેમ દાંનાઈનો તરીકોછે તેમ, ઈઆને પેદાના કરનાર (પાક દાદાર) ની તરફથી આએ રીતે (એટલેજ પોતાની કોમની અંદર શાદી કરવાથી) પેદા થાએલા (ફરજંદો) ને જેમ સવાબનો બદલો મેલે તે મુજબ, (પોતાની) બુનીઆદની સાચવણી કરનારા અને ઓલાદને સલાંમત રાખનારા છઈએ. અને તેજ કારણને લીધે, હમો આખેરશને લગતા ઉપાએવાલા (ઈઆને આવતી કુનીઆનું શુખ મેલવનારા) છઈએ, તથા જેમ ફરજંદને ફાએદો થાએ, ઓલાદને મદદ મેલે, અને બુનીઆદને (બેહશતનાં શુખની) આસા રેહ,

† 'મરગરજાં' બોલનો અર્થ 'મોહતની કીમતનો ગુનાહ' હોવો થાએછે; પણ માથું બોરાવનારો શખ્શ એટલો કસુરવંત નથી કે તે મોહતની મંજને લાએકનો ગણાએ. જરતોશતી ધરમમાં માથું બોરાવવાની મનાઈ બે કારણસરછે, તેહમાં એક તો એકે, જરતોશતી ધરમનો ફેલાવો પેહલ્લાં ધરાંનના મુલકમાં થએઓ હોતો અને તે દેશ સરદીનેછે, માટે તેહવા દેશમાં આદમીઓને પોતાના બદનને સરદીથી સાચવવા સારૂ હમેશાં ગરમ કપડાં પેડવાં જોઈએછે, તેમજ માંથાંને સાચવવા સારૂ તેહવા દેશમાં માંથાં ઉપર બાલ રાખવાની ઘણી જરૂરછે. અને બીજું બીલકુલ માથું બોરાવવાથી માથાંની આંમડીની અંદરથી જે મવાદ અથવા એક જાતની તરતની ક્લેછે તે રસી જરતોશતી દીનની રહિ અવગુન ભરેલી ગણાએછે; એટલા સારૂ આપણુ પાક મજહબમાં માંથું બોરાવવાની મનાઈ કરીછે, અને તેહને બદલે માથાંના બાલ કાતરવાને ફરમાવેલુછે. જે ફરમાનને ધરાંનથી હીંદુસ્થાનમાં આપેઆ પછી સંઘલા જરતોશતીઓએ સાચવી રાખીડું નથી; પણ અયોરનાન ટોલા આએ ફરમાન સાચવીને તે મુજબ ચાલેછે. એ ઉપરથી ઓલ્લી રીતે જણાએછે કે, માંથું બોરાવવાની કસુરનાં કાંમને 'મરગરજાં' નું નામ આપેઆમાં આવીડુંય તેહની મતલબ માથું બોરાવવાથી માથું બોરાવનાર શખ્શ કેટલેએક દરજ્જે પોતાને ઈજા ભોગવા જોગ બનાવેય તે સહમજબવાનીછે; કારણકે 'મરગ' બોલનો માએનો 'મોહત' સેવાએ 'કુખ' અને 'ઇજા' નોબી થાએછે.

(તેહવી ઓરત ઉપર) હોમો મોહ્યત રાખીએય; અને તેજ મુજબ (ઓર-
તને) ખુશી ઉપજાવનારો ખાવંદ, જે ખીડી જખાંનવાલો, વધારે મુખ
આપનારો, વગર નોકસાંનનો, ઘણીએક રીતનો ફાએદાકારક, નવી
નવી ઇકિકતીવાલો, ઘણો હુનરવન્તો, શુંદર, અને બીજી જણાતી (સંકટથી)
ફરાગત આપનાર, તેમજ નોકસાંનકારક, તથા કુખ્પકારક વસ્તુને દુર કર-
નારો, વગર બીહુકનો, આપોઆપ ચલકાટ ભરેલો, અને લોકોની (ઇઆને
રેવાજ) રીત ભાંતને તરક કરનારો હોએ તેછે. હમારા સઘલા નીઆંગાનો
અને બાપદાદાઓ, આએ તરેહની (ઇઆને ઉપર જણાવેલી રીતની
શાદીનાં) કાંમને દીનની શરત પરમાંણે પસંદ કરીને કરતા આવેઆછ.
માટે જે આદમી (આવતી દુનીઆને લગતો) છુટકારો મેલવાને માટે લોકોને
જાંણીતું હોએ, તેહને શુંદર ગણવું. વલી આએજ મતલબને મલતી ગવાહી
આપણને ચકલની રાહે પણ મહેછે, કે જે કાંમ, નાલાએક હોએ તે કરવું
૧૮ નહી. જે તમો એમ કેહવા માગતા હોવો કે, તેમ કરવાને (ઇઆને જી-
દદીન સાથે પરણવાને) તમારા ધરમની અંદર નીચું કહેલુંછે, એટલેજ
મજહુબની અંદર તેમ કરવાની મનાઈ કરેલીછે; પણ જે ફરમાંનો દાંનાઈ-
ને લગતાં હોએ તે સઘલાં ચાલુ રાખવાં જેઇએછે. (તેહના જવાબમાં હોમો
કહીએય કે) તે, (ઇઆને જીદદીન સાથે પરણવાનું) ફરમાંન, હોમોને દાં-
નાઈને લગતું અને પેહલ્લે દરજેનું લાગતું નથી, તેહનું કારણ એ છે કે,
બારીકોથી ખરી રીતે તપાસ કરીને જેતાં જણાએય કે, જેમ સઘલાં આદમી-
ઓની પેદાએશ 'ખેતીઓદથ' ઇઆને લગન (ની સગાઈ) થી થાએય, તેમ
દરએક જાતની દાંનાઈની ઉત્પન્તી, આસ્નેખેરદ (ઇઆને બેહશતને લગતી
કુદરતી ચકલ) તથા ગોશોસરૂતખેરદ (ઇઆને દુનીઆઈ એલમ હોનરથી
મેલવેલી ચકલ) એ બેના સંબંધથી થાએય; તેમા 'આસનેખેરદ' માદા
અને 'ગોશોસરૂતખેરદ' નરછે, આએ બંધે (જાતની ચકલ) પેદાના
કરનાર દાદારની તરફથી (પેદા થવાના સખબને લીધે) બેહન અને ભાઈ
તરીકે છે. અને આએ દુનીઆને લગતી દરએક હયાતી ધરાવનારી
વસ્તુને (દાંનાઈની અંદર) પુખ્તગી તથા શુધારો, તેહનાં (ઇઆને
ઉપર જણાવેલી બેહુ ચકલનાં) પરમાંણના સંબંધથીછે. એજ રીતે
પાંણી જેછે તે માદાછે, અને આતશછે તે નરછે, તેઓબી (ઉપલા
નીઅમ પરમાંણે) પોતપોતાની જાતમાં બેહન ભાઈ તરીકે ગણા-
વાં જેઇએ. તેઓની એકબીજા સાથની સગાઈને જે તેઓથી અટકા-

વેઆમાં આવેતો, તેથી (ધણીએક ચીજનો) નાસ થાએ, * એટલું નહીં, પણ ખુદ (સઘળી જાનંદાર વસ્તુને) જનમ આપનારૂં વીરજ જે આએ પાણી અને આતશની કહ્યતનાં એકસરખાં પરમાણુને લીધે મગજની અંદર ઉતપન થાએય, તેહની ખરાબી થાએ. કારણ કે પાણી જે વધારે થાએ-તો તે તેહને કોહવી નાએ, અને આતશ (ધ્યાને ગરમી) જે વધારે થાએતો, તે તેહને બાલી નાંખે.

(૧૧) દાદાર અદુરમજદની દરરોજની બંદગીમાં પઠવા સારૂં ૧ ભલી દીનની સહમજથી (મોડેલી) સ્તુતી.

જાણવું કે, ભલી દીનનો જે કોઈ શખ્સ, દરરોજ (પાંચે ગેહમાંની) ૨ દરએક ગેહને શરૂ થતાં ખોરશેદની સાંમણે દાદાર અદુરમજદની નીઆએશ તથા યશત પઢે, તે વખતે અવસ્તાની સાથે આએ બંદગી જરૂર પઢવી. તેમાં જે ભલી દીનનો શખ્સ (પાક ખોદાતાલાની) આરાધના કરતો હોએ તેણે, તેમજ જે આરાધના કરવાને લાએકનો નહીં હોએ તે આરાધના કરવાની ઉમરે પોંહુએ તેઆરે, ખોરશેદની સાંમણે દાદાર અદુરમજદની નીઆએશ કરતી વખતે આએ નીચે લખી જણાવેલી (સ્તુતીના) કલાંમ સહમજને ધેઆનથી પઢવા. અને આએ સ્તુતી પુરી કરતી વખતે (ધ્યાને આએ બંદગીની સેવટે) તરણુ અશેમવોહુ પઢવી, † અને તે દરએક (અશે-

* આએ જગોએ હેરબદે ‘આસનેખરદ’ તથા ‘ગોશોસરતખરદ’ તેમજ પાણી, અને આતશને કુદરતની તરફથી ભાઈ બેહન તરીકે પેદા થાએલાં ગણાને તેહની તમસીજ જરતોથી ધરમ પાલનારા પુરૂષને જરતોથી ધરમ પાલનારી સ્ત્રી-રતની સ.થે લગણને લગતી સગાઈ કરવાની તરફેનમાં બતલાવીય, તેમાં હેરબદ પોતેહેવું જણાવવા માંગેય, કે જેમ ‘આસનેખરદ’ અને ‘ગોશોસરતખરદ’ અને પાણી તથા આતશ અશો અદુરમજદની તરફથી પેદા થએલાંછે, તેથી તેઓ જેમ પોતાની અસજ (ધ્યાને અશો અદુરમજદને લગતી) બુનીઆદના પરમાણીક યુથથી એક બીજા સાથના મેલાપે ખુબી ભરેલાં કાંમ અથવા પેદાએશને જનમ આપેય, તેમ મજદી-અસજની જરતોથી દીન ધરાવનારાઓ પોતાની કોમને લગતા પુરૂષનાં લગણુ પોતાની જ કોમની સ્ત્રી સાથે કરવાથી લાએક અને હિંમંદાર ફરજંદને જનમ આપનારા થાએય. અને તેમ નહીં થવાથી (ધ્યાને પરકોમ સાથે જરતોથીનાં લગન થવાથી) તેથી ઉલટું પરીનાંમ નીપળેય.

† આએ જગોએ, આએ બંદગી પુરી મીધા પછી, તરણુ ‘અશેમવોહુ’ પઢવાનું ફરમાન આપેલુંછે, તે તરણુ ‘અશેમવોહુ’ ને બદલે હાલમાં શું ધરિન કે હી-નદોસ્તાન ખાતે પઢાતી ‘નામસેતાએશને’ ની સેવટે, જે ફેકરાઓ પાછલથી વધારે-

મવોહુ) પુરી કરતી વખતે માથું નીચું નાખીને શેઠદો કરવો. આએ વખાણવા બેગ સ્તુતી લલી દીનના દસતુરની બતાવેલીછે.†

- ૩ (હું) સ્તુતી (કરુંચ) જે (સાહેબ) હમેશાં હોતો, હમેશાંછે, અને હમેશાં રેહસે તે આરાધના કરવાબેગ વરધીના કરનાર મીનાયાંન મીનો ‡ નાં (મોબારક) નાંમની; જેહનું પોતાનું એક (ધંબાને મુખ્ય) નાંમ અહુરમજદછે. જે સરવેથી મોહટો, ગણેઆણી, પેદાનો કરનાર, પાલનાર, સંભાલ કરનાર, સેહનાર, સવાબનો આવંદ, માફી બખ્શનાર અને ખુબી ભરેલો વાજબી ધનસાફ કરનાર, ખોદાએ (તાલા) છે. (હું) શુકર (કરુંચ) તે ખલકના બુજેરગ આવંદની, (કે) જેણે પોતાની જાતી સકતી અને દાંનાઈએ કરી વધારે ચહડતે દરજ્જાના છ અમેશાસ્પન્દો, અતીશ્ય યજ્ઞદો, રોશની વાહું બેહશત, ગરોયખાંન, ફરતું આસમાન, તપતો સુરિય, ચલકતો ચંદ્ર, ઘણીએક જાતના સેતારા, પવન, હવા, આતશ, પાંણી, જમીન, જાડપાંન, ગોસ્પન્દ, ધાતુ, અને આદમીને પેદા કીધાંચ. (હું) આરાધના

આમાં આવેલાછે, તેમાં ધરાંગી જરતોશતીએને લગતો ફકરો. ‘શીરજબાદ-ખોરેહ-અયીજે દીને માજદીઅમનાંન’ થી શરૂ થાયછે; અને હીનદુસ્થાન ખાતેના જરતોશતીઆમાં પઢાતી એ બંદગીની સેવટે ‘વીરપે સેતાએશને દાદાર અહુરમજદ’ થી શરૂ થાયછે. અને આએ ફકરાઓ શેવટે તરણ મરતમે પઢેઆમાં આવેછે, અને તેહની સાથે દર વખતે એક ‘અશેમવોહુ’ પઢેઆમાં આવેછે.

† અતરે જે સ્તુતી દરએક જરતોશતીને પઢવા સારું આપેઆમાં આવેલીછે, તે આપણને ‘દુઆનાંમ સેતાએશને’ નાં નાંમથી જાણીતી પાક ખોદાએતાનાને લગતી યોગ્ય બંદગીછે. આએ બંદગી પાક અવરતામાં જણાવેલા દાદાર અહુરમજદની બુજેરગી, મોહટાઈ, તેહની અપરંમપાર સકતી, રેહમ અને માણસજાતનાં બધે જેહાંનનાં સુખને સારું તેહની તરફથી થાયેલી બખ્શેશને લગતા એહવાજ ઉપરથી, આપણી દીનના એક કામિજ અને જરતોશતી ધરમની ખુબીને પુરતી રીતે શહમજનારા દશતુરે સાસાંનીઆંન પાદશહીના દોરની આગમચ, જે વેલા આવસ્તા જખાંનની શહમજ આપણુ લોકમાંથી કમ થાતી ગેઈ અને પેહલવી ભાષાનો ઘણો મોહાવેરે વધેઆ તે વેલા, વપરાતી પેહલવી ભાષામાં લોકોને અવસ્તા પઢેઆ પછી શકમજને પાક ખોદાએતાનાની વખાણ અને ઘટ્ટી સ્તુતી કરવાની મતજમથી જોડી હતી. અને દરએક જરતોશતીને નીઆએશ તથા યજ્ઞ પઢેઆ પછી તે બંદગી શહમજને પઢવા સારું તાકીદ ફરમાવેલીછે. સામાનીઆંન દોરમાં જેઆરે પેહલવી ભાષાનો રૈવાજ પાદશહી દરબાર ખાતે ચાલવા લાગો, અને પાજંદ ભાષા કે જેહને કદીમ ફારસીને નામે આપણુ ઓલખીએચ, તે આંમ લોકોની ધરાંનની ભાષા થવાને લીધે, પાછલથી ઉપલી પેહલવી બંદગીનો તરજુમો પાજંદમાં થયેઆ. અને તે બંદગીને હાજમાં આપણુ જરતોશતીઓ પઢીએ છઈએ.

‡ મીનાયાંનમીનો—એકકાબ પાક દાદાર અહુરમજદનોછે, કારણ કે મીનો યજ્ઞદો તથા બુજેરગ અમેશાસ્પન્દો જેએને આપણુ જોઈ સકતા નથી તેઓ તે સરવે સકતીવાન સાહેબને નજરે જોઈ સકતા નથી.

અને બંદગી (કરૂંચ), તે પુનવન્તા ખોદાવંદની, કે જોલે લો-
કોની ઉપર હુકુમત કરવા તથા લોકોને દેવોની સાંહાંમણે લડાઈ
કરવા સાથે ચલાવવા સાડું, આદમીને વાચા અને વીચાર સકતી બખશીને
આપ્પે ફુનીઆંની દરએક પેદાએશની અંદર ચહુડતે દરજેનું બનાવીઉંચ.
(હું) શેનદો (કરૂંચ), તે સરવે સહુમન ધરાવનારા, અને બરદાસતના કરનારા ૪
સાહેબની હજુરમાં, કે જોલે આરાધણા કરવાબેગ ફરોહરના જરતોશત
રૂપેતમાંનની ખારફતે, લોકોને પોતાની તરફ દોસ્તીવાલા કરવા સાડું,
જાતી બુદ્ધિ તથા એલમને લગતી સહુમજે કરી ઈમાં લાવવાબેગ દીનની
દાંનાઈ મોકલી; (કે જે દાંનાઈ) સઘલા હાલના, થઈ ગએલા અને હવે
પછી થનારા લોકોને (આપ્પે ફુનીઆંમાં) ચલાવવા સાડું સરસમા સરસ
દાંનાઈછે. એટલે જે (આપ્પે દીનને લગતી દાંનાઈથી) આતમા દોનખની
સખતીથી બચનાર અને અશો લોકોનાં રોશનીવાલાં, ખુશખોદાર, હમેશ-
નાં સુખવાલાં, સરવેથી ચહુડતે દરજેનાં મકાંનોમાં (પોતાને) પોહચાડનાર
થાએચ. ઓ બરદાસતના કરનાર શાહેબ ! તારા હોકમ મુજબ (તે) ખા- ૫
લેસ દીન ઉપર હું ઓસ્તવાર (ઈઆને ચુસ્ત) છેઉં, અને (તે દીનનાં ફ-
રમાં મુજબ) દરીએક સવાબને વીચારવા, બોલવા અને કરવાને હું કબુ-
લ છેઉં. તું મહુને (મારા) ઘણીએક તરેહના ગુનાહની માફી બખશ, (કે)
હું પોતાની જાતી કરણીને સવછ રાખું; અને તું પુનવન્તા સાહેબની
ધચ્છા મુજબ કરણી, વાચા, મનસકતી, તરક સકતી, હોશ, અને અકલ
જે આતમાને લગતી ફ સકતીઓછે, તેહને (ગુનાહની) વગર આલાએશે
રાખી, આવતી ફુનીઆને લગતો અસબાબ મેલવા સાડું ભલા વીચારે,
ભલા વચને અને ભલાં કાંમે કરી, હું તાહરી પરસ્તેશ કરૂં. કે જેથી હું રો-
શન બેહસતનો રરતો (માહરે સાડું) બોલો કરૂં. એટલે જે મહુને દોન-
ખની ભારી સજા નહી થાએ, અને હું ચીનવદપુલપરથી ગુજર કરીને
ખુશખો ભરેલાં સઘલા સીનગાર સાથનાં અને હમેશનાં સુખવાલાં બેહશ-
તનાં મકાંનમાં પોહચું. (હું વખાંણ કરૂંચ) તે બખ્શેશના સાહેબની, કે ૬
જે, તેહનાં ફરમાં મુજબ ચાલનારાઓને, પુતની ધચ્છાને લગતો નેક બદ-
લો આપેચ, અને આખેરશ (ઈઆને ફશકન્તને વખતે), તકસીરવારોને દો-
નખથી છુટકારો આપશે, અને સઘલી ખલકને સવછપણથી સીનગારશે.

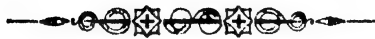

૧ (૧૨) (આએ અને આવતી દુનીઆને લગતા) તરીકાઓના સખખ વીસે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ બાંણુવું કે, ખીનાઈ દુનીઆં અને આએ દુનીઆંને લગતી (ચાલ ચલાંણના) સખખ, બે (જુદી જુદી) તરેહનાછે; તેમાં ખીનાઈ દુનીઆંને લગતી સલાંમતી અને ફરાગત (ઈઆને આવતી દુનીઆંમાં વગર કુઃખે રેહવા અને શુખ એન ભોગવવા) નાં સખખને લગતું કારંણ, યજ્ઞોને લગતી ઈચ્છા, સારી બખ્શેશ કરનારા (ગેબી યજ્ઞો) ની કહ્યત, નેક લોકોની કુઆ, અ-શો લોકોને લગતા પેઆર અને ભલાઓને લગતી સારી મતલબથી (માંણુ-
૩ શને આએ દુનીઆંમાં રેહવાએ) છે. અને (આવતી દુનીઆંને લગતી) ખીમારી તથા સંકટ (ઈઆને આવતી દુનીઆંમાં હલાકી ભોગવવી અને સંકટમાં રેહવા) ના સખખનું કારંણ, દેવોને લગતા જીલમ, દરંદાંને લ-ગતાં કાંમ, (દુનીઆંનો) ઘટારો કરનારાઓની બદ કુઆ, જાહુગરોની સ્તુ-તી, અને ખુરા લોકોને લગતી ખરાબ મતલબથી (આએ દુનીઆંમાં આદખીને
૪ જીનદગી ગુજરવાએ) છે. (માંણુસને) આ દુનીઆંની સલાંમતી (ઈઆને આએ દુનીઆંમાં તનદસ્તી સાથે રેહવું), સારી રીતની પરહેઝ (ઈઆને પોતાનાં અં-દાંમની જાલવણી) થી રેહવાએછે; અને ફરાગત (ઈઆને શુખથી તથા પઈસાની તંગી વગર રેહવું) ઉદીઓગ કરવાએછે. તેમજ (આએ દુનીઆંને લગ-તી) ખીમારી, વગર પરહેઝથી (ઈઆને પોતાની કાએઆની સાચવણી રા-ખેઆ વગર) રેહવાએછે, અને સંકટ, આલસાઈથી (ઈઆને વગર ઉદીઓ-
૫ ગ કરવાએ) છે. જે કાંઈ આવતી દુનીઆંને લગતી સલાંમતી અને ફરાગ-તછે, તથા જે કાંઈ (આવતી દુનીઆંને લગતી) ખીમારી અને સંકટછે, તેહુ-નો સખખ કોણુથીછે ? આએ દુનીઆની અંદર માંણુસને મદદ કરનારી તથા ઘાત કરનારી સકતીઓથી. આએ અને આવતી દુનીઆંને લગતી મદદ ક-રનારી તથા ઘાત કરનારી સકતીઓ કેહી ? જે સકતીઓ આએ દુનીઆં-ની અંદર (માંણુસને સાડું) સારી વસ્તુ મેલવેચ, અને તેહુની (ઈઆને માંણુસની) સલાંમતી તથા ફરાગતનો વધારો કરેચ તે, તથા જે સકતીઓ તે-હુને લગતી ખીમારી તથા સંકટને પસંદ કરેચ તે. (માંણુસ) આવતી દુ-નીઆંને લગતા સખખવાણું કેમ થાએચ ? અને કોણુથી (તેહુને આવતી દુનીઆંની) સલાંમતીછે ? આએ દુનીઆંમાં મદદ કરનારી પર માંણુક ઈચ્છા

અને બનતી કુશેશથી છે. કોણથી (માણસને આવતી કુનીઆને લગતી) ફ-
રાગત છે ? આપ્તે કુનીઆની અંદર મદદ કરનારા ઉદ્દેશ્યોગથી. (આવતી ૬
કુનીઆને લગતી) બીજારી કોણથી છે ? આપ્તે કુનીઆની ફરેહુતને લ-
ગતી ઘાતકી ધ્વજાથી, તથા (માણસને) દુરબલ બનાવનારી જાસ્તીથી. કો-
ણથી (માણસને આવતી કુનીઆને લગતી) તંગી છે ? આપ્તે કુનીઆને લ-
ગતી (સવાબનાં કાંમનાં) આડે આવનારી આલસાઈથી. (માણસ) આપ્તે ૭
કુનીઆને લગતા સબબવાલું કેમ બનેય ? અને કોણથી (તેહને આપ્તે
કુનીઆનાં) સલાંમતી છે ? ખુશીના સબબવાલા મીનોઈ મદદગારો
(ધ્યાને યજ્ઞો) થી. (આપ્તે કુનીઆને લગતી) ફરાગત કોણ
થી છે ? જેખી મદદ કરનારા (યજ્ઞો) ની સારી બખ્શેશથી. (આપ્તે કુ- ૮
નીઆને લગતી) બીજારી કોણથી છે ? ઘાતકી દુઃખકારક વીચારવાલા જેખી
(દેવો) થી. કોણથી (આપ્તે કુનીઆનાં) સંકટ છે ? ઘાતકી કાંમ કરનારા
જેખી (દેવો) ના ખુરા આપથી. જે કોઈ ગણેઆણી હકીમ છે, તે આવતી
કુનીઆને લગતી તથા આપ્તે કુનીઆને લગતી નેકી અને બદીના સબ-
બને સારી રીતે પીછાંણેય. (માણસને બંધે જેહાંનની) નેકી સાથી છે ? લો-
કોને (ધરમ નીતીની મારફતે) સુધારવાથી. (માણસને બેહુ જેહાંનની) બદી
સાથી છે ? બદીને સાડ મુકરર કરેલા ઉપાપ્તે અને ઉદ્દેશ્યોગ નહીં કરવાથી.
(આદમીને) આવતી કુનીઆને લગતી (નેકી), બખ્શેશ કરનારા યજ્ઞોની આ-
રાધણા કરવાપ્તે, તથા તેઓની ખશનુદી મેલવાપ્તે, અને દરંદાંની ખાસીઅત-
ના દેવોની ધ્યાદ નહીં કરવાપ્તે તથા તેઓને દુઃખી દેવાપ્તે. અને આપ્તે કુ-
નીઆને લગતી (નેકી), અંદાંમની જાલવણીપ્તે, દવાદારપ્તે, સારી રીતનો ઉદ્દે-
શ્યોગ કરવાપ્તે અને સંતોષ રાખવાપ્તે. (આપ્તે) બેહુ તરેહની (કુનીઆને લ-
ગતાં કાંમની અંદર) પેહુલ્લી (કુનીઆ)ની હયાતીને વાસ્તેનું કાંમ, ખીજના વ-
સીલાને લીધે માણસો કરી સકેય. માટે જે ધરમગુરૂઓ આપ્તે પરખાંણે લોકોને ૯
ચલાવ્યા સાડ, મજહુબને લગતું થોડું કાંમખી નહીં કરનારા હોએ, અને જે
તેઓ ધરમને લગતી કાએદાસરની સહમજ વગરના હોએતો, તેઓને (ધર-
મને લગતાં) ગણેઆણની વગર વકુફને લીધે (તેઓના એધાથી) દુર કરવા.

૧ (૮૩) આએ કુનીઆનાં લોકોને તરેહવાર રીતની નસીહતથી
ચલાવવા બીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ બાણુડું કે, આએ કુનીઆનાં લોકોએ (પોતાના) જોસ્સાએને, એય આપનારા (હેરેમન) ની આલાએશવાલી હાલતમાં, (પોતાના) પેદા કરનારને લગતા થેડાવથી ચલાવવા, એ તરેહવાર રીતેછે. એટલે જ (બાણુસ) હયાતીને લગતી માલમતને સાડું પોતાના જોસ્સાની મારફતે, ઉલટા જોસ્સાવાલાએની તરફ ફરેઆ વગર, ખોદાતાલાને લગતા થેડાવથી પોતાને ઘણીએક રીતે ચલાવી સકેય. તેમાં જ કોઈ (પોતાના) જોસ્સાની મારફતે (આવતી કુનીઆની) મોહટાઈને લગતું કાંમ કરનારછે, તે પોતાની દરએક સકતીને (ખેહશતની) ઉમેદ અને (દોજખની) ધારતીથી ચલાવેય; તેમજ તે કશકન્તને માટેની ઈચ્છા બદતના જોસ્સાની અંદર રાખીને ચાલવાની લોકોને સીખાંમન આપનારછે. કે (લોકો) તેહવા જોસ્સાથી પોતાને ચલાવવાથી, તથા અકલની ખરજ મુજબની હીલચાલ કરાવવાથી પોતાને અટકાવે નહી. અને સારા ખવાસથી પોતાને સીનગાર આપનારા, તથા સમારનારા થાએ. ઘણું કરીને આદમી (નેક) જોસ્સા સાથે પોતાને ચલાવનારું, દીનને લગતી દાંતાઈ અને હકુમતની મારફતે પોતાને (આએ કુનીઆનાં) ચલાવવાએ, (સવાબનાં) કાંમ કરવાએ, અને (ગુનાહથી) દુર રેહવાએ થાએય. અને તેવીજ ખીજ ઈચ્છા રાખવાએ, (આદમી) એય આપનાર (એહેરેમન) ની ઈચ્છાવાલી સકતી ધરાવનારા જોસસાની મારફતે (પોતાને) ચલાવવાનાં કાંમને પુરતી રીતે હાંણી પોહચાડનારું અને લોકોને કશકન્તને લગતા અહડતા દરજને માટેનો સંબંધ આપનારું થાએય.

૧ (૮૪) રૂપેનામીનોને ઘનાહમીનોની ઊપર ચલાવવા બીસે
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ બાણુડું કે, 'રૂપેનામીનો' નાં નામનો અસલ ખોલાસા સાથનો અર્થ 'અહડતે દરજેની દાંતાઈ વાલો' અને 'ગનામીનો' નો અર્થ 'કાએદાને રોડનારી બુરી દાંતાઈ વાલો' હોવો થાએછે. રૂપેનામીનોને ઘનાહમી-

નોની ઉપર ચલાવવા વીશે આએ રીતે ખોલાસો કરેઆમાં આવેલોછે કે, કેટલીએક ઢાંનાઈ ધરાવનારી (ગેબી) સકતીઓ, (માંજુસને) ચહડતે દરજેનું બનાવવાને માટેનીછે, અને કેટલીએક બુરી સમજનો વધારો કરનારી સકતીઓ, (માંજુસને) કંગાલ બનાવવાને માટેનીછે. તેથી આદમીઓની અંદર જે કોઈ ડાહ્યાપણવાલું (ઇનસાંન) છે, તે બુરી બુદ્ધિથી (પોતાને) ચલાવનારાં (ઇનસાંન) ઉપર ઘણીએક રીતે ચહડતો દરજો ભોગવનારૂંછે. અને જે (ઇનસાંન) બુરી બુદ્ધિવાલુંછે, તે પોતાને ડાહ્યાપણથી ચલાવનારૂં નથી, તે વાત દીનની સહમજથી દેખઈતીછે. માટે આએ દરીએક મીનો પોતે, જાતે હીલચાલ કરનાર, તેહની તરફ ચલાવનારાં (ઇનસાંન) થીછે. તેમાં સ્પેના-મીનોની તાબેદારીને લીધે તે, (ઇઆને આદમી) વીખરાઈ જતું નથી, (ઇઆને પોતાના પેદા કરનારથી છુટું પડતું નથી.) અને તેહને સઘલી કેસમનો લોભ આપવાને માટેની ધનાહમીનોની નીશાંની જણાતી રેહમ. (માંજુસ) સ્પેનામીનોને પોતાની અંદરથી બાહર કાહડવાએ, પોતાની અંદર ગનાહમીનોની જાતને ઘણીએક મતલબથી ચલાવનારૂંછે. તેમાં મુખ્ય કારણ તો એછે કે, (માંજુસ) ધનાહમીનોની ઘટારો કરનારી સકતીઓના સંબંધને લીધે, પોતે સ્પેનામીનોની પેદાએશને દુઃખ દેનારૂં અને નોકસાન કરનારૂં થાએમ. અને તે વીસેની બેખબરીની સહમજ ધનાહમીનોને ક્રશોકન્તને વખતે આપોઆપ મલસે. અને જેઓ પોતે ધનાહમીનોની મારફતે પોતાને ચલાવનારાછે, તે (દેવ દરજો) તે વેલા આજેજ અને કમજોર થસે.

(૧૧) (મજદીઅમ્મની) દીનની દોસ્તીના તરીકા અને તેહને ૧
માટેના હોકમ વીસે ભક્તી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંજુનું કે, ભલી દીનની દોસ્તી અગત કરીને આએ (નીચે લખી ૨
જણાવેલી) બે રીતથી થાએમ. (તેમાં એક) ભલી દીનની સહમજ મેલવાથી, (અને બીજી) તે (દીન) ના હોકમ પરમાંજે ચાલવાથી (માંજુસ ભલી દીનનું) દોસ્ત, નેક દીઆનત વાલું, પવીત્તર, મેહશતી અને ગરોથમાંનને લગતું થાએમ. અને જે કોઈ ભલી દીનની દોસ્તીનું તથા તેહના ફરમાન ૩
મુજબ ચાલવાનું ગણેઆંત મેલવતું નથી, તે (આદમી) બુરી દીન વાલું,

લગતાં નોકસાંનની મારફતે, (ઈચ્છાને આપ્તે ફુનીઆમાં મલતી બુરી જોમ-વાઈએ), જો પાપ કરેઆ વગર થોડો વખતબી જવા નહીં દીએતો, તેથી તે (માણુશ દોજખથી) છુટવાનું નથી. મારે જ (આદમી) ગુનાહની પરહેજ, (દો-જખનો) ડર, અને નેકીની કાલજી વગરનું હોએ, તે અગમ બુદ્ધિવાલું નથી.

(૧૪) મજદીઅસની દીનનો થોડો, મધ્યમ અને ઘણો શરસ ૧
સંબંધ અને તેહને લગતા પ્રાએદા વીસે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણુવું કે, મજદીઅસની દીનને મારેનો સરવેથી નાહલો સંબંધ, દીન ૨
ઉપર એક માણુસના વીચારને ઓસ્તવાર (ઈચ્છાને ઇમાંદાર) કરવાએછે.
અને તેમ કરનારો શખ્સ, તે (દીન) ના દશતુરના વસીલા તરીકેછે. અને તેથી
ફાએદો એછે કે, તે આદમીના (મજદીઅસની દીન સાથના) સંબંધથી,
દરૂજ તે આદમીથી જુદો પડવાએ નબલો પડેછે, અને તેથી યજ્ઞોની ક-
ઉચ્ચતનો વધારો થાએછે. મજદીઅસની દીનને મારેનો મધ્યમ સંબંધ,
એક ટોલાના વીચારને ભલી દીન ઉપર ઓસ્તવાર કરવાએ, તથા તેને હ-
મેશાં અહુરમજ્દને લગતા વીચારથી રાખવાએછે. અને તેમ કરનારાઓ
આપણા જરથુશતરોતુમની દશતુરીને મારેનો (વસીલા તરીકે) છે. અને
તેથી ફાએદો એ થાએચ કે, તે ટોલાના (મજદીઅસની દીન સાથના) સં-
બંધથી, તેહનીથી દરૂજ જુદો પડવાએ તે ઘણો નબલો થાએછે. અને
તેથી ઇજ્ઞોને ઘણી કઉચ્ચત મલેછે. મજદીઅસની દીનને મારેનો સરવે ૩
થી સરસ સંબંધ, ખલકતાં તમામ લોકોનો વીચાર ભલી દીન ઉપર મજ-
બુત થવાએ, તથા ફુનીઆના સરવે માણુસોનો વીચાર એક જરથુશતરો-
તુમ* ની મારફતે અહુરમજ્દની સાથે એકમલતો હોવાએછે. અને તેથી
ફાએદો એછે કે, યજ્ઞોને, દીનનો સંબંધ ધરાવનારાં સઘલાં આદમીઓ-
ની ફોજની મારફતે, દરૂજને (તેહની) વગર ફોજના સખખથી અસકત અને

* જરથુશતરોતુમ—આએ ખોલ, પેગમબર જરથુશત પછી થનારા પેગમબ-
રોના, તથા પેગમબરના જાએનશીન તરીકે આપ્ત્યા જરથોશતી ટોલાની ઉપર મુ-
કરર કરેઆમાં આવેલા સરવેથી વડા દસતુરાંનદસતુરના, એલકાખ તરીકે વપરાએલોછે.
પાક અવસ્તામાં આએ ખોલ ‘જરથુશતરોતુમ’ કરીને વપરાએલો
આપણને મલેછે. અને તે ઉપરથી ઉપલા પેહલવી ખોલની ઉત્પત્તિ થાઈછે. વી-

(૧૧) મનદીઝસની દીનનાં તેજને વધારનાર તથા તેહને ૧
જાંખ પોહ્યાડનાર (કોણછે) ? તે વીસે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણુવું કે, જે કોઈ મનદીઝસની દીનની સહમળથી, જરથુશતરો- ૨
તુમ તથા અશોરદ (ધંઆને ધરમગુરુ) નાં ફરમાન પરમાણે, પોતાની દીનના
અશો લોકોમાં સખાવત કરનારો, તથા તે (દીન) ની નીશાંન (ધંઆને શુદ્ધેહ
કુશતી લોકોમાં) આપનારો, અને તેહને લગતું ખોલનારો તથા તે ઉપર પે-
આર રાખનારો હોએ, તે મનદીઝસની દીનના તેજને વધારનારો છે. અને ૩
જે ધનાહમીનાના તરીકાની સહમળ રાખનારો, ભલી દીનને આડે આવ-
નારો અને તેવાજ વીચારનો સંબંધ (લોકોને) આપનારો હોએ, તે દીનને
જાંખ પોહ્યાડનારો ‘ ફરેહબુત ’ તથા ‘ અઈબેબુત ’ છે.

(૧૧) હયાતીની તરફ નજર રાખીને (માંણસો) સંતોષ અને ૧
હીદીઓગને ચાલુ રાખવા વીસે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણુવું કે, જે કોઈ (આદમી) બુજેરગીને લાએકતું છે, તે સંતોષ ૨
રાખવાને સક્તીવાંન છે, અને તે ઘણી હલકી દોલતને (ધંઆને આએ ફુની-
આંની વસ્તુ જે નીચ મારગે મેલવી સકાએ તેહને) વજન આપતું નથી.
પણ તે લાંમખી જીનદગીને લગતા સંતોષ* ને વધારે ચહડતે દરજેની
કહ્યત તરીકે ગણેય, અને તે બુજેરગ સંતોષ ઉપર (પોતાનું) ધેઆંન
આપેય. અને જે કોઈ હમેશની ખુશીવાલો છે, તે મીનાઈ મકાંનનો નેક
બદલો મેલવા વીસેનો હીદીઓગ ચાલુ રાખવાએ છે.

* લાંખી જીનદગીને લગતો સંતોષ—તે જે કાંમથી આવતી મીનાઈ નેહાંન-
માં શુખ મેલે, તેહવાં કાંમને લગતા સંતોષને સહમળવો.

૧ (૧૦) પાક દાદારની તરફથી આદમીને સવાબનો બદલો
અને ગુનાહની સજા મલવાનાં કારણ વીસે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાણુવું કે, પાક દાદારની તરફથી, આદમીને સવાબનો બદલો તથા ગુનાહની સજા, એ બેહુ ચીજ છે. તેમાં અગત કરીને (માંણસ) ગુનાહની સજા વાલું, સવાબ કરવાથી દુર રેહવાએ, અને જાણીજોઈને ગુનાહ કરવાએ થાએચ. અને પોતાને સાડ પસંદ કરવા જોગ તરીકા વાલું, (ધઆને પુણવન્તું), ગુનાહ કરવાથી દુર રેહવાએ, અને સવાબને માટેનાં કાંમ કરવાએ થાએચ. (આએ ફનીઆમાં સંકટને) સેહન કરવા સાથે (પોતાના) આતમાને સાડ પવીતરાઈનું કામ કરવાનો સબબ, આદમીને પોતાની જાતની અંદર દોસ્ત તરીકે પોતાના પેદા કરનારને રાખવાથી છે. જે આદમીની અંદર અકલ તથા દીનને લગતી ઈચ્છા અને બીજા સારા ગુનો છે, તે, તેહને સવાબનો સંબંધ આપનારા વસીલા છે. માણસ પોતાના પેદા કરનારની તાબેદારી કરનારું, સવાબના વસીલાની કહ્યત તથા સહમજ છે. અને તે (વસ્તુઓ), આદમીને ગુનાહથી દુર રેહવાની પુરતી રીતે સહમજ આપનાર છે. સવાબનું કાંમ આદમીની પુરતી મદદ કરેચ; અને તેહને લીધે (આવતી ફનીઆના) નીઆધીસો, ગુનેહગાર આદમીની સજાને માફ કરનારા છે. માટે આદમીઓની અંદર જેકોઈ શખ્સ ગુનાહનાં કાંમનો અટકાવ કરનાર તથા કોઈબી એબને નહીં હકવા દેવાના વસીલા તરીકે (હોએ), તે ગુનાહનો ઉપાએ કરનારો હકીમ, તથા માંણસોને ગુનાહથી પાછાં રાખનાર અને સવાબથી દીનદાર બનાવનાર છે. અને તે શખ્સ માંણસોને ગુનાહ અને સવાબને પીછાણવાનો મારગ બતલાવેચ તથા તેઓની અંદર (આએ ફનીઆમાં) સવાબનો બદલો અને ગુનાહની સજા કેટલી ભેલસેલ રેહુચ, તેહનો (વીસ્તાર) પુરતી રીતે જણાવેચ.

(૧૧) (પાક ખોદાએતાલાની) સ્તુતી કરવા અને આભાર માંણવા વીસે, ભક્તી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાણુ' કે, પેદાનો કરનાર (પાક ખોદાએતાલા), જે સઘલી પરકારની ૨
સ્તુતી કરવાને અને સરવે રીતનો આભાર માંણવાને ખાટેનોછે, તેહની સ્તુતી
કરવા અને આભાર માંણવાને સરવે કોઈ બંધાએલાછે. કારણ કે, જેઓ
પ્રમાંણુ અથવા હદ વાલાછે, (એટલેજે જેખી યજ્ઞ અમેશાસ્પન્દને તે સા-
હેમે પોતાની તરફથી દરએક કાંમને લગતી સકતી બખશીછે, તે હદ અને
ખાફકસરછે), તેઓની ઉપર તે સાહેબ વગર હદ અથવા પ્રમાંણુ વા-
લોછે. વગર હદ અથવા પ્રમાંણુની મતલબ એછે કે, તે સાહેબ સઘલી પેદા- ૩
એશને પેદા કરનાર તથા તેહને હયાતી આપનાર હોવાથી, તે પેદાએશના
સંબંધને ખાટે, (ઈઆને તે સઘલી પેદાએશ તેહની પોતાનીછે તે વીસે),
જાણીતોછે. અને જેઓ પ્રમાંણુ (અથવા હદ) વાલાછે, તે અમેશાસ્પન્દો, ૪
ખીનાયજ્ઞદો, સુરિય, અને બીજા રોશણુ સેતારાઓ, તથા સખી પાદશાહો
અને બીજા લોકોછે. તેથી સઘલી ખીનો અને ગેતીને લગતી દરીએક ૫
(પેદાએશ), તેહને આબાદ રાખનારાઓની સ્તુતી કરવાને બંધાએલીછે.
તેમાં આએ દુનીઆની પેદાએશ, (તેહને) આબાદી આપનારાઓમાંના દર-
એકની, દરએક આબાદીને લગતાં પ્રમાંણુ વાલી સકતીને સાફ, આભાર
માંણવાને બંધાએલીછે. ખાટે (આપણી તરફથી) ખીનો અને ગેતીને લ-
ગતા જે યજ્ઞદોની સ્તુતી કરવા અને આભાર માંનવામાં આવેય, તે અ-
સલ પેદાના કરનારનો સંબંધ તેહમાં હોવાને લીધેછે.*

* આપણુ જરતોશ્તીઓ પાક ખોદાએતાલાની બંદગી કરતી વખતે અવસ્તા-
માં ફરમાવેલા હોકમ મુજબ અમેશાસ્પન્દો અને બીજા યજ્ઞદોની વખાંણુ કરીએય,
તથા તેઓનો આભાર માંણીએય, તેહની ખરી અને ખોલાસા ભરેલી મહમજ,
આએ બાબતને લગતો છેલ્લો ભાગ આપણને બતલાવેછે. અને તે ઉપરથી
આપણને જાણુએય કે, અમેશાસ્પન્દો અને યજ્ઞદોમાં જે સકતી અને ગુણોછે,
તે અશી અહુરમજ્દે તેઓને બખશીલાંછે; ખાટે તે સકતી અને ગુણો તેઓમાં
હોવાથી તેઓ ઈનશાંતની તરફથી સ્તુતી કરવા અને આભાર માંણવાને લાએકના-
છે. જો અહુરમજ્દની સકતી અને ગુણુ તેઓમાં નહી હોએતો, તેઓ કોઈખી પર-
કારે આદમીની તરફથી વખાંણુ કરવાને અને આભાર માંણવાને લાએકના નથી. તેઆ-
રે ઈજ્ઞદ અમેશાસ્પન્દોને લગતી સ્તુતી, પાક દાદારને લગતી વખાંણુ કાંએ નહી ગણુએ?
અશી અહુરમજ્દે પાક અવસ્તાની અંદર આપણુ અશી પેગમબરને ફરમાવીહોં કે,

જો આપણુ જરતોશ્તીઓ પાક ખોદાએતાલાની બંદગી કરતી વખતે અવસ્તામાં ફરમાવેલા હોકમ મુજબ અમેશાસ્પન્દો અને બીજા યજ્ઞદોની વખાંણુ કરીએય, તથા તેઓનો આભાર માંણીએય, તેહની ખરી અને ખોલાસા ભરેલી મહમજ, આએ બાબતને લગતો છેલ્લો ભાગ આપણને બતલાવેછે. અને તે ઉપરથી આપણને જાણુએય કે, અમેશાસ્પન્દો અને યજ્ઞદોમાં જે સકતી અને ગુણોછે, તે અશી અહુરમજ્દે તેઓને બખશીલાંછે; ખાટે તે સકતી અને ગુણો તેઓમાં હોવાથી તેઓ ઈનશાંતની તરફથી સ્તુતી કરવા અને આભાર માંણવાને લાએકના નથી. જો અહુરમજ્દની સકતી અને ગુણુ તેઓમાં નહી હોએતો, તેઓ કોઈખી પરકારે આદમીની તરફથી વખાંણુ કરવાને અને આભાર માંણવાને લાએકના નથી. તેઆરે ઈજ્ઞદ અમેશાસ્પન્દોને લગતી સ્તુતી, પાક દાદારને લગતી વખાંણુ કાંએ નહી ગણુએ? અશી અહુરમજ્દે પાક અવસ્તાની અંદર આપણુ અશી પેગમબરને ફરમાવીહોં કે,

(૧૨) જમીનને નોકસાંત થવા વીસે ભલી દીનને

૧

લગતો ખોલાસો.

જાંણુવું કે, જેમ આદમીના બદનની અંદર પવન ચાલુ છે, તેમ જમીનની અંદર જમીનના શુધારાને શાસ્ત્ર પવન હુમેશાં ફરતો રેહ્ય, અને જેમ આદમીનાં સરીરની અંદર પવનને ગુજર કરવાનો મારગ છે અને તેહમાં તે ચાલેય; તેમ જમીનની અંદરથી છે. જેમ (માણસનાં) સરીરની અંદર પવનને હીલચાલ કરવાનો મારગ હોવાથી તેનાં અંદાંમની હયાતી છે, અને કોઈ જગ્યાએ પવનને મારગ નહીં મલવાથી, તે શરીર મોતમંદ થાયેય; તેજ બદનને લગતી હાલત જમીનની અંદર (પવનનો) મારગ બંધ થવાથી બનેય. જેમ બદનની અંદર ફેરફાર કરનારા આડી ચાલચલણના તરીકાઓ (ઈઆને ઉલટા બનાવની ઉતપન્તી કરનારા સબખો), (બદનનો) નાસ કરેય, તેજ પરમાંણે જમીનની અંદર ઉલટી ચાલચલણવાલા તરીકાઓથી પવન (ને ફરવા) નો મારગ બંધ થાયેય, તેથી જે તરફ ઉપર પવનનો મારગ બંધ થાયેય તે તરફ પવનને (પોતાનો) મારગ નહીં મલવાને લીધે (જમીનની અંદર) નોકસાંત થાયેય. જેમ પેલા જાડુગર અફરાસીઆબ તુરે, ઘણીએક ફલદરૂપ જમીનને વગર પાંણીની, માંણુશ વગરની, અને ઉજડ કરવા સાડું જાડુઈની મારફતે કરીઉં હુતું. વલી ભલી દીનને લગતી સહુમજની અંદર જણાવેલું છે કે, હુમેશાં જમીનની અંદર પવન આતશથી ગરમ થાયેય, અને તેનીએથી નેશ કરીને ઉપર આવેય, તેથી (જમીનને) નોકસાંત થાયેય. અને તેહના બે દુકડા પડેય; જેમ આદમીનાં બદનની અંદર પવનનું ઉડવું આતશથી જણાવેલું છે, તેમ જમીનની અંદર (આતશથી પવનના ઉડવાએ) ધરથીકંપ અને (ખીજી) નોકસાંત થાયેય.* તેથી દરીએક મુલ (ઈઆને

* જોરએપાસ્તાન—નાંમની ફારસી કેતાબ જે પાદશાહ નોશેરવાંન આદેલના વખતમાં આએ પાદશાહના દાંનેશમંદ વજીર અબુજરઅમેહરના એક આજરપખોહ નાંમના શાગેરદે, પેગમબર જરતોશતે હીનદુસ્થાનના રાજા ઉપર લખેલા એક પેહલવી રેસાલાનો પાદશાહ નોશેરવાંનના હોકમથી તરજુમો કરેલો છે, તેહમાં ઉપલી બાબતને લગતું વરણન આએ રીતે આવેલું છે:—

زورگ تف درد آتیزی که در کوههای زیر زمین پدید آمد و زوری
در او پدید آمد و گاهی که تفهای پی در پی او را مدد دهد جای استادن

જાત) પોતે આરાસ્તગી ભરેલી તે (ધંઆને આતશ અને પવન) ને લગતા પ્રમાંણના સખબથી રેહ્ય. અને વગર પ્રમાંણના સખબથી તે જાત ખરાબ થાએય. મારે દોનની અંદર જણાવેલું છે કે, (સઘલી) ઉત્પન્તીને કાએદાસર રાખવી, એ, ભલી ગેબી સકતીના વધારે પોહ્યવાએ છે, અને વગર પ્રમાંણે રાખવી, એ, ખુરી ગેબી સકતીથી છે. આતશની તલુઆત પવનથી છે, અને પવનને ચલાવનાર આતશ છે, જે તેઓ પોતાના સાંમનમાં ખરોબર હોએતો, પવનથી આતશને જીનદગી તથા તલુઆત છે; અને આતશથી પવનને ચલાવવાની સકતી છે. અને તેહનીથી સુધરનારી વસ્તુઓ સલાંમતી અને આસાંનીથી રેહ્ય. અને જે વસ્તુઓ તેના સાંમનથી પ્રમાંણ વગરની થાએય, તેનાં તનની અંદર પવનનાં કરતાં આતશને (તેના) જોરસાની અંદર કમજોર થવાએ તથા આતશથી પવનને ઉઠવાની સકતી ખરાબ થવાએ, તે (આતશ) અને પવનથી શુધારો મેલવનારી (વસ્તુઓ) જેવી કે, જમીન, પાણી, આડપાંણ, ગોરુપન્દ અને આદમીઓ છે તે, નોકસાંન પાંમેય.

ندارد زوری کند تا زمین بشکافد و ازان کود بدر جهد و آن زمین گاهی که زمین خشک بسته بود با زمین بالای سنگستان شکافتن نف درو آمیز و بیرون آمدن از انجا نه کار بست آسان و آن نف از مدد نخست از خود جنبشی کند و انکا برخی ازان زمین را بجنبش آرد خود این جنبش را زمین لرز می شمارد و آن نف درو آمیز بی زور که زمین را بلرزاند گوشه از زمین را بشکافد

ગરમીની ધુઆં સાથની જે કહિઆત છે, તે જેહારે જમીનની ભીતરના ભાગોની અંદર એકઠી થાએય, તેઆરે તેહમાં એક જાતની કહિઆત પેદા થાએય, અને જેઆરે તેહને ઉપરાસાપરી આતશની ગરમી પોહ્યેય, અને તે બાકને રેહવાની જગો મલતી નથી, તેઆરે તે જોર કરેય; તેથી જમીન ફાટીય, અને તે મારગેથી તે બાપાર બાહિર નીકલેય. અને જે કોઈ વખતે તે જમીન શુક્રી અને પોરસ વગરની હોએયતો, તે ઉપરની પથરને લગતી જમીનને ફારવાનું અને તેમાંથી બાહિર નીકલવાનું કાંમ તે ધુમાડાં સાથની આતશની ગરમીને (ધંઆને બાકને), ઘણું મુશ્કેલ થાઈ પડેય, તેથી તે આતશની ગરમી તેમાંથી બાહિર નીકલવા સારું કુદરતની મદદથી પોતાની તરફની જે કાંઈ હીલચાલ કરેય, તે વેલા પેલી જમીનને તે ફેટલેએક દરજ્જે ધુજવેય, જેહને આપણુ ધરતીકંપને નાંમે ઓલખીએય, અને જેઆરે ધુવાં સાથની આતશની ગરમી વાલી કહિઆતમંદ સકતી જમીનને ધુજવેય, તેઆરે તે, જમીનની અંદરના એક ભાગને ફાટીય.

- ધરાવનાર દાદાર (પોતેજ) હોય્મે, તેહવી (વસ્તુની) સહમજ મેલવવાથી (માં-
 ૩ ળસે) દુર રેહવું. જે બીજ વીસે (માંણસ) જાંણુકે તે બીજને લગતીછે, પણ તેહને (પોતાને) પસંદ પડતીછે, તો તેથી દુર રેહવું, અને (જે કાંમ) વધારે નોકસાંન કરનારૂં હોય્મે તે નહીં કરવું, તથા તેહને વજન આપવું નહીં. પેદાનો કરનાર સાહેબ માંણસની તરફ ઘણીએક તરેહથી લાએકી વાલોછે, માટે એક માણસને પોતાને વાસતેની કોઈ વસ્તુ તેહને પોતાને લાએકની હોય્મે, પણ (બીજાં) આદમીએને સારૂં તે ઘણીએક રીતે લડાઈ ભરેલી, અને નોકસાંનકારક ઈચ્છાવાલી હોય્મે, તો તેથી (આદમીએ) દુર રેહવું.
- ૪ દાદાર પોતે નોકસાંન કરનારી ઈચ્છાવાલો નથી, માટે તેવી (બુરી ઈચ્છાથી) દુર રેહવું. અને જે કોઈ તેહવું કાંમ કરનારો હોય્મે, તેહની ઈચ્છાને (તે
 ૫ કાંમથી) ફેરવી; કારણ કે જે કોઈ તેહવું કાંમ કરનારને તેહની (બુરી) ઈચ્છાથી ફેરવનારો નથી, તે પેલા વગર આબરૂવાલાની ઈચ્છાને મલતોછે. દેવ, વરૂ, અને અક્ષના જોસ્સાએ, આદમીની સાથે લડાઈ કરવાથી, તથા અદુરમજદનાં (પેદા કીધેલાં) આદમીએને નોકસાંન કરવાથી, પાછા ફરનારા
 ૬ નથી; માટે તે (હવા જોસ્સાએ) થી (માંણસે પોતે) દુર રેહવું. જે ધરમ ગુરૂએ આદમીએને દેવ, વરૂ અને અક્ષની આલને લગતી બેહદ નોકસાંની કરવાથી પાછાં ફેરવનારા નથી, તેએ આદમીએને આએ કુનીઆમાં (આવતી કુનીઆની) ખુટને લગતી મદદ આપનારાછે. તેએનો મજહુબ ઘટતો અને સલાંમતી ભરેલો હોવા છતાં, (તેની અંદર રેહીને) દેવ, વરૂ અને અક્ષનાં કાંમ કરવાને લીધે તે (મજહુબ) આદમીએના બાબમાં કુશમન તરીકે તથા અપવીતરાઈ સાથેનોછે. પાપ કરનારાં આદમીની રીતભાંત તેહની નોકસાંન કરનારી ઈચ્છાને લીધે તેહનો દોજખથી છુટકારો નહીં કરી સકે; કારણ કે તે નોકસાંન કરનારની ખરાબી અને ગેરવાજબીપણાંને લગતી ઈચ્છા પાક ખોદાએતાલાને લગતી ગણાતી નથી; માટે તે (ઈચ્છા) ને પેદાએશને પેદા કરનાર આપને લગતી (ઈચ્છા) કેહવી સજાવાર નથી. અને તે કાએદાની રૂએ કેહવાએ (બો) નહીં.

(૧૦) મીના અને ગેતીની અંદર જે (જાનદાર વસ્તુ) અહીં ૧
૨મજદની પેદાએશ તરીકેની નીશાંણુ ધરાવેય, તે વીસે
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, મીનાએની અંદર જેઓ ખાલેસ અને ભલા (સ્પેના ૨
મીના) ને લગતાછે, તે યજ્ઞોછે. આએ ફુનીઆંની આમેજશવાલા લોકોની
અંદર, જેઓ બુરી સહમજવાલા (અંધમેનીઉશ) ની મતલબ જે બદીને લ-
ગતીછે તેહને (પોતાની અંદરથી) બાહર કાહડવા, તથા દાંનાઈવાલા (સ્પન-
મેનીઉશ) ની મતલબ જે ભલાઈને લગતીછે તે તરફ પોતાને ફેરવવા સાડ,
જેરસા ભરેલા રાખેય, તે આદમીઓ ધજ્ઞોની મદદથી ગોસ્પન્દની જાતનાં
જવાં, અને અહુરમજદની પેદાએશ તરીકેની નીશાંતવાલાંછે. મીનાએની
અંદર જેઓ બુરા (અંધમેનીઉશ) ને લગતાછે, તે દેવોછે. આએ ફુની- ૩
આંનાં લોકોમાં, જેઓ બદીને પોતાથી દુર કરવા અને ભલાઈની તરફ પો-
તાને ફેરવવા સાડ, જેરસા ભરેલા રાખતા નથી, તેઓ દેવની મદદથી વ-
રૂના જવાછે; અને વરૂ તથા ષકસની જાતની માફક તેઓ અહુરમજદની પેદા-
એશની નીશાંતવાલા નથી. માટે તેહવાં (આદમી) ને પેદાના કરનાર દા-
દારની પેદાએશ તરીકે ગણવું સજવાર નથી.

(૧૧) સારાં અને નરસાં રાજને લગતો એતિકાદ, તથા તેથી ૧
જણાતા ભલી દીનને લગતા શરૂઆતના અને સેવટના
વખત વીસે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, સારાં રાજથી દાનાઈ, સચ્ચાઈ અને ભલાઈને લગતો ૨
(લોકોને) વીસવાસ રેહય; તેથી તે (રાજ) નો વખત યજ્ઞોને લગતોછે. તે
(રાજ) ની મારફતે ફુનીઆંનાં લોકોમાં ધનસાફનું પંથરાવું, તથા (તેઓને)
આખાદાંની અને સારી મદદનું મલવું થાએય. તે (રાજ) માં (લો-
કોની અંદર) ગણેઆંણુ, સાચવટ અને ખુબી હોએય. અને દાંનેશ-
મંદ તથા સાચ્યા અને બીજા ખુબીવનતા લોકોને વાજબી મોહટાઈ
અને ચહડતો દરજ્જો તથા હલકા દરજ્જાને લાએકનાઓને હલકો દરજ્જ-
જો મલેય અને તે રાજની તરફથી દાંનેશમંદને હકુમત આપેઆમાં આવેય.

- તેથી ઘણુંએક આદમીએને ફરાગત અને શુભ મલેય, અને તેહને લીધે આએ ફુનીઆં સ્પેનામીનોને લાએકની બનેય. અને તે (રાજ) અહુર-મજ્દનાં આખેરશને લગતાં રાજની શરૂઆતની બખ્શોશ તરીકે ગણાએય. (કારણ કે આખેરશને લગતા વખતમાં અશો અહુરમજ્દ) તેવાં (રાજ) થી એબ આપનાર (એહરેમન) ને પુરતી રીતે ઘટાડનાર, તથા તેહની અસલ કહ્યતને (લોકોમાં) આમેજ થવાથી અટકાવનાર અને ફુનીઆંની અંદર
- ૩ સેવટનો શુધારો કરનારછે. યુરાં રાજથી યુરી બુદ્ધિ, જુઠાઈ, અને બદીને લગતો (લોકોને) વીસવાસ મલેય; તેથી તે (રાજ) નો વખત દેવોને લગતોછે. (કારણ કે) તે (રાજ) ની ખારકતે ફુનીઆંમાં બેદાદીને લગતી આલુદગીનું, યુરી આએપતને લગતાં શુખનું, અને ઉજડ હાલતનું જાહેર થવુંછે. તેવાં (રાજ) ની અંદર (લોકોમાં) યુરી બુદ્ધિ, ઠગાઈ, અને બદકારી હોએય. અને યુરી બુદ્ધિવાલાએ, ઠગારા, અને બીજા બદકારોને વધારે મોહટાઈ, અને પસ્ત દરજ્જાને લાએકનાએને પાક લોકોને લગતું માંત મલેય. અને તે જાલેમ રાજાની તરફથી જે યુરી બુદ્ધિવાલાછે, તેએને હકુમત આપેઆમાં આવેય. તેથી ઘણુંએક આદમીએ સંકટ અને સખતી ભોગવેય. અને તેહને લીધે આએ ફુનીઆં ધનાહમીનોને લાએકની થાએય. તે (રાજ) ધનાહમીનોનાં જીલમગાર રાજને લગતી શરૂઆતની બખ્શોશ તરીકેછે. અને શેવટે તેહવી શરૂઆત કરનારા દરીએક જણને આપોઆપ હાંજી
- ૪ પોહુચવાનો બદલો મલવા વીશે ભલી દીનમાં જણાવેલુંછે. માંટે જે ધરમ-ગુરૂએ, યુરાં રાજને લગતી ચાલચલણ તથા યુરાં રાજને લગતી હકુમત (લોકોને) સીખવનારા હોએ, તેએનો મજહુબ તે યુરાં રાજની રીતભાતને મલતોછે. અને તે યુરાં રાજને લગતી ચાલચલણ લોકોને નોકસાંત કરનારીછે, તેથી તે (રાજને લગતી ચાલચલણ) બદકારીને લગતી ચાલચલણ તરીકે ગણાવી જોઈએ.

- ૧ (૧૧) આદમીની કેસમો, અને તેમાંની ઘણી એત્તમ અને સરવેથી યુરી કેસમ વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણવું કે, (ફુનીઆંમાં) આએ (નીચે જણાવેલી) એઆર તરેહનાં આદમીએછે. (તેમાં એક આદમી) રવાંનને ચાહનારૂં અને સારા તરી-

કાથી ચાલનારૂં; (બીજું) તનને લગતી ઈચ્છાવાલું અને જુરા તરીકા પર ચાલનારૂં; (તરીજું) રવાંતને ચાહનારૂં, પણ જુરા તરીકાવાલું; અને (ચોથું) જુરી ઈચ્છાવાલું, પણ સારા તરીકાથી ચાલનારૂં. એમાંનું જે (આદમી) ૩ રવાંતને ચાહનારૂં અને સારા તરીકાવાલું છે, તે સરવેથી ઓત્તમ છે; કારણ કે તે સખખથી (તેહવાં આદમીનો દોજખથી) છુટકારો મેલવાનો મારગ ખોલ્લો રેહ્ય અને તેહને લગતી ઈજ્જનો રસ્તો બંધ થાયેય. (બીજું) તનને ૪ લગતી ઈચ્છાવાલું અને જુરા તરીકા પર ચાલનારૂં (આદમી), ઉલટી જાતવાલું અને ઘણું જુરૂં છે; કારણ કે તેથી (તેવાં આદમીને સારૂં) ઈજ્જનો રસ્તો ખોલ્લો થાયેય અને તેહનો (દોજખથી) છુટકારો મેલવાનો મારગ બંધ થાયેય. (તરીજું અને ચોથું આદમી) જે રવાંતને ચાહનારૂં, પણ જુરા તરીકા- ૫ વાલું, અને જુરી ઈચ્છાવાલું, પણ સારા તરીકાથી ચાલનારૂં છે, તે (ઉપલાં બે જાતનાં આદમીની અંદર) વચ્ચે દરજ્જેનું છે; કારણ કે રવાંતને ચાહનારૂં જુરા તરીકાવાલું (આદમી), રવાંતને ચાહવાના સખખને લીધે, તેમજ જુરી ઈચ્છાવાલું સારા તરીકાથી ચાલનારૂં આદમી, સારી ચાલચલણના સખખને લીધે, કદાચ દોજખથી છુટકારો મેલવી સકે; વલી પચ્ચોઈરીઓ- દકચ્ચેશ દસતુરોની તરફથી એ વીસેની દલીલ (આપણને) આપે પરકારે જણાવેઆમાં આવેલી છે, કે હુમેશાં ધરખથી (ઈચ્છાને નીતીને લગતી ચાલચલણથી) માંણસો અશો (ઈચ્છાને દોજખથી છુટકારો મેલવાજોગ) યાઈ સકેય, સખખ કે સારા તરીકાવાલું લલી દીનનું (આદમી તે દીન) માં રેહીને જુરી અને ઉલટી ઈચ્છાને લગતાં કાંમો કરેય અને તે ઉલટી જુરી ઈચ્છાને લગતાં કાં- ૬ મથી તે (લલી દીનવાલા) ને (આવતી) મીનોઈ ફુનીઆમાં ઈજ્જ પોહ્યવાની બીહુક છે, તેમ જુરા તરીકાવાલો ઓદીન (પોતાનાં) રવાંતના ચાહને લગતાં કાંમ કરેતો, તે રવાંતને ચાહવાને લગતાં કાંમને લીધે, (આવતી) મીનોઈ જેહાંતમાં તેહને છુટકારો મલી સકે.

- ૧ (૧૮) જે રાજની રયતની અંદર સરવેથી સરસ રીતે
શુધારો થાએચ, અને બેહુદ શુધરેલાં આદમીઓ
પોતે રાજાને પ્રાએદો કરનારાં હોએચ, તે રાજનું
પાએતખત રોશની ભરેલું રેહચ, તે વીરો
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

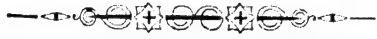
- ૨ જાણુવું કે, જે કોઈ આદમી વધારે હોનરમંદ હોએચ તે દુનીઆનાં દરએક માંણસની ઉપર એતખ સરદારી ભોગવાને લાએકનુંછે. અને તે ચહુડતે દરજ્જેનું એટલા ઉપરથીછે કે, ઘણાંએક આદમીઓને તેહનીથી સાચ્યું ખોલવાનો અને ભલાઈને માંટેનો નેક બદલો મલેચ અને બદકારીને લગતી સજા થાએચ. જેથી કોઈબી (માંણસ) બેહુદ રીતે ભલાઈને સાડુ શોફી અને બદીથી દુર રેહવાની ખાહેશ વાલું થાએચ. અને તેથી દુનીઆં સવાબની ચાલચલણે કરી સમરેચ. અને એથી રાજનો કારોબાર ચલાવનાર (પરધાંન), માંનને લાએકનો, ઘટતા બદલાવાલો, અને પદવી મેલવનારો થાએચ. રાજને લગતા એાધેદારોમાંનો દરીએક એાધેદાર જે યજ્ઞને પસંદ પડે તેહવી સારી ઈચ્છા રાખનારો, સારી રીતે (રદખતની અંદર) સુધારો કરનારો અને રાજને પ્રાએદો થાએ તેહવા કાએદાઓને અમલમાં લાવનારો હોએ તથા પોતાને દીનતાં ફરમાંન પરમાંણે ચાલનારા હાકમ તરીકે પસંદ કરનારો, અને રાજને કહ્યમત મલવાને માંટેનો દીલ-સોજીથી ઉદીઓગ કરનારો હોએ, તે (એાધેદાર) પોતાની હુમેશની ઉનચી અને ચહુડતે દરજ્જેની હીલચાલે કરી નેક આતમાવાલો (ઈઆને અશો), તથા નેકતાંમી ભરેલો (ઈઆને કીરતીવાંન)છે. અને તે, પોતાના જાતી ખોદાની તાબેદારીને માટેના નેક ખવાસથી, બીજાઓને સવાબનાં કાંમથી અને ગુનાહની પરહેજ કરવાથી સમારવાને લીધે, તથા તેઓના રવાંનને અશો બનાવ્યાએ, તથા સાડુ વીચારનાર, સાડું ખોલનાર અને સાડું કરનારા (અશો મરદ) તરીકે, તે, બીજા પરહેજગાર દીલવાલા લોકોને સાડું ચીનવદ પુલને ખોલલો કરવા* ને લીધે, પોતાની બેઆજર જાતને રોશનીમાં મેલવી નાખનારછે. (ઈઆને રોશન બેહુશતને લગતા યજ્ઞ અમેશારૂપન્દો અને અશો રવાંનોની સફમાં પોતાની જગો કરનારછે).

* ચીનવદપુલને ખોલો કરવો—તેહની મતલબ એછે કે, આપણાં મજ્જબને લગતાં પુમતકોમાં જણાવેલુંછે કે, આએ દુનીઆંથી ગુજરી જનાર આદમી જો

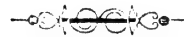
(૧૧) (કહું) માણસ અકલની સકતીવાલું છે ? તે વીસે ભક્તી ૧
દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણુવું કે, દીનને લગતી સહમજ મુજબ, જે આદમી દાનાઈ ભ- ૨
રેલા સખુનવાલું, સવાબકાર, સારાં અનુકરણથી પસંદ કરવા જોગ કામ
કરતા, અહુરમજદની પેદાએશનો કાએદો જોવાનો ઉદીઓગ કરતા, યજ-
દાંની આરાધના કરવામાં પવીતર, માથેની ઘણી વેરદ કરનારાઓને સારી
સહમજથી ઉલટ આપતા, અને સરદાર તથા ધરમગુરૂને લગતું કામ સારી
રીતે કરી જાંણતા હોએ, તે આદમીને અકલની સકતી વાલું ગણવું.

(૧૦૦) જે (માણસ) સકતીવાલું, અને જે (માણસ) વગર ૧
સકવાલું છે, તે વીસે ભક્તી દીનને
લગતો ખોલાસો.

જાંણુવું કે, જે (આદમી) લાએક સકતી* વાલું હોએ, તે સકતીવાન ૨
(આદમી) છે. આદમીને લાએક સકતીવાલું બનવું, એ જમ જોઈએ તેમ
અહુરમજદને લગતા સવાબનાં સાંધનની ખારફતે સવાબ કરવાએ, તથા ગુ-
નાહનાં સાંધણની ખારફતે ગુનાહ નહી કરવાએ, અને બીજાં સઘલાં અ-
હુરમજદની તરફનાં ઘટતાં કાંમો કરવાએ છે. આદમી વગર સકતી વાલું, ૩

પુણ્યવતું અને સાચું હોએચ્છે તેહને મીનાઈ જોહાંનમાં ગુજર કરવાને મોટેનો જે
કુદરતની તરફથી મુકરર કરેલો ચીનવદપુલને નામે આજપાતો એજમતી રહેતો છે, તે
ખોલો અને કુશદિહ થાએચ્છે, અને તે રસ્તા ઉપરથી આસાંની સાચે તે અશો આદ-
મીનું રવાંન ગુજર કરીને તેહને સાચું મુકરર કરેલાં પેહલતનાં મકાનમાં જાએચ્છે.
પણ જો આએ દુનીઆથી ગુજરનાર આદમી પાપી અને સાચવટ વગરનું હોએ-
ચ્છે, તેહને મીનાઈ જોહાંનમાં ગુજર કરવાને મોટેનો ઉપર કહેલો રસ્તો છડીની ધાર
જોવો બનેચ્છે; તેથી તે રસ્તે તેહનીથી ગુજર કરી સકાતી નથી; પણ તેહની ઉપર ફરજ
આવી પડવાથી, તે પાપી તે ઉપર ચાલવા જતાં નીચાંણમાં તુટી પડેએ અને તાંહાથી
તેહને કેદી તરીકે દોજખનાં સંકટ ભરેલાં મકાનમાં લેઈ જવામાં આવેએ. (જુએ
પ્રોફેસર વેસ્ટર ગેઆર્ડનાં છપાવેલાં જોન્ડ અવસ્તાનાં દફતરમાં વંદીદાદમી ૧૯ મી
પરગરદનો ૨૯ અને ૩૦ મો ફેક્ટો, 'દાદસ્તાને દીની' ની ૨૦ મી પુરચેમનો
જવાબ, અને ૬૦ મારટીન હાઉગની તપાસ ઉપરથી છપાએલાં પેહલથી વીરાફના
પાંચમા બાબનો ૧-૨ જો ફેક્ટો).

* લાએક સકતીની મતજબ માંણસને સવાબકારીથી મળતી સકતીની મહમજબી.

નાલાએક સકતી* ધરાવનારું બનવાએછે. અને તેહને નાલાએક બનવું, એ જમ જોઈએ તેમ અહુરમઝદની (તરફથી જણાએલા) ગુનાહના વસીલાએ કરી ગુનાહ કરવાએ, તથા સવાબના વસીલાની તારફતે સવાબ નહી કરવાએ, અને ખીજાં સઘલાં નાલાએક કાંમ અહુરમઝદની સાંહમને કરવાએછે. અને (તે ખાણુશ) ના લાએક બનવાથી, જે (ભલા લોકો હાલમાં) છે, થઈ ગીઆચ અને (હવે પછી) થસે તેઓના જેવું નથી, પણ તેઓની અંદર તે દાંનાઈની સકતી વગરનું, ભલાઈ વગરનું, (આએ દુનીઆને લગતી) કાએઆ વગરનું†, અને (આવતી દુનીઆને લગતાં) ભાએગ વગરનું‡ છે.

૧ (૧૦૧) દાદાર અહુરમઝદે માંન આપવાજોગ પ્રોહરના
જરથુશત્ર સ્પીતમાનને તેહની અંદર જે કાંઈ ખુખી
(અથવા સારા ગુણ) હતા તેહને લીધે મઝદી
અસની દીનની પેગમબરીને સાડું પસંદ
કીધો હતો, તે વીસે ભલી દીનને
લગતો ખાસાસો.

૨ જાણુવું કે, દાદાર અહુરમઝદે સઘલી તનોમંદ (ઈઆને ખાણુસ જાતની કાએઆ વાલી) દુનીઆની અંદરથી માંન આપવા જોગ પ્રોહરના જરથુશત્ર સ્પીતમાનને તેહની અંદર જે કાંઈ સારા ગુણ હતા તેહને લીધે મઝદીઅસની દીનની પેગમબરીને માંદે વધારે પસંદ કીધો હતો. તે (ગુણ)ને લગતી ઘણી ગણતરીમાં (મુખ્ય ગુણ એછે કે તે સાહેબ) સંપુરણ વીચારવાલો, પુરતી અકલ ધરાવનારો, ભલી દીનને પસંદ કરવામાં સરવેથી સરસ, નેક વીચાર, નેક વચન અને નેક કાંમ કરવાની અંદર

* નાલાએક સકતીનો અર્થ આદમીને જુરાં પાપનાં કાંમ કરવાથી જે જુરી અને તેહને પોતાને હાક કરનારી સકતી મલેચ તેહનો સહમજવો.

† કાએઆ વગરનું—એટલે તે આદમી આ દુનીઆમાં શારાં કાંમો કરી પરહેજગારીથી ચાલીને આવતી દુનીઆમાં સહડતે દરજ્જાનું મુખ મેલવવાને લાએકનું નહી બનવાથી, ગાએઆ તે આએ દુનીઆમાં નહી જણુમેલું હોએ તેહવુંછે.

‡ ભાએગ વગરનું—તેહની મોરાદ એ સહમજથી કે આવતી દુનીઆમાં પ્રણવનાં માંણુસને તેણે આએ દુનીઆમાં કરેલાં નેક કાંમોનો બદલો, બેહશતને લગતું મુખ ભોગવવાનો અને હમેશાં માંન અને ઇજાત ભરેલી હાલતમાં જીન્દગી ગુમરવાનો મહેલ, તે બદલો પેલાં પાપી માંણુસને મળતો નથી, તેથી તે વગર ભાએગનુંછે.

૧ (૧૦૧) મજ્જીમ્મસની દીનને (દુનીઆમાં) ચાલુ થવાથી, થાઈ
ગએલી, હાલની, અને હવે પછી થનારી આલમનાં
લોકોને પ્રાએદા જણાવા વીસે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણુપું કે, થઈ ગએલી આલમનાં લોકોને મજ્જીમ્મસની દીનના
ક્રાએદાનું જાહેર થવું, તે (દીન) ને લગતા પેગમબર માંત્ર આપવા જોગ કરોહ-
રના જરથુશ્ત્ર સ્પિતમાંનને દેવનાં કાલબુદને તોડવા સાઝ વખાણવાએ

મજ્જીમ્મસની દીનને (દુનીઆમાં) ચાલુ થવાથી, થાઈ ગએલી, હાલની, અને હવે પછી થનારી આલમનાં લોકોને પ્રાએદા જણાવા વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

અથો જરથોશ્ત્ર સ્પિતમાંનનાં પાક ફરોહરની હમો ઇઆદ કરીએચ, કે જેણે
સરવેથી સરસ સારા વીચારને વીચારીએ, સરવેથી સરસ સારા વચનો બોલિએ, અને
સરવેથી સરસ સારાં કાંમો કીધાં; જે સરવેથી ચહડતે દરજ્જેનો અયોરનાં, સરવેથી
ચહડતે દરજ્જેનો પેહલવાંત † સરવેથી ચહડતે દરજ્જેનો ખેડુત ‡, અને સરવેથી ચહડતે
દરજ્જેનો પેગમબર હો. જેણે (લોકોને) સરવેથી સરસ ગેબી સહમજ આપી હતી.
જેનીથી માંણુમજતને આવતી દુનીઆને લગતી કહિઆત, સચ્ચાઈ, સખુત, અને
અહુરમજ્દની પેદા કરેલી સઘલી સચ્ચાઈનો સીનગાર પાંમેલી ભલી ચીજોની અને
તે સાહેબની હકુમતને લગતા સખુતોની સહમજ મલી હતી. જેણે સરવેથી સરસ
અયોરનાં, લડાએક, અને વરથીના કરનાર ખેડુત તરફે ધણી રીતે દેવ અને અગણે-
આંણુ માંણુસથી તેઓને લગતાં ચક્કર (ઈઆને બીને લગતી હીલચાલ) ને ફેરવી હતી.
જેણે આએ દુનીઆંની હયાતી ધરાવનારી પેદાએશની અંદર સરવેથી સારી રીતે
પવીતરાઈને વખાણી, અને અહુરમજ્દના ક્રાએદા કાંનુનવાલી, દેવને દુર કરનારી
મજ્જીમ્મસની જરથોશ્ત્રી દીનને પસંદ કરી, તેહની મારફતે દેવનો નાસ કીધા; જેણે
આએ દુનીઆંનાં લોકોની અંદર દેવને દર્દ કરનારા અહુરમજ્દી ધરમને લગતા
સખુત ધણી સારી રીતે કહેઆ; તથા દેવને દુર કરનારા અહુરમજ્દના ધરમને લ-
ગતા કત્રાંમ આએ દુનીઆંનાં લોકોમાં પરસીધ કીધા. જેણે તનોમંદ દુનીઆંની
અંદર સઘલા દેવાના નહી માંનવા અને નહી વખાણવાજોગ તરીકાએને ધણી સારી
રીતે કહેઆ. જે (સાહેબ) શેહરનાં લોકોની અંદર સઘલી સારી જનદગી અને
કદીમ મજ્જીમ્મસ ધરાવનારો હોવાને લીધે બજવન્ત ગણાતો હો. જેની મારફતે
સઘલા ખોલાસો કરવાજોગ સચ્ચાઈના સખુતો (લોકોના) માંખલેઆમાં આવેઆએ.
કે જે (કલાંમો) ની અંદર તેણે દુનીઆંનાં લોકોના આએ અને આવતી દુનીઆંના
રેહનોમા તરફે સચ્ચાઈ જે સરવેથી ચહડતે દરજ્જેની, સરવેથી ઓત્તમ અને સર-
વેથી નેક વસ્તુએ, તેહની વખાણુ કીધી, અને જે દીન બીજી ચાલુ દીનનાં કરતાં
ધણીજ ઓત્તમ હતી તેહનો (દુનીઆંમાં) ફેલાવો કીધો. જે (સ્પિતમાંન જરથોશ્ત્ર)ને

† આએ જગોએ પેહલવાંતનો અર્થ દેવાને, ધુરા ખવાસોને, અને બીને
તોડનારનો સહમજવો.

‡ ખેડુતનો અર્થ નેકીની ઉત્પત્તી કરી આલમના આતમાને તેથી તુરુપ
કરનારનો સહમજવો.

અને પેહેલો કબુલ રાખવાએ હતું. અને ખલકનાં લોકોને તેથી સુખ
 અને ફાએદો થએઓ હોતો. અને હાથાંખી ખલકનાં લોકોને તેહનીથી
 ફાએદાનું મલવું, બેહદ રીતે (આવતી દુનીઆને સારૂ પોતાને) સુધારવું, ન-
 ફાના સાથી થવું, બીજા ભલા લોકોએ પવીતરાઈ મેલવી, અહુરમજ્દના આત-
 શની જાલવની કરવી અને મીનો યજ્ઞોની યાદ કરવીછે. (હવે પછી જે) ખલ- ૩
 કનાં લોક પેદા થસે, તેઓને જરતોશતને લગતા હોશેતર*ના સંબંધ મેલવાએ
 અને તેહનીથી વરૂની મીસાલની જાતનાં કાલબુદનાં તુટવાએ તથા ફરેહબુત અ-
 ને અઈબીબુતને તે વખતે સકતીવાંત નહી રેહવાથી, ફાએદાનું મેલવુંછે. અને ૪
 જરતોશતને લગતા હોશેતરમાહુ*ના સંબંધને લીધે તથા તેહનીથી ડંખ માર-
 નારાઓના જેવી જાતનાં કાલબુદના તુટવાએ તથા તે વખતે ભુખ અને પીઆસ
 નહી રેહી સકવાએ (ખલકનાં લોકોને) ફાએદાનું મેલવુંછે. અને જરતો- ૫
 શતને લગતા સોશીઓશ*ના સંબંધને લીધે, તથા તે વખતમાં તેહનીથી આ-
 શમોગની જાતનાં કાલબુદને તુટવાના અને જઈકી તથા મરકીને અસકત
 કરવાના સબબને લીધે ફશોકન્ત (ઈઆને સેવટને લગતો સુધારો) તથા સે-
 વટની કાએઆને લગતું જે રીસ્તાખેજનું કાંમછે, તે કરવા વીસે દીનમાં
 જણાવેલુંછે.

સઘલી સારી ઇચ્છાવાલા અને સારી પસંદગીવાલા અમેશાસ્પન્દોએ દીલોજનનથી
 (દીનના) વીઆરની તરફ (લોકોને) ઉચકેરવાનું કાંમ ચાલુ રાખવાએ, (લોકોનાં દીનને
 લગતાં) ઈમાનનો વધારો કરનાર તરીકે, તથા લોકોના આએ અને આવતી દુની-
 આના રેહનોમા તરીકે, અને સરઆઈ જે સરવેથી ચહડતે દરજ્જેની, સરવેથી ઓ-
 ત્તમ અને સરવેથી નેક વરતુછે તેહની વખાંણુ કરનાર તરીકે, તથા બીજી ચાલુ દીનની
 અંદર જે સરવેથી મરસ (મજ્દીઅસની) દીનછે તેહનો (દુનીઆમાં) ફેલાવો કરનાર
 તરીકે, પસંદ કરેઓ હોતો. જેનાં ગણેઆણુ અને ભાષાંણુને લીધે, પાંણી અને ગ્રા-
 ડપાનો ઉલટવનતાં અને ઉધરભવવાલાં થએઆં. જેનાં ગણેઆણુ તથા ભાષાંણુને
 લીધે સઘલી રૂપેનામીનોને લગતી ચાલચલણવાલી પેદાએશે (આએ રીતે) ખુશહાલી
 ભરેલા શબ્દો કાહડેઆ, કે: આપણાં ભલાને સારું જરતોશત સ્પિતમાં નેવો
 અથોરનાંત જણુમેઓઅ, તે જરતોશત (હોમ અને જીવાંમના) જોર અને બાંધેલી
 બરશમ સાથે આપણી યાદ કરસે, અને હવેથી સઘલાં સાતે કેશવરમાં (ઈઆને આખી
 પુરવી ઉપર) ભલી મજ્દીઅસની દીનની મારફતે આપાદી કરસે.

* હોશેતર, હોશેતરમાહુ, અને સોશીઓશ—આએ નાંમવાલા તરણ પેગમ-
 બરેને આએ દુનીઆમાં જનમવા વીસે તથા તેઓની તરફથી મજ્દીઅસની જર-
 તોશતી દીનનો દુનીઆમાં ફેલાવો થવા વીસેની અગમચેતી, આપણા પેગમબર
 અશો જરતોશતની તરફથી આપેઆમાં આવેલીછે; માટે આએ ઉપલાં નાંમવાલા
 પેગમબરો હવે પછી આએ દુનીઆમાં જનમસે અને તેઓની તરફથી ઉપર જ-
 ણાવેલાં કાંમો થસે.

**આએ પુસતક બીજાંને છપાતાં થાએલી બુલને લગતું
અનરાતી શુદ્ધી પતરક.**

સંદેશ.	સંવત.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૭૨	૨૦	સવાખ કરી	સવાખકારી
૮૧	૧	કુનીઆં.. ..	કુનીઆંમાં,
૮૧	૨૨	સકતી ન	સકતીનાં
૮૭	૬	નથી.	નથી.)
૮૮	૧૦	સવારછે, ...	સળવારછે,
૯૧	૨૩	કુઃખી, ...	દેવાને કુઃખી,
૯૩	૩૦	અને	હઆને
૯૭	૨૫	તરાવત	તરાવત
૧૦૦	૨૭	મોહાવેર	મોહાવેર.
૧૦૩	૨૦	કુઃખી	કુઃખ
૧૦૭	૨૨	મારકૂતે	સરદારીની મારકૂતે
૧૧૨	૩૨	ગણીછે.	તેણે ગણીછે.
૧૨૧	૧૦	સકવાલું	સકલીવાલું

THE ENGLISH TRANSLATION,

BY

RATANSHÁH E. KOHIYÁR, B.A., LL.B.

UNIVERSITY OF BOMBAY.

CONTENTS.

	Page.
What procures or does not procure for the people of this world	
the assistance of the Ijads in removing hardships	65
Holy thoughts are the source of high thoughts, words and deeds,	68
Regarding the different modes of passing one's life according	
as he is in a superior or inferior station	70
The superior, middling and inferior deeds pertaining to the	
good religion	72
Regarding the duty of reciting the Gáthás and doing other	
righteous acts at the request and for the benefit of a believer	
in an evil religion who should put faith in the good religion.	75
Regarding the gradations among good and bad men	76
What women are fit to be approved or disapproved of in	
accordance with the religion	77
How men should behave in obedience to their Creator	78
Regarding the creation within the bounds of the heavens, its	
behaviour and attributes	79
How does man acquire superior or inferior strength ? and how	
does he become improved or separated from his Creator	82
Regarding natural wisdom and the evil passions	83
How and from whom is the power of knowing God obtained	85
The Mazdiasnian religion is the law of God	87
Righteousness and sin are judged in the coming world with	
reference to the mental capacity of the person adjudged	89
Regarding the prohibition of marriage between a believer in	
the Mazdiasnian religion and a disbeliever; and the disad-	
vantages resulting from such marriages	90
The Pehlwi Námsétayésné or prayer to God	102
The causes of happiness and misery in this and the next world.	105

It is through religious admonitions that man guides himself	
in this world through hopes of heaven and fear of hell	... 107
The reasons for making the Spénámino prevail over the Ghaná-	
mino	... 108
Regarding the benefits resulting from connection with the	
Mazdasnian religion and the injuries caused by a want of such	
connection	... 109
He who does deeds of righteousness and remains aloof from	
sin is a far sighted man...	... 109
Regarding the lowest, the middling, and the highest relations	
with the Mazdiasnian religion and the advantages resulting	
therefrom	... 110
Regarding those who increase or diminish the fame of the	
Mazdiasnian religion	... 112
Regarding industry and contentment in this world with an	
eye to the happiness of the soul in the next	... 112
The reason why God rewards righteousness and punishes sin	
in man	... 113
Regarding the duty of praising God and thanking Him for	
his gifts	... 114
Regarding the duty of kings to remove hardship and harm from	
the world	... 115
The causes of earthquakes and the rending of the earth	... 116
Regarding remaining aloof from certain things in accordance	
with the precepts of the Paoiriodakés'io	... 117
Who among the living creation in the visible and the invi-	
sible world bear the mark of being the creatures of Abúr-	
mazd	... 119
Regarding the hopes of good or bad times for the good religion	
derived from good or bad government, and the good or bad	
Beginning and the End	... 120
The best and the worst among four classes of mankind	... 121

	PAGE
The benefits derived by a ruler from a civilised people and educated officials, and the consequent increase in the glory of the kingdom	122
Who may be called a wise man ?... ..	124
Who may be called a strong man and who a weak man ? ...	124
The attributes of Zarthústra Spitmán which led to his being selected as a prophet by God	125
Regarding the benefits caused and to be caused to the present and future generations of mankind by the Mazdiasnian religion	127

ERRATA.

- Page* 69 *lines* 14, 15, 16, 18, *for* Madiasni *read* Mazdiasnian.
„ 72 *line* 10 *from the bottom, dele the comma after highly.*
„ 74 *line* 20, *put a comma after corn.*
„ 82 *line* 14, *dele the comma after (which is).*
„ 85 *last note at foot, for* Mazdiasni *read* Mazdiasnian.
„ 86 *line* 5, *for* offairs *read* affairs.
„ 91 *note* *, *line* 2, *for* riligion *read* religion.
„ 96 *note* * *line* 13, *dele and Roman.*
„ 96 *note* * *line* 18, *for* Canbyses *read* Cambyses.
„ 96 *note* * *line* 21, *for* sisters *read* daughters.
„ 99 *note* * *line* 2, *for* Mazdiasni *read* Mazdiasnian.
„ 102 *note* * *line* 5, *for* Horbad *read* Hérbad.
„ 111 *note* * *line* 3, *from bottom, for* offerring *read* offering.
„ 116 *line* 15 *dele comma after air.*

*

GLOSSARY.

- Page* 1 *column* 1, *line* 7 *from bottom, for* begining *read* beginning.
„ 12 *column* 2, *line* 16 *from bottom, dele A presence.*
„ 20 *column* 2, *line* 15, *for* month *read* mouth; *and add, the face.*
„ 22 *column* 2 *line* 1, *for* commence *read* commerce.

together with doing much harm to the Dévs, become the causers of much prosperity to the people. It is mostly owing to the increased success of the Ijaḍs, and the better government (of the soul) and the knowledge regarding the good religion, improvements in religion, and the relations with God, that man obtains a life such as he wishes and salvation. The coming of the Dévs is for the purpose of deceiving people as much as possible, and for originating in various ways, causes for harrassing them by advancing them in sin. For, when countless people in the world keep back from doing righteousness and advance in committing sin, then there is a great increase in the coming of the Dévs; and owing to that, not much room is left for the reaching of prosperity to the people of the world from the Ijaḍs, and owing to oppression, dissensions, religious blindness and deafness, dishonesty, evil thoughts, and immorality, people remain lean and harrassed. And men suffer much hardship, trouble and pain. Therefore, at such a time, a man should preach, among all men who advance in sin and keep back in righteousness, about turning back from sin and advancing in righteousness; and expatiate in such preachings upon no room being left for the acquirement of happiness from the Ijaḍs, owing to the road of the Ijaḍs, being shut up, in consequence of the great influx of the Dévs, by reason of advancement in sin and keeping back from righteousness; and explain that as a consequence, ample protection from God is not afforded and righteousness is not obtained. So that, owing to such preachings of that man, righteousness may reach to countless persons; and, owing to the keeping back of people from sin, and advancing in righteousness, cause may be afforded for the final triumph of God. (All)

the boundless goodness that accrues to man, consists in keeping aloof from sin and advancing in righteousness, in innumerable ways. Therefore, the man who teaches (people) to keep aloof from righteousness and to advance in sin is a dreadful man ; for, being under the government of Dévs, he is, among countless people, an arrester of righteousness, and an increaser of sin, and a destroyer of the glory of God. And, that instructor in keeping back from righteousness and in advancing in sin, is really the cause of the risk of countless people running into hardship and ruin. As from want (of the application) of a remedy to the illness of the body of man, there is danger of the whole of his body becoming diseased, and even, the man quickly dies, by reason of the increase (of the malady), owing to the neglect of the remedy, so, (if men are not prevented from committing sin and made to walk in righteousness, their soul becomes subject to death, that is, becomes, for ever, a sufferer of the pains of hell).

-
- 1 Exposition in the Good religion regarding Holy Thoughts* being the cause of high thoughts, words and deeds in every matter. (¶v)

- 2 Be it known that, (man) becomes, through all his works and behaviour, possessed of the thoughts relating to the other world and fit for it, by reposing faith in all holy thoughts.† And being firm in religion, he is able to repent of higher sins ; but he whose faith is not firm in religion, even if he should pray much by means of his tongue and do much by means of his deeds, still (his work) will not be reckoned to be in accor-

---

* i. e. Knowledge of the Mazdiasni religion.

† i. e. The ordinances of the Mazdiasni religion.

of the tongue, so, the obtaining of good reward, by those who are deserving of good reward is (through a religious conscience). Therefore, if (man's) conduct is not linked with (religion), he does not obtain the good reward of the coming world.

1   Expositon in the good religion as to spending a life-time. (۶۸)

- 2   Be it known that, the spending well the period of life is through conducting oneself by means of the attributes of wisdom. He who is possessed of foresight knows what qualities belong to a high condition ; and, (he), filling himself full with the laws of the creator of the creation, obtains, through the qualities of the highest wisdom pertaining to those laws, a knowledge regarding each (period of) time. In superior station, man's time is spent in greatness of various kinds, to

Mobadîn Mobad (with blessings) replied, May you live (long)! he who knowingly attempts to take the life of his lord, it is fitting, that person deserving of capital punishment should be cut down.

In the *Sháh-námeh* of Fir'ósí the same incident is thus alluded to :—

بفرمود تا موبد و کدخدای	بیامد برخسرو پاک رای
ز دستور ایران پیدرسید شاه	که بدخواه را گرنشانی بگاه
شود در نوازش بدیدگونه مست	که بیهوده یازد بجان تو دست
چو باد قوه است آن برآورد را	چه سازیم درمان خون کرده را
چذین داد پاسخ که مهتر براست	چه یازد بجان جهاندار دست
سریگداهش بیدید برید	کسی پند گوید نباید شنید

i. e. In obedience to the order of king Ardés'er, the Mobed came near him : to that Dastúr of Irán the king put the question : What is the punishment for an evil-wisher whom you have put upon the throne, and who, growing reckless because of such (your) graciousness, makes an unwise attempt to take your life? And what remedy should be had recourse to in such case? The Mobed replied : The crime of him who attempts to take the life of a king is very great ; therefore, as punishment for this crime his head should, without listening to the advice of any one, be cut off.

live, as good creation and to obtain happiness. And in inferior station, his time is spent in littleness of various kinds, to live as good creation and to obtain happiness. In (this) time of two kinds, there are two descriptions of qualities, which make him do deeds of right behaviour. (Among them) are those qualities which appertain to behaviour in superior station, and to deeds for spending time well, and to profitable deeds : through them man can become attentive to his good fame, to the goodness pertaining to his soul, and to (the) salvation (of his soul), in this wise. Thus, he might spend, under the guidance of reason, his better days in a good manner, in unambitious beneficence, in the unfretting adoption of means for the End, in disinterested movements, in industry unattended with evil passions, in purity unaccompanied with religious deafness, in happiness which is not perishable happiness, in obedience in which there is no disobedience, in generosity in which there is no miserliness, in truthfulness in which there is no screen, in fearlessness which does not arise in idleness, in justice without deceit, in magnanimity without pride, in good intentions, unaccompanied with evil designs, in conduct in which there is no evil desire, in activity which is without a covering, in courage unaccompanied by evil thoughts, and in other sinless qualities. Such a man is able to conduct himself well in the durable work of making himself respectable and pure, and of high and ever-renowned righteousness. (Similarly) man, in a lower condition (in life) by spending (his) time well under the guidance of reason, by keeping himself from tale-bearing and living circumspectly, by suffering pain without querulousness, by living quietly without thoughts of doing harm, by contentment without idleness, by frugality without miserliness, by pure-dispositioned-content-

ment unaccompanied with what is impure, by making acquisitions unaccompanied with disrepute or with desires (which would be disreputable), by increase without niggardliness, by gratefulness unaccompanied with ingratitude, by purity in which there is no keeping aloof from righteousness, by hospitality unaccompanied with selfpraise, by humility without meanness, by honesty unaccompanied with evil intentions, by greatness without revengefulness, by indebtedness that is without harshness, by choice that is without a touch of sin, and by other sinless qualities, qualifies himself as good creation, and becomes an abstainer from the smallest of sins.

---

1   Exposition in the good religion regarding superior, middling, and
inferior deeds. (११)

---

2   Be it known that, all the deeds, (commanded to be done) in the religion, have reference to righteousness ; and righteousness exists, that (men) should become good. Those persons, who render themselves of high station, and perform great deeds do so, through virtue. Whatever deeds get rid, in a high degree, of the Darújs, and render the world highly, purity-imparting the same are comprised in the four kinds of professions pertaining to the Mazđiasni, religion : among these, the deeds of Athornánship, consisting in approving of the worship of God, in instructing (people) in it, in explaining the the commands of the religion, in giving decisions in religious matters, and in doing other work pertaining to Athornánship, are the highest in rank.

3   In the profession of Arthéstár the deeds holding a high rank are heroism, embassy, and other political matters. In

should be purchased for its true price. For this reason, that thereby cattle and men might obtain much assistance, and, by the work of mutual support continuing among people, mankind might increase. From a good station (in life) these two benefits result : one has reference to the doing of the work pertaining to the more profitable business of the (coming) exalted world ; another to the earning of bread for one's maintenance. He who acts in accordance with the religion, is commanded by the good religion, to do the deeds commanded in the religion along with providing for his maintenance.

- 7 Again, those deeds which are of an inferior and lower rank than the above, have reference to the earning of honest bread, virtuously, by means of the business pertaining to the profession of a husbandman, and to spending life well. And thus there is a regular carrying on of the professions of
- 8 Athornán, Arthéstár and Hutokhs'. He who purchases for himself goods that have reference to evil, and manifests dissatisfaction at men living in his country and cattle being kept, and is very neglectful in growing corn in consequence of which (neglect) countless people suffer from want and starvation, and through whom all men and cattle become ill and wounded,—such a man is reckoned as an infidel. For, he, by reason of doing evil to the world through want, and by thus doing harm to human beings obedient to God, is rejected from good, and is a keeper of himself in relation with the Diminisher* (of virtue). And such a man is, notwithstanding the remedies pertaining to the good religion, a great sinner.

---

* i. e., Anghraméníús.

3 cable, deeds of righteousness should be done. As it is proper to give medicine to a sick person expectant of health, so it is lawful, for the sake of the soul, expectant of righteousness, of that believer in the evil religion who shows a liking for the good religion, during his lifetime, to do (righteous) works, and through their instrumentality to liberate the soul of that believer in the evil religion from hell. For, the righteousness done for the sake of the soul of that unfortunate (man) after he is dead and fallen into hell, does not help him, and no righteousness will release him from hell. As, by pouring medicine into a dead body, no help is rendered to it, and the medicine being useless to the body is wasted; so is the worship by means of the Gáthás in behalf of that Dév-worshipper.

---

1 Exposition in the good religion regarding the good, the better and the best among men, and the bad, the worse and the worst among those who are evil. (v 1)

---

2 Be it known that, whoever has a disposition and does works to cause prosperity in the world, and a disposition and does works to cause immortality in the world, resembles greatly Sosios' in disposition and work, and is the best among men and the highest in goodness. And he whose disposition and work render assistance to the work of that person (above mentioned) is of an inferior rank in goodness to that person. And he whose disposition and work are not to oppose the disposition and work of those (two) persons mentioned above is of an inferior rank in goodness.

He who is possessed of a disposition to, and is a doer of

works that, cause decrease in the world, is a doer of works of the nature of those of Johák ; and he who is possessed of a disposition and does works that bring death into the world resembles greatly the nature and work of Malkús* and is a holder of the highest rank in evil among wicked persons. And he who is a renderer of assistance to the disposition and work of that person is of an inferior rank to that person in excessive wickedness. And he whose disposition and work are not to oppose the disposition and work of the above mentioned wicked persons, is of an inferior rank in evil.

Exposition in the good religion regarding those among women 1
 who deserve to be approved and those who deserve
 to be rejected. (vr)

The (following) exposition in the good religion is 2
 made known regarding women whose conduct is fit to be
 approved or fit to be disapproved by any person of the good
 religion who is a giver of attention to this matter. Women 3
 are necessarily of these four kinds : good as well as bad ; not
 bad, and good ; not good, and bad ; and neither good nor bad.
 From among these any woman who is not bad and is good
 should be selected to manage household affairs and to give
 happiness and comfort to the master of the house. And to
 keep oneself free from unhappiness she who is good and bad
 ought not to be obtained ; and (men) should positively keep

---

* Malkús is the name of the heavy rain or deluge which destroyed the greater portion of the world and which was foretold by Ahúrmazd to King Jamshéd who built a place, called Varjamkard, with the object of protecting men, animals and trees from its disastrous effects. Vide Vendidad II. 46-60 ; and the Pázend Minokhérd, pársés 27.

aloof from choosing, from among the two descriptions of women mentioned above, her who is not good and is bad, over her who is neither good nor bad.

-
- 1   Exposition in the good religion as to how the creation of the Creator Ahu'rmasd ought to conduct itself. (vr)
-

- 2   Be it known that, the conduct of the creatures of Ahu'rmasd in this world consists in mixed thoughts through the instrumentality of two principles :* therefore, (men) should guide themselves by means of one of the two (principles),--by means of the affection of the mind fit to be approved and of
- 3   the wish fit to be approved. The guiding (of himself by man), from among the two (principles), by means of the affection of the mind fit to be approved, is brought about by means of the truthful elements† possessing the strength that has reference to life, which are in (his) body. And people, by guiding themselves by means of these elements, and smiting the Blemish-giver, obtain the relations of Fras'okant. And by guiding himself by means of wishes fit to be approved, man becomes improved in immortal and great thoughts, words and deeds ; and increases holiness by means of good thoughts, good words, and good deeds ; darkens the Darujs ; smites the Blemish-giver ; and does benefit to people. Of the two principles
- 4   which keep (men) in subjection, if any man makes

---

* i. e. Spentoméníús and Anghraméníús.

† By these truthful elements or principles are to be understood the eleven principles or affections bestowed by the Creator upon the soul as its honourable helpers. (Vide note at. p. p. 42 & 44 respectively of Vol. I. of the *Diakard*, Gujarati and English translation.)

people to act upon that principle which moves by means of the affection of the mind which is fit to be approved and makes them to hold relations with *Fras'okant*; and similarly, by making people act upon that principle which moves by means of the desire which is fit to be approved, and which has reference to immortality and greatness, makes the strength of the good religion and of good government to reach up to all people who act in accordance with the precept *húmat, hūkht* and *havras't* and fully increases holiness; and completely darkens the *Darujs*; and drives out the Blemish-giver and reduces (his powers) of causing harm; and makes people bright through goodness;—then that man is an improver (of men) for all kinds of goodness and has the forethought of the Creator. (But) those religious teachers who, to make people guilty, make them act by means of the mental affections and wishes which have reference to shortcomings at the End, thereby make themselves captive for ever and deserving of hell. Therefore, if their religion, while it makes (people) act wickedly, is spoken of as a religion of high rank, there is forethought in its not being spoken of in that manner. 5

Exposition in the good religion regarding the (creation) 1
in the heavens. (۷۴)

It is said in accordance with religion that the heavenly creation is prior to the earthly. Just as a bird is produced from an egg, so the creatures of this world and other creation have been produced. And as the egg surrounds the bird, so round about all creation are the heavens. There are three descriptions of mansions in the heavens: One of these is a mansion entirely without darkness, full of light, 2

- wholly good without evil, and joyous without any misery ; and the very highest mansion among them is named the *garothmán béhést* and in the best part of it is the residence of the Creator Ahúrmazd, the Ames'aspands and other Ijads, and the Farohars that have not (yet) taken birth (in this world), and of bright stars ; and it is without defilement from the Ble-
- 3 mish-giver. Another is a mansion lightless, dark, devoid of any goodness, wicked, devoid of any joy, miserable and black ; the meanest and uneven part of it is the residence of Anghraméniús, and of law-breakers, and of others who
- 4 come across the protection of the world. (The third mansion is that of this world, midway between paradise and hell. And it has both light and darkness, goodness and evil and happiness and misery ; and in it)* those who are possessed of the three attributes of contentment, superior rank (as regards the next world) and industry, without doubt hold relations with the Self-existent and know the Self-existent. The knowledge of the self-existent is (obtained) through wisdom ; similarly, faith in the Lord is (acquired) by means of the original unveiled eye belonging to the soul of man. Therefore, as an exemplar of the eye of wisdom, the veiled eye which regulates the body should be kept open with the original eye of the soul ; for, evil passions, ambition, envy, revenge and other destructive, hurtful and pain-giving Darujs (i. e. passions) remove the wisdom of man from his body and, by guiding (man) towards worldly good, and, through worldly good, snatch away the good (happiness) of the coming world:

---

* The portion in brackets has been supplied by the translator in accordance with the context. The original text seems to have been omitted by the transcriber of the manuscript sent to Surat from Persia, and is, consequently, not found in all the subsequent copies.

therefore, bodily attributes are (bestowed) to fight against (and) to make of no weight worldly good. For instance, to oppose evil passions (there) is the attribute of wisdom ; to oppose ambition, contentment; to oppose anger, meekness; to oppose envy, justice ; and to oppose revenge, patience. There are three superior attributes of wisdom,—contentment, magnanimity and industry. So long as these attributes remain (in man), so long the other evil attributes receive no weight. Those (persons) who are ruined in respect of the happiness of the coming world, owe it to their being attracted towards the happiness of this world. (So long as) the evil attribute of idleness is not held and kept in the body of man, (so long) the evil attributes in man, remaining dormant, hold up no screen to prevent the things pertaining to the soul from being seen. And owing to that the dominion of the eye of the soul remains free. And (thus) men secure the love of the Ijads, by looking well at (i. e. attending to) them, and knowing them ; and owing to that they hold relation with the holy Self-existent. Therefore, the religion imparted 5 by those religious teachers who put a veil before the eye of the soul, and who do the work of keeping back the Ijads* from man, is (calculated) to disappoint men in respect of knowing their Creator : hence those who command men to know the Self-existent through such a religion, certainly delude them, through such commands, towards thoughts of ruin. Therefore, such a religion ought not to be reckoned as a religion, but it must be called (a religion) for the worship of the demon of ambition.

---

* By Ijads must here be understood those principles suggestive of good thoughts, through the instrumentality of *asnidé khêrad*, which have been placed in man by God.

- 1 Exposition in the good religion regarding man's becoming possessed of superior strength through doing deeds of righteousness, and of inferior strength through doing deeds of sin ; and regarding (man's) improvement owing to righteousness and his separation (from his Creator) owing to sin. (v o)
-

- 2 Be it known that (man) obtains the most superior rank by doing righteous deeds through the strength (derived) from the righteous Principle* of the Spénámino. And (he obtains) the most inferior rank by doing deeds of sin, through the strength (derived) from the sinful Principle† of the Ghanámino. In the doing of the work relating to the two *minos*, the creation of a love for righteousness is owing to the reaching of the principle of righteousness, (which is), of good reward into the conscience of man ; and hence is man's improvement. Similarly, the production of a fondness for sin is owing to the reaching of the grievous principle of evil into the heart of man. It is for his (own) destruction that man embellishes himself through the Blemish-giver. The production of a fondness in man for the performance of the work relating to both the *Minos* depends upon (his) belief in the powers of each of them. (Man) is a believer in the good *Mino* of righteous principles for the purpose of acquiring righteousness ; and owing to that (the *Mino*) having the form of a beautiful young girl, be-decked in person and bearing the name of a virgin, comes forth as a helper in conducting after death

---

* By the righteous Principle must be understood Béhman, the invisible principle which originates all good thoughts.

† By the sinful Principle is meant Akoman, the invisible principle which originates all evil thoughts.

the soul of the righteous (into paradise); and the soul of the holy man is enabled, owing to righteousness preponderating over sin, to pass the road along the *Chinwad* (bridge) and to mount high towards the high, ever-to-be-chosen mansions (of paradise). Again, (man) becomes a believer in the evil *Mino* of sinful principles by doing deeds that help sinfulness; and owing to that the (*Mino*) that gives evil assistance (after death) to the unfortunate soul of that sinful (man), comes forth to meet it in the shape of a girl, be-decked in person as a courtesan, bearing the name of a married woman and possessed of a hurtful constitution. And the soul of that sinful man, owing to his sin being greater than his righteousness, having been carried along the lower pathway connected with the *Chinwad* (bridge) is imprisoned in the abodes (of hell) with that evil-bodied (courtesan).^{*} And the information which is found in the good religion about this (subject) is this that for him there is no liberation till the time of *Fras'kéréti*, but that he will have to suffer (till then) the pains and stings (of hell).

Exposition in the good religion regarding the heavenly principle of wisdom and the evil passions. (۷۶) 1

Be it known, that all good qualities exist because of the heavenly principle of wisdom. And in it are comprised 2

---

* On the morning following the third night after death, the souls of deceased persons, according as they have led a righteous or a sinful life, meet with the apparitions above mentioned, which represent actions good or evil; and in their company pass into paradise or hell, as the case may be, to enjoy the happiness of the former or suffer the pains of the latter. For a detailed account vide *Vendidad*, Fargard 19 V. 27 to 34; and Fargards 2 and 3 of *Hādōkht Nūsk*.

(these) six good qualities. Of these, one is the (quality) of consummate thought, which is free from (any) relation to immoral thought that has reference to faults; another is the quality of courage, which is free from the touch of sinful discord; the third is the quality of industry, which is free from avarice which is a fault; the fourth is the quality of contentment, which is free from the contact of idleness; the fifth is (the quality) of approbation of wisdom, which is free from the selfishness of faulty evil propensities; and the sixth is (the quality) that has reference to the increase of wisdom, which is free from faulty perverse desires. Whoever has in him the above six helpful qualities, he is possessed of heavenly wisdom. And, consequently, that (man) possessed of heavenly wisdom is enabled, among all defective men, to protect

- 3 (himself) well and to attain superior rank. All the evil qualities that are in man are owing to the faculties of the evil passions. And they are these six law-breaking evil qualities:—Of these, one is (the evil quality of) immoral thought which is devoid of consummate thought (and) which is sinful; the second is (the evil quality of) discord, allied to faults, (and) wanting in courage; the third is (the evil quality of) sinful, unindustrious avarice; the fourth is (the evil quality of) sinful, idle discontentedness; the fifth is (the evil quality of) sinful selfishness of the evil passions, which is devoid of the approbation of wisdom; and the sixth is (the evil quality of) sinful, perverse desires, unlearned in knowledge. He who, owing to evil passions, is possessed of these six perverse evil qualities, endures much hardship and his faith is the perverse path of evil passions. Owing to that he is,
- 4 among men, a bad man and fit to be despised. (Therefore)

the religion of those religious teachers who are disapprovers of the trouble (necessary) to virtuous honesty and are promulgators among men of a religion that is hurtful to them, causes hardship and injury of every kind to men by means of perverse conduct which is influenced by evil passions. (Such a religion) is, in accordance with the ways of wisdom, considered as obstructive to mankind, as also, inimical to them ; therefore, it is not proper to call such a religion a religion.

Exposition in the good religion as to how to know the
Lord Creator. (vv)

It is said in the religion that, it is through the power 2
and the assistance of the Ijads that man knows the holy Self-existent, fights with the Darújs and delivers his body and soul from them, and possesses the power of managing the other creation of this world. Under the design of the Creator, man is born, and has the power to direct himself, under the superintendence of the Ijads. The abode (in man) of the 3
evil qualities of the evil passions is for the purpose of obstructing heavenly wisdom and for contriving to plunge man into sin. The power of the Blemish-giver reaches into man through the perverse principles, and owing to that such (men) give pain to the Ijads. That which procures friendship for people of this world among beings of the highest order* is heavenly wisdom.† Through it men know their Creator and live in confidence in the Lord : and know that the Ijads are

---

* i. e. The Ijads, the Amés'áspands and the spirits of holy men.

† i. e. A knowledge of the Mazdiasni religion.

(i. e. exist) for virtue; the *Ḍévs* for vice; the Truthful for truth; the Untruthful for untruth; the Benefactor for benefit; and the Harm-doer for harm: And by means of the good religion (they) keep aloof from sin, acquire righteousness, carry on (the affairs of) the world, maintain their bodies, and save their souls (from hell). Evil passions are, owing to evil, mean and extremely hurtful, and they have reached among the people of this world from the Blemish-giver, for their destruction; owing to them men remain without the power to know their Creator and in want, and suppose that the *Ijāds* are (i. e. exist) for vice, that the *Ḍévs* are for virtue; that the Untruthful is for truth, that the Truthful is for untruth, that sin is for righteousness, that righteousness is for sin, and that benefits are for harm; and (thus) they are damned. And owing to the evil religion of the Blemish-giver they remain aloof from righteousness, run towards sin, do evil to people, and do not approve of the thoughts connected with the invisible *Ijāds*. It is owing to the superior strength and the superintendence of heavenly wisdom that man keeps aloof from the perverse path and has the life of the good path. And it is owing to the superior strength and the superintendence of the evil passions that man remains aloof from the good path and passes his life in an evil manner. Therefore, those persons who are spoken of as religions teachers ought to impart the religion of heavenly wisdom to those among the living creation of God whose conduct, being without a proportion of heavenly wisdom, is that of the evil passions, that they might repent of the deeds done through the evil passions and pluck out the roots of sin. Not only that, but (they) ought to hold in contempt those among men who are thankless to God and are sinful.

Of the way of the Mazdiasnian religion being the law of Him   1
who has the power of forbearance.* (v 1)

Be it known that, as bright light is an exemplar of light   2
of a higher kind and as true wisdom typifies all wisdom and
truthfulness ; so the law of the Mazdiasnian religion of the
Forbearer points out the way of the religion for His worship.
And so in the scheme of the good religion there are three
doctrines. One of them has reference to life in this world in
the flesh ; the second is about the invisible world which is to   3
succeed the bodily state ; and the third has reference to the   4
work of Fras'okant at the End. The scheme as regards the   5
present world consists in remaining aloof from hurtful objects
and in alleviating human misery. Therefore, he who is a
worshipper of God, acts properly according to law, keeps
aloof from causing pain or harm, and, having knowledge of
the ills and pains affecting his body, keeps himself happy ; and
he through every object that gives happiness, knows his
Creator. For man to know his Creator, is for the purpose of
knowing Him of the evil religion.† The pure, by living accord-
ing to the law (and) committing no transgression, and by not
breaking their word with others, become fit for the work of
the religion. The (second) doctrine,—(that) relating to the   6
immortality of the coming world, after the bodily state has
been ended, has reference, to the purchase of the merchandise

---

* We have cause to rejoice at the epithet of one who has got the power of forbearance applied to God. How placid, grave and large minded soever a man may be, there are times when he exhibits anger and opposition towards those who cross his will. But God, notwithstanding that he is omnipotent, extends his mercies to man, permits his existence in this world and affords him protection, though he goes against His will, and commits deeds of sin, and neither remembers nor thanks his Maker. What then must be His power of forbearance ! Surely this is an attribute befitting his Godhead.

† i. e. Ahéréman.

of righteousness for the purpose of remaining pure, as far as possible, while living in this world, by means of every wish and conception regarding the soul ; and to the removal of

7 sin. The last doctrine, about the Fars'okant, has reference to the well-meaning design of the Creator regarding the End. It contains excellent precepts regarding the purification of the good dispositioned creation, and the plucking out from among mankind and breaking the powers of the Blemish-giver which render (men) sinful as well as untruthful, and the imparting of complete purity from the pollution of sin to the souls of transgressors which have been rescued from hell, and improving their enfeebled condition into the eternal immortal nature of the souls of holy men and making them highly lustrous : (so that) no one from among the creation of the Self-existent might

8 render himself greedy through greed. Among the people of this world his work is not in accordance with the law, whose business it is to wound and to give pain. For, to do harm and to give pain is the work of perverse, (and) irreligious

9 persons and of those who are disobedient to God. Therefore, if there be religious teachers, who, being of the religion with the doctrines about the coming world and the redemption at the time of the Fras'okant, do not adopt means to deliver other persons in whom all desires and ideas have reference to the source of sin, and if, in consequence, a great many men, being eternally damned, are thrown into hell unredeemed ; their religion, although from God, is calculated to make (the men of) their race (fitted) for the evil End, owing to their not making people act according to the law, giving them evil assistance, and not imparting to them knowledge regarding the End. And as much a wolf is said

to be the destroyer of its young, owing to the influence of greed which is connected with idleness ; (so much destructive are such religious teachers).

Exposition in the good religion regarding that in respect of 1
 which the soul is finally judged. (v9)

Be it known that the final judgment of the soul bears a 2
 relation to its desires and capacities. And men in this
 respect are essentially of five kinds. One (kind) is (composed
 of men) whose desires are conscientiously (set) on (their)
 Creator and His religion, and who possess the requisite
 intelligence to make enquiries respecting them (both) with
 the object of knowing them : hence, if such a man makes
 enquiries regarding the good religion and acquires knowledge
 about it, and putting faith in it, does righteous deeds as is
 enjoined by the good religion, and keeps aloof from sin, he,
 according to the religion is a holy man. But if (he), being
 possessed of the power to make enquiries, is unable to obtain
 knowledge regarding the good religion, and, notwithstanding
 (every) possible effort, is disappointed in (his) enquiries ; he
 (yet) has hopes of delivering (his soul) from hell, by doing
 any righteous deeds in accordance with practice made current
 by conscience which is from God. Another (kind) is (com- 3
 posed of men) who love (their) Creator and His religion
 cordially but who do not possess intelligence enough to
 obtain by enquiries, as much knowledge as is necessary,
 concerning the good religion, and who so far as they know,
 keep aloof from sin, and do as much rightcounness as they
 know of : such men, owing to (their) loving (their) Creator and
 His religion and to the strength of that righteousness and of

- the keeping aloof from sin, have hopes of being delivered from hell. The third (kind) is (composed of men) who love the holy God and His religion with their hearts, and are eager to make enquiries, but have not intelligence to understand the good religion, and who are such men as are unable themselves to understand the design (thereof) owing to lack of wisdom. The salvation of such men is possible through the power of (directing) their hearts towards the self-existent
- 5 Creator and the wisdom of His religion. The fourth (kind) is (composed of men) who love the Creator and His religion with their hearts, but have not the intelligence to understand the good religion by making enquiries regarding it, and who are such men as are unable by means of the faculty of intelligence to obtain a knowledge (through others) of what is not in their possession. For such men there is a means of salvation through their hearts being with the holy Self-existent
- 6 and His religion. The fifth (kind) is (composed of men) who have not the heart to love (the) Creator and His religion: for such men, notwithstanding the connection with sin, there is a reason for their deliverance from hell, owing to the desire (for love) having been taken away from their hearts.

-
- 1 Answer returned by a He'rbad* from a knowledge of the Mazdian religion on being asked the reason why it was wrong for a He'rbad to marry with a well-loving Ya'hu'di.† (A*)
-

- 2 The reason is that, wounds, harm and pain having been caused by a defendant to a complainant, a discussion

---

* i. e. A priest.

† i. e. A Hebrew.

3:

* The following *avēdā* from the fourth fargard of the Vendidad testify to the position that the Zoroastrian religion contains no commandment sanctioning marriage with a person of any other than the Zoroastrian religion :—

[illegible]

i. e. (O holy Zartos't!) if coreligionists (of the Mazdæian religion), brethren and friends, manifest a desire to obtain riches, to take a wife or to learn science, (do you) bestow riches on those who desire to obtain it, cause to be married those who are desirous of taking a wife to themselves, and impart *Mâthraspént* (knowledge regarding the Zoroastrian religion) to those who wish to learn the sciences.

† *i. e.* Affinity, relationship by marriage.

is mortal owing to the Blemish-giver prevailing over him. The series of men having these limits will continue connected with that person* until the Frasoḱant. Now, the birth of a male to the daughter, by the assistance of the father, and the creation which was (thus) formed, we call the *Khétiodath* of father and daughter. Again, it is made known in the religion, that when Gayomard died, his semen, which is called his seed, fell into the earth *Safandármad*, which was his mother, (and) through that connection Mas'ya and Mas'yáni were born as the son and daughter of Gayomard and Safandármad: that we call the *Khétiodath* of son and mother.† And Mas'ya and Mas'yáni, living with each other, did the work of increasing their race, and we call the creation which was thus produced, the *Khétiodath* of brother and sister. Many pairs of children were born to these Mas'ya and Mas'yáni, and each of these pairs lived as man and wife; and all

* *i* e. Gayomaral.

† The following account of the birth of Mas'ya and Mas'yáni is given in the Pehlwi work, *Bán khs'né* :—

[illegible]

the people who have been born, and will be born, owe their existence to this ancient ancestry. The creation (of man) having thus originated from the holy Self-existent, a means is (thereby) furnished of knowing Him who is the Lord of existence; that is, the people of all the *Kes'wars* have obtained knowledge regarding the holy Self-existent through the increase of creation, and thus the author of that increase is

5 known. I must (here) state that the *Dévs* are the enemies of man, (and) their wishes and movements are for destruction; therefore, it is incumbent (on men) that they should be eager in forming marriage alliances, that thus they (the *Dévs*) might be brought to an evil destiny. All men are bound fully to acknowledge their obligation to the Lord who willed the commencement of this work (*i. e.* the creation of mankind in accordance with laws), owing to which (acknowledgment) much dread, pain and harm are caused to those who are their enemies (*i. e.* the *Dévs*), and their power is diminished; and thus they find no occasion for obstructing and harming mankind. So long as there exists (among men) righteous doing like this (*i. e.* like that of *Khétioçath*), so long they are able to render the *Dévs* miserable, afflicted, terrified, and oppressed; and in this way the righteous obtain the reward

6 and recompense of righteousness. (Again) I must state that (the) children (of men) generally resemble in features, shape of body, growth, goodness, intelligence, goodness of disposition, gratefulness, affection, enterprise, constitution, and similar other matters, the original parents who give them birth. And this is considered very proper and just. Again, ideas are suggested to us on this subject by this (consideration) that, the *Athornán* class, which is pure, (always) has faith, in

the coming world, is grateful, shows magnanimity towards the weak, and keeps in fear of God. And the Arthéstár (class) is (always) a bearer of the battle-axe, a promoter of order in this world, of stalwart body, powerful, stout-hearted and brave; and remains unsatisfied with (even) lifelong battle and daring; and like a hunting dog or a wolf, is careless of life, and does not keep aloof (from taking the life of others). Again, meek cattle are not cruel like the wolf; similarly, a wolf is not so noble (an animal) as a (hunting) dog; and without the (hunting) dog, the bodies (of man and cattle) cannot be protected*. Again those horses which are foaled by fleet Aráb (sires) out of native (dams), do not run like Arab horses. Similarly native born horses do not run like Arabs. (Nor), similarly do Badávit (horses) resemble native (horses). Again, a mule, born of a horse and an ass, does not exactly resemble, in (its) nature, either the horse or the ass. In this manner, none among these (animals) resemble each other, and that being so, injury is done to the true breed and the progeny (thereof) does not increase. Therefore, there is great advantage in preserving one's race in an uncontaminated condition. Hence what I say is this, that among men four varieties of affection are recognised between children born to brothers and sister: one (where) the children of one brother love those of (another) brother; the second, (where) the children of a brother love those of a sister; the third, (where) the children of a sister love those of (another) sister; (and) the fourth, (where) the children of one cousin (love) those of (another) cousin. Owing to such (love), persons of these four descriptions enter-

---

* The subject of the protection afforded by dogs to cattle and men against wolves is mentioned in the *Vendí dáí*, fargard 13, V. 39 and 40.

† The name of a variety of fleet horses.

tain love, solicitude, eagerness, and desire for the support of their children of four (corresponding) descriptions; and thus they give birth to stainless children.

11 (QUESTION). Similarly then, it is much more necessary to love children that may be born of connections formed between father and daughter and between son and mother, and to be careful for their welfare and safety?

12 (ANSWER). It is (well) known that among some nations sexual congress with (ones) children is considered to be highly pleasurable and in accordance with religion, but the cause of this (custom) must necessarily be some inferior descendants of some person of a different race and of a perverse religion*. And if,

* In the description of the manners, and religious customs, of the A'khs'ian sect, given in the 13th Chapter of Dabéstan it is stated that the founder of this sect was mobé! A'khs'i an inhabitant of Persia. These people disbelieved in the existence of heaven or hell or the day of judgment, and in their actions followed no rule but that which their inclinations set them. They considered it lawful to have sexual intercourse with daughters, sisters, mothers and mother's sisters, and with those born of them. The passage in the original Ms. bearing upon the last mentioned subject is the following:—

نزد این فرقه وطی دختر و خواهر و مادر و خاله و آنچه از ایشان بزیاد رواست

From the above account this was clearly an infidel and irreligious sect. With any such sect residing in Persia the believers in the Mazdassnian Zoroastrian religion can have had nothing to do. But we find that certain Greek and Roman writers have, without proper inquiries and relying upon untrustworthy accounts, attributed the practice of unlawful marriages to Zoroastrians. Thus Philo and Diogenes Laertius write of the Parsis: "the Parsis were in the habit of marrying with their mothers and sisters. Alexander put a stop to these incestuous marriages." Herodotus writes: "Cunbyes was married to his sister Atossa": Strabo "The Parsis are by their religion free to have intercourse with their mothers." Plutarch in the life of Artaxerxes (i. e. Behman) writes thus: "This King had made his two sisters Atossa and Amestris, his wives." These and similar statements of other writers will be repudiated by not only Parsis, but by European scholars who have studied the Zoroastrian scriptures and are conversant with the history of the race. And yet Messrs. David Shea and Anthony Troyer, the English translators of the Dabéstan, have in their notes, frequently quoted the above writers with approbation, thus attaching a weight to their opinions which they do not deserve. This is a circumstance which is as disagreeable to us as it is discreditable to the translators. Vide English translation of the Dabéstan, Vol I. pp. 191 and 209. published in 1843.

through such connubial love and joy, a son be born to a person of his daughter, he would be (her) brother while she would be considered his (the son's) mother. And of any son born of the intercourse between mother and son, he (the begetter) would be reckoned the brother as well as the father: therefore, this is an improper and incestuous marriage custom. If so, such a person has thereby no part in the prayers to the Self-existent and in the joys of heaven, but gives rise thereby to increased harm, and, while doing no benefit, is not of a pleasant aspect, and has many blemishes. If you mean to ask, what evil aspect there could be in this? then you must attend to this, that if the mother or sister or daughter of a person should happen to be wounded in her private parts, and it is indispensable that she should go to a physician and get him to put a seton in that place, what is there wrong in her father, son, and brother keeping aloof from doing the work of the physician? For it is not proper that they should touch the part rather than a stranger. 13 14

(QUESTION). If those who wish to form such a pair (of a Hebrew and a Pársi) should let their intention of being positively husband and wife be known by means of a message, and should make arrangements therefor, and should inform all the people of the city, by means of the drums and pipes used on the occasion of marriages, that they are going to marry, that is, that "such and such Pársi is going to do such and such a thing (marry) with the daughter, sister, or mother of such and such Armenian," and if, after people have been made acquainted with the matter, a (married) pair was formed of them, that ought to be proper. How can (such a pair) be evil of aspect and mutually un- 15

loving? (On the contrary' such a pair) is not ill-seeming, one towards the other and is mutually helpful, through good behaviour.

- 16 (ANSWER.) It is apparent that, difference of race cannot secure an advantageous condition to pass life in, connivance at defects, similarity of thoughts, participation in benefits or injuries occasioned to one or the other, and contentedness over what is earned; for, some women in spite of the inability of, and (owing to) lack of courage in their husbands, force them to purchase more articles for their use (than are necessary), and, failing to obtain these, from their husbands, domineer over them, to show off their superiority: just as a great many other foreign women are ready to domineer in like manner and require ornaments and beautiful dresses to wear, slave-girls, pleasant-looking colours, perfumes, and a great many other things liked by mistresses of houses, which cannot be promised. And if there is no escape but in promising them, (then) there follow quarrels (and) abuses, and bad words are uttered. And if increased pressure is put to obtain them, then the mystery remains hidden, and they (i. e. husband and wife) misbehave (towards each other) day and night, and look not at each other's face. And the bad woman goes away to the house of her parents, and drags (her) husband before the judges, and (the judges) give a decision for her to remain (with her husband) without doing harm. And if the husband should say that he did not wish to keep her as (his) wife, because of the various evil defects, harm, hardship, vice, and sin in her: But, if the judges, should not dissolve the marriage on any one of these grounds, then, how

can that pair secure an advantageous condition, a good life,—living on small means, spending (their) time with honour,—and the higher strength to live contented? If you reply 17 that such consequences result from races that are evil-thinking and mean, then, it must be borne in mind that the increase of evil and meanness does not take place of itself, but a great many children become vicious by taking a liking to the disposition of others and by loving them. (Some people assert), from thoughts connected with sexual congress, that many (children) derive beautiful forms from beautiful women; but according to the opinions of those who live under the protection of the pure Ahúrmazd such a woman is ugly, for, we consider (the practice of) having sexual congress naked, (a) bad (practice), and similarly, (other) people consider it a blemish. And we consider those to be beautiful, who have clothes on, and they (i. e. persons of the opposite view) consider them to be depraved. We consider him (or her) beautiful whose nose is uniform with his (or her) face; (but) those whose nose is higher than the face, consider him (or her) ugly, and say that that (nose) which comes out like a wall between the two eyes is fit to be preferred and is beautiful. From this it appears that beauty and ugliness are not original (ideas) but that they consist in the choice (of men). Similarly, conscientiousness consists in moving within (the sphere of) that religion which is ancient and which explains the design (of things)* He who has shaved his head appears to us to

---

* The object of the Hérbađ in requiring that faith should be reposed in the Mazdāian religion is to point out that it is not unlawful according to that religion to marry a woman of a different religion, provided she professes the former. We learn from the history of the Sassanian Kings that Behrām Gor and Nos'rwán were married to foreign women: but these marriages must be understood to have taken place after the brides had made a profession of our faith; for, otherwise no such marriages could take place according to our pure religion.

be ugly, for in our religion such people are considered *margarjân* sinners.* Those citizens therefore, with whom it is lawful to shave their heads, are prohibited on that score. There is, then, wisdom in this that she, who cannot on every side be thought badly of, should for purposes of righteousness be considered to be beautiful. In some communities the practice of acting thus (i. e. marrying) among themselves does not prevail at all ; but they have (a practice) of (marrying), if (they) should like them, wicked and irreligious persons wherever found. But we in accordance with the way of wisdom, i. e. in a way to secure from the Creator the reward of righteousness for those born thus,† are preservers of (our) offspring and protectors of (our) progeny. And it is for this reason that we are (reckoned to be) people who take means for the End, and (who) place (their) affections (on women) in such a way as to benefit (their) children, assist (their) descendants, and secure the hope (of heaven) to (their) progeny : and, similarly, he is a delightful husband who is sweet-tongued, gives much happiness, is harmless, is gain-causing in various ways, is full

---

* The epithet *margarjân* signifies "a sin or crime the wages of which is death ;" but a man who gets his head shaved cannot be said to have committed an offence deserving of death. There are two reasons for the prohibition against shaving the head contained in the Zoroastrian religion. One is that the Zoroastrian religion was first promulgated in Irân, a country the climate of which compels its inhabitants to wear warm clothing, and hair on their heads, to protect themselves from the effects of cold. Another reason is that on the head being shaved there exudes from its skin fluid matter which by the Zoroastrian religion is considered injurious. Hence the prohibition in our holy religion, and the command instead that the hair of the head should be cropped. This prohibition has not been observed by all Zoroastrians since they came to India, the Athornân class alone having obeyed it. The reason, therefore, why the offence of shaving the head is designated by the term *margarjân*, is evidently that the person doing so thereby exposes himself to injury, the term *marg*, sometimes signifying pain or injury as well as death.

† i. e. Of intermarriages in the same community.

of resources, highly skilled in the arts, beautiful, and a giver of other wellknown comforts; as also a remover of injurious and hurtful things, fearless, of himself brilliant, and a rejecter of the customs of (other) people. All our ancestors and forefathers have been (in the habit of) approving, in accordance with the provisions of the religion, such deeds (i. e. marriages) and doing them. Therefore, he who is known to the people as seeking salvation ought to be considered beautiful. Again testimony to the same effect is afforded us through the intellect that, that which is improper should not be done. If you should wish to assert that 18 although to do so (i. e. to marry in this manner) is considered mean in our religion, that is, is prohibited by the religion, yet those precepts which are founded in wisdom should be observed, (the answer is) that that precept (as to intermarriages between different races) does not appear to us to be wise and of the first rank: the reason of which is that it appears on a minute (and) real examination that, as the creation of all mankind depends on *Khétiodath*, that is on marriage, so the creation of wisdom of every kind depends upon the union of these two—*A'snékhérad** and *Gos'osarútkhérad* :† of these, *A'snékhérad* is the female and *Gos'osarútkhérad* is the male: these two are as brother and sister through God, the Creator. And to every living thing of this world there is maturity and improvement through the relative proportion of these (two). In the same manner, water is a female and fire a male: they too, in their class, should be considered as brother and sister. If their mutual relationship

---

* i. e. Natural or innate wisdom regarding paradise.

† i. e. Wisdom acquired through the arts and sciences.

he prevented, destruction would be caused thereby;* not only that, but the life giving semen itself which is generated in the brain, by the equiproportioned strength of water and fire, would be injured. For, if water was in excess it would decompose it (the semen) and if fire (i. e. heat) was in excess it would burn it (the semen).

-
- 1   Praises (composed) from a knowledge of the good religion for recital in the daily prayers to Da'da'r Ahúrmazd. (A1)
-

- 2   Be it known that, every person of the good religion ought, when reciting, at the beginning of a Gáh, (standing) opposite to the sun, *Niáés'* and *Yes't*, to Dádár Ahúrmazd, positively to recite together with the Avésta this prayer. A person of the good religion who is praying, as also he, who is not qualified to pray, when he arrives at the age when he can pray, ought, at the time of reciting, (standing) opposite to the sun, *Niáés'* to Dádár Ahúrmazd, to recite, with knowledge and attention, precepts made known in writing below. And at the end of this praise, three *As'éim-*

---

* In bringing forward, in support of the doctrine that a believer in the Zoroastrian religion ought to form the marriage tie with a person of the same faith, the analogy of *As'nékhêrad* and *Gos'osarútkhêrad*, as also of water and fire, which are considered as created in nature as brother and sister, the intention of the *Hórbađ* is to point out that as these having been created by Ahúrmazd, may be said to have sprung from a common origin, and as the union of these gives birth to excellent deeds and things partaking of the qualities of their original source Ahúrmazd, so, the marriages of Zoroastrian men and women among themselves give birth to honest and worthy offspring: and that an opposite result follows the adoption of the opposite course.

vohús* should be recited, and at the end of each As'hémvohú the head must be bent down and a bow made. This admirable praise was composed by a Dastúr of the good religion.†

(I) praise the name of that *Minoyán mino*,‡ the increaser, 3
worthy to be praised, who always was, always is, and always will be ; whose one§ name is Ahúrmazd, the God who is the greatest among all, wise, Creator, supporter, protector, endurer, the lord of righteousness, forgiver, and dispenser of excellent and pure justice. Thanks be to the exalted Lord of the world, who, of his own power and wisdom, has created, six Amés'aspands of high rank, numerous Ijads, the shining paradise, Garothmán, the surrounding heavens, the hot sun, the shining moon, the numerous stars, the wind, the atmosphere, the fire, the water, the earth, the trees, the cattle, the

---

* Instead of the three As'emvohús commanded above to be recited, two paragraphs, subsequently added to the *Námsétáyés'né* are at present recited, both in Irán and in India. The Zoroastrians of Irán recite the paragraph which begins with the words "Firújbád Khoréhavijé diné mazdiasnian," while those of India recite the one which commences with the words "Vispé sétáyés'né dádár Ahúrmazd. These paragraphs are recited thrice, and at the end of each of them an As'emvohú is also recited.

† This praise or prayer is the wellknown prayer called *Námsétáyés'né*. It was compose by a learned Dastúr thoroughly conversant with the excellencies of the Zoroastrian religion, before the Sassanian era, at the time when the knowledge of the language of the Avéstá had begun to disappear from among us and Pehlwi had become the prevalent tongue, and was based on the account given in the Avéstá of the greatness of Ahúrmazd, His might, His infinite power and mercy and of the blessings bestowed by Him on man to secure his happiness in this world and the next. It was intended to be recited after the recitation of the Avéstá, and was composed with the object of enabling our people to adore and praise their God in a language which they understood ; and every Zoroastrian is strongly enjoined to understand and recite it after reciting the *Nígés's* and *Yes's*. During the period of Sassanian rule when Pehlwi was the language of the court, *Pázénd* or what is known as the old Persian became the language of the common people. Consequently, at a subsequent date, this prayer was translated into *Pázénd*, which is the translation which is recited by our people at present.

‡ *Minoyán mino* is an epithet applied to Ahúrmazd, because the *mino* (invisible) Ijads and the Amés'aspands, whom we cannot see, are themselves unable to see Him.

§ i. e. Principal name.

metals, and mankind. Adoration and prayers to the righteous Lord who, for the purpose of rule over people and to make people walk together to fight against the Dévs, has bestowed upon man speech and the power to think, and (thus) made

4 (him) superior to each created thing of this world. (I) bow in the presence of the omniscient and caretaking Lord, who has sent, through Zartos't Spétman of the adorable *farohar*, for the purpose rendering people friendly towards Him, the wisdom of the religion, worthy of faith through natural intelligence and knowledge of science—wisdom that is the best for the guidance of all persons who are, were and will be. That is, that (through the wisdom of the religion) the soul is freed from the pains of hell, and reaches into the shining, fragrant,

5 everhappy, (and) the highest mansions of the pure. O (thou) Lord Protector! in obedience to thy command I am firm in the pure religion and I promise to think and speak and do every righteousness. Forgive me Thou (my) many sins; (may) I keep my own conduct pure, and (may) I, in accordance with Thy wishes, righteous Lord, keeping uncontaminated the six powers of the soul,—work, speech, thought, reasoning, memory, and intellect—(and) in order to obtain the riches of the next world through good thoughts, good words, and good deeds, worship Thee, that I may thus open (for myself) the path to the shining paradise: that is that the heavy punishment of hell may not be inflicted upon me and I may, passing over the Chinwad bridge, reach into the fragrant,

3 all-adorned and eternally happy mansions of paradise. (Praise be) to the Lord of gifts, who bestows upon those who obey his commandments the reward of righteous wishes and who will at the end liberate transgressors from hell and adorn the world with purity.

**Exposition in the good religion regarding the reasons
for the plan (of this and the
next world). (Ar)**

Be it known that, the reasons for the (plan of the) 2
invisible world and this world are of two kinds. Of
these, the reasons for the safety and the ease of the
invisible world are, the wishes of the Ijads, the strength
(derived) from the (invisible) bestowers of good, the
blessings of the good, the love of the pure, and the
virtuous objects of the good. And the reasons for the 3
illness and hardship (of the next world) are the oppres-
sion of the Devs, the work relating to reptiles, the evil
wishes of the diminishers, the praises of sorcerers, and
the evil objects of the bad. Safety in this world is 4
owing to virtuous (self) restraint, and ease is owing to industry.
Similarly, illness is owing to living without (self) restraint;
and hardship is owing to idleness. Whatever safety and 5
ease, and whatever illness and hardship belong to the next
world, to what causes are they to be ascribed? To the powers
that help and harm man in this world. What are the powers
that help and harm in this and the next world? Those
powers which, in this world, procure good things for man
and increase his safety and ease, and those powers
which approve of his illness and hardship. How
does (man) become qualified for the next world? And
from what is there safety (regarding the next world).
From conscientious wishes that help in this world and
from practicable efforts. From what is there ease (in the
next world?) From industry that helps in this world. From

what is there illness? From the cruel wishes of this world
 6 pertaining to Faréhbút and from enfeebling oppression. From
 what is there hardship (in the next world)? From the ob-
 7 structive idleness of this world. How does (man) become
 qualified for this world? And from whom is there
 safety (regarding this world)? From the source of joy, the
 invisible helpers (the Ijáds). From what is there ease (in this
 8 world)? From the good gifts of the invisible helpers. From
 whom is there hardship in this world? From cruel, invis-
 ible (Devs) with thoughts to cause pain. From whom is
 there hardship (in this world)? From the evilcausing
 invisible (Devs), the doers of cruel deeds. The learned
 philosopher knows well the causes of good and evil in the
 next world and in this world. In what does goodness con-
 sist? In the improvement of mankind. In what does evil
 consist? In not adopting the appointed means against evil,
 and in not being industrious. (Goodness) concerning the
 next world consists in the worship of the bountiful Ijáds,
 and in securing their good-pleasure, and in the non-remem-
 brance of reptile-dispositioned Devs, and in causing them
 distress. And (goodness) in this world consists in the preser-
 vation of the body, in medicaments, in well-directed indus-
 try, and in being contented. Of the two (worlds), men are
 enabled to perform the work of existence in the first, through
 9 the influence of the second. Therefore religious teachers,
 who do not even perform some of the work of the religion,
 to guide people in this manner, and who are without a
 regular knowledge of the religion, ought to be removed
 (from their position) for want of knowledge (of the
 religion).

**Exposition in the good religion regarding guiding
the people of this world by admonitions
of various kinds. (ʿr)**

1

Be it known that, there are various ways in which the people of this world may guide (their) emotions in accordance with the laws of the Creator in (the present) state of contamination with the Blemish-giver. That is to say, that for the merchandise of life, (man), through his emotions, is able to guide himself in various ways, by means of the law of the Self-existent, without turning towards those who have perverse passions. In particular, he who, through (his) emotions, is a doer of deeds of greatness, guides his every faculty by (the) hope (of heaven) and the fear (of hell): he is also the giver of advice to people to guide themselves by keeping among the emotions of their nature the wish for the *Fras'okant*: that (they) might not prevent themselves from guiding themselves by such emotions, and from movements in accordance with the dictates of reason: and that they might become adorners of themselves, with good qualities and embellishers (of themselves). Generally man guides himself through (the good) passions, by guiding himself (in this world) by means of the wisdom and authority of the religion, by doing (good) deeds, and by remaining aloof (from sin). And by cherishing similar other wishes, (he) becomes a thorough injurer of the work of guiding (oneself) by means of the passions possessing the power pertaining to the wishes of the Blemish-giver, and a giver, to people, of relations for the higher rank of the *Fras'okant*.

2

1. **Exposition in the good religion regarding the Spé'na'mino
being made to prevail over the
Ghana'mino. (۸۴)**

---

2. Be it known that, the original explained meaning of Spénámino, is 'one possessed of wisdom of a high order,' and of 'Ghanámino' is 'one possessed of the law-breaking evil wisdom.' As to making the Spénámino prevail over the Ghanámino, the explanation given is, that certain wise (invisible) powers are (intended) to make (man) of high rank, and certain (invisible) powers, that increase evil thoughts, are (intended) to make (him) miserable. Therefore, whoever is wise among mankind enjoys a higher rank in various ways, over those who guide (themselves) by evil-mindedness. And, that he who is evil-minded is not one to guide himself with wisdom, is apparent from a knowledge of the religion. Therefore, each of these *minos*, acts personally, through (men) who guide (others) towards them. In particular, (man), owing to obedience to the Spénámino, is not separated (from his Creator). And he perceives, indications of temptations of all kinds offered by the Ghanámino. By putting the Spénámino out of himself, (man) makes the nature of the Ghanámino to work in him for various objects. Of these, the chief object is this, that, owing to the connection with the diminishing powers of the Ghanámino, he himself is enabled to cause pain and harm to the creation of the Spénámino. And a perception of his ignorance will, of itself, be felt by the Ghanámino at the time of the Fras'okant. And those who guide themselves through the Ghanámino, will at that time be helpless and powerless.

Exposition in the good religion regarding the ways of friendliness with the religion. (۸۵) 1

Be it known that, friendship with the good religion is, 2
in particular, formed in two ways. By acquiring a knowledge
of the good religion, (and), by obeying its commandments,
(man) becomes a friend (of the good religion), conscientious,
pure, fit for paradise and the Garothmán. And he who does 3
not acquire the friendship and the knowledge to act according
to the commands of the good religion belongs to the evil
religion, and pines for righteousness (in the next world).*

Exposition in the good religion regarding the industry and the (self) restraint of the prudent. (۸۶) 1

Be it known that, it is the business of the prudent (man) 2
to secure good help, by being industrious in that which is

---

* The following description of a man, who having in this world, kept aloof from doing good, and advanced in sinfulness, repents, while undergoing punishment in the invisible world, of his non-performance of righteous deeds, and is anxious to return to this world to do good deeds, occurs in the Pehlwi work, *Dadástáné Dini*.

... ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰ ۱۱۰۱ ۱۱۰۲ ۱۱۰۳ ۱۱۰۴ ۱۱۰۵ ۱۱۰۶ ۱۱۰۷ ۱۱۰۸ ۱۱۰۹ ۱۱۱۰ ۱۱۱۱ ۱۱۱۲ ۱۱۱۳ ۱۱۱۴ ۱۱۱۵ ۱۱۱۶ ۱۱۱۷ ۱۱۱۸ ۱۱۱۹ ۱۱۲۰ ۱۱۲۱ ۱۱۲۲ ۱۱۲۳ ۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳ ۱۴۹۴ ۱۴۹۵ ۱۴۹۶ ۱۴۹۷ ۱۴۹۸ ۱۴۹۹ ۱۵۰۰ ۱۵۰۱ ۱۵۰۲ ۱۵۰۳ ۱۵۰۴ ۱۵۰۵ ۱۵۰۶ ۱۵۰۷ ۱۵۰۸ ۱۵۰۹ ۱۵۱۰ ۱۵۱۱ ۱۵۱۲ ۱۵۱۳ ۱۵۱۴ ۱۵۱۵ ۱۵۱۶ ۱۵۱۷ ۱۵۱۸ ۱۵۱۹ ۱۵۲۰ ۱۵۲۱ ۱۵۲۲ ۱۵۲۳ ۱۵۲۴ ۱۵۲۵ ۱۵۲۶ ۱۵۲۷ ۱۵۲۸ ۱۵۲۹ ۱۵۳۰ ۱۵۳۱ ۱۵۳۲ ۱۵۳۳ ۱۵۳۴ ۱۵۳۵ ۱۵۳۶ ۱۵۳۷ ۱۵۳۸ ۱۵۳۹ ۱۵۴۰ ۱۵۴۱ ۱۵۴۲ ۱۵۴۳ ۱۵۴۴ ۱۵۴۵ ۱۵۴۶ ۱۵۴۷ ۱۵۴۸ ۱۵۴۹ ۱۵۵۰ ۱۵۵۱ ۱۵۵۲ ۱۵۵۳ ۱۵۵۴ ۱۵۵۵ ۱۵۵۶ ۱۵۵۷ ۱۵۵۸ ۱۵۵۹ ۱۵۶۰ ۱۵۶۱ ۱۵۶۲ ۱۵۶۳ ۱۵۶۴ ۱۵۶۵ ۱۵۶۶ ۱۵۶۷ ۱۵۶۸ ۱۵۶۹ ۱۵۷۰ ۱۵۷۱ ۱۵۷۲ ۱۵۷۳ ۱۵۷۴ ۱۵۷۵ ۱۵۷۶ ۱۵۷۷ ۱۵۷۸ ۱۵۷۹ ۱۵۸۰ ۱۵۸۱ ۱۵۸۲ ۱۵۸۳ ۱۵۸۴ ۱۵۸۵ ۱۵۸۶ ۱۵۸۷ ۱۵۸۸ ۱۵۸۹ ۱۵۹۰ ۱۵۹۱ ۱۵۹۲ ۱۵۹۳ ۱۵۹۴ ۱۵۹۵ ۱۵۹۶ ۱۵۹۷ ۱۵۹۸ ۱۵۹۹ ۱۶۰۰ ۱۶۰۱ ۱۶۰۲ ۱۶۰۳ ۱۶۰۴ ۱۶۰۵ ۱۶۰۶ ۱۶۰۷ ۱۶۰۸ ۱۶۰۹ ۱۶۱۰ ۱۶۱۱ ۱۶۱۲ ۱۶۱۳ ۱۶۱۴ ۱۶۱۵ ۱۶۱۶ ۱۶۱۷ ۱۶۱۸ ۱۶۱۹ ۱۶۲۰ ۱۶۲۱ ۱۶۲۲ ۱۶۲۳ ۱۶۲۴ ۱

most profitable. And the income obtained by him by so doing has reference to the goodness of his soul and to righteousness. Similarly (his business) is to remain aloof from that which causes much injury. And the help which he obtains by thus keeping aloof is for the purpose of covering up the evil of the soul. Therefore, if (a man) never remain without acquiring righteousness, through the advantages (offered) in this world, he certainly becomes worthy of higher industry. And he who, owing to the (opportunities for) harm (offered) in this world, lets not pass even a little time without committing sin, he will not be delivered (from hell). Therefore, he who is without restraint in, and fear for sin, and has no solicitude for virtue, is not (a) prudent (man).

-
- 1   Exposition in the good religion regarding (the establishment of) the lowest, the middling and the highest relations with the Mazdiasnian religion, and the advantages resulting therefrom. (Λν)

-
- 2   Be it known that, the lowest relation with the Mazdiasnian religion is (formed) by confirming the faith in the religion of a single individual. And the person who does this mediates like the Dastúr of (the religion). And the advantage (caused) thereby is this, that through the connection of that individual (with the Mazdiasnian religion) the Daruj being separated from that individual, is enfeebled, and thereby the strength of the Ijads is increased. Middling relation with the Mazdiasnian religion is (formed) by confirming the faith of a community in the good religion and by guiding it always with thoughts relating to Ahúrmazd.

work of the Fras'okant depends upon the power of the Ijads, and it is owing to the influence of that power that all mankind will ever possess, with victorious Sosios',* the strength of an uniform army, for the purpose of diminishing the Darújs. And, in accordance with the will of the holy Dāḍār, reform pertaining to a knowledge of the good religion will be introduced into the worlds.

-
- 1   Exposition in the good religion regarding those who increase
the brilliancy of the good religion and those
who obscure it. (٨٨)
-

- 2   Be it known that, he who, from a knowledge of the Mazdiasnian religion, (and) in accordance with the commands of the Zarthús'trotúm and religious teachers, is generous to the pure men of his religion, and bestows the symbols of it (i. e. súdréh and kústi) and speaks (in favour) of it and loves it, is an increaser of the brilliancy of the Mazdiasnian religion.
- 3   And he who is versed in the ways of the Ghanámino, comes across the good religion, and communicates similar thoughts (to other people), is a Faréhbút and Aibébút, who obscures that religion.
-

- 1   Exposition in the good religion regarding the continuance of
contentment and industry with an eye to
(eternal) life. (٨٩)
-

- 2   Be it known that, whoever is worthy of greatness, is capable of being contented, and he attaches no weight to wealth of an inferior kind. But he reckons the contentment

---

* See the account of Sosios' given at pp. 29 and 30 of the first volume of the Dinkard.

pertaining to the long life* as strength of a superior kind, and gives (his) attention to exalted contentment. And whoever is possessed of eternal joy, becomes such by continued industry for (the purpose of) obtaining the good reward of the invisible mansion.

Exposition in the good religion regarding the reasons for man's 1
obtaining from the holy Dā'dār reward for righteousness and
punishment for sin. (१०)

Be it known that, for man there are both these things 2
from the holy Dā'dār—reward for righteousness, and punishment for sin. In particular, (man) becomes (deserving) of the punishment of sin by remaining aloof from doing righteousness, and by knowingly committing sin; And he becomes (an observer) of the law, fit to be approved for his own sake, by remaining aloof from committing sin and by doing deeds of righteousness. Man is enabled to do the work of purity for (his) soul, while suffering (hardships in this world), by retaining his Creator within himself as a friend. The intelligence, and religious feelings, and other good qualities which are in man, are means to enable him to form righteous relations. Man is obedient to his Maker through the strength and knowledge of the means of righteousness; And these fully inform man to keep aloof from sin. Righteousness renders sufficing assistance to man, and through it the judges (of the next world) remit the punishment of sinful persons. Therefore, whoever among mankind prevents sinful deeds and is as a means to stop any vice from arising, he is the physician that provides remedies for

---

* By contentment pertaining to the long life, is to be understood contentment in such matters as secure the happiness of the next world.

sin and is one who keeps back mankind from sin, and renders them religious through righteousness. And that man points out to men the road to distinguish sin and righteousness and makes fully known (the extent) to which the reward of righteousness and the punishment of sin are mixed up (in this world).

---

1   **Exposition in the good religion regarding rendering praise and thanks (to God.) (91)**

- 2   Be it known that, all are bound to praise and to be
 thankful to the Creator, who is (fit) for praises and thank-
 fulness of all kinds. For, above those who are finite or
 3   proportioned, the Lord is infinite and unproportioned. By
 infinite and unproportioned is meant that the Lord being the
 Creator of the whole creation and the bestower of existence
 4   upon it, is known in that relation to the creation. And those
 who are proportioned are the Amés'aspands, the invisible
 Ijads, the Sun and other shining stars, and generous kings
 5   and other persons. Therefore, each (part of the) invisible
 and visible (creation) is bound to render praise to those who
 keep it prosperous. Among these, the creatures of this
 world are bound to be thankful to each of those who cause
 (them) to prosper, for the proportionate power pertaining to
 each (kind of) prosperity. Hence, the praises and thanks
 rendered to the Ijads pertaining to the invisible and visible
 (worlds) are (so rendered) because of their relation to the
 original Creator.*

---

* The true reason for the praise and thanks which we Zoroastrians render, while praying to the holy Self-existent, to the Amés'aspands and other Ijads, in accordance with the precepts contained in the Avéstá, is here pointed out. The powers and attributes possessed by the Amés'aspands and Ijads are bestowed upon them by the holy Ahúrmazd, and the possession of those powers and attributes entitles them to the praises and thanks of man. If they did not possess the powers and attributes of Ahúrmazd they would not be deserving of any praise

1   **Exposition in the good religion regarding injury
to the earth. (۹۳)**

2   Be it known that, as air moves about in the body of man, so it always moves about within the earth for its improvement; and as there is a passage in the body of man for the air to pass out and in which it moves, so is it with the earth. As, owing to the passage in the body for the movement of air, the body lives, and as, when the air finds no passage in any direction, the body perishes, so, a state of things similar to that of the body happens when the passage in the earth is stopped up. As injury is caused in the body by irregular ways of behaviour productive of change, so when the passage of air is stopped in the earth by contrary movements, injury is caused, in the direction in which the passage of air, is stopped, owing to no vent being found by it: (injury), such as was caused by that sorcerer Afrásiáb the Túr, by means of sorcery in rendering large tracts of fertile land unwatered, uninhabited and desolate. Again, it is made known in the exposition of the good religion that the air within the earth is always heated by fire and that it rushes up from below, causing injury thereby (to the earth) and splitting it into two parts. As in the body of man wind is known to be raised up by fire, so (from a similar cause operating) in the earth, earthquakes and (other) injuries are caused.* Therefore, every thing retains its ordered

---

* ▲ similar account is contained in the *Zoré-pástán*, a Persian work, containing a translation of a disquisition in the Pehlvi language addressed by Zoroaster to the king of Hindústhán. The translation was made, by the orders of Nos'erwán the Just, by A'zarpajoh, a disciple of the wise Abúzarchméhr, the minister of Nos'erwán.

زورث تف دود آمیزی که در کودهای زیر زمین هویدا گردد و زوری
دیو او پیدا گردد و کاهی که نههای بی درپی او را مدد دهد جای استادن

condition, because of the (just) proportion of these, (fire and air): And it is injured by a want of proportion. Hence it is declared in the religion, that the creation is kept in order, when the good invisible power prevails; and in disorder, when the evil invisible power prevails. The birth of Fire depends upon Air, and the mover of Air is fire; if they are in their proper proportions, through Air, Fire has life and birth; and through Fire, Air has the power of motion. And owing to them, improveable things remain in safety and ease. And those things in which they are ill-proportioned,—things that are improveable by Fire and Air, such as, the earth, water, trees, cattle and men,—suffer injury, when in their constitution Fire is weaker in its force than Air, or, when the power of Fire to raise up the Air is impaired.

Exposition in the good religion regarding remaining aloof
(from certain things) in accordance with the
precepts of the *Paoiriodake's'io** (۹۴) 1

Be it known that the Creator disapproves of evil things: 2
therefore (we) ought to keep aloof from any place where evil

ندارد زوری کند تا زمین بشکافد و ازان کودبدر جهد و آن زمین گاهی
که زمین خشک بسته بود با زمین بالای سنکستان شکافتن تف دود
آمیز و بیرون آمدن از اینجا نه کار است آسان و آن تف از مدد نخست
از خود جنبشی کند و نگاه برخی ازان زمین را بجنبش آرد خرد این
جنبش را زمین لرز می شمارد و آن تف دود آمیز پرزور که زمین را بلرزاند
گوشه از زمین را بشکافد

i. e. When heat accompanied with vapour is collected within the interior of the earth, a kind of force is generated within it; and when on the continuous, application of heat, the vapour finds no room to contain itself, it exerts a power, in consequence of which the earth bursts and the hot vapour issues out through the rent. And, if at any time, the earth happens to be dry, it becomes very difficult for the vapour accompanied with the heat of fire to rend asunder the superincumbent stony ground and to issue out, and the movements which the heat of the fire makes, at the time, with the help of nature, to issue out, shake the earth to some extent: this shaking we know by the name of earthquake; and when the powerful force of the heat of fire accompanied with vapour shakes the earth, it rends some portion of the interior of the earth.

* The epithet *Paoiriodakēs'io* signifies "the believers in the first religion".

is yet apt, in various ways, to raise up quarrels, and, apper-
 tains to the wish to cause harm. God Himself has no wish 4
 to cause harm; hence, (we) ought to keep aloof from such
 (wishes). And if there be any one who does such deeds
 (of harm) his wishes ought to be turned away (from them):
 for, he who does not turn, the doer of such deeds, away from 5
 his wishes, has similar wishes to those of that disreputable
 (man). The passions of the Dévs, wolves, and *Khrafastras*
 will not be turned away from warring with mankind and
 from doing harm to the people of Ahúrmazd; hence, (we)
 must keep aloof from them (*i. e.* the passions). Those 6
 religious teachers who do not turn mankind back from doing
 the immense harm appertaining to conduct like that of Dévs,
 wolves, and *Khrafastras*, help them in this world, to
 deficiency (in the next). Their religion, notwithstanding that
 it is proper and safe (in other respects) is hostile towards man,
 and impure, owing to deeds being done, like those of Dévs,
 wolves and *Khrafastras*. The ways of a sinner cannot deliver
 him from hell, owing to his harm-causing wishes; for the
 harm doer's injurious and unjust wishes are not considered to
 be the wishes of the holy Self-existent: therefore, it is not
 proper to call them (the wishes) of the Father, the Creator of
 the creation. And they cannot be so called according to law.

Exposition in the good religion regarding those in the invisible 1
 and the visible (world) who bear the mark of being
 the creatures of Ahúrmazd: (٩٥)

Be it known that among the invisibles those who belong 2
 to the Pure and the Good, are the Ijads. Among the people
 who have mixed with this world those who, keep themselves

- eager to drive out (from them) the aims of the Evil-minded, which have reference to evil, and to turn themselves in the direction of the aims of the Wise, which have reference to good, are, with the help of the Ijads, of the nature of cattle, and are marked as the creatures of Ahúrmazd. Among the invisibles
- 3 those who belong to the Bad are the Dévs. Among the people of this world those, who are not eager to keep evil at a distance from themselves and to turn themselves towards good, are, with the help of Dévs, like wolves ; and like wolves and *Khrafastars* bear no mark of being the creatures of Ahúrmazd. Therefore, it is not proper to consider such (men) as the creatures of Ahúrmazd.

-
- 1 Exposition in the good religion regarding the assurances resulting from good and bad government, and the indications derived therefrom as to the time of the Beginning and the End (mentioned) in the good religion. (99)
-

- 2 Be it known that, in good government there is assurance (to people) of wisdom, truth and goodness; therefore, the times (of such government) are the times of the Ijad's. Through it justice spreads among, and prosperity and good help is obtained by, the people of the world. In it there is intelligence, truthfulness, and excellence. And wise and truthful men and men possessing other virtues, obtain greatness and high rank ; and, those who are fitted for inferior rank, obtain inferior rank ; and the king confers authority upon wise persons. Hence, a great many men obtain ease and happiness, and thus this world becomes worthy of the Spénámino. And such (a government) is considered as the blessed beginning of the reign of Ahúrmazd at the End. (For, at the

End, the pure Ahúrmazd will) thus fully reduce the Blemish-giver, and prevent his (the Blemish-giver's) original power from being infused (into people), and accomplish the final reformation of the world. In a badly governed kingdom there is assurance 3
of evil-mindedness, untruthfulness, and vice : hence, its times are the times of the Dévs. (For), through it oppression, the happiness of an evil income, and desolation are made manifest in the world. In it there is evil-mindedness, deceit, and immorality. And evil-minded persons, deceivers and other immoral men obtain much greatness, and people of low rank obtain the honour due to holy men. And the king confers authority upon evil-minded persons. Hence, a great many persons have to suffer hardship and pain. And thus, this world becomes suited for the Ghanámino. Such (a kingdom) is considered as the beginning of the (evil) dispensation of the oppressive reign of the Ghanámino. And it is declared in the religion that at the End every one who makes such a beginning will receive spontaneously harm as a reward. Therefore the religion of those religious teachers who inculcate the practices and the (mode of) government of a bad kingdom, is akin to the ways of a bad kingdom. And as the 4
practices of a bad kingdom are hurtful to the people, they ought to be considered wicked.

Exposition in the good religion regarding the (different) descriptions of men, and the best and the worst descriptions 1
among them. (۹۷)

Be it known that, there are men of these four descriptions: those that love the soul and behave well ; those that have wishes regarding the body and behave ill ; those that love the soul, but are evil in their ways ; and, those that have 2

- 3 evil wishes, but behave well. Of these he who loves the
soul and behaves well is the best (man); for, thus the path of
deliverance (from hell) is kept open, and the pains (of hell) are
4 shut off. (The man) whose wishes pertain to the body and
who behaves in an evil manner, is of a perverse nature and
is the worst (man); for, thus the path of harm is kept open
5 and the path of deliverance (from hell) is shut up. (The
man) who loves the soul, but is evil of ways, and (the man)
who has evil wishes, but behaves well, are of a middle rank
(between the above two); for, (the man) of evil ways that
loves the soul, owing to the love for the soul; (and similarly,
(the man) of evil wishes that behaves well, owing to good
behaviour, may perchance obtain deliverance from hell:
moreover, on this subject, it is declared by Paoiriōdakés'
Dastúrs that, men are always able to become pure, (i. e.
deserving of being delivered from hell) through religion; for,
as (a person) belonging to the good way (and) the good reli-
gion, does, while professing the religion, deeds pertaining to
evil wishes, and owing to such deeds pertaining to evil wishes
stands in danger of hardship in the invisible world, so if an
infidel person belonging to the evil way should do deeds
manifesting an affection for the soul, then, owing to such
deeds of affection towards the soul, he may obtain deliverance
in the invisible world.

-
- 1 Exposition in the good religion regarding the subject that the
capital of that kingdom is shining with light whose people
are being civilised in the best manner possible and
where innumerable civilised people confer
benefits on the king. (98)
-

- 2 Be it known that, he who is highly skilled in the arts is

best deserving of exercising dominion over every person in the world. And he is of superior rank, because many persons, through him, obtain the good reward of truthfulness and goodness, and are punished for wickedness. In consequence of this all (men), in boundless ways, become desirous for what is good and wish to keep aloof from wickedness. And hence, the world, owing to righteous actions, improves. And thus the ruler of the state becomes worthy of honour, (and) of fitting reward, and obtains (high) dignities. If any one of the officers of state, has such good wishes as God approves of, is a good reformer (of the people), brings into force such laws as cause benefit to the state, and approves himself as a ruler who acts in accordance with the commands of the religion, he, owing to his ever exalted and superior actions, is pure of soul and of good name. And, owing to his good attribute of obedience to God ; to his improvement of others through deeds of righteousness and abstention from sin, and rendering their souls righteous ; and his opening the Chinwad bridge* for other holy people, who think what is good, speak what is good and do what is good ; he mixes up his untainted nature with light. (*i. e.* he makes for himself a place among the Ijads, the Amés'áspands and the pure spirits in the shining paradise.)

---

* It is said in our religious books that when a person departs from this world, if he is righteous and truthful, the miraculous passage for entrance into the invisible world, known by the name of the Chinwad bridge, opens and widens, and his soul passes over it with ease into its appointed heavenly mansion : but, if he is sinful and untruthful, this passage contracts to the dimensions of the edge of a knife, and he cannot pass over it, but being compelled to do so he falls over into the abyss below and is thence carried off as a prisoner to the place of torment, hell. (Vide Westergaard's edition of the Zend Avésta, Vendidad XIX, 29 and 30 ; the answer to the 20th question in the Dádástáné Dini ; and paras 1 and 2, chapter V, of the Pehlvi Viráf náméh edited by Dr. Martin Haug).

- 1   Exposition in the good religion as to who can be said to
             be possessed of sense. (११)
-

- 2   Be it known that in accordance with what is contained
in the religion, that man ought to be considered as possessed
of sense who utters wise words, performs righteous deeds
worthy of being approved by good conscience, is industrious
in discerning what is for the benefit of the creation of
Ahúrmazd, is pure in the worship of God, encourages with
good advice those who recite the Máthré, and knows how
to perform well the functions of leader and religious teacher.
-

- 1   Exposition in the good religion regarding those
             (men) who are strong and those who
             are not strong. (१००)
-

- 2   Be it known that, he is (truly) strong who is possessed
of proper strength.* Man becomes possessed of proper strength
by doing as much righteousness as possible, through the
means of righteousness pertaining to Ahúrmazd, and by not
committing sin through the means for sinfulness; and by
3 doing all other proper deeds pertaining to Ahúrmazd. Man
becomes weak when he is possessed of improper strength.†
And he becomes possessed of improper (strength) by com-
mitting as much sin as possible, through the means of sin
(made known) by Ahúrmazd, and by not doing righteousness
through the means (provided) for it, and by doing all other

---

* By proper strength is to be understood strength acquired through righteous conduct.

† By improper strength is to be understood the evil power, hurtful to himself, acquired by man through sinful conduct.

improper deeds in opposition to Ahúrmazd. And, having become unworthy, such a man does not resemble those (good men) who are, have been, and will be, but, is, among them, one without wisdom, without goodness, without a body,* and, without (good) fortune.†

Exposition in the good religion regarding the selection by Da'da'r 1
 Ahu'rmazd of Zarthu's'tra Spitma'n of the honourable farohar
 to be the prophet of the Mazdiasnian religion on
 account of his excellence. (1.1)

Be it known that, Dádar Ahúrmazd, from among the 2
 entire corporeal world, approved most, on account of his good
 qualities, Zarthús'tra Spitmán of the venerable farohar, to
 be the prophet of the Mazdiasnian religion. Among many
 (qualities), he was possessed of consummate thought, of a per-
 fect intellect, had the highest appreciation of the Mazdiasnian
 religion, (and) was superior to all in good thoughts, good
 words, and good deeds. And (he) was able to remove the
 miseries of the dumb, crippled, and necessitous good creation,
 and recommended (others) to do the same ; and (he) possessed
 the power of keeping (men) aloof from sin, of securing the
 (good) will (of Ahúrmazd), of adopting means to render

---

* i. e. Such a man may be considered to have never been born into this world, having failed to render himself worthy of the superior happiness of the next world through good deeds and piety.

† Without (good) fortune in that he is deprived of the happiness of paradise and the eternal life of honour which is the reward of the righteous in the next world.

Exposition in the good religion regarding the benefits that the
 establishment of the Mazdiasnian religion has caused
 to the past, the present, and the future
 generations of the world. (1•r) 1

Be it known that, the past (generation of) people 2
 acquired the benefits of the Mazdiasnian religion by praising

deeds ; who was the highest priest, the greatest warrior^a, the best husbandman,^b and the greatest prophet. Who imparted the best knowledge about things invisible. Through whom men obtained the strength pertaining to the coming world ; truth ; the world ; and the knowledge of all the good things, adorned with truth, created by Ahúrmazd, and, of the words pertaining to His rule. Who, as the highest priest, warrior, and increase-causing husbandman, in various ways, turned (away) from Dévs and ignorant men the wheels^c pertaining to them. Who praised purity in the best manner among the living creation of this world, and, chose the Mazdiasnian religion which contains laws and rules and drives away the Dévs, and by means of it destroyed the Dévs : who spoke in the best manner, among the people of this world, the words in the religion of Ahúrmazd for driving away the Dévs ; and published among the people of this world the words in the religion of Ahúrmazd for the removal of Dévs. Who mentioned well to the entire corporeal world all the ways of the Dévs, unworthy of belief and of praise. Who, owing to his good life and belief in the old religion, was considered to be powerful, among the people of the city. Through whom have been heard all truthful words, worthy of being explained, in which, he, as the guide of the people of the world, for this and the coming world, praised truth, which is the highest, the best, and the most excellent thing, and, promulgated that religion which was the best of all the current religions. Who was chosen, on account of his continuing the work of stirring up (people) with all his heart and soul to thoughts (of the religion), by the Amés'aspands possessed of all good wishes and good choice, as the augmentor of faith (in the religion), and the guide of people in this and the coming world, and the praiser of truth which is the highest, the best and the most excellent thing, and the promulgator of the best of all current religions (the Mazdiasnian religion). Through whose knowledge, and discourse water and vegetation became eager and growing. Owing to whose knowledge and discourse the whole creation that follows (the precepts of) the Spénámino uttered (these) joyful words :—For our good is born such a priest as Zartos't Spitmán : that Zartos't will remember us with (the) strength (of Hóm and Jivánnm), and with tied up Bars'am, and will henceforward cause, through the good Mazdiasnian religion, all the seven *kēs'wars* to flourish.

a. i. e. One who smites the Dévs, and suppresses evil passions and wickedness.

b. i. e. One who encourages virtue and thereby gives satisfaction to God the soul of the world.

c. i. e. The devices of wickedness.

its prophet Zarthus'tra Spitmán of the venerable farohar for smiting the bodies of the Dévs, and by first accepting him (as a prophet). And happiness and advantage was caused thereby to the people of the world. And even now, owing to that, there is advantage to the people of the world, improvement (as regards the next world) in various ways, companionship with gain, the securing of purity by other good people, the preservation of the fire of Ahúrmazd, and the remembrance

3 of the Ijads, by the people of the world. Future (generations of) people of the world will receive benefits by forming relations with Hos'étar* referred to by Zartost, and from the destruction by him of prototypes resembling wolves, and from

4 the powerlessness, at the time, of Faréhbút and Aibébút: And (they) will receive benefits from their relations with Hosé-tarmáh* referred to by Zartos't, and the destruction through him of prototypes resembling (animals) that sting, and the

5 disappearance, at the time, of hunger and thirst. And it is declared in the religion that owing to the connection with Sos'ios* referred to by Zartos't, and the destruction by him at the time, of the prototype of A's'moghs, and the impairment of (the power) of old age and of pestilence, the work of Fras'okant and of resurrection, that has reference to the final constitution (of man), will be accomplished.

---

* Our prophet Zartos't has predicted that three prophets bearing the respective names of Hos'étar, Hos'éarmah, and Sos'ios' will be born in the world and will spread the Mazdāsnian Zoroastrian religion over the world. These prophets, when born, will accomplish the several works mentioned in the text.

દીનકર્દ કેતાબનાં બીજાં દફતરના અગત્યોગ લોગતાની શબ્દકોષ.

GLOSSARY OF SELECT TERMS.

અભાવશ્ચયક અવ્યય; આ-
એ અવ્યય નામ તથા વિશેષણની આગલ
વારંધરીએ મેલેઆમાં આવેછે, અને તે-
હનો અર્થ વગર, સીવાએ; ઉલટું, ગેર-
વાજખી; નહી; હેવો થાએછે; પણ ને નાં-
મ અથવા વિશેષણનો પેહલો અપશર
સ્વર હોએચ્છે તેહની આગલ ને બદલે
વપરાએછે. એને મજતો અવસ્તામાં
અથવા તથા સંસકરીતમાં અ અથવા
અન્ આવેછે, અને તેમ આપણી હાલની
આણુ યુજરાતીમાં પણ તે વપરાએછે.
Privative particle. This par-
ticle is frequently prefixed to
substantives and adjectives, and
signifies: without, except, oppo-
site, unjust, no. When prefixed
to substantives and adjectives
beginning with a vowel, the *a* is
changed to *an*. It corresponds
to the *a* and *an* of the Avésta
and to *a* and *an* in Sanskrit
and Gújrati.

અભાવશ્ચયક અવ્યય; આ-
તસદી, સપ્તી. (અવં અભાવશ્ચયક સપ્તી,

મેહનત.) *n.* Trouble, toil, pains,
labour.

ભા. નાં. ભાષણ,
અથવા ભાષાણ, વાચન. (અવં ભાષણ,
સં વાચ, Speech, speaking. ભાષણ
કિ. ભાષણ કરવું, બોધ આપવો. વિં
ભાષણ કરનાર, બોધ આપનાર. કિ. વિ.
ભાષણને લીધે, બોધ કરવાએ.) *n.* A
speech, a sermon, an oration.
(અવં ર. To make a speech, to
preach, to admonish. *a.* A
speaker, a preacher. *ad.* owing
to a speech; by means of a
sermon.)

નાં. એરવદ,
એટલે ને કોઈ જરતોશતી નાવર થાએ-
લો હોએ, હ'આ નાવર તથા મરાતેય થા-
ઈને અથોરનાં તરીકેના હક ધરાવતો હો-
એ તે. પારસી ઉપાધ્યો, પારસીના યુર.
(અવં ઉપાધ્યો ઉપરથી. નો કે
ધણાખરો હો એલ 'ઓદાના તાપેદાર'
અને હો એલ 'કુર' ને સાર વપરાએ-
લોએ, પણ તેહની બોલી સહમજ આપવા
સાર ગએઆં ૪૫૦ વરસ ઉપર સદશકે

નજમ નાંમની કેતાબમાં દસગુર શેહમરદ મલિકશાહે *ایر* નો અર્થ 'કુસ્તી બાંધનાર' નો અને *انیر* નો અર્થ 'નહી કુસ્તી બાંધનાર' નો કર્યો છે. જેમકે:—

افیران و ایران ندانی اگر
بگویم که یابی از یشان خبر
انیران ندبندند کستی ز داد
ولی بست ایران بروی کشاد

n. An *Erwad*, i. e. A Zoroastrian who has undergone the requisite ceremony for becoming a *Nāwar*, or, one who being a *Nāwar* and *Marātīb* is privileged to be an *Athornán*; a Parsi priest.

مساعدة = مساعد બા. નાં. સહૈતા, મદદ, આસરો. (અવં *مساعد* મદદ, માંના ; ને *يأيد* થાઈને; *یارى* અથવા *یارى*)
n. Help, assistance, support.

ثقة = ثقة બા. નાં. વિશ્વાસ, ભરોસો, યકીન. (અવં *ثقة* ઓસ્તવાર; *اوستام* અથવા *اوستان*)
n. confidence, faith, reliance.

عار = عار બા. નાં. હીનપસ્તી, નાંમોશી. *n.* disgrace, ignominy, dishonour, shame.

عرش = عرش બા. નાં. તાજ, પાચેતખત. (કાં *عرش*) *n.* A throne.

عامة = عامة બા. નાં. લોક, આલમ, ખંલક. (જુઓ પેહલાં દફતરની શબ્દકોષની અંદર *عامة* બોલ.) *n.* The people, populace, mankind.

هم = هم બા. નાં. જેમ, મીસાલે, માફક. (કાં *هم*) *ad.* As, like, in the same manner as.

أخ = أخ બા. નાં. (Chaldy. *ܐܚܝܬܐ*, Targ. *ܐܚܝܬܐ*, Heb. *אח*, Aram. *ܐܚܝܬܐ*, Ar. *أخ* brother.) *n.* A brother.

أخت = أخت બા. નાં. બહેન, બહેન. (Chald. *ܐܚܬܐ*, Heb. *אחות*, Aram. *ܐܚܬܐ*, Syr. *ܐܚܬܐ*, Ar. *أخت* sister.) *n.* A sister.

بشر = بشر બા. નાં. બે-હેન, બેહન. (આએ શબ્દની સેવે વધેલા *بشر* પ્રત્ય, જેમ *بشر*, *بشر* બોલોમાં *بشر* પ્રત્ય, અવં *بشر*, *بشر* ના *بشر* પ્રત્ય ઉપરથી વપરાયેલો છે, તેમ આએ બોલમાં અવં *بشر* 'બેહન' શબ્દની સેવે વપરાયેલા *بشر* વાપરેલામાં આવેલા હોએ એવું ધારેલામાં આવેલું.) *n.* A sister.

حاضر = حاضر વિ. હાલતવાલું, હાલતને લગતું. કિ. વિ. અનતકરબી. (અવં *حاضر* existence.) *a.* Being in a condition, circumstanced, having relation to the state or condition. *ad.* conscientiously, cordially.

حارص = حارص કિ. વિ. અનતકર-બી, દીલોખંનથી. *ad.* Cordially, heartily.

حادث = حادث બા. નાં. ખદબખતી, નેહસીઅત. (અવં *حادث* ખુર, અને *حادث* નસીબ, ઉપરથી.) *n.* misfortune, ill-luck.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ વિ. નાપ. મંદ, નહીં પસંદ કરવાજોગ; ૨. ખરાબ, નકાર. (ܡܠܟܐ, ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ પસંદ કરવું, ܡܠܟܐ) *a.* Not fit to be approved. 2. evil, bad.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ વિ. મુઝ, વાચા વગરનું. (ܡܠܟܐ, ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ઉપરથી.) *a.* Dumb.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ શ. અ. શુધી, પુલીક, લગી. ઉભ. અ. જાહેર, જાહેરથી; તાહ-વેર, તાહલગી. (Chald. ܡܠܟܐ, Heb. ܡܠܟܐ unto, till, until, more emphatic is ܡܠܟܐ, ܡܠܟܐ) *prep.* up to, as far as, until. *conj.* As long as, so long as, as far as, until.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ કિ. વિ. દુર, વેગલું, એહલાએફ. કિ. દુર રહેવું, વેગલું રહેવું. (આએ જોલ અસલમાં ܡܠܟܐ છે, પણ તેહની આગલ વધારાનો ܡܠܟܐ આવીને તે ܡܠܟܐ થએ-એછે. એની ઉતપ-તી અવસ્થાના ܡܠܟܐ જોલ ઉપરથી થાએલીછે, એને મલતો ܡܠܟܐ અને સંઠ દુર, મલેછે.) *ad.* Aloof, separate, at a distance. *v.* To keep aloof, to keep at a distance.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ની. કુફર, નાસ્તિક. (અવઠ ܡܠܟܐ, ܡܠܟܐ) *n.* An infidel, atheist.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ના. ની. બદબક્તી, કમનસીબી, અભાગ. (અવઠ ܡܠܟܐ ભાગ પાડવો, વેહચવું, બપચવું. ܡܠܟܐ ભાગ, વાંઘો.) *n.* Ill-luck, misfortune, evil fortune.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ અથવા ܡܠܟܐ ની. આદમી, માણસ, (ઓ-રત ધંઆ મરદ કોઈબી.) (Chald. ܡܠܟܐ

def. ܡܠܟܐ, ܡܠܟܐ, Aram. ܡܠܟܐ એનેજ મલતા શબ્દો Syr. તથા Heb. માં મલે-છે. Ar. ܡܠܟܐ) *n.* Mankind, men and women.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ વિ. દુઃખ-કારક, દુઃખ ભરેલું, બપકાર. (Chald. ܡܠܟܐ to be painful, dangerous. (Part-pass. ܡܠܟܐ m. ܡܠܟܐ f.) *a.* Painful, afflictive, terrific.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ અથવા ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ના. ની. માહપણ, માહટાઈ, ચહડતો દરજ્જો. કિ. વિ. વધારે, જુઆ-દે, ઘણું, અધિક, વધવું. *n.* Greatness, superiority. *ad.* more, in excess, in a greater degree.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ની. માએ, માતા, જણતી. (Chald. Heb. ܡܠܟܐ, Syr. ܡܠܐ, Ar. ܡܠܐ અથવા ܡܠܐ) *n.* A mother.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ની. માએ, માતા, માવતર. (ܡܠܐ=ܡܠܐ ને ܡܠܐ પ્રત્ય લાગીને.) *n.* A mother.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ન. ઉભ. અઅ. મુતલક નહી, કંઈજ નહી. (અવઠ ܡܠܟܐ અને ܡܠܐ ઉપરથી; ܡܠܐ+ܡܠܐ નો કાંઈએક ફેરફાર થાઈને બનેલો ધમિલો.) *neg. conj.* Not at all, nothing.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ વિ. દુઃખ-કારક બદન, ધન વાલી જાત, ખરાબ બદન વાલું, એબદાર કાએઆ વાલું. *a.* A body subject to pain, a constitution liable to harm, a defective constitution.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ વિ. ઉલટું, કાએદા વિરુધ્ધ, આડી ચાલવું. *a.* Illegal against rule, perverse.

અરામ = **અરામ** અથવા **અરામ**
 વિ. Aram-એરામ, અથવા અરમનીઆ
 (Aramaea ક્રી. ૧૦ ૧૦) નો રહેવાસી,
 એટલેજ અરમાની. આગલા વખતમાં યુના-
 નીઓ આએ દેશમાં આવીને વસેલા હતા તે
 ઉપરથી આએ નામ જેમ અરમાનીને તેમજ
 રૂમીઓને આપણા લોકોએ આપેલું છે. અને
 તે વીશેની સાથે પાદશાહ સેકન્ડની ઓ-
 લખ જાળવે ઉપર નામે પેલલવી પુસ્તકો-
 માં આપી છે તે ઉપરથી આપણને મળે છે.
 α. An inhabitant of Armenia, an
 Armenian. This designation
 is applied to Armenians as well
 as to Rumis from the fact of the
 latter having settled in Armenia
 in ancient times. This is evi-
 dent from Alexander the Great
 being frequently mentioned in
 Pehlwi works under this appel-
 lation.

અરામ = **અરામ** નાં. આ-
 ચરથને લગતો ઉપાય, સેવનને લગતો
 એલાજ. (અ. ૧૦, Chald. ૧૦૦
 divine service. અવન હામ ઉપાયે;
 ઉપરથી.) n. A remedy for the
 End, a means calculated for use
 on the day of judgment.

અરામ = **અરામ** નાં. આ-
 ભા. નાં. ઉતરતી હાલત, નબલી દશા, પડતી
 દશા. (અવન અરામ + અરામ ઉપરથી.) n.
 Fallen fortunes, declining day.

અરામ = **અરામ** નાં. આ-
 ઉગ્ર હાલત, વેરાંની, આખાદી તથા વ-
 સ્તી અથવા વનસ્પતી વગરની હાલત.
 (ક્રી. ૧૦) n. Desolate, bar-
 ren, sterile and uninhabited.

અરામ = **અરામ** નાં. આ-
 વિ. માફ કરનાર, દરગુજર કરનાર, કોઈએ
 કરેલી તકસીરની તરફ મોહનું દીલ ખત-
 લાવનાર. (અવન અરામ + અરામ અર્થયુગ્મ;
 ૫૧૦ ૧૦, ક્રી. ૧૦) α. One who pardons, one who for-
 gives, one who magnanimously
 overlooks faults committed.

અરામ = **અરામ** નાં. અરમર.
 (ક્રી. ૧૦) n. A mule.

અરામ = **અરામ** નાં. કાએઆ, શ-
 રીર, બદન, તન. (અવન અરામ તવ.) n.
 Body, the physical constitution.

અરામ = **અરામ** અથવા
અરામ = **અરામ** નાં. આસમાન, આ-
 કાશ. (અવન અરામ, ક્રી. ૧૦) n. The heavens, the sky, the
 firmament.

અરામ = **અરામ** ક્રી. બાં-
 ધવું, કેદ કરવું. ૨. અટકાવવું; બંધ કરવું.
 (અરામ = અરામ સંશ. ૩-૧;
 Chald. ૧૦ to bind together, fet-
 ter, make fast, with cords, chains.
 to put in prison generally, even
 if not fetters. 2. to bind, to
 put horses to, generally to yoke
 or harness. 3. to bind i.e. to put
 a binding on oneself, in the
 sense of to vow not to do a
 thing; camp. Aram. ૧૦, Syr.
 ૧૦, Heb. ૧૦, Ar. ૧૦) v. To
 bind, to imprison. 2. to put
 a stop to, to prevent.

અરામ = **અરામ** નાં. સરદાર, ધરમનો
 વડો, વડો ધરમચર, દસગુરૂન દસગુરૂ.
 (અવન અરામ સાહિબ, સરદાર.) n. The
 head priest, the high priest.

—

ܐܚܝܢܐ = ܐܚܝܢܐ કિ. હાએ
અકુશોસ કરવો, હાએદાએ કરવી. (Chald.
ܐܚܝܢ ah! alas! woe!, Heb. ܐܚ ,
ક્રી ૪) *v.* To bewail, to la-
ment.

ܐܚܝܢܐ = ܐܚܝܢܐ વિ. હલકે દરજેનું,
કમઅસીત, નીચ, હલકું, નીચું. (Chald.
ܐܚܝܢ later race.) *a.* Of inferior
station, low, mean, vulgar.

ܐܚܝܢܐ = ܐܚܝܢܐ કિ.વિ.
છુટકારે આપીને, છુટકારે પાંમેલું બ-
નાવીને. *ad.* Having liberated,
having released, having ren-
dered free.

ܐܚܝܢܐ = ܐܚܝܢܐ બા. નાં.
પરહેજગારી, પવીતરાઈ, પાપથી
ફરી, નીર્દોષપણું, બિયુનાહી. *n.* Holi-
ness, sanctity, freedom from sin,
innocence.

ܐܚܝܢܐ = ܐܚܝܢܐ બા. નાં.
લોભની પ્રસ્તેશ, લોભના દેવની
માંતા. *n.* Worship of avarice,
devotion to the demon of ava-
rice.

ܐܚܝܢܐ = ܐܚܝܢܐ વિ.
મદદ કરવાની ઇચ્છા રાખનાર, માહેતા
આપવાનો શોક ધરાવનાર. (અવસતા
ܐܚܝܢܐ + ܐܚܝܢܐ ઉપરથી.) *a.*
One having the wish to assist,
one desirous of helping, helpful.

ܐܚܝܢܐ = ܐܚܝܢܐ બા. નાં.
મદદ, માહેતા, પુરતી, કુમક. (અવ
ܐܚܝܢ મદદ, ક્રી ૫, ૬ અથવા ૭)
n. Assistance, help, support.

ܐܚܝܢܐ , ܐܚܝܢܐ = ܐܚܝܢܐ
વિ. જાતી, ખુદ, પોતાનું. ૨. બેદશ્યતી,
બેદશ્યતને લગતું. ૩. ખાદાઈ, અહુરમઝ-
દને લગતું. (અવ ૭) *a.* Peculiar,
innate, one's own. 2. Divine,
heavenly. 3. Divine, pertain-
ing to Ahúrmazd,

ܐܚܝܢܐ = ܐܚܝܢܐ બા. નાં.
સંબંધ, દોરતી, મીતરાચારી. (અવ
ܐܚܝܢ મીતરાચારી; ક્રી ૫) *n.*
Friendship, relationship.

ܐܚܝܢܐ = ܐܚܝܢܐ વિ. ચાહ-
શોક કરનાર, ઐરાદો રાખનાર, ઉલટ
કરનાર. ૨. જીવંતી યુજનરનાર, હયાતી
ભોગવનાર. (અવ ૭; ક્રી ૫) *a.* Fond,
desirous. 2. Living,
animated, possessed of life.

૩—૫

ܐܚܝܢܐ = ܐܚܝܢܐ બુ. કિ. બારકું કરવું. (ܐܚܝܢ) *v.*
બાડવું, બારકું કરવું. (ܐܚܝܢ) બાડવું, Shaven, shorn.

૭—૭

ni. ૧૨, ઘણી, ભતાર, માંડી, આવંદ, સ્વા-
મી, પતિ. ૨. ઘર ઘણી, ઘરનો માલિક.
(અવન સસ ઘર, કેસસ પુદ, માલિક;
ઉપરથી કાંડા) n. A husband.
2. The head of the house, a
householder.

ni. ૬. ધરઘણીઆંણીને વારતેનું (કાંમ
અથવા વસ્તુ) (ધરઘણીઆંણી.
+ ad. કદબાનુ કાંડા) ad. That which
pertains to the lady of the
house.

ni. ૧. યાદુ, યાદુ, યાદુ.
2. બનાવડી, યાદુ ઉભું કીધેલું.
(ભા. ની. યાદુ = યાદુ, યાદુ, યાદુ,
ચાટાઈ, યાદાપણું. Chald. ૭૭ def.
૭૭, Heb. ૭૭, Syr. ૭૭, Ar. ૭૭
a lie, lying. Aram. ૭૭ to lie,
to dissemble.) a. False, untrue.
2. Got up, manufactured as
opposed to genuine.

ni. ૨. યાદુ, યાદુ, યાદુ.
3. યાદુ, યાદુ, યાદુ.

ni. ૧. (અવન સસ, કાંડા) a.
little, small, diminutive. 2.
Small in size, small in quantity.
3. Incomplete, defective, want-
ing.

ni. ૧. આવાજ મારવો, પોકાર કરવો. ૨. કેલું.
3. વાંચવું કરવી. 4. મોટે આવાજે
વાંચવું. (Chald. ૭૭ to cry, to
raise the voice loud, of animals
or men, to call to, to announce,
to preach, to praise; to worship;
to read aloud. Heb. ૭૭, Aram.
૭૭, Syr. ૭૭, Ar. ૭૭) v. To cry
aloud, to vociferate. 2. to
speak. 3. to praise. 4. to read
aloud.

ni. ૧. બીચાર સકતી, સમરણ સકતિ, યાદ, કાંમ.
(કાંમ) n. The faculty of
thinking, memory, recollection.

ni. ૧. તરફ, ગમ,
આશુ. ૨. પક્ષ, તરફ. n. Towards,
on the side. 2. Attachment
to a side or party.

—

ni. ૧. કારીગરી, કૌશલ, કૌશલ, કૌશલ.
(કારીગરી) n. Skill, art,
workmanship.

ni. ૧. હીમત, હીમત-
વાંત, બાહુર. (ભા. ની. હીમત, કાંડા
ખીર) a. Brave, courageous.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 નાં. ગધેડું, અર, ઇંબકર્ણ, ધધેડું. (Chald. 𐎠𐎼𐎷𐎡, 𐎠𐎼𐎷𐎡, 𐎠𐎼𐎷𐎡, Syr. 𐤀𐤂𐤏, Heb. 𐤀𐤁𐤏, Ar. 𐤀𐤁𐤏) n. An ass, a donkey.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 કિ. જીવું પાડવું. વિભાગ કરવો. ૨. અપ-થવું, હિસ્સો આપવો, વહેંચવું. (Chald. 𐎠𐎼𐎷𐎡 to separate, divide; 2. To divide into parts, to distribute; Heb. 𐎠𐎼𐎷𐎡, Ar. 𐤀𐤁𐤏) v. To divide, to separate 2. To grant, to give a share, to distribute.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 બા.નાં. લગણને લગતી સગાઈ, શાદીના

ગાંઠનું બંધારણ. ૨. સંબંધ, મેલાપ, મેથી. (𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴) n. Marriage, the relationship established by marriage. 2. Relationship, affinity.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 નાં. ઇંડું, બેડું. (𐎠𐎼𐎷𐎡) n. An egg.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 વિ. નીચું, હલકું, પસ્ત દરજવાલું, કમીનું. (𐎠𐎼𐎷𐎡 + 𐎠) α. Mean, low, of inferior rank.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 બા.નાં. આપમતલબ. n. Selfinterest, Selfishness.

૭—૬—૬

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 વિ. યુરજ ઉ-ઠાવનાર, યુરજ ઉચ્ચકનાર, યુરજ રાખનાર. (𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 bearer of the club.) α. A bearer of a club, one who carries a battleaxe.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 અથવા 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 નાં. ટેલિ, કોમ, જમાત. (𐎠𐎼𐎷𐎡) n. A tribe, a sect, a community.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 કિ. હમખીસ્તર થવું, ઓરત મરદે એક ખીજ સાથે સોહ-

અત કરવી. v. To have sexual congress, to cohabit.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 કિ. અ-નાજ ઉગાડવો; અનાજ રેપવો, અનાજ વાવવો, અનાજની ખેતી કરવી. (Chald. 𐎠𐎼𐎷𐎡 to cut through, to dig through (the earth), with the plough. Whence 𐎠𐎼𐎷𐎡 a husbandman, Heb. 𐎠𐎼𐎷𐎡 to cut through, to dig through; hence, to plough.) v. To grow corn, to sow grain, to cultivate grain.

૫-૯

ખૂલ=ગોળ વિ. પરદા વાલું, ઢાં-
કણ સાથનું, ખીરિલું. (Heb. *ḥāṣ* a
prison, enclosure. From *ḥāṣ* to
enclose, to shut up.) *a.* That
which has a covering, encased,
closed.

અવન=અવન વિ. ના. આ-
વેપન, યાફત. (અવન *n* to collect,
to gather ઉપરથી. ફાં *ḥāṣ*, સં
ચિ.) *n.* Income, revenue.

ખૂલ=ખૂલ વિ. કારણ કે, જમકે.
(ફાં *ḥāṣ*) *ad.* Because, as.

ખૂલ=ખૂલ વિ. મતલબને
સહમતીવાર, કારણ અતલાવનાર, સંખ્ય-

ની સહમત આપનાર. (ફાં *ḥāṣ*, ફાં *ḥāṣ*)
a. One who explains, an inter-
preter, an expounder.

ખૂલ=ખૂલ ના. ની.
ચીનવદ્ધુલનો રસ્તો, ચેનવદ્ધુલનો મારગ.
૨. સવાય અથવા યુનાહનો બદલો મેલ-
વાને લગતો રસ્તો. (અવન *ḥāṣ* + *ḥāṣ*)
આલવું, જવું, સીધારવું; ફાં *ḥāṣ*)
n. The path over the Chinwad
bridge, the bridge called the
Chinwad. 2. The path con-
nected with the obtaining of
the reward of righteousness or
the punishment for sin.

૬-૬

ખૂલ=ખૂલ ના. બદી,
દુષ્ટપણું. *n.* Evil, wickedness.

ખૂલ=ખૂલ અથવા ખૂલ
ના. અનાજ, અંન, ધાન્ય, દાણો.

(Chald. *ḥāṣ* a berry, of the alive,
a grain, e.g. of wheat. a corn,
kernel. Ar. *ḥāṣ*, Chald. *ḥāṣ*
f. seed-corn. Syr. *ḥāṣ* corn.)
n. Corn, grain.

૬-૬

ખૂલ=ખૂલ ના. પુરુષ, નર.
૨. નર જાતીનું. (Heb. *ḥāṣ* m. Origin
the male-kind, (that which
penetrates); next, the male (of
man and beast), from which
denom. Niph. *ḥāṣ* to born a

male. Chald. *ḥāṣ*, Syr. *ḥāṣ*,
Ar. *ḥāṣ*; ફાં *ḥāṣ*), *n.* A
male. 2. Of the male kind.

ખૂલ=ખૂલ ફાં *ḥāṣ* ના. જનમ
આપવો, જનમનું. ૨. રાપવું, ખી વાવું.

(Chald. ܐܪܝܐ to scatter seed, to sow, to fructify. Nif. ܐܪܝܐ to be impregnated (of a woman). Syr. ܐܪܝܐ , Ar. زَرَعَ , Heb. זָרַע) v. To give birth to, to be born. 2. To plant, to sow.

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ ના. પીતરાઈ ભાઈ, સાવકો ભાઈ. n. A cousin, a step-brother.

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ અથવા ܐܪܝܐ ના. ઘાહ, ઘા, જખમ. (ܐܪܝܐ زخم, મું જમ્મિ; a sharp or offensive weapon.) n. A wound, a cut.

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ ક્રિ. ખરી-દણું, ખરીદ કરવું, વેચાણું લેવું. ૨. વેચવું, વેચાણું આપવું. (Chald. ܐܪܝܐ to

purchase, to gain. Aram. ܐܪܝܐ Syr. ܐܪܝܐ , Heb. $\text{זָרַע$; Chald. ܐܪܝܐ to attend to a thing.) v. To buy, to purchase. 2. to sell.

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ ના. યોરત, ધણીઆણી. આયેફી. (ક્રિ. વિ. $\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ ધણી-આણી તરીકે; ܐܪܝܐ زن) n. A woman, a female, a wife.

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ વિ. નીચું, ઉંડું. ક્રિ. વિ. માથું નીચું નાખીને, નમીને. (અવન ܐܪܝܐ , ܐܪܝܐ ژرف) a. Deep, low down. ad. Bending down the head, bowing.

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ વિ. શુભમ પામેલું, શુભમ ખમેલું. (અવન ܐܪܝܐ શોભમ.) a. Oppressed, tyrannised over.

૧-૧

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ વિ. તેજ ચાલનો, જ-બદ ચાલનો, ઉતાવળી ચાલનો. ૨. મજ-બુત, જોરાવર. (અવન ܐܪܝܐ running. ܐܪܝܐ زك, મું તગ to quake;) a. That which moves fast, a fast runner. 2. Strong, powerful.

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ વર્ત. ક્રિ. ઉતાવળી ચાલે ચાલતું, દોડતું. ૨. વિ. ઉતાવળી ચાલે ચાલનારું, દોડનારું. (જાલ ܐܪܝܐ અથવા ܐܪܝܐ દોડવું; વેહવું. અવન ܐܪܝܐ to runn, ઉપરથી.) v. Walking quickly, running. 2. That which walks quickly, that which runs.

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ વિ. અરબી, અ-રબસ્તાનને લગતું. ૨. તાજદાર, તાજ રાખનાર. (ܐܪܝܐ عربي) a. Arabian. 2. Crowned.

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ ના. અંધારું, અંધકાર. (અવન ܐܪܝܐ) n. Darkness, absence of light.

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ ના. બેમરવતાઈ, નયુણપણું, નીમખહરાંમી. ૨. અરાબ દીઆનત, બદ નીશટા. n. Ingratitude, unthankfulness. 2. dishonesty, wicked intention.

અન=અન ઉભ, અચય. તો. ક્રિ. વિ. જગી, શુધી, તલક. (ફાં ઉ) conj. If, then. prep. until, as far as, up to.

અનઅન=અનઅન-અનઅન નાં. બેદ ભરેલું બોલવું, રમજ ભરેલા ક-

લાંમ, ભરમ ભરેલું બોલાંબુ. n. Recondite language, language that has a hidden or deep meaning.

અનઅન=અનઅન વિ. અરામ, નકાર, માફ. (અવં અ, સંદુષ્ટ.) a. Bad, evil.

—

અનઅન=અનઅન નાં. નીચાંની, ઇલાંબી. (અવં અનઅન sign, token, mark.) n. Sign, token, signal, mark.

અનઅનઅન=અનઅનઅન નાં. કાચલાતથી ફરવું, વચન ટોડવો, કોલ ટોડવો. (અવં અનઅન કોલ, વચન, કાચલાત; અન to lie, to tell a lie; ઉપરથી. પાં અનઅન અન) v. To break one's promise, to go back from one's word.

અનઅનઅન=અનઅનઅન નાં. દરવેશી; ઇઆને અંતોષ ભરેલી ગરીબાઈ. (અવં અનઅનઅન લાંમબી અનઅન; ફાં અનઅન) n. contented poverty.

અનઅનઅન=અનઅનઅન નાં. અંદામસ્ત, યેડાવ. n. Arrangement, agreement, decision.

અનઅન=અનઅન નાં. ગુહાક, અથવા ગુહાક. (અવં અનઅનઅન અથવા અનઅન, ફાં અનઅન) n. Zúhák.

અનઅન=અનઅન નાં. પેદાનો કરનાર, દાદાર, કિરતાર. (અવં અનઅન creator, ઉપરથી.) n. A creator, a giver.

અનઅનઅનઅનઅન=અનઅનઅનઅનઅન વિ. દીનતા ફરમાંની અંધાએલું, મજહબનાં ફરમાંન સાચનો અંધ રાખનાર. ૨. દીનદાર, ખરમી, મજહબ ધરાવનાર. a. Bound by the precepts of religion, one who regards the commands of religion. 2. Religious, pious.

અનઅન=અનઅન નાં. દવાઈ, દવા, ઔશડ. (ફાં અનઅન) n. Medicine.

અનઅનઅનઅનઅન=અનઅનઅનઅનઅન વિ. બુરી આએપત વાલું, બુરી સકતી મેલવેલું; બુરાઈથી મદદ આપનાર, બુરી સાહેતા કરનાર. a. Possessed of evil income, that which has acquired evil powers, that which assists by means of evil.

અનઅન=અનઅનઅથવા અનઅન નાં. જોડ છોકરાં, છોકરા છોકરીનું જોડ. ૨. જોડ, જોડ. (ફાં અનઅન ઉપરથી અનઅન) n. Twins. 2. A pair.

𐎠𐎡𐎢𐎣=𐎠𐎡𐎢𐎣 𐎠. નાં.
આહિશ, ઈરિજા, શોક. ૨. મતલબ, અર્થ,
મકસદ. (અવન 𐎠𐎡𐎢𐎣, સં જાવ)
n. Desire, wish. 2. Object, aim.

𐎠𐎡𐎢𐎣=𐎠𐎡𐎢𐎣 𐎠. નાં.
ઠગાઈ, ફરિયા, ઠગ વદયા. n. Deceit,
treachery.

{—}

𐎠𐎡𐎢𐎣=𐎠𐎡𐎢𐎣 નાં. માદા, સ્ત્રી, બા-
એડી, ઓરતખત. (Chald. 𐎠𐎡𐎢𐎣 f.
a female. from 𐎠𐎡, like 𐎠𐎡 re-
ferring to the sexual act or the
figure of the female pudenda.
Heb. 𐎠𐎡𐎢𐎣; 𐎠𐎡 to make a hole in;
Ar. 𐎠𐎡. જેમ 'ચેઆલદી' તેમજ
'હીઅર' બાષામાં 𐎠𐎡 ધાતુ, પોકલ અ-
થવા પોલું કરવું, એ અર્થે વપરાયેલું છે,
તેમજ એ બાષામાં 𐎠𐎡 ધાતુ, to sprout,
to grow, પીણા ફટવો, ઉગવું; એ
અર્થે વપરાયેલું છે, અને તે ઉપરથી 𐎠𐎡,
f. desendant, spring, offspring
ઓલાદ, વંશી; હેયું નાંમ બનેલું છે, માટે
પેહલવીમાં વપરાયેલા 𐎠𐎡, બાલની ઉત્પત્તી
એ 𐎠𐎡 ઉપરથી થઈ હોયતો પેહલવી : ને
𐎠. ને બદલે ફરવાયેલા સહમજવો, અને
જો છેલ્લાં ધાતુ ઉપરથી 𐎠𐎡, બોલે જનમ
લાવી હોયતો તેહમાં કરસો ફરફાર થા-
યેલા દેખાતો નથી.) n. A female.

𐎠𐎡𐎢𐎣=𐎠𐎡𐎢𐎣 𐎠. નાં.
વિ. સયું, ઘણું નજદીકનું જથાવંદ; જથ.
(અવન 𐎠𐎡𐎢𐎣 relation.) n. A
kinsman, a relation, a relative.

𐎠𐎡𐎢𐎣=𐎠𐎡𐎢𐎣 𐎠. નાં.
જથ, અતલગનું. (અવન 𐎠𐎡𐎢𐎣 + 𐎠𐎡)

ઉપરથી. pl. 𐎠𐎡𐎢𐎣) n. A rela-
tive, one nearly connected.

𐎠𐎡𐎢𐎣=𐎠𐎡𐎢𐎣 𐎠. વિ.
વીગતવાર, તફસીલવાર, નાંમ બનાંમ. ૨.
મધનાં, કુલે. (𐎠𐎡𐎢𐎣 એ શબ્દ 𐎠𐎡𐎢𐎣
ને બદલે વપરાયેલા છે. 𐎠𐎡 𐎠𐎡𐎢𐎣)
a. Detailed, with particulars.
2. All, the whole.

𐎠𐎡𐎢𐎣=𐎠𐎡𐎢𐎣 નાં. મત, અભિ-
પ્રાયે, વિચાર, સહમજ. ૨. બોલાસો,
સહમજણ. (Chald. 𐎠𐎡 to be mani-
fest, visible, Derive; 𐎠𐎡, 𐎠𐎡;
Syr. 𐎠𐎡, Ar. 𐎠𐎡, 𐎠𐎡 a leader.)
n. Opinion, notion, knowledge.
2. Explanation, exposition.

𐎠𐎡𐎢𐎣=𐎠𐎡𐎢𐎣 𐎠. દુરબલ, દુબલ,
લાગર, તવાયેલું. (𐎠𐎡𐎢𐎣) a. Weak,
lean, enfeebled.

𐎠𐎡𐎢𐎣=𐎠𐎡𐎢𐎣 𐎠. નાં. કેમમ, તરેહ,
જાત. (અવન 𐎠𐎡 direction; સં
જ્ઞાતિ, યુગ નાત.) n. Kind, sort,
description.

𐎠𐎡𐎢𐎣=𐎠𐎡𐎢𐎣 નાં. ઓરત, સ્ત્રી,
બાએડી, નાર. (Chald. તથા Heb. 𐎠𐎡
to be firmly fitted together, to
be close, ઉપરથી 𐎠𐎡 વાક્યરચના અ-

clothed, armed ; (پوشیده) v. To dress. 2. To wear.

||સપ્તસપ્ત|| = ||સપ્તસપ્ત||

કિ. સ્પર્શ કરવો—થવો, લાગવું; લગાડવું. (જુઓ પેહલા વાલીકિમની શબ્દકોષને સર્કે ૨૭ મે ||સપ્તસપ્ત|| = ||સપ્તસપ્ત|| બોલ.) v. To touch to come in contact.

સપ્તસપ્ત = સપ્તસપ્ત અથવા

જપ્તસપ્ત = જપ્તસપ્ત નાં. કાકરો, પલી-તો, શુતર અથવા કપડાંનો વનેલો ફોરો, ઇઆ એરાગનો અથવા જામને રૂજવા સાફ મેલવાનો કાકરો. (ફાંદા, અર. فنداء) n. A wick.

જપ્તસપ્ત = જપ્તસપ્ત વિ. પરદો

કરનાર, ઓથો કરનાર, પડદો કરનાર. (અવં ગીત આસપાસ, ફાંદા કોટ અથવા કિલ્લો કરવો; (ઇઆને ફરતી દીવાર બાંધવી.) અવં જપ્ત ઉપરથી ફાંદા ફરત, અને જપ્ત-ગીત ઉપરથી જપ્ત, ફાંદા ફરત.) a. That which screens, that which shades.

||સપ્તસપ્ત|| = ||સપ્તસપ્ત|| કિ. કા-

પવું, વેતરવું. ૨. હાંણી પોંદ્યાડવી, નો-કસાંન કરવું. ૩. છુટું કરવું, જુડું પાડવું, એકાદેકું કરવું. (Chald. ܐܪܬ to split, to cut in pieces, to separate, to divide; Aram. ܐܪܬ, or ܐܪܬ to totter, to waver; Heb. ܐܪܬ અથવા ܐܪܬ, Ar. فشق) v. To cut, to shear. 2. To injure, to hurt. 3. To separate, to sunder.

||સપ્તસપ્ત|| = ||સપ્તસપ્ત|| વિ.

પ્રતિવાદી, જેની પર ફરીઆદી માંડવામાં

આવે તે, ઉત્તરપક્ષી. (ફાંદા) a. A defendant, one who is sued.

||સપ્તસપ્ત|| = ||સપ્તસપ્ત||

||સપ્તસપ્ત|| નાં. આતમાને રક્ષણ કરવાનું કામ, આતમાની પ્રતીપાલ કરવાનું કામ, જીવનો મંબાલ કરવાનું કામ. n. Work that nourishes the soul, work that protects the soul.

જપ્તસપ્ત = જપ્તસપ્ત વિ. પાક, સાફ, નીર-

મત્ત. (ફાંદા, સંં પાવક A person purified by religious abstraction. 2. A purifier, a purificator. પૂ to purify ઉપરથી.) a. Pure, clean.

||સપ્તસપ્ત|| = ||સપ્તસપ્ત|| વિ.

દરરોજનું, દર દીવસનું. ૨. દર દીવસનું જાંચન, અથવા પઢાણ. (જપ્ત + જપ્ત, સંં પાઠ, reading, or perusal in general.) a. Every day, daily. 2. A daily lesson or task, that which is to be read each day.

||સપ્તસપ્ત|| = ||સપ્તસપ્ત|| નાં. ઇરાંનનો

રેહવાસી, ઇરાંની. (આલદી ફરહંગમાં ܐܪܬ બોલનો અર્થ ઇરાંનના મુલખને લગતું અથવા ઇરાંની કોમનો કરેઆમાં આવેલાં છે, અને તેહને ઘણું કરીને ܐܪܬ ઇઆને (Asia) એશિયાના મધ્યપ્રાંત (એટલેજે Media) ની સાથે ગણેઆમાં આવેલા છે; આએ એશિયાના મધ્યપ્રાંતની હદનું વરનાણુ ઉપલી ફરહંગમાં આ રીતે જણાવેલું છે કે આએ પ્રાંત Caspian Sea ની દખલ તરફ આવેલાં છે, અને તેહની ઉગમણે Hyrcania અને Parthia, દખલે Persis અને Susiana; પશ્ચિમે Assy-

ria અને Armenia; નાં દેશો આવે-
લાછે.) *n.* A native of Irán.

اگرچه-ان = اگرچه-ان

اگرچه નાં. ઓલાદની વરધીનું કાંમ,
અથવા નર નારીને એકબીજા સાથે હમ-
ખીસ્તર થવાનું કાંમ. (અવન ۱۱۱) છોકરો,
+ ۱۱۱ + ۱۱۱, ۱۱۱ + ۱۱۱, ۱۱۱ + ۱۱۱, ۱۱۱ + ۱۱۱,
સં પુત્ર, a son, a child. અને વશ
to desire.) *n.* Procreation, co-
habitation.

۱۱۱-ان = ۱۱۱-ان કિ. કોલ-
વાડવું, સેડવું. ૨. કોલવું, મડવું. (અવન
to rot, to putrefy. ۱۱۱ pu-
tridity. ۱۱۱ + ۱۱۱ અથવા ۱۱۱ + ۱۱۱
(شدن) *v.* To cause to decay, to
cause to rot. 2. To decay, to rot.

۱۱۱ = ۱۱۱ નાં. યુનાદની સજા,
પાપની સીક્ષા. ૨. સખતી, ઈન્ન, સંકટ.
n. Punishment for sin. 2. Hard-
ship, difficulty, harassment.

۱۱۱ = ۱۱۱ વિ. એબ
ભરેલું, એબિયલ; નાલેશી કરવાળો, એ-
બ કાહડવાળો. (۱۱۱) *n.*
Blemishful, defective. 2. Fit to
be decried, fit to be found fault
with.

۱۱۱ = ۱۱۱ નાં. પેગાંમ લેધ
જનાર, મંચેસો પોંદ્યાડનાર. *n.* A
messenger, a courier.

۱۱ = ۱۱ અથવા ۱૧ નાં.
એલચી, વજીલ, રાજદુત. ૨. કામદ,
મંચેસો લેધ જનાર. (ભા. નાં. ۱૧, ۱૧
۱۱) *n.* An ambassador, an
envoy. 2. A courier, a mes-
senger.

۱۱ = ۱૧ નાં. જેવર,
ઘરેલું, જરાઆન. (۱૧ + ۱૧) *n.*
Ornaments, jewellery.

۱۱ = ۱૧ નાં. અથવા ૧૧ નાં. વાદી, દાદી,
ફરીઆદી. (۱૧ + ۱૧) *n.* A
plaintiff, a complainant.

૭-૭

۱۱ = ۱૧ બા. નાં.
વધારો, ઊઆદતી. (અવન ۱૧) to
prosper, to succeed; ઉપરથી, ૧૧
(۱۱) *n.* Increase, augmentation.

۱૧ = ۱૧ વિ.
અદબ, હીન નસીબનો. ૨. નીચ હાલતે
મરણ પાંચેલો, (ઇઆને પાપી કરમથી ઇબ
ભાગવાળો અનેલો.) *n.* Of evil des-

tiny, unlucky. 2. One who has
died meanly i. e. in sin.

۱૧ = ۱૧ કિ. નજ-
દીક જવું, આગલ જવું. (આએ આ-
કાર ۱૧ ઉપરથી ૭ નીકલી જાઇને
અનેલોછે. અવન ૧૧ નજદીક, અને ૧૧
to carry, to lead; to bring up,

ઉપરથી; સંઃ વજ to go;) v. To go near, to go close.

𐎠𐎡𐎴=𐎠𐎡𐎴 નાં. ફરજ, જરૂર;

મુકરર. (𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴 ફરજ પાડવી, જરૂર પાડવી, જબરદસ્તીથી કરાવવું. Chald.

𐎠𐎡𐎴 to decide, to judge; Ar. فرض)

n. Duty, obligation necessity.

𐎠𐎡𐎴=𐎠𐎡𐎴 નાં. અ-
શ્વેશ કરનારાઓ (ઇઆને યજદે) ની ક-
ઉત્તમ. (𐎠𐎡+𐎠𐎡) The strength
of bestowers (i. e. of Ijads).

𐎠𐎡𐎴=𐎠𐎡𐎴 વિ. અઅશ્વેય ક-
રનાર, સખી, સખાવતવાલું. ૨. રેહમ-
દીલ, દયેઆલુ. ૩. ભાગ્યેગમારી, ભા-
ગ્યેગવાંન. (શ્વેઓ પેહલાં પુસતકને ૩૨ મે
મર્ ૨૨) બોલ વીસે આપેલાં જાણસો.)
a. That which bestows, bounti-
ful, generous. 2. Merciful. 3.
Fortunate, lucky.

𐎠𐎡𐎴=𐎠𐎡𐎴 અથવા 𐎠𐎡𐎴
નાં. યુનાહ, પાપ, પાતક, અદકારી. (Chald.
𐎠𐎡 or 𐎠𐎡 robbery, prey; 𐎠𐎡 to
plunder, rob, carry off booty.
Aram. 𐎠𐎡 or 𐎠𐎡, Syr. 𐎠𐎡; Heb.
𐎠𐎡 or 𐎠𐎡 to rob, to plunder;
to tear, to break; 𐎠𐎡 plunder,
Ar. 𐎠𐎡; Pers. 𐎠𐎡 a crime, a sin)
n. Sin, wickedness.

𐎠𐎡𐎴=𐎠𐎡𐎴-𐎠𐎡𐎴 વિ. પાપી,
યુનેહગાર, અદકાર. (𐎠𐎡 યુનાહ, અને
𐎠𐎡 કરનાર; 𐎠𐎡 કરવું; ઉપરથી.) a.
sinful, wicked.

𐎠𐎡𐎴=𐎠𐎡𐎴 નાં. બાબત, ખીના,

વિષય, પ્રકરણ, બાબ. ૨. બારણું, દર-
વાજો. ૩. દરગાહ, દેવાંનખાંનું. ૪. રાજ
મંદીર, મરકારવાડો, કચેરી, દરબાર. ૫.
કાચેદો, બંદોબસ્ત, ધારો. (Chald. 𐎠𐎡
or 𐎠𐎡 gate, opening; 𐎠𐎡 apple
of the eye, door; 𐎠𐎡 hollow, pit;
Ar. 𐎠𐎡 canal; Aram. 𐎠𐎡 or
𐎠𐎡, Syr. 𐎠𐎡, Ar. 𐎠𐎡 the same.)
n. Subject, topic, chapter. 2.
A door, a gate. 3. A sanctuary,
a hall. 4. A court, government
offices. 5. A law, a rule.

𐎠𐎡𐎴=𐎠𐎡𐎴 કર્મ. વા. પુ. ફ.
જંચાએલું, લેઈ જવામાં આવેલું; લેઈ
લેવાએલું. (𐎠𐎡𐎴 ફિ.વિ. લેઈ લેવાએઆ-
નેલીવે.) p. part. Drawn, carried
away, taken away.

𐎠𐎡𐎴=𐎠𐎡𐎴 વિ. ચહડતે દરજ્જેનું,
ઉમદા, ઉત્તમું. (અવ૦ 𐎠𐎡 to bring
forth; જો એ શબ્દને 𐎠𐎡 નો સંખ્યેપ
અથવા ૧ અને ૨ નીકલી જામને બનેલો
આકાર ગણીએતો, અવ૦ 𐎠𐎡 height,
loftiness; એટલેજે ઉંચાઈ, ઉંચાણ,
એ શબ્દ ઉપરથી તેહની ઉત્પત્તી ગણવી
જોઈએ. ફા૦ 𐎠𐎡 બોલ ઉપલા અર્થને મ-
લતો આવેછે.) a. Superior, the best.

𐎠𐎡𐎴=𐎠𐎡𐎴 નાં. દીકરી,

પ્રવૃત્તિ=પ્રવૃત્તિ નાં. (જુઓ પેલ્લાં દુષ્ટતરની ચબ્દકોષને ૩૮ ને સર્ક કરેલો પ્રવૃત્તિ=પ્રવૃત્તિ જોલનો અર્થ.) *n.* (vide Glossary Vol. I. p. 38.)

પ્રમાણ=પ્રમાણ વિ. હદ વાલું, પ્રમાણ વાલું; એટલેજે જેલનામાં પ્રમાણ પરમાણે દાનાઈ અથવા હીકમતની કુદરતી સકતી હોય તે. (અવન પ્રમાણ art, artifice; skill. સં માય, the medium through which all things are seen, and by which they are estimated. મા, to measure, ઉપરથી.) *a.* Well-balanced, proportioned.

વિકાર=વિકાર વિ. દુષ્ટકર્મી, બદકાર, બુરે, અન્યાયી. (અવન પ્રવૃત્તિ પ્રાણુધાતક; ધાતકી.) *a.* wicked, evil, vicious.

વિધાન=વિધાન કિ. મારી નાંખવું, ઠાર કરવું. ૨. ખરાબ કરવું, નોકસાંત કરવું, નાશ કરવો, બગાડવું. (અવન વિધાન to kill, to put to death; ડગલે વર્ત. ૩. જો પુ. અનક. ૧૦) *v.* To kill, to slay. 2. To destroy, to hurt.

વિધાન=વિધાન નાં. આખર વખતમાં પડનારે નાસકારક વરસાદ, અથવા મલકુસનું જેમસ્તાં. વંદીદાદની ખીજ પરગરદમાં આયે વરસાદનું બયેઆંત આવેલુંછે, તાંહાં આયે કેઆંમતના વખતમાં પડનારા વરસાદને ‘વિધાન-કે-જૂરે’ જૂરે જ્યાડ’ ઈઆને ‘નાસકારક જેમસ્તાં’ (એટલેજે નોકસાંત કરનાર) શીઆલાનું હિમ અથવા દવ ઈઆજાર.) હેવું નાંમ આવેલુંછે. આયે અવસ્તાના કે-જૂરે જૂરે, અથવા જૂરે જૂરે, જોલને સેમીટીક ટોલાના

લોકોએ આપણાં ધરમ પુસ્તકમાંથી લેહને તેહનો જાણે મદોષ, કરીને સેહજ ફેરફાર ઉચ્ચાર કરી, તેહને ઉપલીજ મતલબથી પોતાનાં ધરમ પુસ્તકમાં વાપરેલો ધારેઆમાં આવેછે. કેમકે Old Testament ની અંદર ઉપલીજ મતલબને સારું આ જાણે મદોષ, જોલ વપરાયેલોછે, તેમજ હીખર અને ચેઆલકી ફરહંગમાં તેહનો અર્થ *the latter or harvest-rain*, નો કરેલો છે. તે ઉપરથી ધારેઆમાં આવેલ કે વંદીદાદના પેહલવી તરજુમામાં ‘જૂરે જ્યાડ’ નો પેહલવી તરજુમા જૂરે જ્યાડ નો કી-વોછે અને તેહની જોલખ ડાગે થી આવેલો, તે સેમીટીક ટોલાની સાથેના આપણા મંબંધ થાયેઆ પછી તેઓએ પોતાની બાષામાં વાપરેલા ઉપલા લોગતને જાણી-તો સહમજને ખીજ સેમીટીક લોગતોની માફક તેહને પેહલવી લખાંતમાં વાપરેલોછે. *n.* The destructive rain which is to fall at the time of the final End. The wintry snow-storm called *malkūs*. A description of this rain occurs in the second fargard of the Vendidad where it is styled ‘*marirō zyāō*,’ which means ‘destructive snowing.’

વિધાન=વિધાન વિ. કાએદાને—બંદોબસ્તને—પ્રમાણને તોડનાર. (જુઓ ૧૧૬ જોલમાં કરેલો જોલાસો.) *a.* One who breaks a rule or measure. (See remarks under ૧૧૬.)

જાત=જાત નાં. માએ, માતા, જનમ આપનારી. (અવન જાત, સં માતૃ, નું ૧-૧ માં જાત, સં માતા, mother, કાં જાત) *n.* Mother.

મુખ્યભાગ=મુખ્યભાગ અથવા
મુખ્યભાગ=મુખ્યભાગ નાં. મતલબ,
વિષય, મકસદ, અર્થ, મુદ્દો, આશય. ૨.
ખાખત, ખયાન, વહુન. (અવન ૫૦ to
measure, ઉપરથી.) n. Substance,
subject, the main or essential
part. 2. A description.

ગુણ=ગુણ નાં. માદા, સ્ત્રિજાત.
(ફાં ૪૭) n. Female.

મુક=મુક નાં. હોમ, આપણ.
(ફાં ૧૦) ૨. ઘર, મકાન. (અવન ૫૫,
ફાં ૧૦) n. We. 2. A house,
a dwelling.

મીલ=મીલ નાં. માએઆ, મોહબ-
ત, આહ, પ્રેમ, પ્રિતિ. (અવન ૫૬, ફાં
૫૫) n. Love, affection, regard.

મીલ-મીલ=મીલ-મીલ વિ.
પેઆર રાખનાર, હેત કરનાર, પ્રિતિ રા-
ખનાર. α. A lover, one who bears
affection.

મીલ=મીલ વિ. મરનાર, મો-
તમંદ, મરવાજોગ. (અવન ૫૬ death,
અથવા મીલ to kill, to put to
death, ઉપરથી.) α. Mortal, peri-
shable.

મીલ=મીલ વિ. મહત્તે દરજે-
નું અથવા મોટાઈ ભરેલું કાંમ કરનાર.
૨. મોહટાઈ, મોહટપણ, મહત્તો દરજો.
(ફાં ૫૫) α. A doer of high
or great deeds. 2. Greatness
superiority of rank.

૧૦—૩

મીલ=મીલ નાં. હાથ, હાત,
દસ્ત. ૨. સક્તિ, જોર, બલ. ૩. સત્તા,
અધિકાર. (Chald. ૫૫ def. ૫૫, hand;
possession; power. Heb. ૫૫,
Syr. ૫૫, Ar. ૫૫) n. The hand.
2. Strength, power. 3. Autho-
rity, dominion.

મીલ=મીલ નાં. યજ્ઞ, ફરે-
શતો. ૨. યોદ્ધાઓ. (આએ ૫૫
બોલ નેમ ધરિની, તેમજ સેમીટીક એ બેટુ

to dwell; Syr. ૫૫ Torg. ૫૫,
Aram. ૫૫) v. To dwell, to
endure, to inhabit. 2. To sit.

મીલ=મીલ નાં. હાથ, હાત,
દસ્ત. ૨. સક્તિ, જોર, બલ. ૩. સત્તા,
અધિકાર. (Chald. ૫૫ def. ૫૫, hand;
possession; power. Heb. ૫૫,
Syr. ૫૫, Ar. ૫૫) n. The hand.
2. Strength, power. 3. Autho-
rity, dominion.

બાપાની રીતી મુજબ વંચાઈ સંકેત અને તેહનો અર્થ પણ એકબીજાને મલતો આવેછે; જો આપણુ આએ ધમિલાને અવન ૧૫૦ તથા સંં યજ to worship, ઉપરથી બનેલા ૧૫૦૫૦ મોલ ઉપરથી ઉત્પન્ન થાયેલો ગણીએતો તેહનો અર્થ ૫૪૬, ૬-૨૨૨૦, અથવા ‘આરાધના કરવાનોગ આત્મા’ નો થાયેછે, અને તે ૬૧૦ ૭૫ ની સાથે મલેછે, એ ઉપરાંત પેહલવીમાં ૧૫૬, અથવા ૬૬૦ મોલ ૧૫૦૫૦ ઉપરથી બનેલો અને તે આએજ અર્થને સાર વપરાયેલો કેટલેએક ઠેકાણે આપણને મલેછે; તેથી જો આએ શબ્દની ઉત્પન્ન-તી સેમીટીક બાપાના ૧૫૬ શબ્દ ઉપરથી લીજીએતો તેહનો અર્થ existence, being; નો તથા ૧૫૬ ઉપરથી લીજીએતો તેનો અર્થ wonder નો કરેઆમાં આવેલોએ, તેહની મતજબ ‘આત્મા,’ અથવા ‘અસ્તિત્વ’ નો તથા ‘અચરત થવાનોગ વસ્તુ’ નો થાયેછે; અને જમ. Chald. ૧૫૬, Ar. ૬૦ નો અર્થ ‘જલદીથી જનાર,’ અથવા ‘સંવેસો લઈ જનાર’ નો થાયેછે, અને તે ઉપરથી ‘૫૪૬’ તથા ‘૬૨૨૨૦’ નો અર્થ નીકલેએછે, તેમજ Chald. ૧૫૬, Heb.

૧૫૬ to com, અથવા ૧૫૬ to bring. ઉપરથી ૧૫૬=૧૫૬૦ નો અર્થ ‘લાવનાર’ અથવા ‘આવનાર’ થાયે અને તે જો ‘૫૪૬’ અથવા ‘૬૨૨૨૦’ ને અર્થ વપરાયેલો હોએતો તે ગેરવાજબી ગણાયે નહી.) n. An Ijad, an angel. 2. God, the Self-Existent.

૧૫૬=૧૫૬૦૫૬૦ કિ. ચાહવું, ઇચ્છવું, આદેશ કરવી; કરવા માંગવું. (Chald. ૧૫૬ to wish, to desire, to will. Heb. Aram. ૧૫૬, Torg. ૫૫, Syr. ૫૫) v. To wish, to desire, to will.

૧૫૬=૧૫૬૦૫૬૦ કિ. લઈ જવું. (Chald. ૧૫૬ to push from oneself; Ar. ૧૫૬) v. To carry away, to take away.

૧૫૬=૧૫૬૦૫૬૦ નાં. હયાતી, જંદગી, આવરદા. (જુઓ પેહલાં ૬૬૨૨ની શબ્દકોષને ૪૦ મે સુદે ૧૫૬=૧૫૬૦૫૬૦ મોલ વીસે કરેલો ખાલાસો.) n. Life, period of existence.

1—1

૧૫૬=૧૫૬૦૫૬૦ નાં. સરદારી, હકુમત, સાહેબી, સતા. (૧૫૬+૫૦, અવન ૧૫૬, ૬૧૦ ૭ ‘સરદાર’.) n. Chiefship, authority, rule, sway.

૧૫૬=૧૫૬૦૫૬૦ વિ. કદાવર, કદાવર બદનવાસો. (Chald. ૫૫, m. ૧૫૬ f. great, ઉપરથી.) a. Stalwart, of great stature.

૧૫૬=૧૫૬૦ વિ. પેઆર, પેઆરને લગવું. ૨. પેઆરથી બંધાયેલું, પેઆરને લીધે તાબેદાર થાયેલું. ૩. પેઆરને લીધે તાબેઆમાં રાખનાર, પેઆરથી તાબેબે કરનાર. ૪. તાબેદાર, ગોલાંમ. (સંં રસ to love, to regard. ૬૧૦ ૫૫) a. Dear, loved. 2. Bound by love, submissive through

affection. 3. That keeps in subjection through affection, that subjugates by love. 4. A servant, a slave.

ܐܢܝܐ = ܐܢܝܐ ni. ગરીબ, ગરી-
બર, સાલસ, વીસી. (Chald. ܐܢܝܐ to
be meek, mild, calm, peaceful.
Heb. ܐܢܝܐ sluggish, Ar. ܐܢܝܐ slack.)
a. Meek, humble, mild.

ܐܢܝܐ = ܐܢܝܐ ni. ટોલું, જમાત, ટોલો,
જમાવ. (n. p. ܐܢܝܐ, Aram. ܐܢܝܐ,
Syr. ܐܢܝܐ a herd, a troop; ܐܢܝܐ
ܐܢܝܐ a crowd, a mul-

titude.) n. A tribe, a commu-
nity, a multitude.

ܐܢܝܐ = ܐܢܝܐ ni. વાટપાડાપણું, રાહમારપણું. ૨.
લુટ, ચોરી. (ܐܢܝܐ ܐܢܝܐ ચોર, રાહમાર,
લુટારો.) n. The state of being
a highwayman, exhibiting the
qualities of a highwayman. 2.
plunder, robbery.

ܐܢܝܐ = ܐܢܝܐ ni. વેકાધરી-
આં વાલું, ટેકરોટકરા વાલું. (ܐܢܝܐ ܐܢܝܐ
અથવા ܐܢܝܐ) a. Uneven, rough.
ܐܢܝܐ = ܐܢܝܐ ni. મોહકું, મુખ, મોહો.
(ܐܢܝܐ ܐܢܝܐ, ܐܢܝܐ) n. The
month.

હ—૨

ܐܢܝܐ = ܐܢܝܐ ni. રોટી,
રોટી, નાન. ૨. આરાક, અન્ન. (Chald.
ܐܢܝܐ to take food, to eat. ઉપરથી.
ܐܢܝܐ (with suff. ܐܢܝܐ, ܐܢܝܐ) food
for men or animals, bread. Heb.
ܐܢܝܐ (with suff. ܐܢܝܐ), Aram. ܐܢܝܐ,

Syr. ܐܢܝܐ, Ar. ܐܢܝܐ) n. Bread.
2. Food.

ܐܢܝܐ = ܐܢܝܐ ni. રાત, રાત્ર.
(Chald. and Aram. ܐܢܝܐ, Heb.
ܐܢܝܐ or ܐܢܝܐ, Syr. ܐܢܝܐ, Ar. ܐܢܝܐ
night;) n. Night.

હ—૩

ܐܢܝܐ = ܐܢܝܐ ni. ઉધરભાવ,
વધ, ઉછળ. (ܐܢܝܐ ܐܢܝܐ અથવા ܐܢܝܐ
ܐܢܝܐ growth; increase. ઉપરથી.)
n. Growth, increase.

ܐܢܝܐ = ܐܢܝܐ ni. પેગ-
મબર, પયમબર, નબી. (ܐܢܝܐ ܐܢܝܐ)
n. A prophet.

ܐܢܝܐ = ܐܢܝܐ ni. પેગમબરી. n. The state of
being a prophet, prophethip.

ܐܢܝܐ = ܐܢܝܐ અથવા ܐܢܝܐ =
ܐܢܝܐ ni. ચુનનકું, સરસ. ૨. પસંદ
કરવાનોગ, અહડતે દરજેનું. (ܐܢܝܐ ܐܢܝܐ)

ફાલકર (અથવા કુદરત) *α*. Excellent, select. 2. Fit to be chosen, of high degree.

પસંદગી = પસંદગી કરવું. ચુંટી કાઢવું. ૨. સરસ ગણવું. *v*. To choose, to select. 2. To rank as superior.

પસંદગી = પસંદગી કરવું. *α*. નિ. પસંદગી, ચુંટણી. *n*. The act of choosing, selection.

ખરાબ = ખરાબ ના. નિ. ખરાબ, ખરાબ ના. *n*. A bad woman, a wicked woman.

ખરાબ = ખરાબ ના. નિ. ખરાબ, ખરાબ ના. *n*. Bad conduct unworthy conduct.

ખાતર = ખાતર કરવું. *α*. An acquirer, one who gains, a conqueror.

ખાતર = ખાતર કરવું. *α*. A sinner, a criminal.

ખાતર = ખાતર કરવું. *α*. નિ. નાશ, નાશ. *n*. Destruction, ruin, injury. *v*. To be destroyed.

ખાતર = ખાતર કરવું. *α*. નાશ કરવો, ખરાબ કરવું, નોકસાન કરવું. *v*. To destroy, to injure.

ખાતર = ખાતર કરવું. *α*. નિ. પક્ષી, પંખી, વચસ ફાયર. Bird.) *n*. A bird.

ખાતર = ખાતર કરવું. *α*. નિ. ખાતર, ખાતર. *n*. The act of choosing, selection. *v*. To choose, to select. *α*. Hopeful, eager, fond.

ખાતર = ખાતર કરવું. *α*. નિ. ખાતર, ખાતર. *n*. Evil intention.

ખાતર = ખાતર કરવું. *α*. નિ. ખાતર, ખાતર. *n*. Extension, the act of spreading. *v*. To spread, to extend.

ખાતર = ખાતર કરવું. *α*. નિ. ખાતર, ખાતર. *n*. To be a sinner, to be false, to be faithless. 2. To do what is wrong, to sin, to be ungrateful, to betray. 3. To become fit for hell.

ખાતર = ખાતર કરવું. *α*. નિ. ખાતર, ખાતર.

ܡܠܬܐܢܐ=ܡܠܬܐܢܐ ના. નાં.
પદાંતુ, બંદગી, એવાદત. (અવન ܡܠܬܐܢܐ
caus of ܡܠܬܐ to hear.) ૨. પાલંતુ,
પોશાતુ, પ્રતિપાલંતુ, પરવરશી. (અવન
ܡܠܬܐ પાલંતુ કરવું; ܡܠܬܐ પાલંતુ, પર-
વરશી.) n. Recitation, the saying
of prayers or devotions. 2.
Maintenance, support.

ܡܠܬܐܢܐ=ܡܠܬܐܢܐ ના. નાં.
નમનતાઈ, તાબેદારી, આધીની, ફરમાંબ-
રદારી. (અવન ܡܠܬܐܢܐ obedient.)
n. Obedience, subjection.

ܡܠܬܐܢܐ=ܡܠܬܐܢܐ ܬܝ. ܬિ.
ચાલવું, જવું, સીધારવું. (Chald. ܡܠܬܐ
અથવા ܡܠܬܐ to turn aside, to de-
viate, from a person or thing.
Aram. ܡܠܬܐ, Syr. ܡܠܬܐ, Heb. ܡܠܬܐ,
Ar. ܡܠܬܐ) v. To walk, to go.

ܡܠܬܐܢܐ=ܡܠܬܐܢܐ ܬܝ. ܬિ.
હમ, શુભમગાર, જાસ્તી ચલાવનાર, શુ-
ભમ યુગ્મરનાર. (અવન ܡܠܬܐܢܐ, ૬૧૦
ܡܠܬܐ) α. Tyrannous, oppressive,
one who oppresses.

ܡܠܬܐܢܐ=ܡܠܬܐܢܐ ના. નાં.
સોશીએાય. (આએ નાંમવાણે પેગમબર
શીસ્તાએજની આગમચ પેદા થસે અને તે-
નો જનમ 'ક્યાંસિય' નાંમની નદી આ-

ગલ વસેલાં 'સજેસ્તાન' નામનાં શહેરમાં
'હરેદત્ફેદિ' નાંમની એક સ્ત્રિને પેટે થસે.
આએ નાંમ અવસ્તામાં ܡܠܬܐܢܐ
'સએશિયન' અથવા ܡܠܬܐܢܐ 'સએ-
શિયાંસ' કરીને વપરાએલું છે, તે ઉપરથી
પેહલવીમાં ܡܠܬܐ તથા ܡܠܬܐ એવાં નાં-
મો ઉપલા પેગમબરને સારૂ વપરાએલાં
આપણને મલેછે. ૧. ૨. ફાએદેમંદ, ન-
ફાકારક, ફાએદાવાલું. n. Sosios'. α.
Profitable, advantageous, bene-
ficial.

ܡܠܬܐܢܐ=ܡܠܬܐܢܐ ના. સરનાઈ,
વાંસલી, બનસી, પેંચી. (૬૧૦ ܡܠܬܐ)
n. A flute, a pipe.

ܡܠܬܐܢܐ=ܡܠܬܐܢܐ ના. વાજી,
બજંત, પડધમ, ઢોલક. (અવન ܡܠܬܐܢܐ
સંભલાવું; તે ઉપરથી. ૬૧૦ ܡܠܬܐ) n.
A drum.

ܡܠܬܐܢܐ=ܡܠܬܐܢܐ ના. ઘોડો,
અરપ. (Chald. ܡܠܬܐ or ܡܠܬܐ a horse.
Torg. ܡܠܬܐ, Syr. ܡܠܬܐ, Heb. ܡܠܬܐ,
Ar. ܡܠܬܐ; ܡܠܬܐ f. a mare;) n.
A horse.

ܡܠܬܐܢܐ=ܡܠܬܐܢܐ ܬܝ. ܬિ.
ધરાનાર, ધુરંત થનાર. ૨. સંતોષ રાખનાર, સ-
હુરી પકડનાર. (૬૧૦ ܡܠܬܐ) α. One
who is satisfied. 2. A conten-
ted person, one who is patient.

—

અભિપ્રાય = અભિપ્રાયવત્ વિ.
 ધ્યાન આપનાર, મગન પોહ્યાડનાર.
 α. One who pays attention, thoughtful.

ગણવત્ = ગણવત્ ક્રિ.
 ગણવું, સહમનવું. (અવગણવ + ગણવ, ફો ગણવ) v. To reckon, to understand.

કર્મ = કર્મ નાં. અંદામ, શરીર, અંગ. (અવગણવ + કર્મ ઉપરથી, ફો اندام) n. Body.

અભિપ્રાય = અભિપ્રાયવત્ વિ.
 જાતી, પુદ્ગલ લગતું, પોતામાં હોએલું.
 (કર્મ + અભિપ્રાય) α. Personal, innate, inherent in one's self.

અભિપ્રાય = અભિપ્રાયવત્ ક્રિ.
 મેલવું, મુકવું. ૨. મુકર કરવું, થેડવું, નેમવું. ૩. ગોઠવું, બેસાડવું. ૪. ઉતારે અથવા મનજલ કરવી. (Chald. *inf. constr.* *to set one-self down; to put up.* *to put together.* Heb. *hiph.* *to thrust down.* Ar. *حَيَّ*) v. To put, to place. 2. To decide, to determine, to appoint. 3. To arrange, to fit. 4. To put up, to encamp.

અભિપ્રાય = અભિપ્રાયવત્ અ-
 થવા અભિપ્રાયવત્ નાં. સહમન, વીચાર, તમીજ. ૨. થેડાવ. (ફો અભિપ્રાય) n. Understanding, thought, idea. 2. Resolution, decision.

ગણવત્ = ગણવત્ નાં. હિસાબ, હિસાબ, ગણવતી. (અવગણવ + ગણવ, ફો *شمار*, *સં* *સ્મૃ* to remember.) n. A reckoning, an account, a calculation.

અભિપ્રાય = અભિપ્રાયવત્ નાં. અથડાઅથડી, દુશમની, શત્રુપણું. ક્રિ. સાંધે—સાંધાંમણે—અથવા સાંધાંમણે થવું; આડું આવવું; અડચણ કરવી. (અવગણવ *hostile, inimical.*) n. Enmity, hostility. v. To oppose, to come across, to obstruct.

અભિપ્રાય = અભિપ્રાયવત્ નાં. હમજાત, પોતાની કોમ. (અનેકવગણવ) n. Of the same race or tribe.

અભિપ્રાય = અભિપ્રાયવત્ નાં. સંબંધ, મેલાપ, મજતાવીએકપણું, દોસ્તી. (અવગણવ *together, jointly.* ફો *م*) n. Connection, union, intimacy, friendship.

અભિપ્રાય = અભિપ્રાયવત્ ક્રિ.
 એકમલવું થવું, મલવું થવું, સાથી થવું, એકમત થવું. v. To join, to agree, to be of the same opinion.

અભિપ્રાય = અભિપ્રાયવત્ વિ.
 એકબીજા સાથે મલવું, એકબીજાને લાએકવું. ૨. સમજા લોક, યેલો, જમાત. α. Suitable, fit. 2. The whole people or tribe or community.

અભિપ્રાય = અભિપ્રાયવત્ વિ.
 શરીરમાં એકમલવું, કાએઆમાં એકસરખા

အိအိ.	အတ.	အရွှေဒီ.	ရွှေဒီ.
၉၆	၇၉	.. .. အသံအသံအသံအသံ	.. .. အသံအသံအသံအသံ
၇၀၀	၇၃, ၇၄	.. အသံအသံ .. အသံအသံ	.. အသံအသံ .. အသံအသံ
၇၀၇	၇၀	.. .. အသံအသံ	.. .. အသံအသံ
၇၀၇	၇၇	.. .. အသံအသံ	.. .. အသံအသံ
၇၀၇	၇၃	.. .. အသံအသံ	.. .. အသံအသံ
၇၀၃	၇၆	.. .. အသံအသံ	.. .. အသံအသံ
၇၀၃	၇၇	.. .. အသံအသံ	.. .. အသံအသံ
၇၀၉	၇	.. .. အသံအသံ	.. .. အသံအသံ
၇၇၀	၃	.. .. အသံအသံ	.. .. အသံအသံ
၇၇၀	၇	.. .. အသံအသံ	.. .. အသံအသံ
၇၇၃	၃	.. .. အသံအသံ	.. .. အသံအသံ
၇၇၃	၃	.. .. အသံအသံ	.. .. အသံအသံ
၇၇၇	၆	.. .. အသံအသံ	.. .. အသံအသံ
၇၃၀	၇၃	.. .. အသံအသံ	.. .. အသံအသံ

આએ પુસતક બીજાને છપાતાં થાએલી ભુલને લગતું જંદ શુદ્ધી પતરક.

સંકી.	સતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૬૫	૫	.. .. .	.. .. .
૬૫	૧૯	.. .. .	.. .. .
૬૬	૧૩	.. .. .	.. .. .
૬૮	૧	.. .. .	.. .. .
૬૮	૯	.. .. .	.. .. .
૭૦	૧૦	.. .. .	.. .. .
૭૫	૯	.. .. .	.. .. .
૭૫	૧૯	.. .. .	.. .. .
૭૬	૨	.. .. .	.. .. .
૭૭	૧	.. .. .	.. .. .
૭૭	૧૯	.. .. .	.. .. .
૭૮	૯	.. .. .	.. .. .
૮૧	૪	.. .. .	.. .. .
૮૪	૧૮	.. .. .	.. .. .
૮૫	૧૪	.. .. .	.. .. .
૮૬	૧૭	.. .. .	.. .. .
૮૭	૧૩	.. .. .	.. .. .
૮૮	૧૫	.. .. .	.. .. .
૮૮	૧૭	.. .. .	.. .. .
૮૯	૧૬	.. .. .	.. .. .
૯૧	૨૨	.. .. .	.. .. .
૯૩	૧	.. .. .	.. .. .
૯૪	૭	.. .. .	.. .. .
૯૪	૧૬	.. .. .	.. .. .
૯૫	૨	.. .. .	.. .. .
૯૭	૨૦	.. .. .	.. .. .

[illegible]

[illegible]

આએ પુરાતક બીજાને છપાતાં યાએલી ભુલને લખતું પેહેલવી શુદ્ધી પતરક.

સંદેશી.	સંતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૬૧	૪	.. .. . ૧	.. .. .
૬૨	૨	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૬૨	૧૬	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૬૬	૩	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૭૦	૭	.. .. . ૧૭૧	.. .. . ૧૭૧
૭૨	૭	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૭૩	૧૭	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૭૪	૯	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૭૫	૬	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૭૯	૧૨	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૮૫	૨	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૮૫	૩	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૮૬	૫	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૮૬	૧૧	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૮૮	૨	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૮૮	૪	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૮૯	૧	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૮૯	૨૩	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૯૦	૧૪	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૯૧	૮	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૯૧	૧૫	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૯૬	૧૩	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૯૯	૫	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૯૯	૭	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૯૯	૧૨	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૧૦૧	૧	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૧૦૩	૧૮	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૧૦૩	૧૯	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૧૦૬	૫	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૧૦૭	૫, ૬	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭

મન્દિરના લોકો વચ્ચેના સંબંધો અને તેના પાછળના કારણો
 કોઈ મન્દિરના લોકોના સંબંધોના સ્વરૂપને સ્પષ્ટ કરવા માટે
 સંપૂર્ણ રીતે સમાપ્ત કરવામાં આવે છે. મન્દિરના લોકો
 તેમના સંબંધો અને તેના પાછળના કારણોના સંબંધો
 અને તેના પાછળના કારણોના સંબંધોના સંબંધો
 અને તેના પાછળના કારણોના સંબંધોના સંબંધો

(૧૮) જો મન્દિરના લોકોના સંબંધોના સ્વરૂપને સ્પષ્ટ કરવા માટે
 મન્દિરના લોકોના સંબંધોના સ્વરૂપને સ્પષ્ટ કરવા માટે
 મન્દિરના લોકોના સંબંધોના સ્વરૂપને સ્પષ્ટ કરવા માટે
 મન્દિરના લોકોના સંબંધોના સ્વરૂપને સ્પષ્ટ કરવા માટે

મન્દિરના લોકોના સંબંધોના સ્વરૂપને સ્પષ્ટ કરવા માટે
 મન્દિરના લોકોના સંબંધોના સ્વરૂપને સ્પષ્ટ કરવા માટે
 મન્દિરના લોકોના સંબંધોના સ્વરૂપને સ્પષ્ટ કરવા માટે
 મન્દિરના લોકોના સંબંધોના સ્વરૂપને સ્પષ્ટ કરવા માટે
 મન્દિરના લોકોના સંબંધોના સ્વરૂપને સ્પષ્ટ કરવા માટે
 મન્દિરના લોકોના સંબંધોના સ્વરૂપને સ્પષ્ટ કરવા માટે
 મન્દિરના લોકોના સંબંધોના સ્વરૂપને સ્પષ્ટ કરવા માટે
 મન્દિરના લોકોના સંબંધોના સ્વરૂપને સ્પષ્ટ કરવા માટે

૫. ૨) દ. તે. તથા દ. ર. વાલી નકલમાં જોઈ મળે છે. ૩) સંઘલી નકલમાં
 જોઈ મળે છે.

૧. ૧) સંઘલી નકલમાં જોઈ મળે છે. ૨) સંઘલી નકલમાં જોઈ મળે છે.

૨. ૧) સંઘલી નકલમાં જોઈ મળે છે. ૨) સંઘલી નકલમાં જોઈ મળે છે.

સમાજીક લેડ વચ્ચે ૧ મેમ્બરો કોડ સર્જી સર્જી સમાજીક
 મેમ્બરો સમાજીક વચ્ચે ૨ મેમ્બરો સમાજીક છે

{ ૧ } (૧૦) છે. કોડ કોડ કોડ ૧ મેમ્બરો સમાજીક

સમાજીક સમાજીક કોડ ૨ મેમ્બરો સમાજીક

{ ૨ } સમાજીક કોડ ૨ મેમ્બરો સમાજીક કોડ ૨ મેમ્બરો સમાજીક
 સમાજીક સમાજીક કોડ ૨ મેમ્બરો સમાજીક કોડ ૨ મેમ્બરો સમાજીક
 સમાજીક સમાજીક ૧ મેમ્બરો સમાજીક સમાજીક સમાજીક
 સમાજીક સમાજીક ૨ મેમ્બરો સમાજીક સમાજીક સમાજીક
 સમાજીક સમાજીક ૩ મેમ્બરો સમાજીક સમાજીક સમાજીક
 સમાજીક સમાજીક ૪ મેમ્બરો સમાજીક સમાજીક સમાજીક
 સમાજીક સમાજીક ૫ મેમ્બરો સમાજીક સમાજીક સમાજીક
 સમાજીક સમાજીક ૬ મેમ્બરો સમાજીક સમાજીક સમાજીક
 સમાજીક સમાજીક ૭ મેમ્બરો સમાજીક સમાજીક સમાજીક
 સમાજીક સમાજીક ૮ મેમ્બરો સમાજીક સમાજીક સમાજીક
 સમાજીક સમાજીક ૯ મેમ્બરો સમાજીક સમાજીક સમાજીક
 સમાજીક સમાજીક ૧૦ મેમ્બરો સમાજીક સમાજીક સમાજીક

૧. ૧) ૬. એ. વાલી નકલમાં ૧૦૦ મેમ્બરો.

૨. ૧) ૬. તે. તથા ૬. ૩. વાલી નકલમાં ૨૦૦ મેમ્બરો.

૩. ૧) ૬. એ. વાલી નકલમાં ૩૦૦ મેમ્બરો.

૪. ૧) સમાજીક નકલમાં ૪૦૦ મેમ્બરો. ૨) સમાજીક નકલમાં ૫૦૦ મેમ્બરો.

91

$$\left. \begin{matrix} 2 \\ 2 \end{matrix} \right\}$$
$$\left. \begin{matrix} 3 \\ 3 \end{matrix} \right\}$$
$$\begin{matrix} 8 \\ 4 \end{matrix} \left. \vphantom{\begin{matrix} 8 \\ 4 \end{matrix}} \right\}$$
$$\begin{array}{l} 4 \\ 5 \end{array} \}$$
$$\left. \begin{array}{l} 5 \\ 6 \end{array} \right\}$$

૪. ૧) દ.તે. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં ૨૬૭ મળેછે.

၁၂၁} (၁၃) မှတ်တမ်းနှင့် ပတ်သက်သည့် သတင်းများ

וועב-און-מאָ

[illegible]

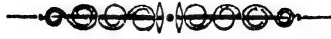
(੧੩) ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਪਰਕਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ

૪. ૧) મ. મ. વાલી નકલમાં ૧૫૭ મળેછે.

ત-પ્રતિપદા પદો દ્વારા ઉદ્ધાર-પદો અને પદો
પ્રતિપદા પદો દ્વારા

૧} (૧૧) ઉદ્ધાર-પદો અને પદો
પ્રતિપદા પદો દ્વારા (અ-પદો) ઉદ્ધાર

૨} પ્રતિપદા પદો અને પદો, પ્રતિપદા પદો અને પદો
પ્રતિપદા પદો અને પદો, પ્રતિપદા પદો અને પદો
પ્રતિપદા પદો અને પદો, પ્રતિપદા પદો અને પદો
પ્રતિપદા પદો અને પદો, પ્રતિપદા પદો અને પદો

૧} (૧૦) ઉદ્ધાર-પદો અને પદો, પ્રતિપદા પદો અને પદો
પ્રતિપદા પદો અને પદો, પ્રતિપદા પદો અને પદો

૨} પ્રતિપદા પદો અને પદો, પ્રતિપદા પદો અને પદો
પ્રતિપદા પદો અને પદો, પ્રતિપદા પદો અને પદો
પ્રતિપદા પદો અને પદો, પ્રતિપદા પદો અને પદો
પ્રતિપદા પદો અને પદો, પ્રતિપદા પદો અને પદો
પ્રતિપદા પદો અને પદો, પ્રતિપદા પદો અને પદો

૧. ૧) દ. એ. વાલી નકલમાં મળેલું.

૨. ૧) અધિક નકલમાં મળેલું. ૨) દ. એ; દ. તે. અને દ. ર. વાલી
નકલમાં મળેલું અને મ. મ. વાલી નકલમાં મળેલું.

[illegible]

૨. ૧) સધલી નકલમાં ૪૫૫૭૭૭ મળેછે. ૨) સધલી નકલમાં ૧૫૫૭૭૭ મળેછે.
૩. ૧) સધલી નકલમાં ૧૫૫૭૭૭ મળેછે. ૨) સધલી નકલમાં ૪૫૫૭૭૭ મળેછે.
૩) સધલી નકલમાં ૧૫૫૭૭૭ મળેછે.
૪. ૧) દ.તે. તથા દ. ફ. વાલી નકલમાં ૪૫૫૭૭૭ અને મ. મ. વાલી નકલમાં ૪૫૫૭૭૭ મળેછે.
૫. ૧) સધલી નકલમાં ૪૫૫૭૭૭ મળેછે. ૨) દ.તે. તથા દ. ફ. વાલી નકલમાં એ બોલ લખાએલો નથી. ૩) સધલી નકલમાં ૪૫૫૭૭૭ મળેછે. ૪) સધલી નકલમાં ૪૫૫૭૭૭ મળેછે.
૬. ૧) મ. મ. વાલી નકલમાં ૪૫૫૭૭૭ મળેછે.
૭. ૧) સધલી નકલમાં ૪૫૫૭૭૭ મળેછે.

21 }
18 }

૧૭. ૫) દ. એ; દ. તે. અને દ. રૂ. વાલી નકલમાં ૫૦ મળે છે. ૬) સધલી નકલમાં ૫૦ મળે છે. ૭) સધલી નકલમાં ૧૩૫ ૭/૮ મળે છે. ૮) સધલી નકલમાં ૫૦ મળે છે. ૯) સધલી નકલમાં ૫૦ મળે છે.

$$\left. \begin{array}{l} 24 \\ 16 \end{array} \right\}$$

૧૬. ૧) સંઘલી નકલમાં ગણપત મલેછે. ૨) દ. તે; દ. એ. અને દ. ફ. વાલી નકલમાં ગણપત મલેછે, અને મ. મ. વાલી નકલમાં ગણપત મલેછે. ૩) સંઘલી નકલમાં ગણપત મલેછે. ૪) સંઘલી નકલમાં ગણપત મલેછે.

* આએ વલાએઆમાં આપેલી એવારત સધલી નકલમાં મળેછે, પણ તે નકલ કુતારની ગફતથી લખાએલીછે.

૧૧ { ૧૧
 ૧૨ { ૧૨
 ૧૩ { ૧૩
 ૧૪ { ૧૪
 ૧૫ { ૧૫

૧૨. ૧) દ. એ; દ. તે. અને દ. ર. વાલી નકલમાં ૧૫૫૫૫૫ મળેછે અને
 મ. મ. વાલી નકલમાં ૧૫૫૫૫૫ મળેછે. ૨) દ. એ. વાલી નકલમાં
 ૧૫૫૫૫૫ મળેછે. ૩) સંઘલી નકલમાં ૧૫૫૫૫૫ મળેછે. ૪) સંઘલી નકલ-
 માં ૫૫૫૫૫ મળેછે.

૧૩. ૧) સંઘલી નકલમાં ૫૫૫૫૫૫ મળેછે. ૨) સંઘલી નકલમાં ૫૫૫૫૫૫ મળેછે.
 ૩) સંઘલી નકલમાં ૫૫૫૫૫૫ મળેછે. ૪) સંઘલી નકલમાં ૫૫૫૫૫૫ મળેછે.

૧૪. ૧) સંઘલી નકલમાં ૫૫૫૫૫૫ મળેછે. ૨) સંઘલી નકલમાં ૫૫૫૫૫૫ મળેછે. ૩) દ. તે.
 તથા દ. ર. વાલી નકલમાં ૫૫૫૫૫૫ મળેછે. ૪) સંઘલી નકલમાં ૫૫૫૫૫૫
 મળેછે. ૫) મ. મ. વાલી નકલમાં ૫૫૫૫૫૫ મળેછે. ૬) સંઘલી નકલ-
 માં ૫૫૫૫૫૫ મળેછે.

33 } ³ ² ¹ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶

૩. ૧) સઘલી નકલમાં ગુણાલ્પ મલેછે. ૨) દ. એ. વાલી નકલમાં ૫૨ મલેછે. ૩) સઘલી નકલની અંદર એ પછે ગુણ ૫૦ ૬ એટલી એખા-રત નકલ કરનારની ગણલતીથી ફરીને લખાએલીછે, તેહને હમોએ અસલ લખાણમાંથી કાઢી નાખીછે. ૪) દ. એ; દ. તે. અને દ. ૩. વાલી નકલમાં ૪૬ મલેછે. ૫) દ. એ. તથા મ. મ. વાલી નકલમાં આએ ખોલ બેવરાએલીછે. ૬) સઘલી નકલમાં ૫૫ મલેછે. ૭) સઘલી નકલમાં ૫૬ મલેછે. ૮) આએ ખોલ દ. તે. વાલી નકલમાં લખાએલો નથી.

૪. ૧) સંઘલી નકલમાં જાણ મળે છે. ૨) સંઘલી નકલમાં જાણી મળે છે.
૩) દ. તૈ. વાલી નકલમાં જાણ મળે છે. ૪) દ. તૈ. વાલી નકલમાં
જાણ કરી લખાણ મળે છે.

{ ૬ } સુત્ર લેખકે એક વાક્યમાં એક જ શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે. એક જ શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે. એક જ શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે.

{ ૧ } (૧૦) એક જ શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે. એક જ શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે. એક જ શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે.

{ ૨ } સુત્ર લેખકે એક વાક્યમાં એક જ શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે. એક જ શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે. એક જ શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે.

૧. ૧) દ. એ. વાલી નકલમાં એક તથા મ. મ. વાલી નકલમાં એક મળે છે.
- ૨) દ. એ; દ. તે. અને દ. ફ. વાલી નકલમાં આએ બાલ પદો ફરે પુરે થવાની નીચાં મેલ્યામાં આવેલી છે.
૧. ૧) દ. એ. વાલી નકલમાં એક તથા મ. મ. વાલી નકલમાં એક મળે છે.
૨. ૧) સંધલી નકલમાં એક મળે છે. ૨) મ. મ. વાલી નકલમાં એક મળે છે. ૩) દ. એ; દ. તે. અને દ. ફ. વાલી નકલમાં એક મળે છે. ૪) સંધલી નકલમાં એક મળે છે.

૧) ૨) સ્વચ્છતા નકલમાં એકસરખી રીતે મળે છે. ૩) દ. એ. વાલી
 નકલમાં મળે છે. ૪) સ્વચ્છતા નકલમાં મળે છે.
 ૩. ૧) સ્વચ્છતા નકલમાં મળે છે. ૨) સ્વચ્છતા નકલમાં અતરે ફરે.
 પુરે થવાની નીચાંના મેલેલી છે.
 ૪. ૧) મ. મ. વાલી નકલમાં મળે છે. ૨) દ. એ. તથા મ. મ. વા-
 લી નકલમાં મળે છે. ૩) દ. એ; દ. તે. અને મ. મ. વાલી
 નકલમાં મળે છે.

[illegible][illegible]

אָפּטוּג וואָס-און

[illegible]

૭. ૭) સધલી નકલમાં ૫૫૦ મળેછે.
૮. ૧) દ. તે. વાલી નકલમાં ૫૫૦ મળેછે.
૯. ૧) મ. મ. વાલી નકલમાં ૫૫૦ તથા દ. એ; દ. તે. અને દ. રૂ. વાલી નકલમાં ૫૫૦ મળેછે. ૨) સધલી નકલમાં ૫૫૦ મળેછે. ૩) સધલી નકલમાં ફકરો પુરો થવાની નીશાંતી તરિકે ૬૦ અથવા ૦ અને : ૦ આવી જતની કુલકીઓ મળેછે. ૪) સધલી નકલમાં ૫૫૦ મળેછે. ૫) સધલી નકલમાં ૫૫૦ મળેછે.
૧૦. ૧) દ. એ; દ. તે. અને દ. રૂ. વાલી નકલમાં ૫૫૦ મળેછે.

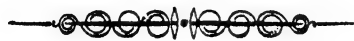

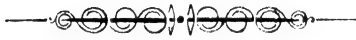

૩) ૧) સંઘલી નકલમાં ૭૫૦ મલેછે. ૨) દ. તે. તથા દ. ફ. વાલી નકલમાં
 ૭૫૦ મલેછે. ૩) સંઘલી નકલમાં ૭૫૦ મલેછે. ૪) દ. એ;
 દ. તે. અને દ. ફ. વાલી નકલમાં ૭૫૦ મલેછે. ૫) સંઘલી નકલમાં
 ૭૫૦ મલેછે.

૪. ૧) આએ ફેક્ટો અસલ નકલમાં જુદા પાડેલા નથી. ૨) સંઘલી નકલમાં
 ૭૫૦ મલેછે. ૩) સંઘલી નકલમાં ૭૫૦ મલેછે.

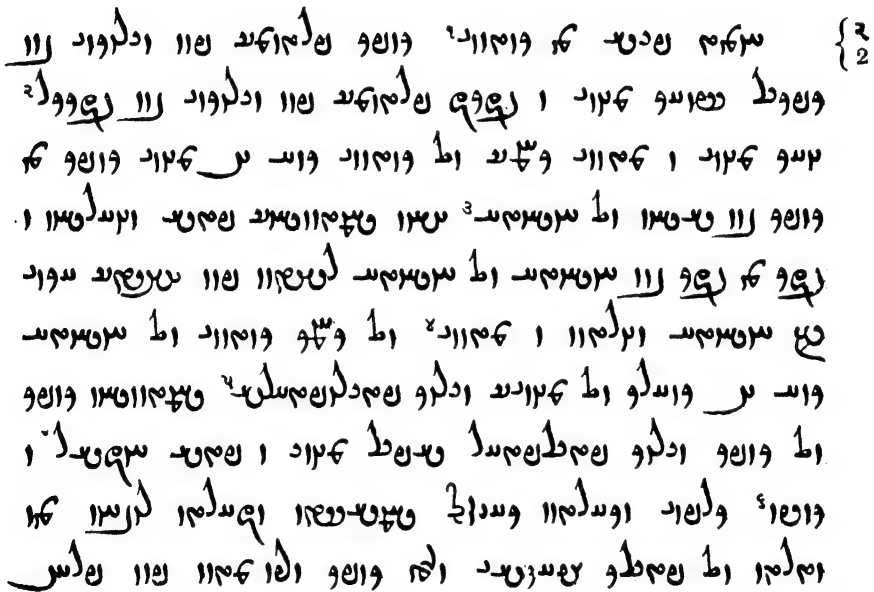
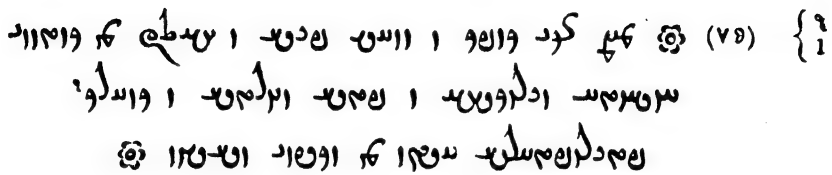

[illegible]

(74) אֲנִי מְשַׁלֵּם לָךְ וְאַתָּה מְשַׁלֵּם לִי וְעוֹד וְעוֹד

[illegible]

૨. ૭) સધલી નકલમાં ૪૦૬ મળે છે. ૮) સધલી નકલમાં ૪૧૧ મળે છે.
 ૯) દ. તે. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં ૧૧૧૪ મળે છે. ૧૦) દ. તે.
 તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં ૬૫૭ મળે છે.
૨. ૧) દ. તે. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં ૭૫ મળે છે. ૨) સધલી નકલમાં
 ૫૪૪૫ મળે છે. ૩) સધલી નકલમાં ૪૧ મળે છે.

૧. ૧) દ. એ. વાલી નકલમાં ૭૫૫, તથા દ. તે; દ. રૂ. અને મ. મ. વાલી નકલમાં ૭૫૫, મળે છે.
૨. ૧) સઘલી નકલમાં ૧૧૭૭ મળે છે. ૨) દ. તે. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં ૬૭૭ મળે છે. ૩) દ. તે. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં ૬૭૭ મળે છે. ૪) સઘલી નકલમાં ૧૬૬ મળે છે. ૫) સઘલી નકલમાં ૧૬૬૭૭૭ મળે છે. ૬) સઘલી નકલમાં ૭૭૭૭૭૭ મળે છે.

(૧૧) જી હા હા મદનસુરુ ના ઓળખાણ કરો { ૧

સુરુ ના હા ઓળખાણ મદનસુરુ ના હા હા કરીને { ૨
 ઓળખાણ કરીને મદનસુરુ ના હા હા કરીને (૧) મદનસુરુ
 મદનસુરુ ના હા હા મદનસુરુ ના હા હા મદનસુરુ
 મદનસુરુ ના હા હા મદનસુરુ ના હા હા મદનસુરુ
 મદનસુરુ ના હા હા મદનસુરુ ના હા હા મદનસુરુ
 મદનસુરુ ના હા હા મદનસુરુ ના હા હા મદનસુરુ
 મદનસુરુ ના હા હા મદનસુરુ ના હા હા મદનસુરુ
 મદનસુરુ ના હા હા મદનસુરુ ના હા હા મદનસુરુ { ૩
 મદનસુરુ ના હા હા મદનસુરુ ના હા હા મદનસુરુ
 મદનસુરુ ના હા હા મદનસુરુ ના હા હા મદનસુરુ
 મદનસુરુ ના હા હા મદનસુરુ ના હા હા મદનસુરુ { ૪
 મદનસુરુ ના હા હા મદનસુરુ ના હા હા મદનસુરુ

૧. ૧) સધલી નકલમાં એકસરખી રીતે મળે છે.

૨. ૧) દ. એ. તથા દ. તે. અને દ. રૂ. વાલી નકલમાં મળે છે.

૨) દ. તે: દ. રૂ. અને મ. મ. વાલી નકલમાં મળે છે; અને દ. એ. વાલી નકલમાં મળે છે. ૩) સધલી નકલમાં મળે છે. ૪) સધલી નકલમાં મળે છે. ૫) સધલી નકલમાં મળે છે. ૬) મ. મ. તથા દ. એ. વાલી નકલમાં મળે છે.

૩. ૧) સધલી નકલમાં મળે છે. ૨) દ. તે. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં મળે છે.

* લખાણની રચના તપાસતાં જોવાની રીતે માલુમ પડે છે કે નકલ કરવારની ચુકથી અતરેથી આએ દુનીઆને લગતી બાબતની થોડાએક એવારત નીકળી ગે-
 ઇ છે. તેમજ આએ જી કકરે પુરે થઈ શરૂ થવાની આગમચની નીશાંની પછી
 નીકળી ગેઈ છે, તે અતરે હોએ પોતાની તરફથી બાબત જુદી પાડવા સારું મેલી છે.

૩. ૧) દ. તે. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં મળેલ છે.
 ૪. ૧) સઘલી નકલમાં મળેલ છે. ૨) સઘલી નકલમાં મળેલ છે. ૩) દ. તે.
 તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં મળેલ છે. ૪) દ. એ. વાલી નકલમાં મળેલ છે. ૫) દ. તે. તથા મ. મ. વાલી
 નકલમાં મળેલ છે. ૬) દ. એ. વાલી નકલમાં મળેલ છે. ૭) મ. મ. વાલી નકલમાં મળેલ છે.
 ૮) સઘલી નકલમાં મળેલ છે.

૫. ૧) સઘલી નકલમાં મળેલ છે. ૨) દ. તે. તથા દ. રૂ. વાલી
 નકલમાં મળેલ છે. ૩) દ. તે. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં મળેલ છે. ૪) દ. એ. વાલી નકલમાં મળેલ છે. ૫) દ. તે. તથા મ. મ. વાલી
 નકલમાં મળેલ છે. ૬) દ. એ. વાલી નકલમાં મળેલ છે. ૭) મ. મ. વાલી નકલમાં મળેલ છે. ૮) સઘલી નકલમાં મળેલ છે.

[illegible][illegible]

(۷۳) $\begin{Bmatrix} 1 \\ 1 \end{Bmatrix}$ $\frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \right) = \frac{1}{2}$

{2} 2
 מלכות ללכות וכל המלכות
 מלכות מלכות וכל המלכות
 וכל המלכות מלכות וכל המלכות
 {3} 3
 ללכות וכל המלכות מלכות
 וכל המלכות מלכות וכל המלכות
 וכל המלכות מלכות וכל המלכות

૩. ૧) સઘલી નકલમાં ૪૫૦૫૧ મળે છે. ૨) આખે બિલ લખનારની નજર સુધી ૪૫૦૫૧ ની આગત લખાએલો મળે છે. ૩) દ. વે. વાલી નકલમાં ૬૪ મળે છે. ૪) સઘલી નકલમાં ૫૧ મળે છે.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

2} ספרים כל מוטמנים שוה טעם למאכלים ודקוהו כו' ס' שוה
 דנטמין שלם טעם טעם טעם ו' ושל ו' שוה דנטמין טעם
 טעם טעם טעם ו' ושל ו' טעם טעם טעם ו' ושל ו' טעם טעם
 שוה טעם טעם ודקוהו כו' ס' שוה ו' ושל ו' טעם טעם ו'
 ושל טעם טעם ו' שוה ו' טעם ודקוהו כו' ס' שוה ו' ושל ו' טעם
 טעם טעם ו' ושל ו' טעם טעם טעם ו' ושל ו' טעם טעם טעם
 ודקוהו כו' ס' שוה דנטמין ו' ושל ו' טעם טעם טעם ו' ושל ו' טעם
 שוה ושל ו' שוה דנטמין טעם ו' ושל ו' טעם טעם ו' ושל ו' טעם
 טעם ו' ושל ו' טעם טעם ו' שוה דנטמין ודקוהו כו' ס' שוה ו' ושל
 ו' ושל ו' טעם ו' ושל ו' טעם טעם טעם ו' שוה דנטמין ודקוהו כו' ס' שוה
 טעם ו' ושל ו' טעם ו' ושל ו' טעם (טעם) טעם טעם טעם

૩. ૧) દ. તે. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં મળેલો. ૨) દ. તે. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં તથા દ. એ. વાલી નકલમાં અને મ. મ. વાલી નકલમાં મળેલો. ૩) સઘલી નકલમાં મળતો નથી.

[illegible]

૩. ૧) દ. એ. વાલી નકલમાં ૧૧૮૫ મળે છે. ૨) સુધલી નકલમાં ૧૪૦૫૫ ૧૧૮
૧૪૦૫૦ મળે છે. ૩) સુધલી નકલમાં એકસરખી રીતે ૧૪૦૫૦ મળે છે.

[illegible]

૬. ૧) સધલી નકલમાં ગણાવવા મળેલ છે. ૨) દ.એ. વાલી નકલમાં ગણાવવા
અંતે ખીજી સધલી નકલમાં ગણાવવા મળેલ છે. ૩) સધલી નકલમાં
ગણાવવા મળેલ છે.

૭. ૧) મ. મ. વાલી નકલ સેવાએ બીજી નકલોમાં ભૂલ મલેછે. ૨) સઘલી નકલમાં ભૂલ મલેછે.

૯. ૧) સમ્બલી નકલમાં ૫૭૫ મળે છે. ૨) દ. ઓ; દ. તે. અને દ. ફ. વાલી નકલમાં ૧૧૭૫ ૧/૨ મળે છે. ૩) દ. ઓ. વાલી નકલમાં ૬૬ મળે છે.

૨. ૧) સઘલી નકલમાં એકસરખી રીતે છે. ૨) સઘલી નકલમાં જાણી મળે છે. ૩) દ. તે. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં જાણી મળે છે. ૪) સઘલી નકલમાં જાણી મળે છે. ૫) દ. એ; દ. તે. અને દ. રૂ. વાલી નકલમાં જાણી મળે છે. ૬) સઘલી નકલમાં જાણી મળે છે. ૭) સઘલી નકલની અંદર જાણી મળે છે. ૮) સઘલી નકલમાં જાણી મળે છે. ૯) આએ બેલ સઘલી નકલમાં લખાએલો મળે છે, પણ તે નકલ કરનારની ભૂલથી લખાએલો છે.

$$\left. \begin{array}{l} 9 \\ 1 \end{array} \right\}$$

וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל מִרְיָם

$$\left. \begin{matrix} 2 \\ 2 \end{matrix} \right\}$$

૧. ૧) મ. મ. વાલી નકલમાં આપે આપો ફકરે એવરાએલોછે.

کود ۱۳۱۹۱۵۱۵۱۵۱۵

۱۲۱، ۱۲۲

1. საქართველოს საგარეო საზღვრო სამსახური

٣٢٠ رابعه بعد من اول السلسله

9 46 20

۳۴۱ ر ل و ی لای ن سیرن سید ف ۳۴۲

מ-1970 ועד היום

۱۰۰ - ۱۰۱ - ۱۰۲

પેહલાં દફતરમાં છપાયા ઊપરાંત વધેલાં નાંભોની ટીપ.

મુંબઈ ખાતે.

નકલ.	નકલ.
શેઠ અરહેસરજ મેહરવાનજ શેઠનાં .. ૧૫	શેઠ મેઝનજ પાલનજ પાલકીવાલા .. ૧
શેઠ ખેડરાંમજ નસરવાનજ સીરવધ. ૨૦	શેઠ જમશેદજ મેહરવાનજ આરીઆ. ૧
શેઠ દાદાભાઈ કુંવરજ સયાવાલા .. ૧	શેઠ રસતમજ જીવનજ રેડીમની .. ૧
શેઠ અરહેસરજ બરજોરજ વાઘા .. ૧	શેઠ નવરોજજ રતનજ વીકાજ .. ૧
શેઠ બરજોરજ રસતમજ મોદી .. ૧	શેઠ મેહરજભાઈ શાપુરજ દાંતરા .. ૧

શેઠ કાવસજ પાહુલનજની કુંપનીની મારફતે ચીન ખાતે

ભરાયલી કેતાબોનું લીસટ.

શ્રી ચીનનાં જરતોશતી ધરમનાં પ્રાંડનાં	શેઠ મેહરવાનજ ખેરાંમજ પાલીસવાલા .. ૧
હેસામે, ધ્યાને જેટલા વાલમ	શેઠ રતનજ ખરશેદજ વાંનીયા .. ૧
નીકલે તેની કાપી ૨) ૨	શેઠ દોરાયજ ખેડરાંમજ પ્રાકીયા .. ૧
શેઠ ધનજભાઈ રતનજ ખીસની .. ૧	શેઠ મેઝનજ પ્રાંમજ તલાટી. .. ૧
શેઠ નસરવાનજ મોદીની કુંપની .. ૧	શેઠ ખેડરાંમજ કુંવરજ પટેલ. . ૧
શેઠ પ્રાંમજ હોરમજની કુંપની .. ૧	શેઠ સોહરાયજ કાવસજ. ૧
શેઠ કાવસજ પાલનજની કુંપની .. ૧	શેઠ એદનજ નવરોજજ મેહતા .. ૧
શેઠ નવરોજજની કુંપની ૧	શેઠ સોહરાયજ રસતમજ પ્રાકીયા. ૧
શેઠ હોરમજજ માંજેકજ પતશા .. ૧	શેઠ હોરમજજ નવરોજજ મોદી . ૧
શેઠ રસતમજ મેઝનજ દાંતરા .. ૧	

શેઠ લીમજભાઈ ધનજભાઈ મુનસીની મારફતે કલકત્તા ખાતે

ભરાયલી કેતાબોનું લીસટ.

શેઠ રસતમજ કાવસજ. ૧	શેઠ પેસતનજ એદનજ ગજદર .. ૧
શેઠ ધનજભાઈ ખેડરાંમજ મેહતા .. ૧	શેઠ નવરોજજ પેસતનજ ધાલા .. ૧
શેઠ મેહરવાનજ હોરમજજ મેહતા .. ૧	શેઠ સોહરાયજ નવરોજજ ગજદર .. ૧
શેઠ લીમજભાઈ ધનજભાઈ મુનસી .. ૧	

શેઠ કાવસજ દીનશાહજની મારફતે એડન ખાતે

ભરાયલી કેતાબોનું લીસટ.

શેઠ કાવસજ દીનશાજ તથા ભાઈઆ. ૩	શેઠ નવરોજજ રસતમજ માસતર .. ૧
પારસી લાયબરેરી. ૧	શેઠ મનજેરજ રસતમજ ઘોલુ .. ૧
શેઠ રસતમજ સોહરાયજ ખરાસ .. ૧	શેઠ પેસતનજ રસતમજ ટુરકા .. ૧
શેઠ માંજેકજ રતનજ પટેલ, શીગન	શેઠ સોહરાયજ પેસતનજ મેહતા .. ૧
પોરીયા. ૧	શેઠ આ. કાવસજ હોરમજજ દાદા
શેઠ દાદાભાઈની કુંપની. ૧	ચાનજનાં ૧
શેઠ માંજેકજ ધનજભાઈ સરાષ .. ૧	શેઠ એદનજ દાદાભાઈ મોતીવાલા . ૧

THE following Review of the 1st Volume of the *Dinkard* was contributed last year to the Academy, a literary Periodical by a learned Oriental scholar, well-known in Bombay, Dr. E. W. West who published under the patronage of the Bombay Government the Pázend and Sanskrit Texts of an ancient work called the Mainyo-i-khard, together with an English Translation and Glossary of the Pazend Text in 1871, and the Pehlwi Text and Glossary of the Ardai-Viraf-Námeh in 1874.

THE DINKARD.

THE ACADEMY.

The Dinkard. The original Pehlwi Text, the same transliterated in Zend characters, Translations in Gujrati and English, a Commentary, and a Glossary of Select Terms. By Peshotun Dustoor Behramjee Sunjana. Volume I. (Bombay: Published under the patronage of the Sir Jamsedji Jijibhai Translation Fund.)

The *Dinkard* or "Acts of the Religion," is a large collection of fragments regarding the doctrines, customs, history, traditions, and literature of the Mazdayasnian religion, the "good religion" of the Parsis. It is written in the Pahlavi character, and its language is often complicated and obscure, so that no attempt has hitherto been made to translate more than a few fragments of this important book. Its existence was probably unknown to Europeans till a few extracts were published, about forty-five years ago, by Dastur Edalji Darabji and Mulla Firoz in their controversial works *Khoreh-Vehijak* and *Avijeh-Din*; and it seems to have been first seen by a European when Professor Haug, during his tour in Gujrat, met with a MS. of it in the library of the Dastur-i-Dasturan at Nawsary; this and all other copies in India were taken from a MS. said to have been brought from Persia, about a century ago, by Mulla Bahman, son of Mulla Behram, and presented by him to Aspandiarshah Ratanjishah of Surat. This original MS. from Persia passed into the library of Mulla Firoz, and is now in the possession of his descendant, Dastur Sorabji Rustamji, high-priest of the Kadmi section of the Parsis in Bombay.

The legendary history of the *Dinkard*, extracted from the end of its third book (the first of those now extant), has been published by Professor Haug in his introduction to the Zand-Pahlavi Glossary. It attributes the compilation of the work to a disciple of Zarathushtra in the time of King Vishtasp, who ordered a copy of it to be written; this copy was burnt during Alexander's invasion of Persia, but the original fell into the hands of the Greeks, and was translated. It was re-edited by the priest Tosar, in the time of King Ardashir Papakan; again by Adarnapad Adarfroba Farukhzadan after the fall of the Sasanian monarchy; and a third time by Adarnapad Admitan at a later date; each editor collecting and re-arranging such fragments of the original work as he could find. It appears further, from the colophons appended to the last book of the work, that the latter half* of it was copied, A. Y. 369, by Mahvandad Nareman Behram Mihravan, from an original which he obtained at Khushkand, in Asuristan, and within the district of Bagdad just as it had been written by former elders of the tribe of Adarbad Marspendan. From a transcript of this MS. other copies dated A. Y. 865: 1009,† 1038† have been successively made; the last of which is the MS. originally brought from Persia, as mentioned above. About one sixth of the folios of this MS. were abstracted before further copies were taken, but most of these folios have been discovered in various Parsi libraries, so that the whole MS. can now be restored, except five folios which are still missing in different parts of the text.

The *Dinkard* is divided into eight books of very unequal length, of which the first and second are missing, and the MS. appears to begin with the third book, which is a miscellaneous collection of explanations and elucidations of difficulties and apparent contradictions in the tenets of the "good religion," extending to 166 folios of text in the original MS. from Persia; its first folio is lost, so it is assumed to be the third book merely because it immediately precedes the fourth; its next three folios are also defective, as they have their outer margin torn off, with two or

---

* Probably Books iii. to viii., or all that are now extant.

† These last two dates are no longer extant in the original MS, but they exist in several copies, and are quoted by Mulla Firoz in his *Avijeh-Din*. Some of the names must also be received with caution, on account of the ambiguity of the Pahlavi Characters.

three words from every line. The fourth and fifth books contain much miscellaneous information regarding the history and customs of the "good religion" according to the statements of Adarfrobag Farukhzadan, and occupy only ten and fifteen folios respectively. The sixth book treats of the beliefs and practices of the primeval religion, with many sayings of Adarpad Maršpendan and others, extending to fifty-one folios. The seventh contains an account of the wonders of the religion from the time of Gayomard (the first man) to the fall of the Sasanian dynasty, including a life of Zarathushtra, and a prophecy regarding the last three prophets, altogether occupying thirty-seven folios. And the eighth book gives a description of the twenty-one *nasks*, or books, which constituted the Mazdayasnian literature before the time of Alexander, with an abstract of their contents extending to 110 folios.* The original MS. concludes with a series of colophons containing the dates mentioned above, but of which only two folios remain extant.

It is a striking illustration of the interest the Parsis feel in their religious books, as well as of the progress lately made in Pahlavi studies, that a Parsi high-priest should venture to undertake the publication of a complete edition and translation of this difficult work. In his first volume Dastur Peshotan gives the text and translation of only one-seventh of the third book of the *Dinkard*, or about one-eighteenth part of the whole work as it now exists, but this fragment is so well edited, that all Pahlavi scholars must hope that the learned Dastur may receive sufficient encouragement to continue and complete the work he has so ably begun. The text is very accurately printed, and stands the test of collation with the MSS. much better than the Pahlavi text of the Vendidad printed at Vienna; but the Dastur has not always noted his corrections of the original, and he very frequently omits the final vowel-stroke after *j*, *k*, *p*, and *t*, as he evidently considers it unnecessary, though it is a marked peculiarity in the orthography of the *Dinkard*. In the transliteration in Zend letters, which follows the text, he has followed a system of his own, which, however, generally resembles that adopted by Professor

---

* From further examination of some of the scattered folios it appears that the eighth book extends only to forty-six folios, which conclude the summary of the contents of the *Nasks*. The remaining sixty-four folios are occupied by a ninth book containing a detailed account of the contents of each *fargard* of the first three *Nasks*.

Haug. In the glossary, which is confined to less than five hundred words, the European scholar will find more cause for difference of opinion than elsewhere; its alphabetical arrangement being that of the transliteration, and not that of the original character, prevents it from being of much use to any one who is doubtful about the reading of a word. The Gujrati translation is sometimes more of a paraphrase than a literal translation; it is by far the most difficult part of the Dastur's task as the language of the third book of the *Dinkard* is often exceedingly obscure; but although he may in some instances have misunderstood the text, yet in most cases he appears to have hit upon the correct meaning of these obscure passages. The English translation is from the Gujrati, by Mr. Ratanshah Erachshah Kohiyar; it is very literal, but being the translation of a translation it must be expected to depart sometimes more* widely from the original than if it were translated direct from the Pahlavi.

The third book of the *Dinkard* is essentially dogmatic and polemical, and is therefore the least interesting part of the work to Europeans. It begins with twelve questions of certain Ashmoghs† (infidels), suggesting difficulties which are severally explained away by the writer in his answers. Of these questions the first two are lost, but part of the second answer is extant; it refers to the duties of the four castes in the Mazdayasnian community, the priests, warriors, farmers, and artisans but it is too much mutilated to be translated, and this mutilation extends throughout the text of the next six questions and answers, which are passed over by Dastur Peshotan, who commences his translation with the ninth question. These twelve infidel questions are followed by sixteen others propounded by a disciple, and then commence the explanations regarding religious doctrines and customs, which constitute the bulk of the book. The miscellaneous character of this religious encyclopædia may be seen from the following list of some of its contents: Whether the scriptures are all inspired. Why it is sinful to put green wood on the fire, and to drink liquor to excess. The advantage of reciting the scriptures, and

---

* This is much more literal than Dastur Peshotan's version, which also differs considerably in meaning, but the language of the original text is obscure enough to admit of several interpretations.

† Dastur Peshotan attributes them to a single Ashmogh, but more are mentioned in the text.

how this advantage may be lost. To what man and woman Jamshed was ordered to teach the religion. What food can be eaten after the recital of the greater and lesser graces respectively. The annihilation of sin by renouncing it. The best actions of men. Which high-priest is to be obeyed when they differ in their teaching. The causes of greatness to religious men, rulers and sages. Why the *beresma* is held in the left hand. Why the sun shines upon half the world at a time. Whether a man becomes unclean by touching the trunk of a tree on whose top dead matter has lodged. How contradictory statements regarding Gayomard are to be reconciled. On the country of Iran and its neighbours. The contentedness of those who strive to do good, and the discontent of evil-doers. The protection of the good and desertion of the bad by the angels. The first promulgator of the good religion. The duty of rulers to remove, as much as possible, misery, want, hardship, filth, and pestilence from men. The three kinds of beings. The relation of government to religion. The power of man to choose happiness in this dreadful world. &c., &c.,

The Parsi community act wisely in obtaining trustworthy translations of their religious books, as they thus learn the weak as well as the strong points of their religion, which, like all others, is in want of progressive reformation. Its strength lies in the general excellence of its teaching, as seen from the Parsi point of view of everyone working out his own salvation; its weakness lies in various ceremonies and customs, some of which have long passed away, although defended in the portion of the *Dinkard* yet unpublished, while others will have to follow in course of time. When no reference is made to Parsi mythology, or cosmogony, the statements of the *Dinkard* might be attributed to any thoughtful religious man; whatever his faith, as witness the following remarks on the connexion of religion with the State:—

“The existence of a government of religion and of countries of religious government, is owing to the exposition of the good religion which is in those precepts in conformity with which the fulfilment of their very faith consists in their appointment of government over religion, and of religion over government; the original precepts of the faith, even for the followers of the religion of the good, are steadfastness in the service of God, stimulation of each other's religion, upholding the humility of the promoters of government through religion and the service of

God, and of the Mazdayasnian religion through government; and the greatest glory for these is advantageous union, and for the creatures (it lies) in the unity of the government of the good religion, which is true government and in the unity of the true government of the good religion, which is the good religion in like manner as government is religion, and religion is government of countries, so also anarchy is irreligion, and irreligion is also anarchy."

Dastur Peshotun, whose second volume is now in the press, has done good service to the Parsi community by his translation, although by the time he approaches the completion of his arduous task he will probably see much to revise in his earlier volumes, but, notwithstanding these imperfections (which are the inevitable consequence of hasty publication in parts), his work will be indispensable to Pahlavi students as a fairly satisfactory edition of a difficult text.

E. W. WEST.

દીનકરદ કેતાબનાં પેહલ્લાં દફતરની તપાસ.

દીનકરદ કેતાબનાં પેહલ્લાં પુસતકની તપાસ હેઠલ પરગટ કીધીછે, તે ધી એકાહેમી ” હેવે નામનું વીદેઆને લગતું ચોપાનીઈ ઈંગલંડમાં પરશીધ એછે, તે ચોપાનીઆમાં એ તપાસ મુંબઈમાં પરખેઆત થએલા ઉગમણ પત્રની લાખાનાં એક કાબેલ વીદેઆરથી ડાકટર ઈ. ડબલીઉ. વેસટની કલમથી ગમે વરશ લખાએલીછે, કે જ ધણીએ સને ૧૮૭૧ ના શાલમાં “મેનીઓ ખેરદ” નામની કદીમ કેતાબ અસલ પાળંદ તથા સંસ્કૃત લાખામાં ઈંગરેજ તરજુમા તથા પાળંદની ફરહંગ સાથે, તથા પેહલવી અરદાએવીરાફ નામું તથા તેની ફરહંગ સને ૧૮૭૪ માં મુંબઈ સરકારના આસરા હેઠલ છપાવી પરગટ કરીછે.

(ઈંગલંડમાં છપાતાં “ધી અકેડમી” નામનાં ચોપાનીઆં ઉપરથી.)

દીનકરદ.

દીનકરદ અથવા “દીનનાં કાંમે” એ ‘લલી દીન’ વાલા પારસીઓના મજદ્યસની ધરમને લગતા કૃતવા, રેવાજો, તવારીખ, દંતકથા અને ભણતર વીસેનાં છુટાં છુટાં પ્રાકરણોના એક મોહુટો સંગ્રહછે. એ કેતાબ પેહલવી હરફે લખેલીછે, અને તેહની લાખા વારેઘડીએ ગુછવાડા ભરેલી અને બરોબર સહમજ નહી પડે તેવીછે, તેથી એ અગતનાં પુસતકના થોડાએક ભાગો સેવાએ એ પુસતકનો તરજુમો કરવાને હજુર સુધી કોઈએ કુશેશ કીધી નથી. આસરે પીસતાલીસ વરસની વાત ઉપર દસતુર એદલજ દારાબજીએ તથા મુલ્લાં ફીરોજ પોતાનાં તકરારી પુસતકો “ખોરેહ-વેહીજક” અને “અવીજહ-દીન” મધે દીનકરદમાંથી કેટલાએક ફકરા ઉતારી લીધા તાંહાંસુધી એ પુસતકની હસતીથી યુરોપીઅનો ઘણુંકરીને અંજાણા હતા; અને જ્યારે પ્રોફેસર હાઉએ ગુજરાત પરાંતમાં મુસાફરી કરતી વખતે નવસારીના દસતુરે દસતુરાંનનાં પુસતકખાંનાંમાં દીનકરદ કેતાબની હાથની લખેલી એક નકલ દીડી તેઆરેજ એ પુસતક પેહલવેહલુ” એક યુરોપીઅનના જીવામાં આવીઈ. આસરે એક સદીની વાત ઉપર મુલ્લાં બેહમન અબને બેહરાંમ હાથની લખેલી દીનકરદ કેતાબ ધરા નથી લાવેઓ હોતા અને તેણે તે કેતાબ સુરત વાલા અસફંદીઆરશાહ રતનશાહને ભેટ આપી હતી, તે ઉપરથી એ કેતાબની મજકુર તથા બીજી નકલો કરવામાં આવી હતી. ઈરાંનથી આવેલી આએ અસલ કેતાબ હાલમાં મુલ્લાં ફીરોજનાં પુસતકખાંનાંમાંછે, અને તે તેવણી આલાદના અને મુંબઈના કદમી પારસીઓના વડા દસતુર શાહરાબજી રૂસતમજના સવાધીનમાંછે.

દીનકરદ કેતાબનું તરીજી* દફતર (જે તેહનાં હુવડાંનાં પુસતકોમાં પેહલુ* ગણાયેછે) તેના પાછલા ભાગની ઉપરથી પ્રોફેસર હાઉંગે પોતાની જાંઘ પેહલવી ફરહંગના દીખાયામાં એ કેતાબની તવારીખ પ્રગટ કીધીછે; તેમાં એવું જણાવીદિંછે કે, પાદશાહ ગુશતાસપના વખતમાં એ કેતાબ જરોતોશતના એક શાગેરદે બનાવી હતી અને એ પાદશાહે તેહની ઉપરથી બીજી એક નકલ કરવાને ફરમાવીદિં હતું; તે નકલ ધરાંન ઉપર સીકંદરે હોમલો કીધો તે અધ્યામાં મમાં બાલી નાંખેઆમાં આવી હતી, પણ તે અસલ કેતાબ યુનાનીઓના હાથમાં આવી હતી, તે ઉપરથી તેઓએ તેનો તરજીમો કરી લીધો હતો. અરદેશોર બાબકાંનના વખતમાં તેસરે નાંખના દસતુરે એ કેતાબને ફરીથી રચી હતી, તથા સાસાનીઅન હકુમત પડી ભાગા પછી આદરબાદ આદરફરોબા ફરોખજાદે એ પુસતક પાછું રચીદિં; અને છેલ્લું આદરબાદ આદમીતને તરીજી મરતમે પરવરતાવીદિં હતું; એ પરમાંણે ઉપલા દરએક લખનારે એ અસલ કેતાબનાં જટલા ભાગો મલી આવેઆ તેટલા એકઠા કીધા અને નવેસરથી રચેઆ.

વલી એ કેતાબનાં છેલ્લાં દફતરની પછવાડે વધારેલાં લખાણ ઉપરથી માંલમ પડેછે કે, બગદાદ જીલ્લામાં અસુરીસ્તાંન મધે ખુશખંદ નાંખનાં શેહેર ખાતેથી આદરબાદ મારાસ્પંદની ઓલાદના યુજેરગોએ લખેલી અસલ દીનકરદ ઉપરથી એ કેતાબના છેલ્લા અરધા ભાગની* માહવંદાદ નરીખાંન બેહરાંમ મેહરવાંને ઈઅબદનરદી સને ૩૬૯ માં નકલ કીધી હતી. તેઆર બાદ એ નકલ ઉપરથી ઈઅબદનરદી સને ૮૬૫ તથા ૧૧૦૦૯ તથા ૧૧૦૩૮ માં બીજી નકલો એકેક પછી કરવામાં આવી હતી, તેમાં દીનકરદ કેતાબની છેલ્લી જે નકલ થાઈ તે ઉપર લખવા મુજબ પ્રથમ ધરાંનથી હીંદુસ્તાંન ખાતે આવી હતી. એ કેતાબની વધુ નકલો થવા આગમ્ય તેનો આસરે છઠો ભાગ કોઈ શખસે ફાહડી લીધો હતો, પણ તે ઘણાખરા જીજે જીદાં જીદાં પારસી પુસતકખાંનાંઓમાંથી પાછા મલી આવેઆછે, માતરે પાંચ વરક અસલ કેતાબમાંથી ખોડાવા-એઆછે તે સીવાએ બાકીની આખી કેતાબ હવે સંખપુરણ થાઈ સકેછે.

દીનકરદ કેતાબનાં આઠ દફતરછે તેમાં કોઈ લાંમજી* અને કોઈ ટુકુંછે. પેહલુ* તથા બીજી* દફતર ગુમ થાએલુંછે અને તરીજી* દફતરથી હાલની દીનકરદ કેતાબ શરૂ થાએછે. “ભલી દીન” ને લગતી જે બાબદો મુશકેલ તથા દેખઈતી રીતે એકેકથી ઉલટી લાગતી હોએ તે બાબદોની સહમજ તથા ખોલાસો એ (તરીજી) દફતરમાં સમાવેલોછે. ધરાંનથી આવેલી અસલ કેતાબના ૧૬૬ જીજી, અને તેનો પેહલુજો એક વરક ગુમ થાએલોછે અને તે પછીના તરણ

* એ બહુ*કરીને તરીજીથી ૮ માં દફતર સુધી અથવા સ્થલાં મોજીદ દફતરો સુધી હસે.

† હાથની લખેલી અસલ દીનકરદ કેતાબમાં આએ છેલ્લા અને લખેલા નથી, પણ તે કેટલીએક નકલોમાંછે, તથા મુલ્લાં શીરોને પોતાની અગીજી દીનમાં એ અને ટાંકી બતાવેઆંછે. પેહલવી હરફો જે જીદી જીદી રીતે વંચાએછે તેટલા મોટા આમાંનાં કેટલાંએક નાંખો થીસે માહુગેતી રાખવી જોઈએ.

વરકબી અધુરાછે, કેમકે તે વરકોના હાંશીઆ દરમ્મક સતરના શેવટનાં બે તરણુ શ-
બદો શુધાં ફાટી ગીઆછે. એ (દફતર) પછી ચોથું દફતર આવેલું છે, માટે એ
તરીજી દફતર હુસે હેવું ધારવામાં આવેછે. આદરફરોબગ ફરોબજદાનના કે-
હવા મુનબ “ભલી દીન” ની તવારીખ તથા રાહરસમોની ઘણીએક પરચુટણ
હકીકત ચોથાં દફતરના દશ વરક તથા પાંચમાં દફતરના પંદર વરકમાં સમા-
વેલીછે. છઠાં દફતરના એકાવન વરકછે, તેમાં અસલી ધરમ તથા એતેકાદ,
તથા રેવાજ તથા આદરબાદ મારાસ્પંદ અને બીજા ધરમગુરૂઓની ઘણીએક
નસીહતો આવેલીછે. સાતમાં દફતરના સારતીસ વરકછે, તેમાં ગઈઓમરદ
(સરવેથી પેહલેનાં આદમી) ના વખતથી તે સાસાનીઅન શેહનશાહાત પડી ભા-
ગવા સુધીની દીનને લગતી અજબઅેબ હકીકતો તે સાથે જરતોશતના જનમા-
રાનો એહવાલ તથા છેલ્લા તરણુ પેગમબરો વીસેની અગમચેતી સમાવેલીછે.
અને આઠમાં દફતરના ૧૧૦* વરકછે તેમાં સેકંદરના જમાનાં સુધી મઝદીઅ-
સની દીનના સઘલા મલીને એકવીસ નુસક અથવા કેતાબો કે જે મોજુદ હતી
તેની હકીકત તથા એ કેતાબોની મકસદનો મુખતેસર શાર આપેલોછે. આએ
અસલ કેતાબની સેવટે કેટલાએક વધારા જોડેલાછે કે જેમાં ઉપર જણાવેલી
તારીખો આપેલીછે, પણ તેના બેજ વરક મોજુદ રહેલાછે.

પારસીઓ પોતાની ધરમ સંબંધી કેતાબો વીસે કેટલી ઉચ્ચ ધરાવેછે તથા
પેહલવીના અભયાશમાં હાલ કેટલો વધારો થએઓછે, તેની આ એક જાણવા-
જોગ સાબેતીછે, કે આ મુશકેલ કેતાબની એક સંપુરણ આવરૂતી તથા તરજુમો
છપાવી પરગટ કરવાનું કાંમ પારસીઓના એક વડા દસતુરે માથે લીધું છે.
દીનકરદ કેતાબ હાલ જે હાલતમાં હઈઆતછે તેનાં તરીખું દફતરનો સાતમો
હીશશો અથવા આખી કેતાબના આસરે અઢારમા ભાગની અસલ એબારત
અને તરજુમો દસતુર પેશોતને પોતાનાં પેહલવાં પુસતકમાં આપેઓછે, પણ એ
ભાગ એવીતો સારી રીતે રચયોછે કે એ વીદવાંન દસતુરે આવી ચાલાકીથી
શરૂ કરેલું કાંમ જારી રાખવા તથા સંપુરણ કરવાને એવણને પુરતું ઉતેજન
મલે એમ પેહલવી ભાશાના સઘલા વીદીઆરથીઓએ આરજુ રાખવી જોઈએ.
આસટરીઆના પાએતખત વીએના શેહર મધે વંદીદાદ પેહલવી (તરજુમા)
સાથે છાપી પ્રગટ કરવામાં આવેઓછે તેના કરતાં આ દીનકરદ કેતાબની અસલ
એબારત વધારે શુધ રીતે છપાઈછે, અને તેને હાથની લખેલી અસલ કેતાબો
સાથે વધારે સારી રીતે સરખાવી સકાએછે. પણ અસલ કેતાબની ભુલોને
દસતુરે પોતે જાહાં જાહાં શુધારીછે, તાંહાં તાંહાં તે સઘલી વખત જણાવીઈ ન-
થી, તથા તેવણે જ, ક, પ અને ત, ની સેવટે આવનારા છેલા સવરોની
નીશાંનોને વારેઘડીએ (ઉચ્ચારની અંદરથી) કાહડી નાખીછે, કારણ કે તેની
તેવણને જરૂર નજર આવી નથી, તો જો કે દીનકરદની લીપીમાં એતો એક

* કેટલાએક ધીખરાઈ ગએલા વરકોને વધારે તપાસવાથી માલમ પડેછે કે ૮ થું
દફતર ફક્ત છતાલીમમા વરક સુધીછે, કે જેની સેવટે એકવીસે નુસકનો મારાફિસ આપેલો
છે. બાકીના ચોમક વરક સુધી નવમું દફતર સમાવેલું છે, કે જેમાં પેહલાં તરણુ મુસ-
ની દરીએક પરગરદમાં આવેલી આખતોનો હેવાલ આપેલોછે.

અગતની ખાસીઅત દીસેછે. અસલ પેહલવી એબારત પછી તેહના જંદ હ-
રફે જે ઉચાર આપેલાછે તેમાં દસતુરે પોતાની એક રીત વાપરીછે, પણ તે
પ્રોફેસર હાઉએ સાધારણ રીતે વાપરેલી રીતીને મલતી આવેછે. આએ કેતા-
બના બીજા કોઈ પણ ભાગ કરતાં એમાં આપેલી (પેહલવી શબ્દોની) ફરહંગ
કે જે પાંચસોથી ઓછા લોગતોનીછે તે વીસે યુરોપીઆન વીદીઆરથીઓને જી-
દી રીતનું મત આપવાનું કારણ મલસે; કેમકે એ ફરહંગના લોગતો તેના ઉ-
ચાર પરમાણેની લીધીથી આપેઆમાં આવેલાછે પણ અસલ પેહલવી હરફોના
આકાર પરમાણે આપેઆમાં આવેલા નથી, તે કારણને લીધે લોગતોનાં ઉક-
લાંણ વીસે જે શખસને શક હોએ તેને એ ફરહંગ જાહાજ ઉપીઓગી થાઈ
પડસે નહી. કેટલીએક જગોએ ગુજરાતી તરજુમો બોલેબોલનો કીધાને બદલે
વીસતારીને શરેહ સાધનો કીધેછે; પણ દસતુરે માથે લીધેલાં કાંમનો સઘથી
મુશકેલ ભાગ એછે, કેમકે તરીજાં દફતરની ભાશા ઠારેઠાર ઘણીજ અસપશટ
અને ગુચવાડા ભરેલીછે; તે છતાં કેટલેએક ઠેકાણે અસલ એબારત બરાબર
સહમજવામાં આવી નહી હોએ, તોપણ ઘણીખરી જગોએ એ ગુચવાડા ભરેલી
એબારતની ખરેખરોજ માંએની એ દસતુરે કીધીછે. ગુજરાતી ઉપરથી મીઠ
રતનશાહ એરચશાહ કોહીઆરે ઈંગ્લેજમાં જે તરજુમો કરેઓછે તે ઘણોજ બોલે
બોલછે, પણ એતો તરજુમા ઉપરથી પાછો તરજુમો કરેલો હોવાથી અસલ પેહ-
લવી ઉપરથીજ તરજુમો કીધાથી જેટલો તફાવત આવતે તેના કરતાં કેટલેએક
ઠેકાંણે અસલ કરતાં ઘણો વધારે તફાવત ઈંગ્લેજ ભાશાણતરમાં પડવાની આ-
પણને વકી રાખવી જોઈએ.

દીનકરદ કેતાબનું આએ તરીજુ દફતર અગત કરીને તકરારી તથા ફ-
તવો આપનારૂંછે, તે સબબથી યુરોપીઅન વાંચનારાઓને એ ભાગ ઘણોજ થોડો
રસીલો નજર આવસે. એ દફતરની શરૂઆતમાં કેટલાએક ખતરા વીસે આ-
શમોગ* (એટલેજે નાસતીક) લોકોએ બાર સવાલો પુછેલાછે તેના જવાબમાં એ
કેતાબ જોડનારે પોતાની તરફથી દરએક બાબદનો બોલાસો કીધોછે. આએ
સવાલોમાંના પેહલા બેએ સવાલો ગુમ થએઓછે, પણ બીજા સવાલના જવા-
બનો એક ભાગ મોજુદછે. મજદીઅસની દીનના લોકોના એઆર ફરકા ઈ-
આને અથૌરનાંત, પેહલવાંત, ખેડુત અને કીસખી લોકોની ફરજને લગતા
આએ જવાબછે, પણ તે જવાબ અતીઘણો નાકેસ અને પરાગંદે થાઈ ગએલો-
છે, અને તે પછીના બીજા છ સવાલ જવાબબી એજ રીતે નાકેસ હોવાના સ-
બબથી દસતુર પેશોતને તેનો તરજુમો કીધો નથી અને તેવણે નવમા સવાલથી
તરજુમો શરૂ કરેઓછે. આશમોગે પુછેલા બાર સવાલોની પછી, એક શાગેરદે
પુછેલા બીજા સોલ સવાલો આપેઓછે, અને તેઆર પછી ધરમને લગતા કા-
નુનો તથા રાહરસમો, જે દીનકરદ કેતાબની મુખીઅ બાબતછે તેને લગતા
બોલાસા શરૂ થાએછે. ધરમ સંબંધી વીદીઆના આ સંગ્રહ કોશમા કેટલી
ખરચુટણ બાબદો સમાવેલીછે તે એ કેતાબનાં સાંકલીઆં મધેની હેઠલ જણાવેલી

* દસતુર પેશોતન ફકત એકજ આશમોગ લખેછે, પણ અસલ એબારતમાં એક-
જી વધારે લખેલાછે.

દીપ ઉપરથી નજર આવસે :—દીનની સઘલી કેતાબો આકાશવાંનીછે કે નહી ? ; આતશ ઉપર લીલી કાઠી બાલવાથી અને હૃદયી જીઆદે દારૂ પીવાથી ગુનાહ લાગેછે તેનો શુ શખખ ? ; દીનના કલામો પઢવાના કાએદા અને તે કાએદા કેમ રદ જાએ ? ; કીહાં મશી અને મશીઆનેને દીનનાં ફરમાન જાહેર કરવાનો જમશેદને હાકમ થએઓ હોતો ? ; જમવાની મોટી તથા નાધલી બાળ પઢવા પછી કેહી જાતનું ખાણું ખાણું રવાછે ? ; પતેત કરવાથી ગુનાહનું નીવારણ કેમ થાએછે ? ; આદમીનું સહથી ચહડતે દરજનું કાંમ કીહુંછે ? ; દીનના દસતુરોમાં મતફેર પડેતો કીહા દસતુરનો હાકમ માનવો ? ; દીનદાર લોકો તથા હાકમ અને ઉસ્તાદોને મોહોટાઈ સાધીછે ? ; બરસમને ડાલા હાથમાં સા માટે રાખેછે ? ; શુરજ એક વખતે અડધી ફુનીઆં ઉપર સા માટે પ્રકાશેછે ? ; જે જાડનાં મથાલાં ઉપર નશો પડેઓ હોએ તે જાડના થડને અડકનાર આદમીને રીમની પોંહએછે કે નહી ? ; ગઈઓમરદ વીસેના એકેકથી ઉલટા ખોલાસાઓની સમજ કેમ લેવી ? ; ઇરાંન દેશ અને તે દેશની નબદીકીમાં રેહનારા લોકની હકીકત. જ્યો લણું કરવાની કુશેશ કરેછે તેઓની સબુરી અને બુરૂ કરનારાઓની નાંસબુરી વીસે. યજદો ભલા લોકોનો સંભાલ કરેછે અને બુરા લોકોને તરક કરેછે તે વીસે. ભલી દીનને પેહલવેહલી જાહેર કરનાર વીસે. કંગાલીઅત, હાજત, સંકટ, ગલીચી અને મરકીને જમ અને તેમ દુર કરવાની હાકમોની ફરજ વીસે. તરણ જાતનાં આદમીઓ વીસે. ધરમને રાજ સાથના સંબંધ વીસે. આએ ભયંકાર ફુનીઆંમાં શુખ પસંદ કરવાને આદમીની મુખતીઆરી વીસે. ઇતીઆદી, ઇતીઆદી.

પોતાની દીનની કેતાબોના લાએક તરજુમા મેલવવામાં પારસીઓ ડાહાપણુ કરેછે, કેમકે એથી તેઓ પોતાના ધરમની નબલી તેમજ સ.રી બે.રડુ જોઈ સકેછે, કે જે ધરમને બીજા ધરમોની મીસાલે ચહડતી હાલતમાં લાવવા સાડું શુધારવાની જરૂરછે. દરએક જણે પોતાનું તારણ પોતાની કરણીથી મેલવવું એ ફરમાનની ખુબી પારસીની નજરે જોતાં એવીછે કે તેથી જરતોશતી મજહબની ઓસતવારી ગણાએછે. તરેહવાર કીરીઆ અને રાહુરસમો કે જેમાંની કેટલીએક કીરીઆ તથા રસમોનો દીનકરદનાં હવે પછી છપાતા ભાગોમાં બચાવ કીધા છતાં તે રશમો હાલમાં નીકલી ગેઈછે, તથા બીજી કીરીઆ અને રસમો વખત જતાં નીકલી જસે તે કીરીઆ તથા રસમોથી જરતોશતી ધરમની નબલાઈછે. જાંહાં યજદાંની હકીકત તથા પેદાએશની ઉત્પત્તીની જીકર આલેલી નથી, તાંહાં દીનકરદ કેતાબની હકીકત હેવી રીતે લખેલીછે કે કોઈબી મજહબ વાલો દાનાવ શખસ તે હકીકત લખી સકે. જેમકે રાજની સાથે ધરમના સંબંધ વીસે હેઠલ ટાંકેલા વીચારો જુવો.

“જાણવું કે શેહુરનાં લોકોની જાંદગી દીનને લગતાં રાજ અને રાજને “લગતી દીને કરીછે. અને તે વીસે ભલી દીનને લગતી સમજથી એમ ખો-
“લાસોછે કે, જ્યોનું રાજ દીનને વાસતેનું અને દીન રાજને શુધારવા માટે-
“ની હોએતો ખચીત મજહબ ધરાવનારા લોકોએ તે (રાજ) ને મલતા વીચારથી
“રેહવું; કારણ કે તે (રાજ) ને લગતો ધારો ભલી દીનને લગતી સખાવત
“ (ઈઆને કાંમ) કરનારાઓને અહોરમજની તામેદરીમાં ઓસતવાર રેહવા

“સાફ તથા (તેહની) દીનને મોહોટાઈ આપવા થકી, એક ખોલણ આધાર
 “તરીકે છે. એકે બીજાને નાસ નહી કરવો, રાજની તાબેદારી કરવી અને તે-
 “હને મોહોટાઈ આપવી, એ અહોરમનદની દીનને તાબેદારી રેહવાથી છે. દીનને
 “ઘણીજ મોહોટાઈ રાજથી છે. યજ્ઞાંતી તરફથી ખલકનાં લોકોને ઘણી દીપક
 “તથા ક્ષાએદો દીનને લગતી ચાલચલણની અસરને લીધે છે. સાચું રાજ ભ-
 “લો દીન સાથનું રાજ હોવાને લીધે છે. ભલો દીનને લગતું રાજ (તેની સાથે)
 “ભલો દીનનો પુરેપુરો શંખંધ હોવાથી છે. અને એ ઉપરથી રાજ તે દીન
 “અને દીન તે શેહરનાં લોકોનું રાજ છે, તે મતલબ ખોલવી રીતે આપણને જ-
 “ણાએ છે. એજ પરમાંણે બુદ્ધ રાજ તેની બુરી દીનને લીધે અને બુરી દીન
 “તેને લગતાં બુરાં રાજને લીધે છે.”

દસતુર પેશોતન, જેવણનું બીજું પુસ્તક છાપનારના હાથમાં છે, તેવણે આ
 દીનકરક કેતાબના તરજુમાથી પારસી રોલાની અછી શેવા બજાવી છે. જારે
 તેવણ પોતાનું જેહમત ભરેલું કાંમ સમાપત કરવાના વખત ઉપર આપણે તારે
 તેવણ કદાચ પોતાનાં આગલાં પુસ્તકોમાં શુધારવાનું ઘણુંએક જોસે, તોપણ
 એ ખામીઓ જે (હરએક પુસ્તકને છુટા ભાગોમાં ઉતાવલેથી પરગટ કરવાનાં
 કાંમનું હમેશ પરીણાંમ હોએ છે), તે છતાં એક મુશકેલ કેતાબને સારી રીતે
 છપાવેલાં દફતર તરીકે દસતુર પેશોતનનું આ પુસ્તક પેહલવી વીદીઆરથીઓને
 ખેમણું થાઈ પડસે.

ઈ. ડબ્લીજી. વેશક-

